This file has been cleaned of potential threats.

If you confirm that the file is coming from a trusted source, you can send the following SHA-256 hash value to your admin for the original file.

a11ca71c6c7edbe1344265777b3e8cccedbef1ba0e71fc51e716506136dadfc4

To view the reconstructed contents, please SCROLL DOWN to next page.

ก้าวสู่ประชาคม ASEAN 2015

สำนักงาน ก.พ.
Office of the Civil Service Commission

เจ้าของ สำนักงาน ก.พ.

พิมพ์ครั้งที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๕

ที่ปรึกษา

นายนนทิกร กาญจนะจิตรา เลขาธิการ ก.พ.

นายชาญวิทย์ ไกรฤกษ์ รองเลขาธิการ ก.พ.

ม.ล. พัชรภากร เทวกุล ผู้ช่วยเลขาธิการ ก.พ.

นางชลิดา โชติยกุล ที่ปรึกษาระบบราชการ

ผู้จัดทำ

นางสาววัชราพร รัตนยานนท์ กลุ่มช่วยอำนวยการ

คำนำ

กลุ่มช่วยอำนวยการ งานวิเทศสัมพันธ์ หน่วยงาน ASEAN UNIT สำนักงาน ก.พ. ได้จัดทำคู่มือ “ก้าวสู่ประชาคม ASEAN 2015” ขึ้น โดยมุ่งประสงค์ให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน (ASEAN COMMUNITY) กำเนิดอาเซียน การก่อตั้งประชาคมอาเซียน กลไกการบริหารของอาเซียน ประเทศไทยกับประชาคมอาเซียน เสาหลักประชาคมอาเซียน ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน แผนการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน การประชุม ก.พ. อาเซียน ศูนย์ข้อมูล ASEAN บทบาทของสำนักงาน ก.พ. ที่ได้รับมอบหมายในแต่ละเสาหลัก กฎบัตรอาเซียน และข้อมูลทั่วไปของประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง ๑๐ ประเทศ ได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ผู้จัดทำหวังว่าคู่มือเล่มนี้ จะให้ความรู้และเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้เพื่อให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ตลอดจนผู้สนใจทุกคนได้ตระหนักในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ มากยิ่งขึ้น

ท้ายที่สุดนี้ ผู้จัดทำขอขอบคุณ นายนนทิกร กาญจนจิตรา เลขาธิการ ก.พ. นายชาญวิทย์ ไกรฤกษ์ รองเลขาธิการ ก.พ. หม่อมหลวงพัชรภากร เทวกุล ผู้ช่วยเลขาธิการ ก.พ. นางชลิดา โชติยกุล ที่ปรึกษาระบบราชการ สำนักงาน ก.พ. ที่ปรึกษาระบบราชการ ก.พ. ทุกท่าน ทีมศูนย์บริหารจังหวัดเข้มแข็งสำนักงาน ก.พ. ผอ. บุศรา กาญจนาลัย กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ กรมประชาสัมพันธ์และกระทรวงศึกษาธิการ ตลอดจนทุกท่านที่สนับสนุนข้อมูลและรูปภาพต่างๆ ทำให้การจัดทำคู่มือเล่มนี้มีความสมบูรณ์และสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

วัชราพร รัตนยานนท์
กลุ่มช่วยอำนวยการ
สำนักงาน ก.พ.
เมษายน ๒๕๕๕

สารบัญ

บทที่ ๑	**ประชาคมอาเซียน (ASEAN COMMUNITY)**	**๘**
	กำเนิดอาเซียน	๙
	“บ้านเกิด” อาเซียน / สมาชิกอาเซียน	๑๐
	ปฏิญญากรุงเทพ	๑๑
	นโยบายการดำเนินงานของอาเซียน	๑๓
	การก่อตั้งประชาคมอาเซียน	๑๔
	วัตถุประสงค์หลักของการจัดตั้งองค์กร	๑๕
	อัตลักษณ์อาเซียน	๑๕
	สัญลักษณ์อาเซียน	๑๕
	คำขวัญอาเซียน	๑๕
	ธงอาเซียน / ดวงตราอาเซียน / วันอาเซียน	๑๖
	เพลงประจำอาเซียน ข้อมูลความเป็นมาและเนื้อเพลง ASEAN Way	๑๗
	ภาษาทำงานของอาเซียน (Working Language)	๒๐
	สำนักงานใหญ่อาเซียน / ประชากรในภูมิภาคอาเซียน	๒๐
บทที่ ๒	**การสร้างประชาคมอาเซียน**	**๒๑**
	ประเทศไทยกับประชาคมอาเซียน	๒๒
	อาเซียน : วิสัยทัศน์ในอนาคต	๒๕
	การประชาคมเพื่อการปฏิบัติ (Community of Action)	๒๕
	การประชาคมเพื่อการเชื่อมโยงและติดต่อสื่อสารกันอย่างใกล้ชิด (Community of Connectivity)	๒๕
	การประชาคมเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง (Community of People)	๒๖
	ประโยชน์ที่ไทยจะได้รับ : ด้านดุลการค้า / ด้านการคมนาคม	๒๖
บทที่ ๓	**การสร้างประชาคมอาเซียน**	**๒๗**
	ปฏิญญาชะอำหัวหินว่าด้วยแผนงานจัดตั้งประชาคมอาเซียน	๒๘
	โครงสร้างเสาประชาคมอาเซียนก่อนการลงนามในกฎบัตรอาเซียน	๒๙

โครงสร้างเสาประชาคมอาเซียนภายใต้กฎบัตรอาเซียน ๓๐
๑. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ๓๑
(ASEAN Security Community- ASC)
ผลกระทบจากการรวมตัวเป็นประชาคมการเมืองและความมั่นคง ๓๓
๒. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community- AEC) ๓๔
ผลกระทบจากการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ๓๗
การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีใน ๘ สาขาวิชาชีพ ๓๗
๓. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ๓๙
(ASEAN Socio-Cultural Community–ASCC)
ผลกระทบจากการรวมตัวเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ๔๐
ผลกระทบในด้านการรักษาความเป็นกลางของอาเซียน ๔๐
แผนการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ๔๑
(ASEAN Socio-Cultural Community Blueprint)
การดำเนินการตามแผนงานจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ๔๒
ASEAN Plus Three ความร่วมมือในกรอบอาเซียน+๓ ๕๐
ASEAN Plus Ten ความร่วมมือกับประเทศนอกภูมิภาค ๕๒
และความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศ
ประโยชน์ที่ประเทศไทยได้รับจากการเป็นสมาชิกอาเซียน ๕๓
ความสำเร็จของอาเซียน ๕๔
บทที่ ๔ โครงสร้างและกลไกการบริหารองค์กรอาเซียน (Organs) ๕๕
๑. ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit)
๒. คณะมนตรีประสานงานอาเซียน (ASEAN Coordinating Council)
๓. คณะมนตรีประชาคมอาเซียน (ASEAN Community Council)
๔. องค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา (ASEAN Sectoral Ministerial Bodies)
๕. สำนักเลขาธิการอาเซียน (ASEAN Secretariat)
๖. คณะผู้แทนถาวรประจำอาเซียน (Committee of Permanent Representatives (CPR) to ASEAN)

๗. สำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ (ASEAN National Secretariat)
๘. องค์กรสิทธิมนุษยชนของอาเซียน (ASEAN Human Rights Body- AHRB)
๙. มูลนิธิอาเซียน (ASEAN Foundation)
๑๐.องค์กรที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน
๑๑. คณะกรรมการอาเซียนแห่งชาติ
๑๒. คณะกรรมการ/อนุกรรมการสำหรับการดำเนินการตามแผนงานการจัดตั้งประชาคมอาเซียนในแต่ละเสาของประเทศไทย

บทที่ ๕ การประชุม ก.พ. อาเซียน (ACCSM) ๖๒
เจ้าภาพในการจัดประชุม ก.พ. อาเซียน ๖๔
บทบาทของ ACCSM ต่อการส่งเสริมประสิทธิภาพราชการพลเรือน ๖๖
รูปแบบการประชุม ACCSM แบบเดิมและแบบใหม่ ๖๗
สำนักงาน ก.พ. กับ การประชุม ก.พ. อาเซียน (ACCSM) ๖๘
ศูนย์ข้อมูลการพัฒนาเฉพาะด้าน ASEAN Resource Center ๖๘
การประชุม ก.พ. ครั้งที่ ๗ ๖๙
การประชุม ก.พ. ครั้งที่ ๘ ๗๒
ASEAN Resource Center ทางด้าน Leadership Development ๗๕
ศูนย์ ASEAN Resource Center (ARC) ของแต่ละประเทศ ๗๗
บทบาทของ ARC ๗๘
ความร่วมมือสำนักความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศในการจัดสัมมนาและประชุมปฏิบัติการให้กับสมาชิกอาเซียน ๘๐

บทที่ ๖ ข้าราชการไทยก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ๘๓
ตารางแสดงความรับผิดชอบของหน่วยงานตามแนวทางการจัดตั้งประชาคมอาเซียน ๘๕
๑. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ๘๕
๒. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ๙๑
๓. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ๑๐๑

อักษรย่อในกรอบอาเซียน ๑๐๙
การดำเนินการของสำนักงาน ก.พ. สู่ประชาคมอาเซียน ตาม มติ ครม. ๑๓๕
แนวทางการเสริมสร้างความพร้อมในการพัฒนาข้าราชการสู่ประชาคมอาเซียน ๑๓๗
สำนักงาน ก.พ. กับการเตรียมความพร้อมข้าราชการสู่ประชาคมอาเซียน ๑๓๙
แผนการดำเนินการแต่ละเสาประชาคมในความรับผิดชอบของสำนักงาน ก.พ.๑๔๐
ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ๑๔๐
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ๑๔๑
ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ๑๔๒
บทที่ ๗ กฎบัตรอาเซียน ๑๔๗
บทบัญญัติของกฎบัตรอาเซียน ๑๔๘
คำแปล กฎบัตรสมาคมแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ๑๕๔
คำแปล **ASEAN Socio-Cultural Community Blueprint/ อภิธานศัพท์** ๑๗๘
บทที่ ๘ ประเทศสมาชิกอาเซียน ๒๒๔
บรูไนดารุสซาลาม ๒๒๕
ราชอาณาจักรกัมพูชา ๒๒๘
สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ๒๓๒
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ๒๓๔
มาเลเซีย ๒๓๙
สหภาพพม่า ๒๔๒
สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ๒๔๘
สาธารณรัฐสิงคโปร์ ๒๕๐
ราชอาณาจักรไทย ๒๕๓
สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ๒๕๖
อาเซียน + ๓ : ญี่ปุ่น สาธารณรัฐประชาชนจีน และ สาธารณรัฐเกาหลี ๒๖๑
ตารางเทียบเวลาประเทศไทยกับต่างประเทศ / ปลั๊กไฟนานาชาติ ๒๗๔
บรรณานุกรม ๒๗๕

บทที่ ๑

ประชาคมอาเซียน

(ASEAN COMMUNITY)

บทที่ ๑

ประชาคมอาเซียน

(ASEAN COMMUNITY)

กำเนิดอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations หรือ ASEAN) หรือ อาเซียน ก่อตั้งขึ้นโดยปฏิญญากรุงเทพฯ (The Bangkok Declaration) เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๑๐ จากการลงนามโดยสมาชิกผู้ก่อตั้งรวม ๕ ประเทศ

‘บ้านเกิด’ ของอาเซียน

เมื่อปี ๒๕๑๐ ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความตึงเครียดและขัดแย้งทางด้านอุดมการณ์ระหว่างประเทศที่สนับสนุนอุดมการณ์เสรีนิยมประชาธิปไตยกับประเทศที่ยึดมั่นในอุดมการณ์สังคมนิยมคอมมิวนิสต์ ตลอดจนความขัดแย้งด้านดินแดนระหว่างประเทศ อาทิ ความขัดแย้งระหว่างมลายาและฟิลิปปินส์ในการอ้างกรรมสิทธิ์เหนือดินแดนซาบาห์และซาราวัก รวมทั้งการที่สิงคโปร์แยกตัวออกจากมลายา ทำให้หลายประเทศเริ่มตระหนักถึงความจำเป็นในการร่วมมือกันระหว่างประเทศในภูมิภาค ต่อมาเมื่อสงครามเย็นสิ้นสุดลง ประเทศต่างๆ ในภูมิภาคจึงหันหน้าเข้าหากันและร่วมมือกันมากขึ้น จึงเกิดกระแสภูมิภาคนิยมในเอเชียเกิดขึ้น ก่อให้เกิดกลไกความร่วมมือทางเศรษฐกิจใหม่ๆ ภายในเอเชียมากมาย รวมถึงการขยายกลุ่มอาเซียนเป็นอาเซียน plus ๓ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ ตลอดจนอาเซียน plus ๖ เพิ่มประเทศอินเดีย ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ เพื่อสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการเมือง โดยทุกประเทศจะได้ รับประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมจากการรวมกลุ่มกันในภูมิภาค

สมาชิกอาเซียน

ในขณะนั้น ดร. ถนัด คอมันตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของประเทศไทยได้เชิญรัฐมนตรีต่างประเทศของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มาหารือร่วมกันที่แหลมแท่น จ. ชลบุรี ซึ่งนำมาสู่การลงนามในปฏิญญากรุงเทพ เพื่อก่อตั้งอาเซียนที่วังสราญรมย์ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๑๐ นับได้ว่า ประเทศไทยเป็นทั้งประเทศผู้ร่วมก่อตั้งและเป็น ‘บ้านเกิด’ ของอาเซียน โดยมีสมาชิกผู้ก่อตั้งรวม ๕ ประเทศ ดังนี้

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	นายอาดัม มาลิก (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ)
ประเทศมาเลเซีย	ตุน อับดุล ราซัก บิน ฮุสเซน (รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีกลาโหมและรัฐมนตรีกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ)
สาธารณรัฐฟิลิปปินส์	นายนาซิโซ รามอส (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ)
สาธารณรัฐสิงคโปร์	นายเอส ราชารัตนัม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ)
ประเทศไทย	พันเอก (พิเศษ) ถนัด คอมันตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ)

ต่อมา ได้มีประเทศอื่นๆ เข้าเป็นสมาชิกอาเซียนในปีต่อๆ มา ดังนี้

บรูไนดารุสซาลาม	เป็นสมาชิกเมื่อ ๘ มกราคม ๒๕๒๗
สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	เป็นสมาชิกเมื่อ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๓๘
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	เป็นสมาชิกเมื่อ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๐
สหภาพพม่า	เป็นสมาชิกเมื่อ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๐
ราชอาณาจักรกัมพูชา	เป็นสมาชิกเมื่อ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๒

ปัจจุบันสมาชิกอาเซียนมีทั้งหมด 10 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ บรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนิเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐสิงคโปร์ และสาธารณรัฐ-สังคมนิยมเวียดนาม

ปฏิญญากรุงเทพฯ

ได้ระบุวัตถุประสงค์ที่สำคัญ ๗ ประการของการจัดตั้งอาเซียน ได้แก่

(๑) ส่งเสริมความร่วมมือและความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์และการบริหาร

(๒) ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงส่วนภูมิภาค

(๓) เสริมสร้างความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ พัฒนาการทางวัฒนธรรมในภูมิภาค

(๔) ส่งเสริมให้ประชาชนในอาเซียนมีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี

(๕) ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในรูปของการฝึกอบรมและการวิจัย และส่งเสริมการศึกษาด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

(๖) เพิ่มประสิทธิภาพของการเกษตรและอุตสาหกรรม การขยายการค้า ตลอดจนการปรับปรุงการขนส่งและการคมนาคม

(๗) เสริมสร้างความร่วมมืออาเซียนกับประเทศภายนอก องค์การความร่วมมือแห่งภูมิภาคอื่นๆ และองค์การระหว่างประเทศ

ปฏิญญากรุงเทพ ที่ก่อตั้งอาเซียน เมื่อปี ๒๕๑๐ ได้ระบุวิสัยทัศน์และวางรากฐานสำหรับการรวมตัวเป็นประชาคมของอาเซียน แต่สถานการณ์ทางการเมืองในภูมิภาคในขณะนั้นอยู่ในยุคของสงครามเย็น ความคิดที่จะร่วมมือกันจึงไม่ดำเนินการอย่างจริงจัง

แต่ต่อมาเมื่อสงครามเย็นสิ้นสุดลง ประเทศในภูมิภาคจึงสามารถหันหน้าเข้าหากันและร่วมมือกันมากขึ้น ส่งผลให้แนวคิดที่จะมีการรวมตัวการอย่างเหนียวแน่นได้รับการฟื้นฟูขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง โดยอาจกล่าวได้ว่า **ข้อริเริ่มของท่านอดีตนายกรัฐมนตรีอานันท์ ปันยารชุน ในการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน นับเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญของการรวมตัวเป็นประชาคมของอาเซียนโดยเริ่มจากเสาเศรษฐกิจ**

นอกจากนี้ อดีตนายกรัฐมนตรีอานันท์ ปันยารชุน มีบทบาทสำคัญในการผลักดันความร่วมมือทางเศรษฐกิจของอาเซียนให้มีความคืบหน้า โดยริเริ่มให้มีการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน หรือ ASEAN Free Trade Area (AFTA) ขึ้นเมื่อปี ๒๕๓๕ โดยตกลงที่จะลดภาษีศุลกากรระหว่างกันให้เหลือร้อยละ ๐-๕ ในเวลา ๑๕ ปี ซึ่งต่อมาได้ลดเวลาลงเหลือ ๑๐ ปี โดย

ประเทศสมาชิกเก่า ๖ ประเทศ ได้ดำเนินการแล้วเสร็จในปี ๒๕๔๖ ในขณะที่ประเทศสมาชิกใหม่ ๔ ประเทศ คือ กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม ดำเนินการเสร็จสิ้นในปี ๒๕๕๑

นโยบายการดำเนินงานของอาเซียน

การประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit) หรือ การประชุมของผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนเป็นการประชุมระดับสูงสุดจะกำหนดแนวนโยบายในภาพรวมและเป็นโอกาสที่ประเทศสมาชิกจะร่วมกันประกาศเป้าหมายและแผนงานของอาเซียนในระยะยาว ซึ่งจะปรากฏเป็นเอกสารในรูปแบบต่างๆ ได้แก่

- แถลงการณ์ร่วม (Joint Declaration)
- ปฏิญญา (Declaration)
- แผนปฏิบัติการ (Action Plan)
- อนุสัญญา (Convention) หรือ
- ความตกลง (Agreement)

ส่วนการประชุมในระดับรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียน จะเป็นการประชุมเพื่อพิจารณาทั้งนโยบายการดำเนินงานในภาพรวมและเฉพาะด้าน

การก่อตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community)

จากที่ประชุมสุดยอดอาเซียนที่บาหลี เมื่อเดือนตุลาคม ปี ๒๕๔๖ ผู้นำอาเซียนได้ร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียนที่เรียกว่า ข้อตกลงบาหลี ๒ (Declaration of ASEAN Concord LL หรือ Bali Concord LL) เห็นชอบให้จัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) เพื่อสนับสนุนให้อาเซียนรวมตัวเป็นชุมชนหรือประชาคมเดียวกันและร่วมมืออย่างรอบด้านให้สำเร็จภายในปี **พ.ศ. ๒๕๖๓ (ค.ศ. ๒๐๒๐)** โดยสนับสนุนการรวมตัวและความร่วมมืออย่างรอบด้าน ได้แก่

ด้าน	จัดตั้ง	ภาษาอังกฤษ
การเมือง	**ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน**	**ASEAN Political-Security Community (APSC)**
เศรษฐกิจ	**ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน**	**ASEAN Economic Community (AEC)**
สังคมและวัฒนธรรม	**ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน**	**ASEAN Socio-Cultural Community (ASCC)**

ต่อมาผู้นำอาเซียนได้เห็นชอบที่จะให้เร่งรัดการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนให้เร็วขึ้นกว่าเดิมอีก ๕ ปี คือ ให้รวมตัวกันให้เสร็จภายใน**ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ (ค.ศ. ๒๐๑๕)** เนื่องจากเห็นว่าสถานการณ์โลกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีการแข่งขันรุนแรงขึ้น เช่น อัตราการเติบโตด้านเศรษฐกิจของจีนและอินเดียสูงมากในช่วงที่ผ่านมา อาเซียนจึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับตัวเพื่อให้สามารถคงบทบาทนำในการดำเนินความสัมพันธ์ในภูมิภาคและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์หลักของการก่อตั้งอาเซียน

เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างประเทศในภูมิภาค ธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค ความร่วมมือและความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจสังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับต่างประเทศและองค์กรระหว่างประเทศ สร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า

อัตลักษณ์และสัญลักษณ์ของอาเซียน (Identity and Symbols)

ตามกฎบัตรอาเซียน (หมวด ๑๑ ข้อ ๓๕-๔๐) กำหนดให้อาเซียน มีหน้าที่ในการส่งเสริม

๑) อัตลักษณ์ ซึ่งหมายถึงการสร้างความรู้สึกในการเป็นเจ้าของอาเซียนในหมู่ประชาชน

๒) สัญลักษณ์ ได้แก่

๒.๑ คำขวัญของอาเซียน

"One Vision, One Identity, One Community" :

" หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งเอกลักษณ์ หนึ่งประชาคม "

๒.๒ ธงประจำสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน)

Flag of the Association of South East Asian Nations (ASEAN)

ธงคือสิ่งที่แสดงถึงความมั่นคง สันติภาพ ความเป็นเอกภาพ และพลวัติของอาเซียน และเป็นที่มาของ สี ๔ สีที่ปรากฏอยู่บนธง

๒.๓ ดวงตราอาเซียน

สัญลักษณ์ของอาเซียนเป็นรวงข้าวสีเหลือง ๑๐ มัด หมายถึงตัวแทนของประเทศสมาชิกในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทั้ง ๑๐ ประเทศที่ร่วมก่อตั้งอาเซียน อยู่ในพื้นที่วงกลมสีแดง สีขาว และน้ำเงิน ซึ่งแสดงถึงความเป็นเอกภาพ มีตัวอักษรคำว่า “asean” สีน้ำเงิน อยู่ใต้ภาพรวงข้าวอันแสดงถึงความมุ่งมั่นที่จะทำงานร่วมกันเพื่อความมั่นคง สันติภาพ เอกภาพ ความเป็นหนึ่งเดียว ความสมานฉันท์และความก้าวหน้าของประเทศสมาชิกอาเซียน

สีที่ปรากฏในสัญลักษณ์ของอาเซียน เป็นสีสำคัญที่ปรากฏในธงชาติของแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียน

สีเหลือง	หมายถึง	ความเจริญรุ่งเรือง
สีแดง	หมายถึง	ความกล้าหาญและการมีพลวัติ
สีขาว	หมายถึง	ความบริสุทธิ์
สีน้ำเงิน	หมายถึง	สันติภาพและความมั่นคง

๒.๔ วันอาเซียน

ให้วันที่ ๘ สิงหาคม ของทุกปี เป็นวันอาเซียน

๒.๕ เพลงประจำอาเซียน (ASEAN Anthem)

คือ เพลง ASEAN Way

ข้อมูลความเป็นมาของเพลงประจำอาเซียน (ASEAN Anthem)

ความเป็นมา

ในที่ประชุมคณะกรรมการอาเซียนว่าด้วยวัฒนธรรมและสนเทศ ครั้งที่ ๒๙ ในเดือนมิถุนายน ปี ๒๕๓๗ เห็นว่า อาเซียนควรจะมีเพลงประจำอาเซียนเพื่อไว้เปิดในช่วงของการจัดกิจกรรมต่างๆ ทางด้านวัฒนธรรมและสนเทศ โดยที่ประชุมตกลงให้ใช้เงินจากกองทุนวัฒนธรรมอาเซียนเพื่อจัดทำโครงการเพื่อคัดเลือกเพลงประจำอาเซียน

ต่อมาในการประชุม ครั้งที่ ๓๒ ของคณะกรรมการอาเซียนว่าด้วยวัฒนธรรมและสนเทศในเดือนพฤษภาคม ปี ๒๕๔๐ ที่ประเทศมาเลเซีย ได้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อคัดเลือกเพลงในรอบสุดท้าย โดยเพลงที่เข้ารอบในครั้งนั้นเป็นเพลงจากไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ผลปรากฏว่า เพลง ASEAN Song of Unity หรือ ASEAN Oh ASEAN จากฟิลิปปินส์ได้รับรางวัลชนะเลิศ แต่เพลงดังกล่าวไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลาย เนื่องจากใช้เปิดเฉพาะในการประชุมคณะกรรมการอาเซียนว่าด้วยวัฒนธรรมและสนเทศและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเท่านั้น

ด้วยเหตุนี้ ทำให้ในการประชุมสุดยอดอาเซียนที่มาเลเซีย และที่สิงคโปร์ ประเทศที่เป็นเจ้าภาพในการประชุม จึงได้แต่งเพลงเพื่อใช้เปิดในที่ประชุม โดยมาเลเซียแต่งเพลง “ASEAN Our Way” และสิงคโปร์แต่งเพลง "Rise"

บทบาทของไทยกับการจัดทำเพลงประจำอาเซียน

ตามกฎบัตรอาเซียน ข้อที่ ๔๐ ระบุให้ อาเซียนมีเพลงประจำอาเซียนโดยหากเป็นไปได้ให้เสร็จเรียบร้อยก่อนการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๑๔

ประเทศไทยได้รับความไว้วางใจจากประเทศสมาชิกอาเซียนให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันเพลงประจำอาเซียน โดยที่ประชุมประเทศสมาชิกอาเซียนได้เห็นชอบให้กำหนดรูปแบบการแข่งขันเป็น open competition โดยให้สำนักเลขานุการอาเซียนในแต่ละประเทศกลั่นกรองคุณสมบัติเบื้องต้นและจัดส่งให้ประเทศไทยภายในกันยายน ๒๕๕๑ โดยเนื้อร้องต้องมีเกณฑ์ ดังนี้

(๑) เป็นภาษาอังกฤษ

(๒) มีลักษณะเป็นเพลงชาติประเทศสมาชิกอาเซียน

(๓) มีความยาวไม่เกิน ๑ นาที

(๔) เนื้อร้องสะท้อนความเป็นหนึ่งเดียวของอาเซียนและความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรมและ เชื้อชาติ

(๕) เป็นเพลงที่แต่งขึ้นใหม่ ผู้ชนะเลิศจะได้รับเงินรางวัล ๒ หมื่นดอลลาร์สหรัฐ

สำหรับการคัดเลือกเพลงในประเทศไทย กระทรวงวัฒนธรรมได้จัดการประชุมคณะกรรมการตัดสินเพื่อคัดเลือกเพลงภายในประเทศขึ้นเมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๑ โดยมีจำนวน ๑๑ เพลงที่ผ่านเกณฑ์และได้ส่งเข้าร่วมการประกวดแข่งขันในระดับภูมิภาคอาเซียน

ในระดับภูมิภาคอาเซียน กรมอาเซียนเป็นเจ้าภาพจัดการประกวดแข่งขันเพลงประจำอาเซียนระดับภูมิภาคในรอบแรกเมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ โรงแรม Pullman Bangkok King Power โดยมีกรรมการจากประเทศสมาชิกอาเซียนประเทศละ ๑ คน ฯพณฯองคมนตรี พล.ร.อ. อัศนี ปราโมช ได้ให้เกียรติเป็นกรรมการฝ่ายไทยโดยทำหน้าที่ประธานการประชุมคัดเลือกเพลงและได้คัดเลือกเพลงจำนวน ๑๐ เพลง จากที่ส่งเข้าประกวดทั้งสิ้น ๙๙ เพลง รอบตัดสิน เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ประกอบด้วยกรรมการจากอาเซียน ๑๐ คนเดิม และจากนอกสมาชิกอาเซียนมี ๓ คน ได้แก่จากญี่ปุ่น จีน และออสเตรเลียร่วมตัดสิน

ทั้งนี้ ที่ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์เลือกเพลง ASEAN Way ของประเทศไทยแต่งโดย

นายกิตติคุณ สดประเสริฐ (ทำนองและเรียบเรียง)

นายสำเภา ไตรอุดม (ทำนอง) และ นางพะยอม วลัยพัชรา (เนื้อร้อง)

ให้เป็นเพลงประจำอาเซียน และได้ใช้บรรเลงอย่างเป็นทางการในพิธีเปิดการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๑๔ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ที่หัวหิน

ความสำคัญของเพลงประจำอาเซียน

การมีเพลงอาเซียนถือว่ามีความสำคัญต่ออาเซียนเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นการช่วยสนับสนุนการเสริมสร้างอัตลักษณ์ของอาเซียนในการเชื่อมโยงอาเซียนเข้าไว้ด้วยกัน นอกจากนี้การที่ไทยได้รับความไว้วางใจจากประเทศสมาชิกอาเซียนให้เป็นเจ้าภาพจัดการประกวดแข่งขันครั้งนี้ รวมทั้งการที่เพลงจากไทยได้รับคัดเลือกให้เป็นเพลงประจำอาเซียน ถือเป็นเกียรติภูมิของประเทศและแสดงถึงความสามารถของคนไทยด้วย

เนื้อเพลง ASEAN Way

Raise our flag high, sky high

Embrace the pride in our heart

ASEAN we are bonded as one

Look'in out to the world.

For peace, our goal from the very start

And prosperity to last.

We dare to dream we care to share.

Together for ASEAN

we dare to dream

we care to share for it's the way of ASEAN

เนื้อร้องภาษาไทยอย่างเป็นทางการ

พลิ้วลู่ลม โบกสะบัด

ใต้หมู่ธงปลิวไสว

สัญญาณแห่งสัญญาทางใจ

วันที่เรามาพบกับ

อาเซียนเป็นหนึ่งดังที่ใจเราปรารถนา

เราพร้อมเดินหน้าไปทางนั้น

หล่อหลอมจิตใจ

ให้เป็นหนึ่งเดียว

อาเซียนยึดเหนี่ยวสัมพันธ์

ให้สังคมนี้

มีแต่แบ่งปัน

เศรษฐกิจสังคมก้าวไกล

Working language

ภาษาอังกฤษคือภาษาทำงานของอาเซียน เป็นภาษาที่ใช้ในระหว่างการประชุม การโต้ตอบจดหมาย การจัดทำรายงานการประชุม ผลการพิจารราและมติที่ประชุม ตลอดจนการจัดทำคำแถลงการณ์ และการปฏิสัมพันธ์ต่างๆ ของอาเซียน ทั้งนี้ ในฐานะเป็นสมาคม อาเซียนไม่ได้ให้บริการด้านการแปลหรือตีความ

สำนักงานใหญ่ของอาเซียน

กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย

ประชากรในภูมิภาคอาเซียน

ประชากรประมาณ ๕๖๗ ล้านคน มีพื้นที่โดยรวม ๔.๕ ล้านตารางกิโลเมตร

บทที่ ๒

การสร้างประชาคมอาเซียน

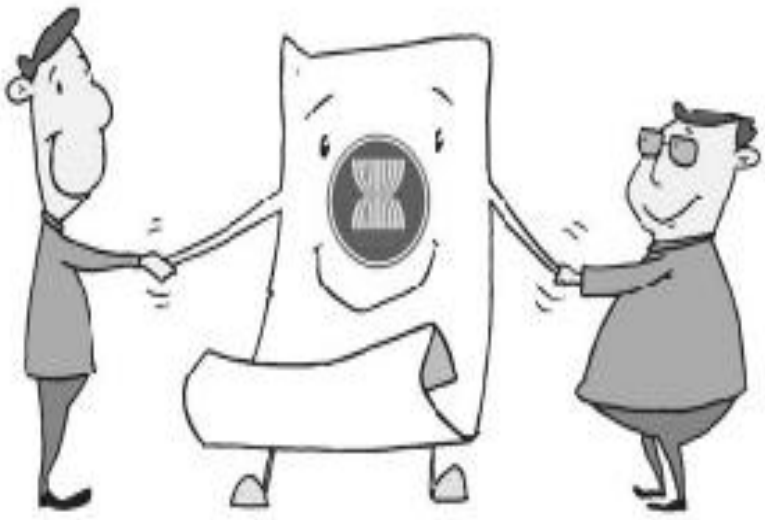

บทที่ ๒
การสร้างประชาคมอาเซียน

เหตุที่ต้องสร้างประชาคมอาเซียน

ในยุคโลกาภิวัฒน์ที่สถานการณ์โลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ประเทศต่างๆ ให้ความสำคัญกับการรวมตัวกันในภูมิภาคเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระหว่างประเทศ ขณะที่ปัญหาหลายอย่างซึ่งเคยเป็นปัญหาในประเทศกลับขยายวงกว้างขึ้นกลายเป็นปัญหาระหว่างประเทศ อาทิ ปัญหาสิ่งแวดล้อม ภัยพิบัติทางธรรมชาติ โรคติดต่อ อาชญากรรมข้ามชาติ หรือแม้แต่ปัญหายาเสพติด อาเซียนจึงต้องปรับตัวให้เท่าทันสถานการณ์เพื่อให้สามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที

การผนึกกำลังของอาเซียนซึ่งมีประเทศสมาชิก ๑๐ ประเทศให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น ย่อมทำให้ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้สามารถเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงและปัญหาท้าทายได้ดียิ่งขึ้น เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและช่วยให้เสียงของอาเซียนมีน้ำหนัก เพราะการที่สมาชิกทั้ง ๑๐ประเทศมีท่าทีเป็นหนึ่งเดียวในเวทีระหว่างประเทศจะทำให้ประเทศและกลุ่มความร่วมมืออื่น ๆ ให้ความเชื่อถือในอาเซียนมากขึ้นและทำให้อาเซียนมีอำนาจต่อรองในเวทีระหว่างประเทศมากขึ้นด้วย

ในปี ๒๕๔๖ ผู้นำอาเซียนต่างเห็นพ้องกันว่า ถึงเวลาแล้วที่อาเซียนควรจะร่วมมือกันให้เหนียวแน่น เข้มแข็ง และมั่นคงยิ่งขึ้น ภายในปี ๒๕๖๓ จึงกำหนดให้มีการสร้างประชาคมอาเซียนที่ประกอบไปด้วย ๓ เสาหลัก (pillars) ซึ่งต่อมาได้เลื่อนกำหนดเวลาสำหรับการรวมตัวกันให้เร็วขึ้นเป็นปี ๒๕๕๘

ประเทศไทยกับประชาคมอาเซียน

ตลอดช่วงระยะเวลากว่า ๔๐ ปีที่ผ่านมา สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียนได้มีพัฒนาการมาเป็นลำดับ และไทยก็มีบทบาทสำคัญในการผลักดันความร่วมมือของอาเซียนให้มีความคืบหน้ามาโดยตลอด อาทิ การริเริ่มให้มีการจัดตั้งเขตการค้าเสรี

อาเซียน หรือ ASEAN Free Trade Area (AFTA) สมัยอดีตนายกรัฐมนตรี อานันท์ ปันยารชุน และนับเป็นจุดเริ่มต้นของการรวมตัวเป็นประชาคมของอาเซียนโดยเริ่มจากเสาเศรษฐกิจ

ต่อมา ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนที่บาหลี เมื่อปี ๒๕๔๖ ได้แสดงเจตนารมณ์ร่วมกันที่จะสร้าง **ประชาคมอาเซียน** (ASEAN Community) โดยมีการจัดทำแผนงานด้านต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว นำมาสู่การจัดทำกฎบัตรอาเซียน (รายละเอียดในบทต่อไป) เพื่อวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรของอาเซียน ทำให้อาเซียนเป็นองค์กรที่มีกฎกติกาในการทำงานมีประสิทธิภาพ และเป็นองค์กรเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง **ทั้งนี้ กฎบัตรอาเซียน ได้เริ่มมีผลใช้บังคับแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๑** ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกับที่ประเทศไทยได้เข้าดำรงตำแหน่งประธานอาเซียน

ประเทศไทยกับการดำรงตำแหน่งประธานอาเซียน

เมื่อไทยเข้าดำรงตำแหน่งประธานอาเซียนต่อจากสิงคโปร์เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๑ นับเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญในการสร้างประชาคมอาเซียน รวมทั้งอยู่ในช่วงเดียวกับที่คนไทย คือ **ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ** ดำรงตำแหน่งเลขาธิการอาเซียน ไทยจึงให้ความสำคัญต่อการวางรากฐานสำหรับการสร้างประชาคมอาเซียนเพื่อให้เป็นประชาคมที่คำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ โดยการเสริมสร้างประสิทธิภาพของกลไกต่าง ๆ ของอาเซียนให้สามารถเข้าไปร่วมแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนได้อย่างทันท่วงที ทั้งปัญหาที่เกี่ยวกับความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ผลกระทบของวิกฤติเศรษฐกิจและการเงินโลก สิ่งแวดล้อม รวมทั้งการป้องกันและควบคุมโรคระบาดต่าง ๆ เช่น การประสานมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจโดยการสร้างอุปสงค์ (demand) ภายในภูมิภาคเพื่อรองรับผลกระทบ จากวิกฤติการณ์ทางการเงินโลก การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับภัยพิบัติต่างๆ โดยมอบหมายให้เลขาธิการอาเซียนเป็นผู้ประสานงานในกรณีที่เกิดภัยพิบัติขนาดใหญ่ รวมทั้งการจัดการประชุมรัฐมนตรีสาธารณสุขอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาในเอเชียตะวันออก อีก ๒ ประเทศ คือ จีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ เพื่อประสานนโยบายและมาตรการในการควบคุมการแพร่ระบาดของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ (H1N1)

นอกจากนี้ ไทยได้ผลักดันกลไกใหม่ๆ ของอาเซียนที่กำหนดไว้ในกฎบัตรอาเซียนสามารถดำเนินงานได้อย่างครบถ้วน ทั้งการจัดตั้งคณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียนที่

กรุงจาการ์ตา คณะมนตรีประสานงานอาเซียนและคณะมนตรีประจำประชาคมอาเซียนทั้ง ๓ เสา รวมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนและภาคประชาสังคมต่างๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วม เพื่อช่วยกันสร้างประชาคมอาเซียน ดังจะเห็นได้จากริเริ่มให้มีการพบปะอย่างไม่เป็นทางการระหว่างผู้นำอาเซียนกับผู้แทนสมัชชารัฐสภาอาเซียน เยาวชนอาเซียน และภาคประชาสังคมอาเซียน ในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๑๔ และครั้งที่ ๑๕ ที่ชะอำ-หัวหิน

เป้าหมายสำคัญประการหนึ่งของไทยในการสร้างประชาคมอาเซียนให้เป็น **'ประชาคมเพื่อประชาชน' ก็คือ การจัดตั้งกลไกสิทธิมนุษยชนอาเซียน** เพื่อให้เป็นหน่วยงานหลักในการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนกับองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องและองค์กร ภาคประชาสังคมต่างๆ ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของประชาชนในภูมิภาค ซึ่งเป็นที่น่ายินดีว่า เป้าหมายดังกล่าวได้บรรลุผลอย่างเป็นรูปธรรมในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๑๕ ที่ชะอำ-หัวหิน เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๒ ซึ่งมีการประกาศจัดตั้งคณะกรรมาธิการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ขึ้นอย่างเป็นทางการ ซึ่งนับเป็นความสำเร็จประการหนึ่งที่ไทยในฐานะประธานอาเซียนได้มีบทบาทสำคัญในการผลักดัน

อาเซียน : วิสัยทัศน์ในอนาคต

ถึงแม้ว่าอาเซียนจะประสบความสำเร็จในด้านการเสริมสร้างความมั่นคงและความร่วมมือในภูมิภาคจนเป็นที่ยอมรับจากนานาประเทศ แต่ก็ยังมีปัญหาที่สำคัญ คือ **ปัญหาความล่าช้าในการดำเนินงานและการที่ประเทศสมาชิกไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงต่างๆ** ดังจะเห็นได้ว่า ในแต่ละปีอาเซียนมีการประชุมมากกว่า ๗๐๐ การประชุม รวมทั้งมีการประเมินว่า ในบรรดาความตกลงทางเศรษฐกิจที่ประเทศสมาชิกจัดทำไว้ร่วมกันรวม ๑๓๔ ฉบับ มีเพียง ๘๗ ฉบับ ที่ได้ให้สัตยาบันและมีผลใช้บังคับแล้ว ซึ่งคิดเป็นเพียงร้อยละ ๖๕ เท่านั้น

ทั้งนี้ อาเซียนต้องให้ความสำคัญกับประชาชนทั้งในเรื่องการให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมและรู้สึกเป็นเจ้าของประชาคมที่จะสร้างขึ้น ทั้งนี้ บทเรียนจากสหภาพยุโรปชี้ให้เห็นว่าประชาคมจะไม่สามารถบรรลุผลได้หากประชาชนไม่ให้การสนับสนุน ดังนั้น ประเทศไทยจึงพยายามผลักดันให้อาเซียนเป็น

๑. การประชาคมเพื่อการปฏิบัติ (Community of Action)

ไทยจะผลักดันให้เร่งรัดการดำเนินการตามข้อตกลงต่างๆ ของอาเซียนให้เกิดผลในทางปฏิบัติ โดยเลขาธิการอาเซียนจะมีบทบาทสำคัญในการติดตามให้ประเทศสมาชิกปฏิบัติตามพันธกรณีต่างๆ รวมทั้งจะต้องพัฒนากรอบความร่วมมือของอาเซียนให้สามารถแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อประชาชนได้อย่างทันท่วงที เช่น ความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีใน การผลิตวัคซีนป้องกันโรคต่างๆ หรือการนำความสำเร็จของกลไกสามฝ่ายระหว่างอาเซียน สหประชาชาติและพม่าในการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยไซโคลนนาร์กีสในพม่ามาประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมืองชาวโรฮิงญา เป็นต้น

๒. การประชาคมเพื่อการเชื่อมโยงและติดต่อสื่อสารระหว่างกันอย่างใกล้ชิด (Community of Connectivity)

ต้องดำเนินการทั้งในด้านกายภาพ คือ การพัฒนาเส้นทางคมนาคม ทั้งทางบก ทางน้ำและทางอากาศ ตลอดจนเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการติดต่อค้าขาย การท่องเที่ยว และการเดินทางไปมาหาสู่กันระหว่างประชาชน

๓. การประชาคมเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง (Community of People)

คือ การทำให้ประชาชนในภูมิภาคมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและตระหนักถึงการเป็นประชากรของอาเซียนร่วมกัน ต้องเสริมสร้างอัตลักษณ์ หรือ คุณลักษณะร่วมกันของประชาชนในอาเซียนโดยผ่านการศึกษา การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม สื่อสารมวลชน และส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้นับถือศาสนาต่างๆ เพื่อเสริมสร้าง ความเข้าใจระหว่างประชาชนให้ยอมรับถึงความแตกต่างและสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข ส่งเสริมให้ประชาชนของแต่ละประเทศมองประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนในลักษณะที่เป็นมิตรและไม่นำประเด็นความขัดแย้งในประวัติศาสตร์มาเป็นอุปสรรคต่อความร่วมมือระหว่างกันในอนาคต ซึ่งในเรื่องนี้ไทยจะริเริ่มให้มีการพิจารณาประวัติศาสตร์ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ร่วมกันในเชิงความร่วมมือมากขึ้น

ประโยชน์ที่ไทยจะได้รับ

ด้านดุลการค้า ตลอดระยะเวลา ๔๐ กว่าปีที่ผ่านมาไทยได้ประโยชน์หลายประการจากอาเซียน ทั้งในแง่การเสริมสร้างความมั่นคงซึ่งช่วยเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ โดยในปัจจุบันอาเซียนเป็นคู่ค้าอันดับ ๑ ของไทย มีมูลค่าการค้าระหว่างกันกว่า ๑.๗๕ ล้านล้านบาทต่อปี หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๙.๒ ของมูลค่าการค้าทั้งหมดของไทย ในจำนวนนี้เป็นการส่งออกจากไทยไปอาเซียนร้อยละ ๒๐.๗ ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด โดยไทยเป็นฝ่ายได้ดุลมาตลอด

ด้านการคมนาคม การรวมตัวกันด้านเศรษฐกิจ ประกอบกับการขยายความร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น เส้นทางคมนาคม ระบบไฟฟ้า โครงข่ายอินเตอร์เน็ต ฯลฯ เป็นการช่วยเพิ่มโอกาสทางการค้าและการลงทุนให้กับไทย โดยขยายตลาดให้กับสินค้าไทยจากประชาชนไทย ๖๐ ล้านคนเป็นประชาชนอาเซียนเกือบ ๖๐๐ ล้านคน และเป็นแหล่งเงินทุนและเป้าหมายการลงทุนของไทย ซึ่งไทยจะได้เปรียบประเทศสมาชิกอื่นเพราะมีที่ตั้งอยู่ใจกลางอาเซียน สามารถเป็นศูนย์กลางทางการคมนาคมและขนส่งในภูมิภาค

ในอนาคต คนไทยจะได้รับประโยชน์จากการรวมตัวเป็นประชาคมของอาเซียนมากน้อยเพียงใดขึ้นกับการเตรียมความพร้อมของไทย จึงควรเร่งสร้างความตื่นตัวและให้ความรู้กับประชาชน เพื่อให้ตระหนักถึงโอกาสและเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันซึ่งจะช่วยให้คนไทยได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่ ในขณะเดียวกันก็ต้องป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบในทางลบแก่ภาคส่วนต่าง ๆ

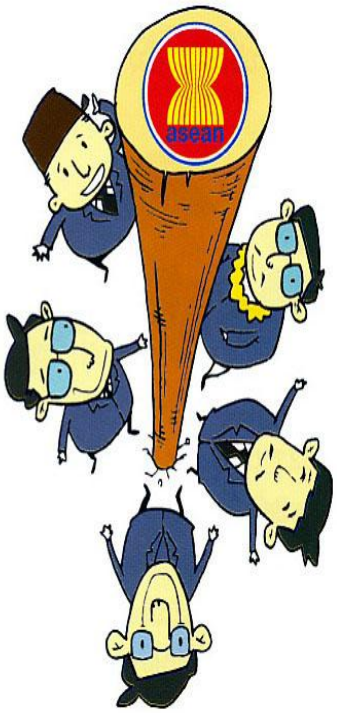

บทที่ ๓

ประชาคมอาเซียนปี ๒๕๕๘

ใน ๓ เสาหลัก

(pillars)

บทที่ ๓
ประชาคมอาเซียนปี ๒๕๕๘
ใน ๓ เสาหลัก (pillars)

ปฏิญญาชะอำหัวหินว่าด้วยแผนงานจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ค.ศ. ๒๐๐๙-๒๐๑๕)

ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ ๑๔ ที่ชะอำ หัวหิน เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๒ ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ ผู้นำอาเซียนได้ลงนามรับรองปฏิญญาชะอำหัวหิน ว่าด้วยแผนงานจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ค.ศ. ๒๐๐๙-๒๐๑๕) เพื่อดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายในการจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี ๒๕๕๘ ใน ๓ เสาหลัก (pillars) คือ

๑. **ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Security Community- ASC)**
๒. **ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community- AEC)**
๓. **ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community–ASCC)**

เมื่อมีการรวมตัวเช่นนี้ ประเทศไทยจะได้ประโยชน์มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับการเตรียมความพร้อมของภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งหน่วยงานภาครัฐถือเป็นกลไกขับเคลื่อนประเทศที่จะต้องเตรียมความพร้อมของเจ้าหน้าที่เพื่อรองรับการจัดตั้งประชาคมอาเซียน การแข่งขันทางเศรษฐกิจ และการเคลื่อนย้ายแรงงานที่จะขยายตัวในอนาคต

โครงสร้างประชาคมอาเซียน ก่อนการลงนามในกฎบัตรอาเซียน

ต่อมา ในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๑๓ เมื่อวันที่ ๒๐ พ.ย. ๒๕๕๐ ผู้นำอาเซียนได้ลงนามกฎบัตรอาเซียนซึ่งเป็นเสมือนธรรมนูญของอาเซียนที่จะวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กร โดยมีเป้าหมาย ๓ ประการ คือ

- มีกฎกติกาในการทำงาน(Rules-based)
- มีประสิทธิภาพ
- มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง

พิธีลงนามกฎบัตรอาเซียนที่สิงคโปร์

การลงนามในกฎบัตรอาเซียน เมื่อวันที่ ๒๐ พ.ย. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ ธ.ค. ๒๕๕๑ ทำให้อาเซียนมีสถานะองค์กรระหว่างประเทศที่ผูกพันประเทศสมาชิกมากขึ้น และเป็นการวางรากฐานสาหรับการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนภายในปี ๒๕๕๘ ทำให้โครงสร้างอาเซียนมีการเพิ่มเติมดังแผนภูมินี้

โครงสร้างประชาคมอาเซียน ภายใต้กฎบัตรอาเซียน

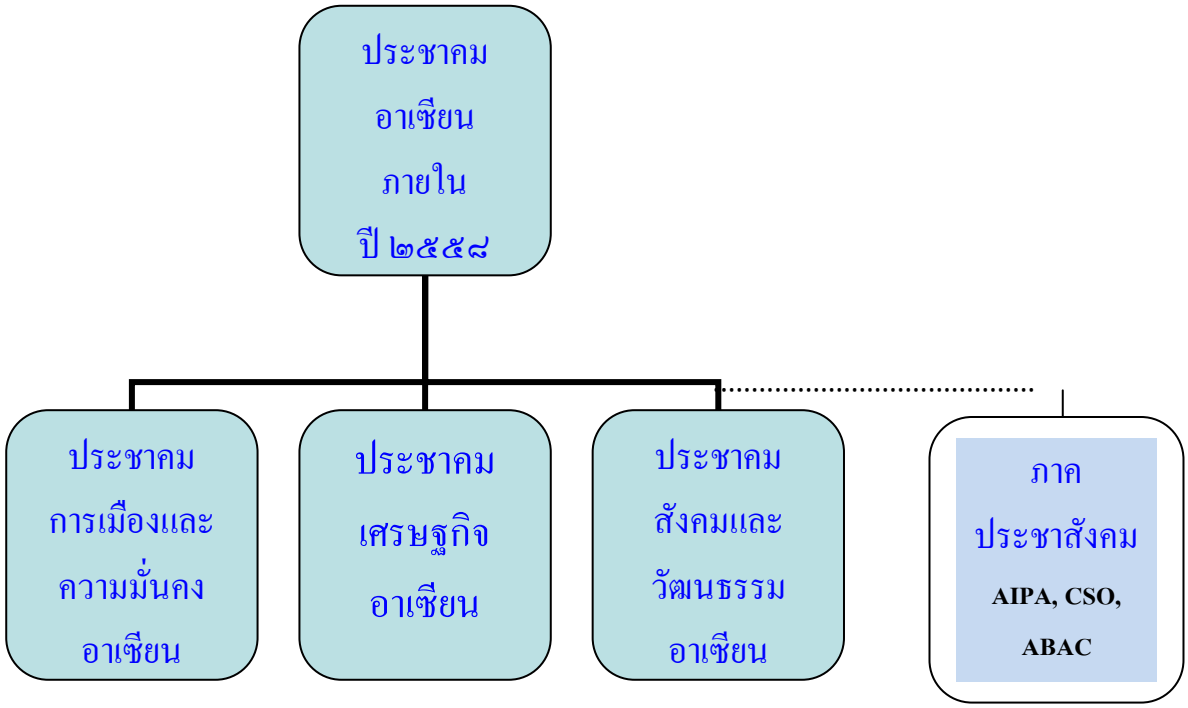

เสาหลักประชาคมอาเซียน ๓ pillars

๑. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Security Community- ASC)

วัตถุประสงค์เพื่อให้ประเทศในภูมิภาคอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข มีระบบการแก้ไขปัญหาและความขัดแย้งโดยสันติวิธี มีเสถียรภาพรอบด้าน มีกรอบความร่วมมือเพื่อรับมือกับภัยคุกคามความมั่นคงทั้งรูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่ เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยและมั่นคง

ปัจจุบันอาเซียนได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community Blueprint) โดยมีเป้าหมายเพื่อ

ก) สร้างประชาคมอาเซียนให้มีค่านิยมร่วมกัน

การมีกฎเกณฑ์และค่านิยมร่วมกัน ครอบคลุมถึงกิจกรรมต่างๆ ที่จะร่วมกันทำเพื่อสร้างความเข้าใจในระบบสังคม วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ที่แตกต่างของประเทศสมาชิก ส่งเสริมพัฒนาการทางการเมืองไปในทิศทางเดียวกัน เช่น หลักการประชาธิปไตย การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม การต่อต้านการทุจริต การส่งเสริมหลักนิติธรรมและธรรมาภิบาล เป็นต้น

ข) ให้อาเซียนสามารถเผชิญกับภัยคุมคามด้านความมั่นคงในรูปแบบใหม่

ส่งเสริมความสงบสุขและรับผิดชอบร่วมกันในการรักษาความมั่นคงสำหรับประชาชนที่ครอบคลุมในทุกด้าน ครอบคลุมความร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในรูปแบบเดิม มาตรการสร้างความไว้เนื้อเชื่อใจและการระงับข้อพิพาทโดยสันติเพื่อป้องกันสงครามและให้ประเทศสมาชิกอาเซียนอยู่ด้วยกันโดยสงบสุขและไม่มีความหวาดระแวง ขยายความร่วมมือเพื่อต่อต้านภัยคุกคามรูปแบบใหม่ เช่น การต่อต้านการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติต่าง ๆ เช่น ยาเสพติด การค้ามนุษย์ ตลอดจนเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและจัดการภัยพิบัติและภัยธรรมชาติ

ค) เสริมสร้างให้อาเซียนมีปฏิสัมพันธ์ที่หนักแน่นและสร้างสรรค์กับประชาคมโลกโดยมีอาเซียนเป็นผู้นำในภูมิภาค

การมีพลวัตและปฏิสัมพันธ์กับโลกภายนอก เพื่อเสริมสร้างบทบาทของอาเซียนในความร่วมมือระดับภูมิภาคเช่น กรอบอาเซียน+๓ กับจีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) และการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก ตลอดจนความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งกับมิตรประเทศ และองค์การระหว่างประเทศ เช่น สหประชาชาติ

เป้าหมายในประชาคมการเมืองและความมั่นคง สรุปได้ดังนี้

- ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคง
- อยู่ร่วมกันโดยสันติ
- แก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งโดยสันติวิธี
- สร้างกฎเกณฑ์และค่านิยมร่วมกัน
- ด้านประชาธิปไตย สิทธิมนุษยชน
- ความรับผิดชอบร่วมกันในการสร้าง ความมั่นคงที่ครอบคลุมรอบด้าน เช่น โรคระบาด ภัยพิบัติธรรมชาติ
- มีปฏิสัมพันธ์กับโลกภายนอก

ผลกระทบจากการรวมตัวเป็นประชาคมการเมืองและความมั่นคง

- การควบคุมตรวจสอบการดาเนินงานของภาครัฐที่เข้มข้นยิ่งขึ้น
- การส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน
- การส่งเสริมสันติภาพและความปรองดองบนพื้นฐานของสันติวิธี
- ช่องว่างในการพัฒนาอาจนามาซึ่งความขัดแย้งทางสังคม
- ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ การลักลอบค้ามนุษย์ การค้าอาวุธยาเสพติดและสารตั้งต้น การลักลอบเข้าเมืองผิดกฎหมาย การก่อการร้าย

๒. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community- AEC)

ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ ๑๓ ที่สิงคโปร์ปี ๒๕๕๐ ผู้นำอาเซียนได้ลงนามแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(ASEAN Economic Community Blueprint) เพื่อให้อาเซียนมีความสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นได้เนื่องจากกระแสโลกาภิวัตน์และแนวโน้มการจัดทำข้อตกลงการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคต่างๆ ที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งการแข่งขันเพื่อดึงเงินลงทุนโดยตรงซึ่งมีแนวโน้มที่จะถ่ายโอนไปสู่ประเทศอื่นนอกภูมิภาคอาเซียนเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้อาเซียนต้องเร่งรัดการรวมกลุ่มภายในเพื่อมุ่งไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีวัตถุประสงค์มุ่งให้อาเซียนเกิดการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจ และการอำนวยความสะดวกในการติดต่อค้าขายระหว่างกัน

- ส่งเสริมให้อาเซียนเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว
- การเคลื่อนย้ายเสรีด้านเงินทุน สินค้า บริการ การลงทุน แรงงานมีฝีมือ
- เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของอาเซียน
- ลดช่องว่างระดับการพัฒนาของประเทศสมาชิกอาเซียน
- ส่งเสริมให้อาเซียนสามารถรวมตัวเข้ากับประชาคมโลกได้อย่างไม่อยู่ในภาวะที่เสียเปรียบ

ทั้งนี้ อาเซียนได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community Blueprint) ซึ่งเป็นแผนงานบูรณาการการดำเนินงานในด้านเศรษฐกิจเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ๔ ด้าน คือ

ก. มุ่งให้เกิดการไหลเวียนอย่างเสรีของ สินค้า บริการ การลงทุน เงินทุน การพัฒนาทางเศรษฐกิจ และการลดปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำทางสังคมภายในปี ๒๐๒๐

การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาคให้มีการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และการเสริมสร้างขีดความสามารถผ่านโครงการต่าง ๆ

ข. ทำให้อาเซียนเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว (single market and production base)

โดยจะมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานมีฝีมืออย่างเสรี และการเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรีมากขึ้น

ค. ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียนเพื่อลดช่องว่าง การพัฒนาและช่วยให้ประเทศเหล่านี้เข้าร่วมกระบวนการรวมตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียน

การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก เน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจของอาเซียนกับประเทศภายนอกภูมิภาค เพื่อให้อาเซียนมีท่าทีร่วมกันอย่างชัดเจน

ง. ส่งเสริมความร่วมมือในนโยบายการเงินและเศรษฐกิจมหภาค

การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน โดยให้ความสำคัญกับประเด็นนโยบายที่จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ เช่น นโยบายการแข่งขัน การคุ้มครองผู้บริโภค สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา นโยบายภาษี และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (การเงิน การขนส่ง เทคโนโลยีสารสนเทศ และพลังงาน)

กลุ่มสินค้าและบริการนำร่องที่สำคัญ ที่จะเกิดการรวมกลุ่มกัน คือ สินค้าเกษตร / สินค้าประมง/ ผลิตภัณฑ์ไม้/ ผลิตภัณฑ์ยาง/ สิ่งทอ/ ยานยนต์/ อิเล็กทรอนิกส์/เทคโนโลยีสารสนเทศ (e-ASEAN)/ การบริการด้านสุขภาพ, ท่องเที่ยวและการขนส่งทางอากาศ (การบิน) กำหนดให้ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นปีที่เริ่มรวมตัวกันอย่างเป็นทางการ โดยผ่อนปรนให้กับประเทศลาว กัมพูชา พม่า และเวียดนาม **ทั้งนี้ประเทศไทยได้รับมอบหมายให้ทำ Roadmap ทางด้านท่องเที่ยวและการขนส่งทางอากาศ (การบิน)**

ประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนคืออะไร

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นเป้าหมายด้านเศรษฐกิจหลักที่สำคัญในการขับเคลื่อนความร่วมมือระหว่างประเทศอาเซียน ภายหลังการลงนามจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียนมีความคืบหน้าที่ดีในความร่วมมือต่างๆ เป็นลำดับและในที่สุดอาเซียนได้มุ่งหวังที่จะจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจในปี ๒๕๕๘ ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญคือ การเป็นตลาดและเป็นฐานการผลิตร่วมกัน มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมืออย่างเสรีและเงินลงทุนที่เสรีมากขึ้น มีความสามารถในการแข่งขันสูง มุ่งสร้างความเท่าเทียมในการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ และการส่งเสริมการรวมกลุ่มอาเซียนเข้ากับประชาคมโลก ขนาดของตลาดอาเซียนที่ใหญ่ขึ้นทำให้อาเซียนมีอำนาจซื้อสูงขึ้น เช่นเดียวกับความสามารถในการแข่งขันกับภูมิภาคอื่นที่เพิ่มขึ้น ช่วยให้สมาชิกสามารถปรับตัวเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ได้เป็นอย่างดี

การคมนาคมขนส่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นประโยชน์กับประชาชนอย่างแท้จริง อาเซียนจึงมีโครงการเชื่อมโยงเส้นทางหลวงอาเซียน มีความร่วมมือระหว่างประเทศในการเชื่อมโยงเส้นทางรถไฟจากสิงคโปร์ ผ่านไปยังมาเลเซีย ไทย

กัมพูชา เวียดนามและสิ้นสุดที่เมืองคุนหมิง ประเทศจีน นอกจากนี้ การปรับมาตรฐานของเส้นทางคมนาคมทางบกและทางรถไฟให้มีมาตรฐานเดียวกันก็จะส่งเสริมความร่วมมือของอาเซียนด้านการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้นด้วย

ขณะที่การเจรจาเพื่อเปิดตลาดในระดับพหุภาคีภายใต้องค์การการค้าโลกยังไม่สามารถสรุปผลได้ในอนาคตอันใกล้ ประเทศต่างๆ ได้พยายามที่จะทำข้อตกลงการค้าเสรีทั้งในระดับทวีภาคีและระดับภูมิภาค ในส่วนของอาเซียนมีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคโดยการจัดทำเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area - AFTA หรือ อาฟต้า) มาแล้ว 15 ปี เริ่มรวมตัวกับประเทศหรือกลุ่มคู่ค้าสำคัญ เช่น ญี่ปุ่น จีน เกาหลี สหภาพยุโรป ฯลฯ ความเหนียวแน่นใกล้ชิดระหว่างกันจะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้อาเซียนสามารถสร้างประโยชน์สูงสุดจากการรวมตัวกับประเทศคู่ค้าอื่น ๆ ต่อไป

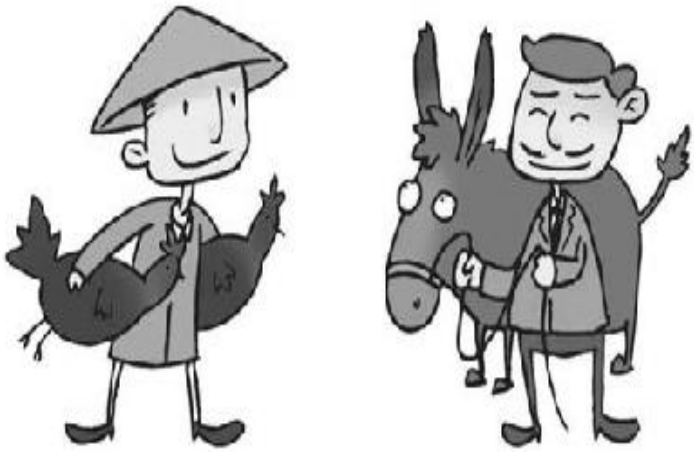

หากอาเซียนสามารถสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้สำเร็จ ไทยจะได้ประโยชน์

๑. ขยายการส่งออก

๒. โอกาสทางการค้า เปิดโอกาสการค้าบริการในสาขาที่ไทยมีความเข้มแข็ง เช่น ท่องเที่ยว โรงแรมและภัตตาคาร สุขภาพ ฯลฯ ซึ่งอาเซียนยังมีความต้องการด้านการบริการเหล่านี้อีกมาก

๓. เสริมสร้างโอกาสในการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมายังอาเซียน ซึ่งจะเพิ่มอำนาจการต่อรองของอาเซียนในเวทีการค้าโลก และยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนในอาเซียนโดยรวม

ผลกระทบจากการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจ

- สมาชิกอาเซียนเดิม ๖ ประเทศ ลดภาษีเป็นศูนย์ ตั้งแต่ ๑ ม.ค. ๒๕๕๓
- ประเทศสมาชิกใหม่ ๔ ประเทศ ลดภาษีเหลืออัตราร้อยละ ๐-๕
- สาขาที่ได้รับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ยางพารา มะพร้าว (น้ำมันเนื้อมะพร้าวแห้ง) กาแฟ ปาล์มน้ำมัน
- สาขาที่ได้ประโยชน์ ได้แก่ สินค้าอุตสาหกรรม ยานยนต์และชิ้นส่วน อุปกรณ์ electronics อาหารสำเร็จรูป เสื้อผ้าสำเร็จรูป วัสดุก่อสร้าง สินค้าอุปโภคบริโภค
- การเคลื่อนย้ายแรงงานมีฝีมือ

การเคลื่อนย้ายแรงงานได้อย่างเสรีใน ๘ สาขาวิชาชีพ

จากการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ ๙ เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๖ ที่บาหลี อินโดนีเซีย สมาชิกอาเซียนได้จัดทำข้อตกลงร่วมกัน (Mutual Recognition Arrangements : MRAs) เกี่ยวกับคุณสมบัติของวิชาชีพหลัก แรงงานเชี่ยวชาญ หรือผู้มีความสามารถพิเศษ เพื่อการเคลื่อนย้ายแรงงานได้อย่างเสรี ซึ่งขณะนี้ได้ทำข้อตกลงร่วมกันแล้ว ๗ สาขาวิชาชีพ ได้แก่

๑. วิศวกรรม (Engineering Services)

๒. พยาบาล (Nursing Services)

๓. สถาปัตยกรรม (Architectural Services)

๔. การสำรวจ (Surveying Qualifications)

๕. แพทย์ (Medical Practitioners)

๖. ทันตแพทย์ (Dental Practitioners)

๗. บัญชี (Accountancy Services)

ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ ณ หอประชุมกองทัพเรือ ได้มีการบรรยายเรื่อง “ทิศทางการศึกษา เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” โดย นายสุนทร ชัยยินดีภูมิ รองอธิบดีกรมอาเซียนได้กล่าวว่า แรงงานมีฝีมือเพิ่มเป็น ๘ สาขาแล้ว โดยเพิ่ม **“การท่องเที่ยว” เป็นสาขาที่ ๘** ขณะนี้ประเทศสมาชิก 9 ประเทศได้ลงนามไปแล้ว ยกเว้นประเทศไทย

การเริ่มเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือ ๘ สาขาอาชีพนำร่อง กระทรวงแรงงานจึงได้ดำเนินการแก้กฎหมายรองรับให้ครอบคลุมทุกสาขาอาชีพ จำนวน ๕ ฉบับ อาทิ พ.ร.บ.การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑รวมทั้งกฎหมายลูกของ พ.ร.บ.ฉบับนี้ เพื่อเปิดให้ชาวต่างชาติเข้ามาทำงานในไทยได้ ๑๔๗ อาชีพ ส่งผลให้อาชีพที่สงวนให้คนไทย ๓๙ อาชีพ เช่น ช่างตัดผม งานแกะสลักไม้ งานเจียระไนและงานมัคคุเทศก์ ต้องถูกยกเลิก รวมทั้ง พ.ร.บ.ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อให้การพัฒนาฝีมือแรงงานครอบคลุมถึงชาวต่างชาติ พ.ร.บ.แรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ พ.ร.บ.แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ เพื่อให้ชาวต่างชาติได้รับการคุ้มครองในสวัสดิการต่างๆและจัดตั้งสหภาพแรงงานได้ และพ.ร.บ.ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้มีการขยายประกันสังคมมาตรา ๔๐ ให้ครอบคลุมถึงชาวต่างชาติ

ทั้งนี้ กระทรวงแรงงานคาดว่า สาขาไอทีและยานยนต์ จะเป็นแรงงานฝีมือที่ประเทศในอาเซียนต้องการอย่างมากในอนาคต

๓. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community–ASCC)

การสร้างประชาคมแห่งสังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน แก้ไขผลกระทบต่อสังคมอันเนื่องมาจากการรวมตัวทางเศรษฐกิจ

เป้าหมายของประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

อาเซียนมุ่งหวังประโยชน์จากการรวมตัวกันเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ให้ประชาชนแต่ละประเทศอาเซียนอยู่ร่วมกันภายใต้แนวคิดสังคมที่เอื้ออาทร มีสวัสดิการทางสังคมที่ดี มีความมั่นคงทางสังคม มีความอยู่ดีกินดี ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีสิ่งแวดล้อมที่ดี และมีความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกันโดยเน้นการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจระหว่างประเทศสมาชิกในด้านความเชื่อมโยงทางประวัติศาสตร์ มรดกทางวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ระดับภูมิภาคร่วมกัน

ทั้งนี้ การเสริมสร้างรากฐานและความเชื่อมโยงระหว่างกันที่แข็งแกร่งนำไปสู่ความเข้าใจของการเป็นเพื่อนบ้านที่ดี การรู้เขารู้เรา และมีความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิกภายใต้สังคมที่เอื้ออาทร

ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนมีเป้าหมายต้องการให้ประชากรอาเซียนมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีและมีการพัฒนาในทุกด้าน โดยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนและการจัดการดูแลสิ่งแวดล้อมอย่างถูกต้อง ส่งเสริมความเข้าใจระหว่างประชาชนในระดับรากหญ้า การเรียนรู้ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม รวมทั้งรับรู้ข่าวสารซึ่งจะเป็นรากฐานที่จะนำไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

ในที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๑๔ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ได้ให้การรับรองแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community Blueprint) เพื่อเป็นกรอบและกิจกรรมที่จะทำให้อาเซียนบรรลุเป้าหมายการเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมภายในปีเป้าหมาย ๒๕๕๘ โดยแผนงานฯ จะเน้นให้เกิดการส่งเสริมความร่วมมือกันของประเทศสมาชิกในด้านต่างๆ ประกอบด้วยความร่วมมือใน ๖ ด้าน

ผลกระทบจากการรวมตัวเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

- ปัญหาด้านสาธารณสุข เช่น โรคติดต่อที่อาจเกิดจากการเคลื่อนย้ายแรงงาน และนักท่องเที่ยวโดยเสรี
- การช่วยเหลือเมื่อมีภัยพิบัติ (ศูนย์ AHA Center)
- การช่วยเหลือด้านกงสุลแก่ประชาชนอาเซียนในประเทศที่ ๓
- การสร้างอัตลักษณ์ร่วมกันของอาเซียน และการสร้างความรู้สึกร่วมของประชาชนให้ตระหนักถึงหน้าที่ในการเป็นประชากรของอาเซียน

ผลกระทบในด้านการรักษาความเป็นแกนกลางของอาเซียน (ASEAN Centrality)

นอกจากผลกระทบจากการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในด้านต่างๆ แล้ว ยังมีผลกระทบในด้านการรักษาความเป็นแกนกลางของอาเซียน (ASEAN Centrality) ดังนี้

- สามารถแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างสมาชิก
- มีท่าทีร่วมกันเป็นเสียงเดียวในเวทีระหว่างประเทศ
- รักษาบทบาทการเป็นผู้ขับเคลื่อนกรอบความร่วมมือในภูมิภาค
- การรักษาความเป็นประธานจัดการประชุมต่าง ๆ ในภูมิภาค
- มีส่วนร่วมสนับสนุนความพยายามในระดับโลก (global efforts) ในเรื่องต่าง ๆ อาทิ การรักษาสันติภาพ การปราบปรามโจรสลัด การตอบสนองต่อภัยพิบัติ

แผนการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

(ASEAN Socio-Cultural Community Blueprint)

ในแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ค.ศ. ๒๐๐๙ – ๒๐๑๕) มีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อยู่ร่วมกันในสังคมที่เอื้ออาทร ประชากรมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี ได้รับการพัฒนาในทุกด้าน และมีความมั่นคงทางสังคม และได้กำหนดกิจกรรมความร่วมมือที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลางโดยเน้นความร่วมมือใน ๖ ด้าน ดังนี้

A. การพัฒนามนุษย์ (Human Development)

B. การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม (Social Welfare and Protection)

C. สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม (Social Justice and Rights)

D. ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Sustainability)

E. การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน (Building an ASEAN Identity)

F. การลดช่องว่างทางการพัฒนา (Narrowing the Development Gap)

และเน้นให้มีการส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเขียน นักคิดและศิลปินในภูมิภาค ตลอดจนการเสริมสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียนในภูมิภาคโดยเฉพาะในระดับประชาชน

โดยแต่ละด้านจะมีองค์ประกอบย่อยของแต่ละด้าน โดยมีกลไกการดำเนินงาน ได้แก่ การประชุมรายสาขาระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส และระดับรัฐมนตรีและคณะมนตรีประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน รวมทั้งการประชุม ก.พ. อาเซียน (ACCSM: ASEAN CONFERENCES ON CIVIL SERVICE MATTERS)

ทั้งนี้ ไทยจะได้ประโยชน์อย่างมากจากการที่รากฐานสำคัญของประชาคมอาเซียนที่ประชาชนมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน และเข้าใจถึงผลประโยชน์ที่มีร่วมกัน ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้การสร้างประชาคมอาเซียนสามารถประสบความสำเร็จด้วย

การดำเนินการตามแผนงาน
จัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ค.ศ.๒๐๐๙-๒๐๑๕)

****

หัวข้อ	ผลการดำเนินการ
A 7 การสร้างศักยภาพของระบบราชการ (Building Civil Service Capability)	
๑. พัฒนายุทธศาสตร์สำหรับการดำเนินการตามแผนการดำเนินงานด้านกิจการพลเรือนอาเซียน ค.ศ.๒๐๑๐-๒๐๑๕ (ACCSM Work Plan ๒๐๑๐-๒๐๑๕)	สำนักงาน ก.พ. ได้จัดทำยุทธศาสตร์พร้อมแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับแผนการดำเนินงานด้านกิจการพลเรือนอาเซียน ค.ศ. ๒๐๑๐-๒๐๑๕ (ACCSM Work Plan ๒๐๑๐-๒๐๑๕) และได้กำหนดพันธกิจสำนักงาน ก.พ. ในปี ๒๕๕๕ เพื่อให้สอดคล้องกับแผนงานฯ ดังนี้ ๑)พัฒนาและวางระบบบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลเพื่อขับเคลื่อนการบริหารกำลังคนภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ ๒)สร้างและพัฒนาทรัพยากรบุคคลในราชการพลเรือนให้มีสมรรถนะขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการและให้บริการประชาชน ๓)พิทักษ์ระบบคุณธรรมในราชการพลเรือน เสริมสร้างมโนสุจริตและความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการที่มุ่งเน้นประโยชน์ส่วนรวม
๒. ให้คณะกรรมการรายสาขาอาเซียนด้านกิจการพลเรือน (ASEAN Committee on Civil Service Matter - ACCSM) มีหน้าที่ส่งเสริมความร่วมมือของอาเซียนโดยส่งเสริมราชการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีความพร้อมรับผิดชอบต่อ	๒.๑. สำนักงาน ก.พ. ได้รับเป็นเจ้าภาพจัดประชุม ACCSM (เวียนกันเป็นเจ้าภาพตามตัวอักษรของประเทศ) และเข้าร่วมการประชุม ACCSM และที่เกี่ยวข้องเป็นประจำทุกครั้งไม่ว่าประเทศใดจะเป็นเจ้าภาพ ๒.๒. สำนักงาน ก.พ. ในฐานะ ASEAN Resource Centre on Leadership Development ได้พัฒนาแนวทางการสร้างผู้นำในราชการพลเรือนของไทยทั้งในด้านการสรรหา การพัฒนา การเตรียมความพร้อมการแต่งตั้งและการส่งเสริม

หัวข้อ	ผลการดำเนินการ
ประชาชนและมีธรรมาภิบาลและจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการในประเด็นเหล่านี้เป็นประจำทุกปี โดยเริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๕๑	คุณธรรมของนักบริหารอย่างต่อเนื่องซึ่งได้ปรากฏในปัจจุบันในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ๒.๓. สำนักงาน ก.พ. ในฐานะ ASEAN Resource Centre on Leadership Development จัดประชุมเชิงปฏิบัติการปีละครั้งสำหรับข้าราชการจากประเทศสมาชิกอาเซียน ได้แก่ ๒.๓.๑ การประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในราชการ พลเรือน” เพื่อให้ราชการพลเรือนไทยและราชการพลเรือนของประเทศสมาชิกอาเซียนได้มีโอกาสเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในราชการพลเรือนระหว่างกัน ทั้งนี้ สำนักงาน ก.พ. ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก สพร. กระทรวงการต่างประเทศ ๒.๓.๒ การจัดงานวันคุณธรรม จริยธรรมและความโปร่งใสในภาครัฐ โดยเชิญวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิให้ความรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การอภิปรายเป็นคณะ และการสนทนาปัญหาจริยธรรม ๒.๓.๓ โครงการสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาระบบวินัยและระบบคุณธรรมในราชการพลเรือน”
๓. สร้างความเข้มแข็งและเพิ่มศักยภาพให้กับ ARC ภายใต้การสนับสนุนของ ACCSM ในการพัฒนาและจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อช่วยเหลือประเทศสมาชิกอาเซียน	ในฐานะ ARC ด้าน Leadership สำนักงาน ก.พ.ได้จัดฝึกอบรมในหลักสูตรต่างๆ เพื่อช่วยเหลือประเทศสมาชิกอาเซียน ดังนี้ ๓.๑. สำนักงาน ก.พ. ได้จัดอบรมหลักสูตรต่างๆ อย่างต่อเนื่องสำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งในส่วนที่สำนักงาน ก.พ. จัดขึ้นโดยตรง หรือในส่วนที่จัดให้ตามความต้องการของประเทศสมาชิก อาทิ

หัวข้อ	ผลการดำเนินการ
	๓.๑.๑ หลักสูตร HR Management สำหรับข้าราชการจากประเทศกัมพูชา เป็นต้น ๓.๑.๒ หลักสูตร Leadership Development and Succession Planning Programme จัดประมาณเดือนเมษายนของทุกปี ๓.๑.๓ หลักสูตร Sharing Experiences on Managing Change and New Public Management ประมาณเดือนพฤษภาคมทุกปี ๓.๑.๔ หลักสูตร Management of Civil Service Training Centre ให้แก่ข้าราชการ สปป.ลาว ๓.๒. สำนักงาน ก.พ. ได้จัดทำโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสำนักงาน ก.พ. กับประเทศสมาชิกอาเซียน ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๕ รวมทั้งสิ้น ๑๙ โครงการ โดยได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก สพร. กระทรวงการต่างประเทศ ประกอบด้วย **<u>กลุ่มที่ ๑</u>** ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในราชการพลเรือน ๑.๑.โครงการสัมมนาเรื่อง “การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในราชการพลเรือน” ๑.๒ โครงการสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาระบบวินัยและระบบคุณธรรมในราชการพลเรือน” **<u>กลุ่มที่ ๒</u>** ส่งเสริมและพัฒนาภาวะผู้นำ ๒.๑ โครงการสัมมนาเรื่อง “ทิศทางการสร้างรูปแบบนักบริหารระดับสูงในราชการพลเรือนสำหรับภูมิภาคเอเชีย” ๒.๒ โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาสมรรถนะนักบริหารระดับหัวหน้าส่วนราชการในภูมิภาคในพื้นที่พิเศษเฉพาะ” ๒.๓ โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาภาวะผู้นำนักบริหารระดับกลาง”

หัวข้อ	ผลการดำเนินการ
	๒.๔ โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาผู้นำคลื่นลูกใหม่เพื่ออนาคต” ๒.๕ โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาสมรรถนะการทำงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์สำหรับนักบริหารระดับต้น” ๒.๖ โครงการสัมมนาเรื่อง “การบริหารข้าราชการผู้มีผลสัมฤทธิ์สูงและแนวทางการเสริมสร้างเครือข่ายข้าราชการผู้มีผลสัมฤทธิ์สูงระหว่างไทยและประเทศเพื่อนบ้าน” **<u>กลุ่มที่ ๓</u>** ส่งเสริมการบริหารทรัพยากรบุคคล มืออาชีพ ๓.๑ โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตร “การเป็นวิทยากร(Training for Trainers)” ๓.๒โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตร “การพัฒนาเครื่องมือและกลไกการสรรหาบุคคลเข้ารับราชการ” ๓.๓ โครงการสัมมนาเรื่อง “กลยุทธการดึงดูดคนดีคนเก่งเข้ารับราชการ” ๓.๔ โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตร “การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาข้าราชการพลเรือนและการติดตามประเมินผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาข้าราชการพลเรือน” ๓.๕ โครงการสัมมนาเรื่อง “นวัตกรรมด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลในราชการพลเรือนสำหรับกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน” ๓.๖ โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตร “แนวทางการติดตามประเมินผลการบริหารทรัพยากรบุคคลในราชการพลเรือน” ๓.๗โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตร “การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรบุคคลใน

หัวข้อ	ผลการดำเนินการ
	ราชการพลเรือน” **<u>กลุ่มที่ ๔</u>** ความร่วมมือแบบทวิภาคี ๔.๑ โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตร “ทักษะการนำเสนอด้วยการสื่อสาร” ๔.๒ โครงการฝึกอบรมหลักสูตร "Singapore-Thailand Leadership Development Programme"
๔. รวมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและวิทยากรซึ่งเป็นเสมือนทรัพยากรบุคคลสำหรับหลักสูตรการฝึกอบรมและการสร้างศักยภาพของระบบราชการ	สำนักงาน ก.พ. เป็นศูนย์กลางการรวบรวมบัญชีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญและวิทยากรสำหรับการจัดฝึกอบรมและการสร้างศักยภาพของระบบราชการอย่างต่อเนื่อง
๕. จัดทำหลักสูตรการฝึกอบรม คู่มือและตัวแบบให้สอดคล้องกับประเด็นเรื่องบทบาทหญิงชายและการพัฒนา(Gender and Development-GAD)จริยธรรมและธรรมาภิบาล (Ethical and Good Governance) โดยให้มีการแลกเปลี่ยนกับประเทศสมาชิกอาเซียนและอื่น ๆ	๕.๑. สำนักงาน ก.พ. ได้จัดฝึกอบรมหลักสูตร “บทบาทหญิงชายเพื่อการพัฒนา” เป็นประจำทุกปีๆ ละ ๑ ครั้ง ๕.๒. สำนักงาน ก.พ. ได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีโดยส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในราชการพลเรือน” เพื่อให้ราชการพลเรือนไทยและราชการพลเรือนของประเทศสมาชิกอาเซียนได้มีโอกาสเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในราชการพลเรือนระหว่างกัน ทั้งนี้ สำนักงาน ก.พ.ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก สพร. กระทรวงการต่างประเทศ ๕.๓ สำนักงาน ก.พ. ได้จัดฝึกอบรมหลักสูตรเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักบริหารระดับต้น ระดับกลางและระดับสูง เป็นหลักสูตรประจำและต่อเนื่อง
๖. พัฒนาและจัดทำหลักสูตรการฝึกอบรมตามหลักสมรรถนะ	๖.๑. นอกเหนือจากการจัดทำโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสำนักงาน ก.พ. กับประเทศสมาชิกอาเซียน

หัวข้อ	ผลการดำเนินการ
เพื่อแบ่งปันและแลกเปลี่ยนระหว่างกันในระบบราชการของประเทศสมาชิกอาเซียนภายใต้ความช่วยเหลือของ ACCSM	(ตามข้อ ๓) แล้ว สำนักงาน ก.พ. ยังได้จัดทำหลักสูตรพัฒนาสมรรถนะขึ้นซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และจะได้นำไปจัดอบรมให้ความรู้แก่ข้าราชการของประเทศสมาชิกอาเซียนต่อไป
๗. สร้างความร่วมมือเพื่อพัฒนาระบบราชการในภูมิภาคอาเซียนให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ความสามารถ ความรับผิดชอบและมุ่งตอบสนองต่อประชาชน ผ่านกิจกรรมของศูนย์ ARC คณะกรรมการรายสาขาของอาเซียน และกิจกรรม/โครงการอื่นๆ ในภูมิภาค ซึ่งจะเป็นการสนับสนุนการดำเนินการตามขอบเขตสำคัญ	๗.๑ สำนักงาน ก.พ. ได้พยายามสร้างความสัมพันธ์เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบางประเทศในอาเซียน เช่น เชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากสิงคโปร์มาให้ความรู้แก่ผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรนักบริหารระดับสูง (หลักสูตรเตรียมความพร้อมสำหรับผู้ที่จะเป็นรองอธิบดี) ๗.๒ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ สำนักงาน ก.พ. ได้ร่วมมือกับประเทศสมาชิกอาเซียนโดยส่งเจ้าหน้าที่ ก.พ. เข้ารับการอบรมในหลักสูตร ต่างๆ ตามที่ศูนย์ ARC ประเทศสมาชิกอาเซียนได้จัดกิจกรรมขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้มีโอกาสเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในด้านต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการกลับมาปฏิบัติราชการ โดยหลักสูตรที่เข้าร่วม อาทิ ๗.๒.๑ “Strategic Management practices in Public Sector” ระหว่างวันที่ ๑๔-๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ณ สถาบัน INTAN มาเลเซีย ๗.๒.๒ “Training and benchmarking on civil service management, especially on recruitment, promotion and pension ณ อินโดนีเซีย ระหว่างวันที่ ๒๘ มีนาคม ถึง ๗ เมษายน ๒๕๕๔
๘. กำหนดนโยบาย/แผนงานและรณรงค์ให้มีการปฏิบัติการตามแผนงาน ACCSM ๒๐๐๙-๒๐๑๕ อย่างยั่งยืนเพื่อที่จะ	สำนักงาน ก.พ. ได้กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์เรื่องดังกล่าวใน ๘.๑. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ๘.๑.๒ มาตรา ๓๔ ว่า การจัดระเบียบข้าราชการพลเรือน

หัวข้อ	ผลการดำเนินการ
ส่งเสริมให้เกิดความโปร่งใส ความซื่อสัตย์สุจริต การตระหนักถึงสภาพแวดล้อม ความเคารพสิทธิมนุษยชนและความเท่าเทียมกันของบทบาทหญิงชาย	ต้องเป็นไปเพื่อผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพและความคุ้มค่าโดยให้ข้าราชการปฏิบัติราชการอย่างมีคุณภาพ คุณธรรมและมีคุณภาพชีวิตที่ดี ๘.๑.๒ มาตรา ๔๒ ว่าด้วยการบริหารทรัพยากรบุคคลต้องคำนึงถึงผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพขององค์กรและลักษณะของงาน โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม ๘.๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๕ ๘.๓. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๕ ๘.๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๕ ๘.๕. จัดทำมาตรฐานความโปร่งใส เพื่อส่งเสริมให้ทุกส่วนราชการกำหนดตัวชี้วัดความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน จัดตั้งคณะกรรมการความโปร่งใสในส่วนราชการ และมีระบบการให้รางวัลจูงใจหน่วยงานที่เป็นตัวอย่างในเรื่องดังกล่าว
๙. สร้างและส่งเสริมกลไกของบริการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ให้มีมาตรฐานด้านการบริการ(service standard) มีกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับจากประชาชน (citizens feedback procedure) และระบบการให้คะแนนผลการปฏิบัติงานตามผลลัพธ์	๙.๑. สำนักงาน ก.พ. จัดให้มีตัวชี้วัดความพึงพอใจและไม่พึงพอใจของผู้รับบริการในงานต่างๆ ที่เป็นงานให้บริการ ซึ่งเป็นตัวชี้วัดตามคำรับรองปฏิบัติงานระดับส่วนราชการด้วย มีการให้คะแนนและให้รางวัลตามผลการทำงานตามตัวชี้วัดด้วย ๙.๒ สำนักงาน ก.พ. ส่งเสริมให้ทุกส่วนราชการกำหนดตัวชี้วัดความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน ซึ่งครอบคลุมการเปิดเผยต่อมาตรฐานการให้บริการ ๙.๓ จัดให้ผู้รับบริการมีช่องทางในการร้องเรียนหรือให้

หัวข้อ	ผลการดำเนินการ
	ข้อเสนอแนะต่อการบริการต่างๆ รวมทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ
๑๐. ขยายบทบาทภาคประชาสังคมและกลุ่มประชาชนในการสร้างมโนสุจริตและธรรมาภิบาล	๑๐.๑ สำนักงาน ก.พ. ริเริ่มให้มีการรวมตัวของภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคธุรกิจเอกชน และองค์กรอิสระต่างๆ ในการร่วมกันรณรงค์และขับเคลื่อนมาตรการสร้างความโปร่งใสในราชการพลเรือนโดยเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ โดยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานนำการดำเนินการในเรื่องนี้ ๑๐.๒ สำนักงาน ก.พ. ได้จัดทำเอกสารเรื่อง “แนวทางการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์” ของหน่วยงานภาครัฐในภาพกว้างและในบริบทที่เชื่อมโยงกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐ สำหรับเป็นแนวทางในการส่งเสริมการดำเนินงานในการสร้างมโนสุจริตและธรรมาภิบาล ๑๐.๓ สำนักงาน ก.พ. ได้จัดทำประมวลจริยธรรมขึ้น และกำหนดให้จัดตั้งกลุ่มงานคุ้มครองจริยธรรมและจัดทำจรรยาข้าราชการในทุกส่วนราชการ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างมโนสุจริตตลอดจนป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยมีการจัดกิจกรรมบูรณาการกับหน่วยงานภายนอกและเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ ของราชการ มีการจัดกิจกรรมด้านการกุศลและบริการสาธารณประโยชน์ อาทิ การถือศีล การทำบุญตามประเพณี การเลี้ยงอาหารแก่ทหารบาดเจ็บ การบริจาคสิ่งของให้แก่เด็กพิการซ้ำซ้อน การทาสีโรงเรียนในต่างจังหวัด เป็นต้น

ASEAN Plus Three ความร่วมมือในกรอบอาเซียน+๓

กรอบความร่วมมืออาเซียน+๓ (อาเซียน ๑๐ ประเทศกับ**สาธารณรัฐประชาชนจีน ประเทศญี่ปุ่น และสาธารณรัฐเกาหลี**) ได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ ในช่วงที่เกิดวิกฤตทางการเงินในภูมิภาคเอเชียตะวันออก โดยมีการพบหารือระหว่างผู้นำของประเทศสมาชิกอาเซียนและผู้นำของจีน ญี่ปุ่น และสาธารณรัฐเกาหลี เป็นครั้งแรก ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย

นับแต่นั้นเป็นต้นมา การประชุมสุดยอดอาเซียน+๓ จึงได้จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีในช่วงเดียวกับการประชุมสุดยอดอาเซียน และได้มีการออกแถลงการณ์ร่วมว่าด้วยความร่วมมือเอเชียตะวันออกเมื่อปี ๒๕๔๒ และมีการจัดตั้ง East Asia Vision Group (EAVG) ในปี ๒๕๔๒ เพื่อวางวิสัยทัศน์ความร่วมมือในเอเชียตะวันออก EAVG ได้เสนอแนะแนวคิดการจัดตั้งประชาคมเอเชียตะวันออก (East Asian community-EAc) และมาตรการความร่วมมือในด้านต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การจัดตั้ง EAc

ต่อมา ในการประชุมสุดยอดอาเซียน+๓ ครั้งที่ ๙ ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ เมื่อปี ๒๕๔๘ ผู้นำได้ลงนามใน Kuala Lumpur Declaration on the ASEAN+3 Summit กำหนดให้การจัดตั้งประชาคมเอเชียตะวันออกเป็นเป้าหมายระยะยาว และให้กรอบอาเซียน+๓ เป็นกลไกหลักในการนำไปสู่เป้าหมายระยะยาวดังกล่าว และในโอกาสครบรอบ ๑๐ ปีของกรอบอาเซียน+๓ ในปี ๒๕๕๐ จึงได้มีการออกแถลงการณ์ร่วมว่าด้วยความร่วมมือเอเชียตะวันออก ฉบับที่ ๒ และแผนงานความร่วมมืออาเซียน+ ๓ (ปี ๒๕๕๐-๒๕๖๐)

การประชุมสุดยอดอาเซียน+๓ มีมาแล้วรวม ๑๒ ครั้ง โดยล่าสุด ประเทศไทยได้เป็นประธานและเจ้าภาพการประชุมสุดยอดอาเซียน+๓ ครั้งที่ ๑๒ เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๒ ที่ชะอำ หัวหิน โดยที่ประชุมฯ ได้รับรองแถลงการณ์ ชะอำ หัวหิน ว่าด้วยความมั่นคงด้านอาหารและการพัฒนาพลังงานชีวภาพในกรอบอาเซียน+๓ **(Cha-am Hua Hin Statement on ASEAN Plus Three Cooperation on Food Security and Bio-Energy Development)** เพื่อส่งเสริมความร่วมมือ

ด้านอาหารและพลังงาน ซึ่งรวมถึงการจัดตั้งระบบสำรองข้าวฉุกเฉินอาเซียน+๓ (ASEAN Plus Three Emergency Rice Reserve – APTERR) เพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคงด้านอาหารในภูมิภาค และการจัดทำยุทธศาสตร์แบบบูรณาการเกี่ยวกับการผลิตและการบริโภคอาหารและพลังงานชีวภาพที่ยั่งยืนและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน นอกจากนี้ ที่ประชุมฯยังได้สนับสนุนประเทศไทยที่จะเป็นผู้ผลักดันการจัดตั้งกลไกความร่วมมือด้านการศึกษาในกรอบอาเซียน+๓ ด้วย

ในปัจจุบันความร่วมมือในกรอบอาเซียน+๓ ครอบคลุมความร่วมมือในสาขาต่างๆ ประมาณ ๒๐ สาขา ภายใต้กรอบการประชุมในระดับต่าง ๆ ประมาณ ๕๐ การประชุม ความร่วมมือด้านการเงินภายใต้มาตรการริเริ่มเชียงใหม่ (Chiang Mai Initiative-CMI) ซึ่งริเริ่มขึ้นเมื่อปี ๒๕๔๓ เป็นสาขาความร่วมมือที่มีความก้าวหน้ามากที่สุด โดยได้มีการจัดตั้งกองทุนสำรองพหุภาคีภายใต้ CMI หรือที่เรียกว่า “CMI Multilateralization (CMIM)” ซึ่งมีวงเงิน ๑.๒ แสนล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อเป็นกลไกช่วยรักษาเสถียรภาพทางการเงินในภูมิภาคเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๓ และมีการจัดตั้ง ASEAN+3 Macroeconomic Research Office (AMRO) ที่สิงคโปร์ เพื่อวิเคราะห์และติดตามสภาวะเศรษฐกิจในภูมิภาคและสนับสนุน CMIM และ Credit Guarantee and Investment Facility (CGIF) ซึ่งมีวงเงินเริ่มต้น ๗๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อสนับสนุนการออกพันธบัตรของภาคเอกชน

ประเทศอาเซียน+๓ ยังได้จัดตั้งกองทุน ASEAN Plus Three Cooperation Fund (APTCF) ซึ่งมีเงินทุนเริ่มต้นจำนวน ๓ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อเป็นกองทุนร่วมในการสนับสนุนการดำเนินมาตรการต่าง ๆ ภายใต้แผนงานความร่วมมืออาเซียน+๓ (ปี ๒๕๕๐-๒๕๖๐) รวมทั้งการดำเนินโครงการและกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมความร่วมมืออาเซียน+๓

ความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับประเทศนอกภูมิภาค

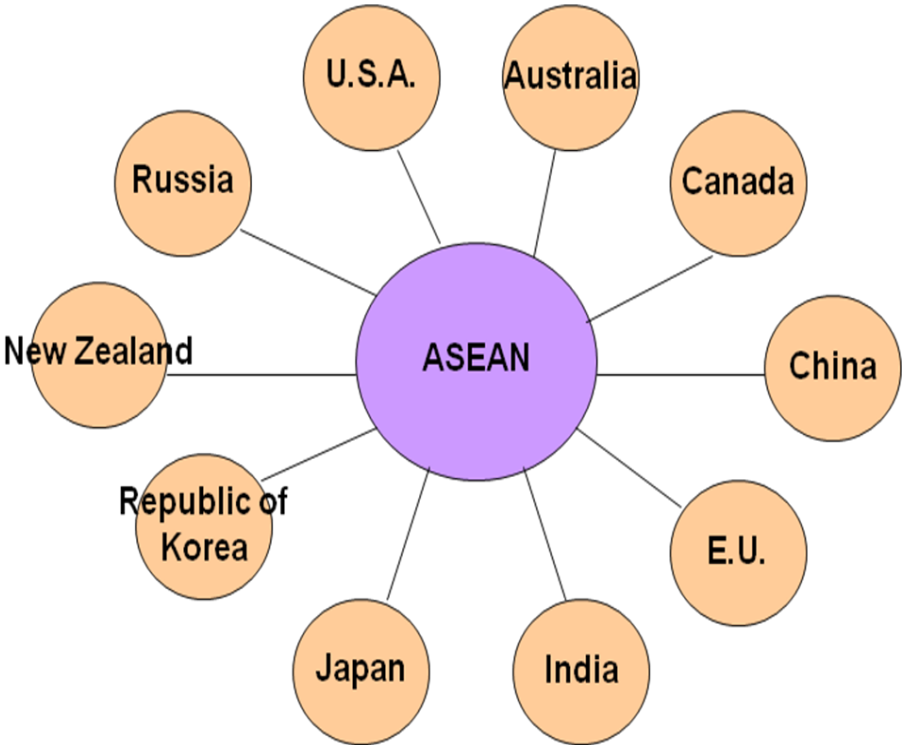

ความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับองค์กรระหว่างประเทศ

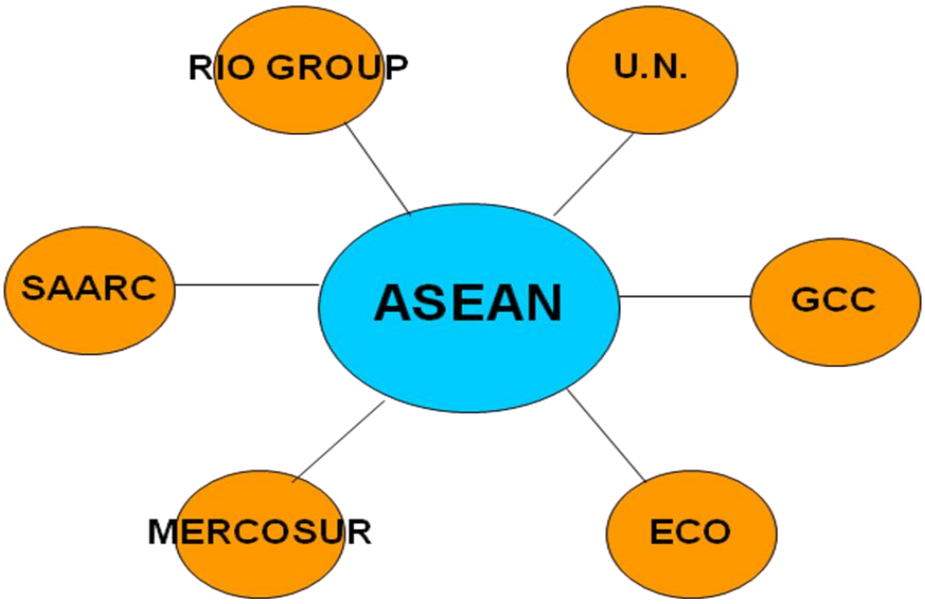

ที่มา กรมอาเซียน

ประโยชน์ที่ประเทศไทยได้รับจากการเป็นสมาชิกอาเซียน

ปัจจุบันอาเซียนเป็นคู่ค้าอันดับหนึ่งของไทย โดยมีมูลค่าการค้ากว่า ๑.๗๕ ล้านล้านบาทต่อปี หรือร้อยละ ๑๙.๒ มูลค่าการค้าทั้งหมดของไทย ในจำนวนนี้เป็นการส่งออกจากไทย ไปอาเซียนร้อยละ ๒๐.๗ ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด โดยประเทศไทยไทยเป็นฝ่ายได้ดุลการค้ามาตลอด

การรวมตัวกันอย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้นทางเศรษฐกิจบวกกับการขยายความร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น เส้นทางคมนาคมขนส่ง ระบบจ่ายไฟฟ้า เครือข่ายอินเตอร์เน็ตฯลฯ จะเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มโอกาสทางการค้าและการลงทุนให้กับไทย พร้อมกับช่วยขยายตลาดให้กับสินค้าไทยไปสู่ประชาชนอาเซียนเกือบ ๖๐๐ ล้านคน ขณะที่อาเซียนยังเป็นแหล่งเงินทุนและเป้าหมายในการลงทุนของไทยอีกด้วย

โอกาสของไทยยังจะเพิ่มขึ้นเมื่ออาเซียนสามารถสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้เป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวตามที่กำหนดไว้ในแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสำเร็จ เพราะจะเปิดโอกาสให้สินค้า บริการ แรงงานมีฝีมือ และเงินทุนเคลื่อนย้ายได้อย่างเสรียิ่งขึ้น ส่วนเรื่องการท่องเที่ยวที่ผ่านมา มีจำนวนนักท่องเที่ยวจากอาเซียนมาเที่ยวไทยมากถึงกว่า ๔ ล้านคน คิดเป็นร้อยละ ๒๖ ของจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมดของไทย นำรายได้เข้าประเทศถึงกว่า ๑๔๐,๐๐๐ ล้านบาท

การเป็นสมาชิกอาเซียนยังช่วยให้ไทยมีความร่วมมือกับประเทศในภูมิภาคเมื่อต้องเผชิญกับภัยคุกคามที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อประชาชน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาความยากจน การรับมือกับโรคระบาด เช่น ไข้หวัดนกและซาร์ส ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติอย่างการค้ามนุษย์และปัญหายาเสพติด การรับมือกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ ปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่นหมอกควันจากไฟป่าและปัญหาโลกร้อน อาเซียนยังช่วยเพิ่มอำนาจต่อรองของไทยในเวทีโลก ขณะเดียวกันความสัมพันธ์ในกรอบอาเซียนยังช่วยเกื้อหนุนความสัมพันธ์ทวิภาคีระหว่างไทยกับประเทศต่างๆ อีกด้วย

ความสำเร็จของอาเซียน

นับแต่ก่อตั้งประเทศสมาชิกอาเซียนพยายามส่งเสริมการยึดมั่นในบรรทัดฐานร่วมกัน และสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้กำหนดนโยบาย ความร่วมมือที่เกิดขึ้นระหว่างกันมีส่วนช่วยป้องกันความขัดแย้งไม่ให้เกิดขึ้นในภูมิภาค ทำให้ไม่มีสงครามระหว่างกัน และยังประสบความสำเร็จในการส่งเสริมให้อาเซียนเป็นเวทีที่ประเทศมหาอำนาจหลายประเทศเข้าร่วมหารือในฐานะประเทศคู่เจรจา (Dialogue Partnerships) รวมทั้งมีความร่วมมือในกรอบความร่วมมืออาเซียน + 3 (ASEAN Plus Three) ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ โดยอาเซียนเป็นตัวขับเคลื่อนและเป็นศูนย์กลางของความร่วมมือ

นอกจากนี้อาเซียนยังสร้างเวทีในการแสวงหาแนวทางเพื่อการพัฒนาระบบราชการในกลุ่มประเทศสมาชิกให้มีประสิทธิภาพ ศักยภาพ มีความรับผิดชอบและสามารถตรวจสอบได้ผ่านการประชุม ก.พ.อาเซียน หรือ ASEAN Conferences on Civil Service Matters (ACCSM) ซึ่งเป็นหนึ่งในกลไกบริหารตามโครงสร้างองค์กร ASEAN

บทที่ ๔

โครงสร้างและกลไกการบริหารองค์กรอาเซียน (Organs)

บทที่ ๔

โครงสร้างและกลไกการบริหารองค์กรอาเซียน

ตามกฎบัตรอาเซียนซึ่งเป็นเสมือนธรรมนูญของอาเซียน ได้กำหนดให้องค์กรอาเซียนมีสถานะเป็นนิติบุคคล มีกฎเกณฑ์และกระบวนการรับสมาชิกเฉพาะที่เป็นประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งจะต้องได้รับรองจากสมาชิกอาเซียนทั้งหมด ตลอดจนสมาชิกต้องยินยอมที่จะผูกพันตามกฎบัตรและปฏิบัติตามพันธกรณี และมีหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎบัตรและความตกลงต่างๆของอาเซียน รวมถึงหน้าที่การออกกฎหมายภายในเพื่อรองรับพันธกรณี

ทั้งนี้ ในกฎบัตรอาเซียนหมวดที่ ๔ ข้อที่ ๖ได้กำหนดโครงสร้างองค์กร องค์ประกอบ อำนาจหน้าที่ของอาเซียน ที่เป็นกลไกในการบริหารงานของอาเซียน สรุปได้ตามตารางนี้

โครงสร้าง	บทบาท/หน้าที่
๑. ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit)	เป็นองค์กรสูงสุดในการกำหนดนโยบาย มีการประชุมปีละ ๒ ครั้ง หน้าที่ ๑.๑ เป็นผู้นำ กำหนดนโยบายและตัดสินใจเรื่องสำคัญๆ รวมถึงกรณีที่มีการละเมิดพันธกรณีตามกฎบัตรอย่างรุนแรง ๑.๒สั่งการให้มีการประชุมระดับรัฐมนตรีเป็นการเฉพาะกิจ เพื่อพิจารณาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเสาหลักต่างๆ มากกว่า ๑ เสา ๑.๓ ดำเนินการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินที่กระทบต่ออาเซียน ๑.๔ ตัดสินข้อพิพาทระหว่างรัฐสมาชิก กรณีที่ไม่อาจหาข้อยุติในข้อขัดแย้งได้หรือมีการไม่ปฏิบัติตามคำตัดสิน

	ของกลไกระงับข้อพิพาท ๑.๕ ตั้งหรือยุบองค์กรอาเซียน ๑.๖ แต่งตั้งเลขาธิการอาเซียน
๒. คณะมนตรีประสานงานอาเซียน (ACCs : ASEAN Coordinating Council)	ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของประเทศสมาชิกอาเซียน ทำหน้าที่ ๒.๑ เตรียมการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน ๒.๒ ประสานงานระหว่าง ๓ เสาหลัก เพื่อความเป็นบูรณาการในการดำเนินงานของอาเซียน ๒.๓ แต่งตั้งรองเลขาธิการอาเซียน
๓. คณะมนตรีประชาคมอาเซียน (ASEAN Community Council)	ผู้แทนที่ประเทศสมาชิกแต่งตั้งให้เป็นผู้รับผิดชอบในแต่ละเสาหลัก (เศรษฐกิจ การเมือง สังคม/วัฒนธรรม) เพื่อทำหน้าที่ ๓.๑ ประสานงานและติดตามการดำเนินงานตามแนวนโยบายของผู้นำทั้งในเรื่องที่อยู่ภายใต้เสาหลักของตน และเรื่องที่เป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับหลายเสาหลัก ๓.๒ เสนอรายงานและข้อเสนอแนะต่อผู้นำ
๔. องค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา (ASEAN Sectoral Ministerial Bodies)	จัดตั้งโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียนมีหน้าที่หลัก คือ ๔.๑ ดำเนินการตามอาณัติที่มีอยู่แล้ว ๔.๒ นำความตกลงและมติของผู้นำไปปฏิบัติ ๔.๓ เสริมสร้างความร่วมมือเพื่อสนับสนุนการสร้างประชาคมอาเซียน ๔.๔ เสนอรายงานและข้อเสนอแนะประเทศไทยกับอาเซียนต่อคณะมนตรีประชาคมอาเซียนที่เหมาะสม ๔.๕ สามารถมีเจ้าหน้าที่อาวุโสหรือองค์กรย่อยเพื่อสนับสนุนการทำงานได้ ๔.๖ ให้ข้อเสนอแนะต่อคณะมนตรี AC

๕. สำนักเลขาธิการอาเซียน (ASEAN Secretariat)	เลขาธิการอาเซียน (Secretary General of ASEAN) เป็นผู้บริหาร มีหน้าที่ ๕.๑ เป็น Chief Administrative Officer ของอาเซียน ๕.๒ ติดตามการปฏิบัติตามคำตัดสินของกลไกระงับข้อพิพาทและรายงานตรงต่อผู้นำ ๕.๓ สนับสนุนการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์กรของอาเซียนกับภาคประชาสังคม ทั้งนี้ ให้มีรองเลขาธิการอาเซียน (Deputy Secretary General) ๔ คน โดย ๒ คนจะมาจากการหมุนเวียนตามลำดับตัวอักษรประเทศ มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๓ ปี และอีก ๒ คนมาจากการคัดเลือกตามความสามารถ มีวาระการดำรงตำแหน่ง๓ ปี และอาจได้รับการต่ออายุได้อีก ๑ วาระ สำนักเลขาธิการอาเซียน อาเซียนจัดตั้งสำนักเลขาขึ้นเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘ หลังการลงนามในข้อตกลงการจัดตั้งสำนักเลขาธิการอาเซียนที่กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย ต่อมาในวันที่ ๙พฤษภาคม ๒๕๒๔ รัฐบาลอินโดนีเซียได้มอบอาคารทางตอนใต้ของกรุงจาการ์ตาเพื่อใช้เป็นสำนักงานใหญ่ของสำนักเลขาธิการอาเซียน
๖. คณะผู้แทนถาวรประจำอาเซียน (Committee of Permanent Representatives (CPR) to ASEAN) กรุงจาการ์ตา	ประเทศสมาชิกจะแต่งตั้งผู้แทนระดับเอกอัครราชทูตเพื่อทำหน้าที่เป็นคณะผู้แทนถาวรประจำอาเซียนที่กรุงจาการ์ตา ซึ่งเป็นคนละคนกับเอกอัครราชทูตประจำกรุงจาการ์ตา ทำหน้าที่แทนคณะกรรมาธิการอาเซียน โดยคณะผู้แทนถาวรประจำอาเซียนจะมีบทบาทสำคัญสองด้าน ได้แก่ การเป็นผู้แทนของประเทศสมาชิกและการเป็นผู้แทนของอาเซียน มีหน้าที่

	๖.๑ สนับสนุนคณะมนตรีประชาคมอาเซียนและองค์กรความร่วมมือเฉพาะด้านต่างๆ ๖.๒ ประสานงานกับสำนักเลขาธิการอาเซียน เลขาธิการอาเซียน และสำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติของแต่ละประเทศสมาชิก ๖.๓ ส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศคู่เจรจา
๗. สำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ (ASEAN National Secretariat)	ตั้งอยู่ที่ประเทศสมาชิกแต่ละตามข้อ ๑๓ ของกฎบัตรอาเซียน โดยมีกรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ ทำหน้าที่ ๗.๑ ศูนย์รวมในการประสานงานกลางแห่งชาติในเรื่องข้อตัดสินใจของอาเซียน ๗.๒ สนับสนุนภารกิจต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาเซียนภายในประเทศ การเตรียมการประชุมระดับชาติของอาเซียน ๗.๓ มีส่วนร่วมในการสร้างประชาคมอาเซียน ๗.๔ เก็บรักษาข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับอาเซียน
๘. องค์กรสิทธิมนุษยชนของอาเซียน (ASEAN Human Rights Body - AHRB)	หน้าที่ ๘.๑ ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ทั้งให้คำปรึกษา ติดตามและประเมินสถานะสิทธิมนุษยชน ๘.๒ ติดตามและประเมินสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ๘.๓ ส่งเสริมการศึกษาและการตื่นตัวของหน่วยงานภาครัฐและประชาชน
๙. มูลนิธิอาเซียน (ASEAN Foundation)	หน้าที่สนับสนุนเลขาธิการอาเซียนและประสานงานกับองค์กรอื่นๆ ของอาเซียน ๙.๑ เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน

	๙.๒ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างประชาชนและความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้เสียต่างๆ ของอาเซียน
๑๐. องค์กรที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน (Entities Associated with ASEAN)	องค์กรต่างๆที่อาเซียนมีปฏิสัมพันธ์ มี ๕ ประเภท ได้แก่ องค์กรรัฐสภา ภาคธุรกิจ ภาคประชาสังคม กลุ่ม think-tank และภาคการศึกษา
๑๑. คณะกรรมการอาเซียนแห่งชาติของประเทศไทย	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นประธาน เป็นกลไกตัดสินใจและประสานงานระดับนโยบาย เพื่อบูรณาการการดำเนินการของหน่วยงานไทยและเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ อย่างเป็นเอกภาพและมีประสิทธิภาพ โดยจะมีการประชุมทุก ๒-๓ เดือน ปี ๒๕๕๕ กระทรวงการต่างประเทศได้จัดประชุมหน่วยงานที่รับผิดชอบทั้ง ๓ เสาเพื่อร่วมจัดทำแผนงานแห่งชาติสำหรับการก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี๒๕๕๘ เพื่อเป็นแนวทางในภาพรวมสำหรับหน่วยงานต่างๆ ในการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องสำหรับการเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ ต่อไป จัดตั้งคณะอนุกรรมการว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน เพื่อประสานงานและติดตามให้มีการดำเนินการตามแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียนที่สอดคล้องกับผลประโยชน์ของไทย ปี ๒๕๕๕ ได้จัดตั้งคณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์ เพื่อบูรณาการงานการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจและการสร้าง ความตระหนักรู้เรื่องอาเซียนแก่ทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมกับการสร้างประชาคมอาเซียนและสามารถใช้โอกาสจาก

	ประชาคมอาเซียนได้อย่างเต็มที่
๑๒.คณะกรรมการ/อนุกรรมการสำหรับการดำเนินการตามแผนงานการจัดตั้งประชาคมอาเซียนในแต่ละเสาของประเทศไทย	โดยหน่วยงานที่เป็นผู้ประสานงานหลักของแต่ละเสาเป็นประธาน

บทที่ ๕

การประชุม ก.พ. อาเซียน

The ASEAN Conferences on Civil Service Matters (ACCSM)

บทที่ ๕

การประชุม ก.พ. อาเซียน

The ASEAN Conferences

on Civil Service Matters (ACCSM)

การประชุม ก.พ. อาเซียนเป็นหนึ่งในกลไกที่ใช้บริหารองค์กรอาเซียนเพื่อสร้างความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างหน่วยงานราชการในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน โดยเน้นความร่วมมือด้านราชการ รวมถึงระบบข้าราชการ ระบบการบริหารและการจัดการภาครัฐ (public administration and management systems) และเป็นการร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างหน่วยราชการในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อรับมือกับความท้าทายต่างๆ ที่เกิดขึ้น

ความเป็นมา

การประชุม ก.พ. อาเซียน (ASEAN Conference on Civil Service Matter – ACCSM) ถือเป็นกิจกรรมหนึ่งของ ASEAN โดยการประชุมครั้งแรกจัดที่กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ ในเดือนกรกฎาคม ๒๕๒๔ เดิมชื่อ ASEAN Conference on Reforms in the Civil Service (ACRCS) ต่อมาในปี ๑๙๘๗จึงเปลี่ยนชื่อเป็น ASEAN Conferences on Civil Service Matters (ACCSM)

การจัดประชุม ก.พ. อาเซียนครั้งแรกนี้ ประกอบด้วย ๕ ประเทศ ได้แก่ ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย สิงคโปร์ และไทย โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างความสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องในระดับผู้บริหารระดับสูงของ ก.พ. รวมถึงผู้บริหารขององค์กรที่ให้การบริการประชาชน ผู้อำนวยการองค์การบริหารการศึกษาและศูนย์ฝึกอบรมของประเทศในกลุ่มอาเซียน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเสริมสร้างความร่วมมือในการปรับปรุงระบบราชการในแต่ละประเทศ ซึ่งทุกประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียนได้ตกลงที่จะหมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพตามลำดับตัวอักษรชื่อประเทศ (ยกเว้นในช่วงปีแรกๆ ที่มีการเริ่มต้น)

เจ้าภาพในการจัดประชุม ก.พ. อาเซียน

การประชุมใหญ่ ACCSM จะประชุมคราวละ ๒ ปี ประเทศสมาชิกมีการหมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพ เรียงตามลำดับตัวอักษรชื่อประเทศ (ยกเว้นในช่วงปีแรกๆ ที่มีการเริ่มต้น) สำหรับหัวข้อในการประชุม เจ้าภาพจะเป็นผู้กำหนดหัวข้อ สรุปได้ดังนี้

ที่	ประเทศเจ้าภาพ	ช่วงเวลาจัดการประชุม	หัวข้อการประชุม
1.	Philippines	27 – 31 July 1981	Streamlining the Civil Service for Developments
2.	Malaysia	22 – 26 August 1983	Towards Improving the Productivity of Civil Service
3.	Thailand	13 – 17 May 1985	Trends in Civil Service Reform in ASEAN Countries
4.	Singapore	27 – 31 July 1987	Productivity Challenges for the ASEAN Civil Service in the 21st Century
5.	Indonesia	4 – 9 September 1989	Human Resource Development and its Impact on the Improvement of Public Service in ASEAN
6.	Brunei Darussalam	9–13 September 1991	The Role of the Civil Service in Meeting the Challenges of the Year 2000 and Beyond
7.	Malaysia	4 – 8 October 1993	Challenges for Innovation in the Civil Service
8.	Philippines	22 – 26 January 1995	Preparing the Civil Service for the 21st Century: The ASEAN Response
9.	Singapore	30 June – 4 July 1997	Strengthening ASEAN Cooperation on Civil Service Matters in the ASEAN organizational Structure
10.	Thailand	22–26November 1999	Good Governance: A Challenge for Economic Revitalization and Democracy Development
11.	Vietnam	16 – 18 October 2001	ASEAN Services for Dynamic and Sustainable Development

ที่	ประเทศเจ้าภาพ	ช่วงเวลาจัดการประชุม	หัวข้อการประชุม
12.	Brunei Darussalam	1 – 13 October 2003	E-Government: An Opportunity for National Development and Public sector Modernization
13.	Cambodia	20 – 22 December 2005	Human Resource Management in Public Service as Strategic Partner in National Development: New Paradigm for ASEAN Context
14.	Indonesia	29 – 31 October 2007	Developing Corporate Culture in Public Service towards ASEAN Community
15	Lao PDR	28-30 October 2009	Public Sector Capacity Development : Towards Improved Service Delivery
16	Malaysia	11-12 April 2011	Transforming the Public Sector for Enhanced Performance

อนึ่ง นับตั้งแต่มีการจัดตั้ง ACCSM สำนักงาน ก.พ. เป็นเจ้าภาพมาแล้ว ๒ ครั้ง คือในปี ๑๙๘๕ และ ๑๙๙๗ ส่วนในปีที่ประเทศอื่นเป็นเจ้าภาพ สำนักงาน ก.พ. จะได้รับเชิญให้เข้าร่วมการประชุม ACCSM ทุกครั้ง เพื่อให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประชุม รวมทั้งให้นำเสนอ Country paper และ Technical paper ในการประชุมแต่ละครั้งด้วย

วัตถุประสงค์ของการประชุม ก.พ. อาเซียน

๑) เพื่อเป็นการเปิดเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และประสบการณ์ในการดำเนินการปรับปรุงระบบราชการ รวมทั้งเสนอแนวทางการให้การศึกษาทางด้านการบริหารและการฝึกอบรม

๒) เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ในการดำเนินโครงการพัฒนาระบบราชการในแต่ละประเทศ

๓) เพื่อเป็นการทบทวนแผนการปฏิบัติการของโครงการความร่วมมือในการปรับปรุงระบบราชการในกลุ่มประเทศอาเซียนให้ทันสมัย

๔) เพื่อเป็นการส่งเสริมความร่วมมือในกลุ่มประเทศสมาชิกให้มากขึ้นโดยเฉพาะในด้านการบริหารและการจัดการ

๕) เพื่อความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างหน่วยงานราชการในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อรับมือกับความท้าทายต่างๆ ที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

บทบาทของ ACCSM ต่อการส่งเสริมประสิทธิภาพราชการพลเรือน

ACCSM มีบทบาทหลักในการแสวงหาแนวทางเพื่อการพัฒนาระบบราชการในกลุ่มประเทศสมาชิกให้มีประสิทธิภาพ ศักยภาพ มีความรับผิดชอบและสามารถตรวจสอบได้ โดยดำเนินการในรูปแบบต่างๆ ดังนี้

- การเสริมสร้างกลไกในการพัฒนาเครือข่าย การเรียนรู้ร่วมกัน และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างประเทศสมาชิกให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น
- การส่งเสริมและสนับสนุนการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ Best Practices และนวัตกรรมใหม่ๆ ด้านการบริหารงานภาครัฐ โดยการพัฒนาบทบาทของ ASEAN
- ศูนย์ข้อมูลการพัฒนา (ASEAN Resource Centers) เฉพาะด้าน ตามความเชี่ยวชาญของประเทศสมาชิกแต่ละประเทศ สำหรับประเทศไทยได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบด้าน Leadership Development
- การจัดตั้งโครงการสนับสนุนต่างๆ เพื่อช่วยให้เหลือประเทศสมาชิกให้มีการพัฒนาระบบงานราชการให้มีความทันสมัยยิ่งขึ้น เช่น โครงการ Initiatives for ASEAN Integration (IAI Project) เป็นต้น

รูปแบบการประชุม ACCSM

ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศจะมีรับผิดชอบในการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม ๓ ครั้งในช่วงเวลา ๓ ปี โดยผลัดกันเป็นเจ้าภาพตามลำดับตัวอักษรชื่อประเทศ โดยจัดประชุมดังนี้

รูปแบบเดิม	รูปแบบใหม่
Preparatory Meeting เป็นการประชุมเพื่อตกลงเตรียมการสำหรับประเด็นความร่วมมือ โดยความร่วมมือซึ่งจะมีขึ้นในช่วง ๒ ปี โดยจะจัดประมาณเดือนมีนาคม-เมษายน	Preparatory Meeting เป็นการประชุมเพื่อตกลงเตรียมการสำหรับประเด็นความร่วมมือ โดยความร่วมมือซึ่งจะมีขึ้นในช่วง ๒ ปี โดยจะจัดประมาณเดือนมีนาคม-เมษายน สำหรับปี ๒๕๕๖ จะจัดที่เมืองย่างกุ้ง พม่า ในเดือนมีนาคม
The ASEAN Conference on Civil Service Matters (ACCSM) เป็นการประชุมใหญ่มีการเสนอผลงานที่เป็น Best Practice ของแต่ละประเทศในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประเด็นความร่วมมือที่ตกลงกันในการประชุมครั้งแรก จัดขึ้นในช่วงปลายปีของปีที่ ๑ เดือนตุลาคม	● Senior Officials Meeting สำหรับปี ๒๕๕๖ จะจัดที่เมืองย่างกุ้ง พม่า ในเดือนตุลาคม
Technical Meeting เป็นการประชุมเพื่อนำเสนอผลงานทางวิชาการของแต่ละประเทศ จัดขึ้นในช่วงปลายปีของปีที่ ๒ ประมาณเดือนตุลาคม	The ASEAN Conference on Civil Service Matters (ACCSM) เป็นการประชุมใหญ่มีการเสนอผลงานที่เป็น Best Practice ของแต่ละประเทศ กำหนดจัดในเดือนตุลาคม โดยมีการประชุมอื่นๆ ร่วมด้วย ได้แก่ ● การประชุมหัวหน้าคณะ ASEAN Heads of Civil Services ● การประชุม ASEAN+๓Heads of Civil Services ● Forum on Good Governance

สำนักงาน ก.พ. กับ การประชุม ก.พ. อาเซียน (ACCSM)

นับตั้งแต่มีการจัดตั้ง ACCSM สำนักงาน ก.พ. เป็นเจ้าภาพมาแล้ว ๒ ครั้ง คือ ในปี ๑๙๘๕ และ ๑๙๙๗ ส่วนในปีที่ประเทศอื่นเป็นเจ้าภาพ สำนักงาน ก.พ. จะได้รับเชิญให้เข้าร่วมการประชุม ACCSM ทุกครั้ง เพื่อให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประชุม และในการประชุมแต่ละครั้งนั้น ทุกประเทศที่เข้าร่วมประชุมต้องรายงานความก้าวหน้าของการดำเนินงานภายใต้ศูนย์ข้อมูลการพัฒนาเฉพาะด้าน (ASEAN Resource Center –ARC) ตามมติที่ประชุม ACCSM ครั้งที่ ๘ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ณ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลงานวิจัยและประสบการณ์ด้านการบริหารที่เป็น Best Practices ของแต่ละประเทศ และเพื่อเป็นการกระชับความร่วมมือระหว่างกันและกันและความสัมพันธ์ที่ยั่งยืนในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ความเป็นมาของศูนย์ข้อมูลการพัฒนาเฉพาะด้าน ASEAN Resource Center (ARC)

การประชุม ก.พ. อาเซียนครั้งที่ ๕ และครั้งที่ ๖ ที่ประเทศอินโดนีเซียและบรูไน ผู้แทนสำนักงาน ก.พ. คือ นายธีรยุทธ์ หล่อเลิศรัตน์ ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ. ในขณะนั้น ได้เสนอโครงการสัมมนาเรื่อง ASEAN Senior Executive Seminar (โครงการสัมมนานักบริหารระดับสูงของประเทศอาเซียน) ต่อที่ประชุม ก.พ. อาเซียน ซึ่งในที่ประชุม ก.พ. อาเซียนได้พิจารณาและเห็นชอบให้ดำเนินการจัดประชุมสัมมนาเรื่อง ASEAN Senior Executive Seminar ได้ แต่เนื่องจากโครงการดังกล่าวได้ขอเงินทุนสนับสนุนจากองค์การระหว่างประเทศ เมื่อไม่ได้รับการสนับสนุนด้านการเงิน จึงไม่สามารถดำเนินการได้ในช่วงเวลาดังกล่าว ซึ่งหากประสงค์จะดำเนินการในครั้งต่อไป จะต้องนำเสนอที่ประชุม ก.พ. อาเซียนให้พิจารณาใหม่อีกครั้งหนึ่ง

การประชุม ก.พ. อาเซียน ครั้งที่ ๗ ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย

ในการประชุมครั้งนี้ ได้อาศัยแนวคิดดังกล่าวข้างต้น มาดำเนินการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโครงการสัมมนานักบริหารของประเทศอาเซียนใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ และหลักสูตรการสัมมนา โดยมีรายละเอียดของการเปลี่ยนแปลง ดังนี้

๑) หลักการและเหตุผล ได้กำหนดหลักการและเหตุผลใหม่ ดังนี้

หลักการและเหตุผลเดิม	หลักการและเหตุผลใหม่	เหตุผล
ความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วที่เกิดขึ้นในอาเซียนและที่อื่นๆ ได้มีผลกระทบต่อระบบข้าราชการ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญของทุกรัฐบาลของประเทศอาเซียนต่อการนำนโยบายและกลยุทธ์ทางการเมืองเศรษฐกิจและสังคมไปปฏิบัติ สิ่งที่แสดงให้เห็นคือการพัฒนาการจัดการในภาครัฐจะเป็นทิศทางที่สำคัญในกระบวนการสร้างความเจริญให้แก่ประเทศในอาเซียน การสัมมนา ASEAN Seminar Management มีความตั้งใจให้นักบริหารระดับสูงได้มาร่วมกัน	ในทศวรรษที่ผ่านมาได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในอาเซียนและที่อื่นทั่วโลก ซึ่งมีผลกระทบต่อระบบราชการเป็นอย่างยิ่ง การเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การศึกษาและเทคโนโลยีคงมีอยู่ต่อไปอีกหลายปี ระบบราชการเป็นกลไกสำคัญในการนำนโยบายทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองและกลยุทธ์ของรัฐบาลไปสู่การปฏิบัติ ดังนั้น โครงสร้างและระบบราชการต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ เช่น ต้องสนองตอบ ต้องรวดเร็วและต้องมีประสิทธิภาพในหลายทศวรรษที่ผ่านมา ข้าราชการยินดีที่จะให้บริการเฉพาะกลุ่มคนรวยหรือคนที่คุ้นเคยกันข้าราชการจะยึดกฎ ระเบียบ แม้ว่ารัฐบาลจะพยายามปฏิรูปโครงสร้างราชการและปรับลดขนาดกำลังคนเพื่อให้การทำงานดีขึ้น แต่ก็ต้องแสวงหาวิธีการอื่นควบคู่กันไปด้วย ดังนั้น สำนักงาน ก.พ. ซึ่งมีหน้าที่ประสานและดำเนินการพัฒนาข้าราชการ	เดิมเน้นพัฒนาการจัดการในภาครัฐให้เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและการเมือง แต่เมื่อสถานการณ์ต่างๆ เปลี่ยนไปคือโลกเข้าสู่ยุคที่สิ่งแวดล้อมต่างๆ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ระบบราชการก็ต้องปรับตัวรวดเร็วให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงเช่นเดียวกันและสามารถเป็นกลไกสำคัญในการนำนโยบายทางเศรษฐกิจสังคมและการเมืองไปสู่การปฏิบัติ นอกจากนั้น โลกได้เข้า

ประเมินวิธีการบริหารราชการในปัจจุบัน และเพื่อให้การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เป็นเครื่องมือสำหรับการเปลี่ยนแปลง จึงได้นำเทคโนโลยีการจัดการใหม่ๆ ไปใช้ในการปฏิบัติงานและประเมินผลงาน	พลเรือน จึงดำเนินการสัมมนาเรื่องโลกาภิวัตน์สำหรับผู้บริหารระดับสูงในอาเซียน(Globalization for ASEAN Senior Executive Seminar) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์และหาวิธีแก้ปัญหาที่เผชิญอยู่ เป็นที่เชื่อว่าผลการสัมมนา จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เข้าสัมมนาจะปฏิรูประบบราชการและระบบข้าราชการให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศและการให้บริการที่ดียิ่งขึ้น	สู่ยุคที่ยอมรับว่าประชาชนหรือผู้รับบริการเป็นเป้าหมายสำคัญของการปฏิบัติราชการ การบริหารราชการจึงต้องมีการปฏิรูปเพื่อให้ตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการดีขึ้น

๒) วัตถุประสงค์ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการสัมมนาใหม่ ดังนี้

วัตถุประสงค์เดิม	วัตถุประสงค์ใหม่	เหตุผล
๑) เพื่อให้ผู้บริหารระดับสูงได้ตระหนักถึงประเด็นที่เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการโดยแลกเปลี่ยนประสบการณ์และข้อมูล ๒) เพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการในการวิจัยเชิงปฏิบัติการในแง่ที่ใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการจัดทำแผนปฏิบัติการโครงการปรับปรุงการจัดการ ๓) เพื่อส่งเสริมเครือข่ายในภูมิภาค	๑) เพื่อให้ผู้บริหารระดับสูงได้ตระหนักถึงความเป็นสากล(Internationalization) การกระจายอำนาจ (Decentralization) การให้เอกชนรับงานภาครัฐไปดำเนินการ (Privatization) การลดขนาดกำลังคน(Downsizing) การให้บริการที่มีคุณภาพในภาครัฐ (Quality Service in Public Sector) ๒)เพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองระหว่างประเทศกลุ่มอาเซียน ๓) เพื่อเพิ่มพูนทักษะด้านการบริการและสามารถนำไปใช้พัฒนาประเทศของตนเองได้	เดิมมุ่งให้ผู้บริหารได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์การบริหาร ทักษะการนำผลการวิจัยมาใช้ในการเปลี่ยนแปลงระบบราชการเน้นความร่วมมือระหว่างนักบริหารในภูมิภาคใหม่ได้ขยายขอบเขตวิสัยทัศน์และประสบการณ์ไปสู่แนวโน้มใหม่ คือ ความเป็นสากล การกระจายอำนาจให้เอกชนรับงานภาครัฐไปดำเนินการ ลดขนาดกำลังคนให้บริการที่มีคุณภาพ

๓) ปรับปรุงกิจกรรมหรือหลักสูตรการสัมมนาใหม่ ดังนี้

กิจกรรมการสัมมนาเดิม	หลักสูตรการสัมมนาใหม่	เหตุผล
โครงการนี้ดำเนินการเป็น ๔ ระยะ ใน ๑๕ เดือน ดังนี้ (๑) ระยะเตรียมการ ออกแบบการฝึกอบรมและการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เลือกที่ปรึกษา ผู้เข้าสัมมนาและทำกำหนดการ ๓ เดือน (๒) จัดสัมมนา มีผู้เข้าร่วมสัมมนา ๑๘ คน ประเทศละ ๓ คนระยะเวลา ๒ สัปดาห์ (๓) ดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการโดยทีมงานของแต่ละประเทศ ระยะเวลา ๖ เดือน	เรื่องที่น่าสนใจ เช่น ความเป็นสากล (Internationalization) การกระจายอำนาจ (Decentralization) การให้เอกชนรับงานภาครัฐไปดำเนินการ (Privatization) การลดขนาดกำลังคน (Downsizing) และการให้บริการที่มีคุณภาพในภาครัฐ (Quality Service in Public Sector) - เรื่องอื่นๆได้แก่เรื่องอาเซียนและสถานการณ์ของโลก บทบาทของรัฐบาลและราชการและแนวโน้มของระบบราชการในประเทศอาเซียนใน ๕ ปี ข้างหน้า	การประสบปัญหาด้านการเงินในการจัดสัมมนา ทำให้ต้องปรับลดระยะเวลาลงและปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับหลักการและเหตุผล ตลอดจนวัตถุประสงค์การสัมมนา

๔) เปลี่ยนแปลงชื่อโครงการ ดังนี้

ชื่อโครงการเดิม	ชื่อโครงการใหม่	เหตุผล
ASEAN Senior Executive Seminar	Globalization for ASEAN Senior Executive Seminar	เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการและเหตุผลและวัตถุประสงค์

ที่ประชุม ก.พ. อาเซียน ครั้งที่ ๗ ประเทศมาเลเซีย ได้พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบและให้ดำเนินการต่อไปได้ แต่ เนื่องจากไม่ได้รับเงินทุนจากองค์การระหว่างประเทศ จึงไม่สามารถจัดการสัมมนาตามโครงการนี้ได้

การประชุม ก.พ. อาเซียน ครั้งที่ ๘ ณ ประเทศฟิลิปปินส์

ได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโครงการสัมมนานักบริหารใหม่ ดังนี้

๑) หลักการและเหตุผล ได้กำหนดหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการและเหตุผลเดิม	หลักการและเหตุผลใหม่	เหตุผล
ระบบราชการต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลง เช่น ต้องสนองตอบต้องรวดเร็วและต้องมีประสิทธิภาพ ที่ผ่านมา ข้าราชการยินดีให้บริการเฉพาะกลุ่มคนรวยหรือคนที่คุ้นเคยกัน ข้าราชการยึดกฎระเบียบ แม้ว่ารัฐบาลจะพยายามปฏิรูปโครงสร้างราชการและปรับลดขนาดกำลังคนเพื่อให้การทำงานดีขึ้น แต่ก็ต้องแสวงหาวิธีการอื่นควบคู่กันไปด้วย ดังนั้น สำนักงาน ก.พ. ซึ่งมีหน้าที่ประสานและดำเนินการพัฒนาข้าราชการพลเรือน จึงดำเนินการสัมมนาเรื่องโลกาภิวัตน์สำหรับผู้บริหารระดับสูงในอาเซียน (Globalization for ASEAN Senior Executive Seminar) เพื่อแลกเปลี่ยน	ในยุคโลกาภิวัตน์ โลกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและระบบเศรษฐกิจที่ผสมผสานเป็นสากล ข้าราชการและผู้นำในภาครัฐ ต้องมีลักษณะที่แตกต่างไปจากในอดีตภาครัฐต้องการข้าราชการและผู้นำในรูปแบบใหม่ ซึ่งการจะให้ได้มาซึ่งข้าราชการและผู้นำในรูปแบบใหม่นั้น จะกระทำโดยระบบการคัดเลือกและสรรหาอย่างปัจจุบันไม่ได้ แต่จะต้องดำเนินการในเชิงรุก แทนที่จะนั่งอยู่ในสำนักงานคอยให้มีผู้สมัครเข้ารับราชการ ก็ต้องออกไปสรรหาและคัดเลือกบุคคลที่ดีที่สุดในตลาดแรงงาน เมื่อได้ข้าราชการที่มีคุณภาพสูงแล้ว ต้องรักษาไว้ให้อยู่ในระบบราชการ ซึ่งอาจกระทำโดยให้ค่าตอบแทนและประโยชน์เกื้อกูลที่ดี ให้งานที่ท้าทายและให้หลักประกันว่าจะมีโอกาสก้าวหน้าในสายอาชีพไปสู่ระดับสูงสุดเท่าที่จะก้าวหน้าไปได้ สำนักงาน ก.พ. ซึ่งรับผิดชอบในการประสานงานและดำเนินการพัฒนา	ระบบราชการที่ปรับตัวให้กับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการได้อย่างดีนั้น เริ่มไม่เป็นการเพียงพอเนื่องจากยุคโลกาภิวัตน์ที่เป็นสากล เป็นผลให้การแข่งขันระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง ราชการต้องการผู้บริหารที่มีคุณภาพสูงเพื่อรับมือกับความเปลี่ยนแปลงทั้งหลาย ได้ต้องมีการสร้างระบบสรรหารักษาและพัฒนานักบริหารเพื่อให้มีนักบริหารที่มีคุณภาพอยู่ในองค์การทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

ความคิดเห็น ประสบการณ์และหาวิธีแก้ปัญหาที่เผชิญอยู่เป็นที่เชื่อว่าผลการสัมมนา จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เข้าสัมมนาปฏิรูประบบราชการและระบบข้าราชการให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศและการให้บริการที่ดียิ่งขึ้น	ข้าราชการ จึงจำเป็นที่จะจัดสัมมนาเรื่องนักบริหารยุคใหม่ (New Wave Leaders) เพื่อหาข้อสรุปว่า จะมีวิธีการสรรหา คัดเลือกคนที่ดีที่สุดเข้าสู่ระบบราชการได้อย่างไร จะรักษาเขาไว้ได้อย่างไร ความก้าวหน้าในสายอาชีพควรจะเป็นอย่างไร และพัฒนาอย่างไร เพื่อให้เขาก้าวหน้าในสายอาชีพและเป็นผู้นำที่ดีในอนาคต	

๒) วัตถุประสงค์ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการสัมมนาใหม่ ดังนี้

วัตถุประสงค์เดิม	**วัตถุประสงค์ใหม่**	**เหตุผล**
๑) เพื่อให้ผู้บริหารระดับสูงได้ตระหนักถึงความเป็นสากล การกระจายอำนาจการให้เอกชนรับงานภาครัฐไปดำเนินการ การลดขนาดกำลังคน และการให้บริการที่มีคุณภาพในภาครัฐ ๒) เพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองระหว่างประเทศกลุ่มอาเซียน ๓) เพื่อเพิ่มพูนทักษะด้านการบริการและสามารถนำไปใช้พัฒนาประเทศของตนเองได้	๑) เพื่อให้นักบริหารระดับสูงได้ตระหนักว่า ในยุคปัจจุบันนี้ เป็นความสำคัญอย่างยิ่งที่ข้าราชการต้องมีลักษณะแตกต่างจากเดิม ๒) เพื่อแสวงหาแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการคัดเลือกและสรรหา รวมทั้งเพื่อแสวงหาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการนี้ได้อย่างไร ๓) เพื่อแลกเปลี่ยนวิสัยทัศน์ แนวความคิดและประสบการณ์เกี่ยวกับวิธีการรักษาข้าราชการและวิธีการเตรียมข้าราชการให้เป็นผู้นำ ที่มีความสามารถในยุคที่โลกกำลังมีความเปลี่ยนแปลง	วัตถุประสงค์เปลี่ยนจากเดิมที่ให้นักบริหารตระหนักถึงแนวโน้มใหม่ของโลก การส่งเสริมความร่วมมือ และเพิ่มทักษะด้วยการบริการ เป็นวัตถุประสงค์ที่ให้นักบริหารตระหนักว่า รูปแบบนักบริหารแบบเดิมได้เปลี่ยนแปลงไป นักบริหารต้องมีคุณภาพสูงที่จะรับมือกับสถานการณ์ต่างๆ ได้ รวมทั้งต้องหาแนวทางในการเตรียมและรักษานักบริหารให้มีคุณภาพ ให้อยู่ในระบบราชการ

๓) ปรับปรุงกิจกรรมหรือหลักสูตรการสัมมนาใหม่ ดังนี้

กิจกรรมการสัมมนาเดิม	หลักสูตรการสัมมนาใหม่	เหตุผล
- เรื่องที่น่าสนใจ ได้แก่ ความเป็นสากล การกระจายอำนาจ การให้เอกชนรับงานภาครัฐไปดำเนินการ การลดขนาดกำลังคน การให้บริการที่มีคุณภาพในภาครัฐ (Quality Service in Public Sector) - เรื่องอื่นๆ ได้แก่เรื่องอาเซียนและสถานการณ์ของโลก บทบาทของรัฐบาลและราชการ และแนวโน้มของระบบราชการในประเทศอาเซียนใน ๕ ปีข้างหน้า	กำหนดให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาได้เตรียมการที่จะอภิปรายในเรื่องหลักในส่วนที่เกี่ยวกับนักบริหาร รวม ๔ เรื่อง คือ (๑) การสรรหาและการคัดเลือก (๒) !การรักษาไว้ (๓) ความก้าวหน้าในการรับราชการ (๔) การพัฒนานักบริหาร	เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการ และเหตุผลและวัตถุประสงค์ของการสัมมนา

๔) เปลี่ยนแปลงชื่อโครงการ ดังนี้

ชื่อโครงการเดิม	ชื่อโครงการใหม่	เหตุผล
Globalization for ASEAN Senior Executive Seminar	New Wave Leaders	เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการและเหตุผลและวัตถุประสงค์

ในการประชุม Pre-Conference Technical Working Group ที่เมือง Tagaytay ประเทศฟิลิปปินส์ ในระหว่างวันที่ ๓-๖ ธันวาคม ๒๕๓๗ ได้ร่วมพิจารณาโครงการที่นำเสนอแล้วเห็นชอบให้บรรจุไว้ในแผน ๕ ปี ของ ก.พ. อาเซียน และโดยที่ประเทศไทยได้ผลักดันในเรื่องนักบริหารหรือผู้นำ มาเป็นเวลานาน จึงได้เสนอให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางข้อมูล ASEAN Resource Center ด้านการพัฒนาผู้นำ

ASEAN Resource Center ทางด้าน Leadership Development

ต่อมาที่ประชุม ก.พ. อาเซียน ครั้งที่ ๘ ณ กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ ได้พิจารณาข้อเสนอแล้ว เห็นชอบให้ดำเนินการตามโครงการนี้ได้ แต่แทนที่จะให้อยู่ในแผน ๕ ปี ของ ก.พ. อาเซียน **เห็นควรให้ปรับเป็นแผน ๖ ปี เพื่อสะดวกในการติดตามและประเมินผล**

นอกจากนี้ ที่ประชุมได้กำหนดให้ประเทศต่างๆ เป็นศูนย์กลาง ARC ด้านต่างๆ ดังนี้

- บรูไนเป็นศูนย์กลางข้อมูลทางด้าน Management New Technologies
- อินโดนีเซียเป็นศูนย์กลางข้อมูลทางด้าน Information Exchange
- มาเลเซียเป็นศูนย์กลางข้อมูลทางด้าน Case Study
- ฟิลิปปินส์เป็นศูนย์กลางข้อมูลทางด้าน Examination and Testing
- สิงคโปร์เป็นศูนย์กลางข้อมูลทางด้าน Management Innovation
- ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางข้อมูลทางด้าน Leadership Development

การจัดการสัมมนาตามแผนของ ก.พ. อาเซียนแม้ว่าโครงการ New Wave Leaders ได้รับการเห็นชอบจากที่ประชุม ก.พ.อาเซียน ครั้งที่ ๘ กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์แล้ว แต่จากแนวคิดเรื่องการเปลี่ยนแปลงดังที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น เมื่อได้รับงบประมาณที่จะดำ เนินการประชุมในระหว่างวันที่ ๒๓-๒๘ สิงหาคม ๒๕๓๙ ก็ได้ปรับปรุงโครงการนี้ให้ดีขึ้นหลายประการ กล่าวคือ

๑) กำหนดหัวข้อสัมมนาให้แคบลง เป็นเรื่อง New Wave Leaders for ASEAN in the Next Decade ทั้งนี้ การกำหนดเวลาเพียง 10 ปี จะทำ ให้สามารถคาดการณ์ได้

๒) ปรับปรุงวัตถุประสงค์ของการสัมมนาใหม่ แต่ก็ยังใช้หลักการเดิม ทั้งนี้ เพื่อต้องการที่จะผลการสัมมนาชัดเจนและสามารถนำไปใช้ได้ โดยได้ปรับปรุงวัตถุประสงค์ของการสัมมนาใหม่ ดังนี้

(๒.๑) เพื่อกำหนดรูปแบบ (Model) ร่วมของผู้นำ ยุคใหม่ที่พึงปรารถนาในยุคของความเปลี่ยนแปลง

(๒.๒) เพื่อกำหนดกลยุทธ์และเทคนิคในการสรรหาและพัฒนาเพื่อให้ได้ผู้นำยุคใหม่ตามรูปแบบร่วมที่กำหนด

(๒.๓) เพื่อให้ผู้บริหารภาครัฐของประเทศอาเซียนได้มีความเข้าใจในบุคลิกภาพและแนวแบบ (Style) การบริหารงานของผู้นำ แต่ละประเทศในอาเซียน

๓) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวแล้ว จึงได้กำหนดให้ผู้แทนของประเทศต่างๆ ที่เข้าร่วมการประชุม จัดทำ Country Paper เรื่อง Model of New Wave Leaders in the Changing World โดยให้ครอบคลุมเนื้อหา ดังต่อไปนี้

(๓.๑) แนวความคิดเกี่ยวกับผู้นำ ยุคใหม่

(๓.๒) ลักษณะของผู้นำ ยุคใหม่

(๓.๓) บทบาทของผู้นำ ยุคใหม่

(๓.๔) ความรู้ความสามารถที่จำ เป็นของผู้นำ เพื่อแสดงบทบาทได้อย่างเหมาะสม

(๓.๕) วิธีการสรรหาและพัฒนาผู้นำ ยุคใหม่

(๓.๖) แนวคิดและทางเลือกอื่นที่ต้องการให้ที่ประชุมทราบ

ศูนย์ข้อมูล ASEAN Resource Center ของแต่ละประเทศ

จากมติที่ประชุม ACCSM ครั้งที่ ๘ เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๙๕ ณ ประเทศฟิลิปปินส์ ที่ให้ประเทศสมาชิกจัดตั้งศูนย์ข้อมูลการพัฒนา (ASEAN Resource Center - ARC) เฉพาะด้าน ในแต่ละประเทศ เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลงานวิจัยหรือประสบการณ์ด้านการบริหารที่เป็น Best Practices ของแต่ละประเทศ และเพื่อเป็นการกระชับความร่วมมือระหว่างกันและความสัมพันธ์ที่ยั่งยืนในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดย ARC ของแต่ละประเทศมี ดังนี้

ที่	ประเทศ	ARC
๑	Brunei Darussalam	Managing New Technologies
๒	Cambodia	Capacity Development of the Civil Servants
๓	Indonesia	Information Exchange
๔	Laos	Civil Service Performance Management
๕	Malaysia	Case Studies
๖	Myanmar	Training of Trainers for Civil Service
๗	Philippines	Examination and Testing
๘	Singapore	Management Innovations
๙	Thailand	Leadership Development
๑๐	Vietnam	Civil Servants Management

หมายเหตุ ARC ของประเทศ Cambodia, Laos PDR และ Myanmar ได้รับการจัดตั้งในภายหลัง (หลังจากการประชุม ACCSM ครั้งที่ ๑๑ ณ กรุงฮานอย ประเทศ Vietnam)

บทบาทของ ARC

สำนักงาน ก.พ. ในฐานะที่เป็นหน่วยงานผู้แทนการประชุม ACCSM ได้จัดตั้งศูนย์ข้อมูลการพัฒนาเน้นด้านการพัฒนาภาวะผู้นำ (ASEAN Resource Center on leadership development หรือ ARC-LD) ณ สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน จังหวัดนนทบุรี โดยถือเป็นโครงการหนึ่งขององค์กรอาเซียนภายใต้การดำเนินงานของสถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

๑) พัฒนาผู้นำภาครัฐในภูมิภาคอาเซียนให้มีความพร้อมในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงเพื่อการพัฒนาประเทศ ตามสภาวการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

๒) เป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวความคิดใหม่ๆ ด้านการพัฒนาประเทศในภูมิภาคอาเซียน

กิจกรรมที่ได้ดำเนินการในช่วงแรก เป็นการเน้น

๑) พัฒนาผู้นำเฉพาะในภาคราชการไทยในโครงการ “พัฒนาผู้นำคลื่นลูกใหม่”

๒) จัดทำคู่มือพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มทักษะการเป็นผู้นำ เรื่อง การเป็นพี่เลี้ยง (Mentoring) การสอนงาน (Coaching) และการมอบหมายงาน (Job Assignment)

ต่อมาในปี ค.ศ. ๒๐๐๔ เริ่มดำเนินการพัฒนาหลักสูตรและจัดฝึกอบรมให้แก่ข้าราชการจากต่างประเทศ โดยได้ดำเนินการจัดโครงการ ASEAN New-Wave Leadership Development เป็นประจำทุกปีอย่างต่อเนื่อง รวมถึงโครงการอื่นๆ ทั้งที่เป็นโครงการตามคำขอจากหน่วยราชการในต่างประเทศและโครงการความร่วมมือกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (สพร.) กระทรวงการต่างประเทศ

นับถึงปัจจุบันสำนักงาน ก.พ. โดยสถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือนได้ดำเนินการจัดฝึกอบรมให้แก่ข้าราชการประเทศต่างๆ ในภูมิภาคอาเซียนหลายรูปแบบด้วยกัน ได้แก่

๑. **การรับผิดชอบด้านงบประมาณทั้งหมดจากประเทศเจ้าภาพ (Fully funded by the host country)** โดยสำนักงาน ก.พ. เป็นเจ้าภาพ ดำเนินการพัฒนาหลักสูตร จัดฝึกอบรม ประเมินผล และรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด ได้แก่

- การสัมมนาหลักสูตร “Capacity Building for the Civil Service”สำหรับ ผู้บริหารงานด้านนโยบายของประเทศต่างๆ ในกลุ่ม CLMV

- การประชุมต่างๆ ในปี ๒๕๔๗ ได้แก่
  - เชิงปฏิบัติการหลักสูตร “Work Improvement Teams WITS” สำหรับข้าราชการ สปป. ลาว โดยสำนักงาน ก.พ. ได้ร่วมมือกับประเทศสิงคโปร์ในการนำหลักสูตรที่ข้าราชการ สพข. ได้รับการฝึกอบรมโดยวิทยากรจากประเทศสิงคโปร์มาถ่ายทอดให้แก่ข้าราชการ สปป. ลาว เป็นภาษาไทย โดย ทีมวิทยากรของ สพข. ได้เดินทางไปให้การฝึกอบรมแก่ข้าราชการ สปป. ลาว ณ กรุงเวียงจันทน์ ในปี ๒๕๔๗
  - เชิงปฏิบัติการหลักสูตร “ASEAN New-Wave Leadership Development” ซึ่งจัดให้แก่ประเทศในกลุ่ม CLMV ในปี ๒๕๔๗ (โดยความร่วมมือกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ)
  - การศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตร “Master of Management in Public Sector Management” สำหรับข้าราชการไทยและประเทศในกลุ่มลุ่มแม่น้ำโขง (Great Mekong Sub-region -- GMS) ระหว่างปี ๒๕๔๗-๒๕๔๘
- การฝึกอบรมและการประชุมเชิงปฏิบัติการต่างๆ ในปี ๒๕๔๘ ได้แก่
  - การฝึกอบรมหลักสูตร “ASEAN New-Wave Leadership Development Challenging Issues of Leadership Development” ซึ่งจัดให้แก่ประเทศในกลุ่ม CLMV และสมาชิกดั้งเดิม ๖ ประเทศ ในปี ๒๕๔๘
  - การฝึกอบรมหลักสูตร “Organization Management and Project Administration” สำหรับข้าราชการจากประเทศกัมพูชา (และมาดากัสการ์) ในปี ๒๕๔๘ (โดยความร่วมมือกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ)
- การฝึกอบรมและการประชุมเชิงปฏิบัติการต่างๆ ในปี ๒๕๔๘ ได้แก่
  - การฝึกอบรมหลักสูตร “Personnel Management and Human Resources Management” สำหรับข้าราชการจาก สปป.ลาว ในปี ๒๕๔๙ (โดยความร่วมมือกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ)

๒. การร่วมกันรับผิดชอบงบประมาณระหว่าง ๒ ประเทศ (Cost sharing collaboration by two countries) โดยสำนักงาน ก.พ. และประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียน ร่วมกันดำเนินการพัฒนาหลักสูตร จัดฝึกอบรม และรับผิดชอบค่าใช้จ่าย ได้แก่

- การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการหลักสูตร “Personnel Information Management: The Cooperation between Public Administration and Civil Service Authority, Prime Minister’s Office, Lao PDR & Office of the Civil Service Commission, Office of the Prime Minister, Thailand” เมื่อวันที่ ๒-๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ซึ่งประเทศไทยได้ดำเนินการครั้งแรกโดยร่วมกับทบวงการปกครองและคุ้มครองรัฐกร สปป. ลาว โครงการนี้ได้เกิดขึ้นจากการเจรจาตกลงกันระหว่างเลขาธิการ ก.พ. (นายปรีชา วัชราภัย) และตัวแทนจากทบวงการปกครองและคุ้มครองรัฐ สปป. ลาว เมื่อครั้งที่ไปประชุม ก.พ. อาเซียน ครั้งที่ ๑๓ ณ กรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา ระหว่างวันที่ ๒๒-๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๘

๓. ความร่วมมือกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ในการจัดสัมมนาและประชุมเชิงปฏิบัติการให้แก่ประเทศสมาชิกอาเซียน ใน ปี พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๕ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ปี พ.ศ.	การสัมมนาและประชุมเชิงปฏิบัติการต่างๆ
๒๕๕๓	● การสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาระบบวินัยและระบบคุณธรรมในราชการพลเรือน” ● การสัมมนาเรื่อง “ทิศทางการสร้างรูปแบบนักบริหารระดับสูงในราชการพลเรือนสำหรับภูมิภาคเอเชีย” ● การฝึกอบรมหลักสูตร“การพัฒนาภาวะผู้นำ นักบริหารระดับกลาง ● การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตร “การเป็นวิทยากร” ● การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตร “การพัฒนาเครื่องมือและกลไกสรรหาบุคคลเข้ารับราชการ” ● การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตร “ทักษะการนำเสนอด้วยการสื่อสาร”
๒๕๕๔	การสัมมนาเรื่อง “การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในราชการพลเรือน” ● โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การเป็นวิทยากร” ● โครงการเรื่อง “สัมมนากลยุทธ์การดึงดูดคนดี คนเก่งให้มารับราชการ”

	● โครงการสัมมนา เรื่อง “แนวทางการติดตามประเมินผลการบริหารทรัพยากรบุคคลในราชการพลเรือน” ● โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ “การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรบุคคลในราชการพลเรือน” ● โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “Singapore-Thailand Leadership Development Programme” ● โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตร “ทักษะการนำเสนอด้วยการสื่อสาร”
๒๕๕๕	● โครงการสัมมนาเรื่อง “การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในราชการพลเรือน” ● โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาสมรรถนะนักบริหารระดับหัวหน้าส่วนราชการในภูมิภาคในพื้นที่พิเศษเฉพาะ” ● โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาสมรรถนะการทำงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์สำหรับนักบริหารระดับต้น” ● โครงการสัมมนา เรื่อง “การบริหารข้าราชการผู้มีผลสัมฤทธิ์สูงและแนวทางการเสริมสร้างเครือข่ายข้าราชการผู้มีผลสัมฤทธิ์สูงระหว่างประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน” ● โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การเป็นวิทยากร” ● โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตร “การกำหนดยุทธศาสตร์ การพัฒนาข้าราชการพลเรือนและการติดตามประเมินผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาข้าราชการ" ● โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ “การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรบุคคลในราชการพลเรือน” ● โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การบริหารผลการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ” ● โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตร “ทักษะการนำเสนอด้วยการสื่อสาร”

๔. การรับผิดชอบงบประมาณโดยแหล่งสนับสนุนการเงินอื่น (Third party funding) โดยสำนักงาน ก.พ. เป็นผู้จัดดำเนินการฝึกอบรมและ/หรือพัฒนาหลักสูตรโดยใช้งบประมาณสนับสนุนจากแหล่งสนับสนุนการเงินอื่น เช่น Asian Development Bank (ADB), World Bank, และ UNDP เป็นต้น หลักสูตรที่ดำเนินการในรูปแบบนี้ ได้แก่

- การฝึกอบรมหลักสูตร “Human Resource Management and Development สำหรับนักบริหารระดับสูงของประเทศเวียดนาม ซึ่งจัดขึ้นเมื่อปี ๒๕๔๖
- การฝึกอบรมและการปฏิบัติงานหลักสูตร “Public Administration Internship” สำหรับข้าราชการรุ่นใหม่ผู้มีศักยภาพสูงของประเทศเวียดนาม รุ่นที่ ๑ ซึ่งจัดขึ้นเมื่อต้นปี ๒๕๔๗
- การฝึกอบรมและการปฏิบัติงานหลักสูตร “Public Administration and Services” สำหรับข้าราชการรุ่นใหม่ผู้มีศักยภาพสูงของ เวียดนาม รุ่นที่ 2 ซึ่งจัดขึ้นเมื่อปลายปี ๒๕๔๗
- การฝึกอบรมหลักสูตร “Training Management and Development of HR” สำหรับข้าราชการจากประเทศเวียดนาม ซึ่งจัดขึ้นเมื่อปี ๒๕๔๘

(หลักสูตรทั้ง ๔ เป็นหลักสูตรที่สำนักงาน ก.พ. ได้ให้ความร่วมมือกับMinistry of Home Affairs (MOHA) ประเทศเวียดนาม โดยใช้งบประมาณที่ MOHA ได้รับการสนับสนุนจากแหล่งเงินทุนอื่น โดยความร่วมมือดังกล่าว เป็นไปตามบันทึกความเข้าใจ (MOU) ระหว่างสำนักงาน ก.พ. และ MOHA เมื่อ ปี ๒๕๔๕)

- การฝึกอบรมและศึกษาดูงานด้าน “Civil Service Management Strategic Framework and National Civil Service Training” (Government and Public Administration Reform II (Central) Project) สำหรับข้าราชการจาก สปป.ลาว โดยใช้งบประมาณที่ PACSA ได้รับการสนับสนุนจาก UNDP ในปี ๒๕๔๘

๕. อื่นๆ

นอกจากการฝึกอบรมดังกล่าวข้างต้น สำนักงาน ก.พ. ยังได้ให้ความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ในกลุ่มสมาชิกด้านการศึกษาดูงานระยะสั้นตามคำขอของแต่ละประเทศ ซึ่งในปี ๒๕๕๓-๒๕๕๔ มีข้าราชการจากประเทศต่างๆ ได้มาขอศึกษา ดูงานและฟังบรรยาย แลกเปลี่ยนประสบการณ์ต่างๆ รวม ๔๓ ครั้ง

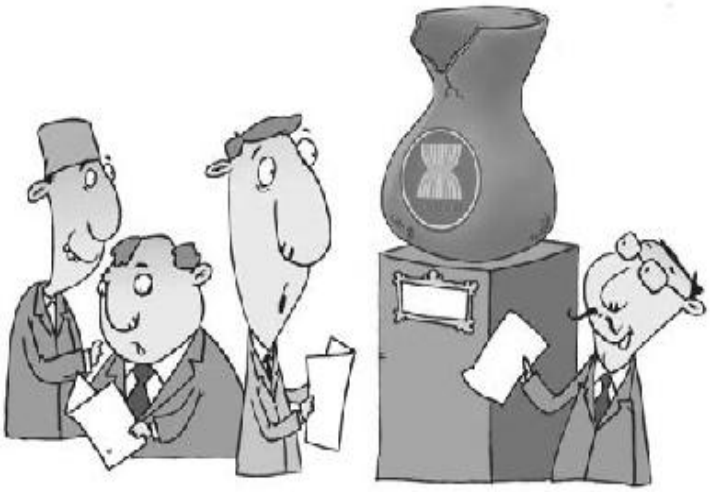

บทที่ ๖

ข้าราชการไทย ก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

บทที่ ๖
ข้าราชการไทยก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ ได้รับทราบข้อเสนอของคณะกรรมการอาเซียนแห่งชาติ ที่มี รมต.กระทรวงการต่างประเทศเป็นประธานในที่ประชุมเสนอเป็นวาระแห่งชาติให้หน่วยราชการต้องเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการจัดตั้งประชาคมอาเซียน โดยจะต้องมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง ทั้งนี้ไม่จำเป็นต้องตั้งเป็นสำนักงาน และกำหนดให้ทุกส่วนราชการต้องสร้างความตระหนักเรื่องอาเซียนในหน่วยงาน โดยมีหลักสูตรเพื่อสร้างความเข้าใจในเรื่องประชาคมอาเซียน และให้ทุกราชการเตรียมความพร้อม โดยหากจำเป็นจะของบประมาณเพิ่มเติมเพื่อรองรับโครงการต่างๆ ในการเตรียมความพร้อม ให้แจ้งคณะกรรมการอาเซียนแห่งชาติทราบเพื่อช่วยของบประมาณเพิ่มเติมให้

ทั้งนี้ กระทรวงการต่างประเทศได้จัดทำตารางแสดงความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานตามแนวทางการจัดตั้งประชาคมในแต่ละด้าน ดังนี้

ตารางแสดงความรับผิดชอบของหน่วยงานตามแนวทางการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

ประชาคมการเมืองและความมั่นคง

เป้าหมาย	มาตรการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
A. ประชาคมที่มีกฎเกณฑ์และบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน		
A.1 ความร่วมมือด้านการพัฒนาทางการเมือง		
	A.1.1 ส่งเสริมความเข้าใจและการยอมรับในระบอบการเมืองต่างๆ วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของรัฐสมาชิกอาเซียน	กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา คณะกรรมการการเลือกตั้ง กระทรวงมหาดไทย
	A.1.2 ปูทางสำหรับกรอบองค์กรเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการไหลเวียนของข้อมูลเสรีเพื่อการสนับสนุนและความช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างรัฐสมาชิกอาเซียน	กรมประชาสัมพันธ์
	A.1.3. จัดทำแผนงานเพื่อสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างรัฐสมาชิกในการพัฒนายุทธศาสตร์เพื่อส่งเสริมหลักนิติธรรม ระบบยุติธรรมและโครงสร้างพื้นฐานทางกฎหมาย	กระทรวงยุติธรรม กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงมหาดไทย
	A.1.4. ส่งเสริมธรรมาภิบาล (ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวทางปฏิบัติที่ดีระหว่างภาครัฐและทุกภาคส่วนในสังคม)	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงมหาดไทย

เป้าหมาย	มาตรการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
	A.1.5 ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน	กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
	A.1.6 เพิ่มการมีส่วนร่วมขององค์กรที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียนที่เกี่ยวข้องต่อการขับเคลื่อนความคิดริเริ่มเพื่อพัฒนาการทางการเมืองของอาเซียนให้ดำเนินไปข้างหน้า	กระทรวงการต่างประเทศ คณะกรรมการการเลือกตั้ง
	A.1.7 ป้องกันและปราบปรามการทุจริต	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย
	A.1.8 ส่งเสริมหลักการประชาธิปไตย	คณะกรรมการการเลือกตั้ง กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ
	A.1.9 ส่งเสริมสันติภาพและเสถียรภาพในภูมิภาค (เพื่อพัฒนาให้มีกิจกรรมเพื่อสนับสนุนวัฒนธรรมเพื่อสันติภาพและการหารือระหว่างศาสนาและภายในศาสนาในภูมิภาค)	กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงการต่างประเทศ
A.2. *การสร้างและแบ่งปันกฎเกณฑ์ร่วม*		
	A.2.1 ปรับกรอบสถาบันของอาเซียนให้เป็นไปตามกฎบัตรอาเซียน	กระทรวงการต่างประเทศ
	A.2.2 เสริมสร้างความร่วมมือภายใต้สนธิสัญญามิตรภาพและความร่วมมือในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	กระทรวงการต่างประเทศ

เป้าหมาย	มาตรการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
	A.2.3 ส่งเสริมให้มีการดำเนินการอย่างสมบูรณ์ตามปฏิญญาว่าด้วยทะเลจีนใต้เพื่อสันติภาพและเสถียรภาพในทะเลจีนใต้	กระทรวงการต่างประเทศ กองทัพเรือ
	A.2.4 ส่งเสริมให้มั่นใจว่ามีการดำเนินการตามสนธิสัญญาว่าด้วยเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และแผนปฏิบัติการภายใต้สนธิสัญญาฯ	กระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ
	A.2.5 ส่งเสริมความร่วมมือทางทะเลอาเซียน	กองทัพเรือ กระทรวงการต่างประเทศ ศูนย์ประสานการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (ศรชล) สภาความมั่นคงแห่งชาติ
B. ภูมิภาคที่มีความเป็นเอกภาพ สงบสุข และมีความแข็งแกร่ง พร้อมทั้งมีความรับผิดชอบร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาความมั่นคงที่ครอบคลุมในทุกมิติ		
B.*1 ป้องกันความขัดแย้งและมาตรการสร้างความความไว้เนื้อเชื่อใจ*	B.1.1 เสริมสร้างมาตรการการสร้างความไว้เนื้อเชื่อใจ	กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงกลาโหม
	B.1.2 ส่งเสริมความโปร่งใสและความเข้าใจในนโยบายกลาโหมและมุมมองด้านความมั่นคง	กระทรวงกลาโหม
	B.1.3 สร้างกรอบการดำเนินการทางสถาบันที่จำเป็นเพื่อเสริมสร้างกระบวนการภายใต้กรอบการประชุมเออาร์เอฟ เพื่อสนับสนุนประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน	กระทรวงการต่างประเทศ

เป้าหมาย	มาตรการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
	B.1.4 เสริมสร้างความพยายามในการธำรงความเคารพในบูรณภาพแห่งดินแดนอธิปไตย และเอกภาพของรัฐสมาชิกตามที่กำหนดไว้ในปฏิญญาว่าด้วยหลักการแห่งกฎหมายระหว่างประเทศเกี่ยวกับความสัมพันธ์ฉันท์มิตรและความร่วมมือโดยเป็นไปตามหลักกฎบัตรสหประชาชาติ	กระทรวงการต่างประเทศ
	B.1.5 ส่งเสริมการพัฒนาบรรทัดฐานเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านการป้องกันทางทหารและความมั่นคงอาเซียน	กระทรวงกลาโหม
B.2 การแก้ไขความขัดแย้งและการระงับข้อพิพาทโดยสันติ		
	B.2.1 พัฒนารูปแบบการระงับข้อพิพาทโดยสันติเพิ่มเติมจากรูปแบบที่มีอยู่และพิจารณาเสริมสร้างรูปแบบดังกล่าวให้เข้มแข็งขึ้นด้วยกลไกเพิ่มเติมตามที่จำเป็น	กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงยุติธรรม
	B.2.2 เสริมสร้างกิจกรรมการค้นคว้าวิจัยเรื่องสันติภาพ การจัดการความขัดแย้งและการแก้ไขความขัดแย้ง	กระทรวงการต่างประเทศ สถาบันศึกษาความมั่นคงและนานาชาติ (ISIS Thailand)
	B.2.3 ส่งเสริมความร่วมมือในภูมิภาคเพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและเสถียรภาพ	กระทรวงการต่างประเทศ
B.3 *การสร้างสันติภาพหลังความขัดแย้ง*		กระทรวงกลาโหม
	B.3.1 เสริมสร้างความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมของอาเซียน	กระทรวงยุติธรรม กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงกลาโหมศูนย์ประสานการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์

เป้าหมาย	มาตรการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
		ของชาติทางทะเล สภาความมั่นคงแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย
	B.3.2 ดำเนินการตามโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสร้างขีดความสามารถในพื้นที่ภายหลังความขัดแย้ง	กระทรวงยุติธรรม กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
	B.3.3 เพิ่มความร่วมมือในด้านการไกล่เกลี่ยประนีประนอมและค่านิยมที่มีสันติภาพเป็นศูนย์กลาง	กระทรวงการต่างประเทศ
B.4 *ประเด็นความมั่นคงรูปแบบใหม่*		
	B.4.1 เสริมสร้างความร่วมมือในการรับมือประเด็นปัญหาสำคัญความมั่นคงรูปแบบใหม่ โดยเฉพาะเรื่องการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติและความท้าทายข้ามแดนอื่น ๆ (ส่งเสริมความร่วมมือในองคภาวะที่เกี่ยวข้องและภาคประชาสังคมเพื่อกำหนดนโยบายและส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานเพื่อป้องกันภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ประเด็นการก่อการร้ายข้ามชาติและความท้าทายเรื่องพรมแดน	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สภาความมั่นคงแห่งชาติ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย สำนักข่าวกรองแห่งชาติ
	B.4.2 เพิ่มความพยายามในการต่อต้านการก่อการร้ายโดยการให้สัตยาบันโดยเร็วและดำเนินการอย่างเต็มที่ตามอนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้าย	กระทรวงการต่างประเทศ สภาความมั่นคงแห่งชาติ

เป้าหมาย	มาตรการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
B.5 เสริมสร้างความร่วมมือของอาเซียนด้านการจัดการภัยพิบัติ และการตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉิน		กรมป้องกันและบรรเทาฯ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหม กระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
B.6. การตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและทันกาลต่อประเด็นเร่งด่วนหรือสถานการณ์วิกฤตที่ส่งผลกระทบต่ออาเซียน		
C. ภูมิภาคที่มีพลวัตและมองไปยังโลกภายนอก ในโลกที่มีการรวมตัวและพึ่งพาอาศัยกันยิ่งขึ้น		
C.1 การส่งเสริมความเป็นศูนย์กลางของอาเซียนเป็นศูนย์กลางในความร่วมมือระดับภูมิภาคและการสร้างประชาคม		กระทรวงการต่างประเทศ
C.2 การส่งเสริมความสัมพันธ์ที่เพิ่มพูนกับประเทศภายนอก		กระทรวงการต่างประเทศ
C.3 เสริมสร้างการปรึกษาหารือและความร่วมมือในประเด็นพหุภาคีที่เป็นความกังวลร่วมกัน		กระทรวงการต่างประเทศ

ตัวเข้ม แสดงหน่วยงานรับผิดชอบหลัก

ที่มาของข้อมูล http://www.immigration.go.th/asean/docs/APSC.pdf (สถานะวันที่๘ ก.พ.๒๕๕๕)

หมายเหตุ หน่วยงานที่รับผิดชอบอาจมีการเปลี่ยนแปลง

แผนปฏิบัติการของประเทศไทยสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พ.ศ. 2555-2558

II. แผนปฏิบัติการตามพันธกรณีในแผนพิมพ์เขียวประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint)

พันธกรณี/เป้าหมาย	การดำเนินการช่วงพ.ศ. 2555-2558	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
หมวด ก. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน		
1. การยกเลิกภาษี - ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ และบูรไน ปฏิบัติตามพันธกรณีเสร็จสิ้นแล้ว ตั้งแต่ปี 2553	- ติดตามการปฏิบัติตามพันธกรณีของเวียดนาม เขมร ลาว และพม่า ซึ่งต้องปฏิบัติให้แล้วเสร็จภายในปี 2558	กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
2. การขจัดมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี - ไทยปฏิบัติตามพันธกรณีโดยยกเลิกระบบโควต้าสินค้าเกษตรแล้ว ตั้งแต่ปี.....	1. สร้างความโปร่งใสระหว่างสมาชิกอาเซียนโดยดำเนินการตามแนวทางในพิธีสารว่าด้วยกระบวนการแจ้งและการจัดตั้งกลไกการเฝ้าระวังที่มีประสิทธิภาพ (ใส่ชื่อพิธีสารภาษาอังกฤษ)	กรมเจรจาฯ กรมการค้าต่างประเทศ กรมศุลกากร
	2. ป้องกันการออกมาตรการของไทยที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีซึ่งอาจนำไปสู่กรณีพิพาท	
	3. ป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้มาตรการของสมาชิกอื่นที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าของไทย	

พันธกรณี/เป้าหมาย	การดำเนินการช่วงพ.ศ. 2555-2558	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	4. ร่วมพัฒนาระบบและกลไกของอาเซียนในการป้องกันและแก้ไขอุปสรรคที่ไม่ใช่ภาษีให้มีประสิทธิภาพ	
3. กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า	1. ร่วมปรับปรุงและพัฒนากฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า รวมทั้งระบบและกลไกที่เกี่ยวข้องของอาเซียน เช่น Self Certification System เพื่อสนองต่อการเปลี่ยนแปลงกระบวนการผลิตในภูมิภาค และจูงใจให้ภาคเอกชนใช้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีของอาเซียน โดยการอำนวยความสะดวกและลดค่าใช้จ่ายของภาคเอกชน	กรมเจรจาฯ กรมการค้าต่างประเทศ กรมศุลกากร
	2. ปรับปรุงและพัฒนากฎระเบียบ ระบบ และกลไกที่เกี่ยวข้องของไทย ให้ทันสมัย สอดคล้องและเชื่อมโยงกับอาเซียน	กรมเจรจาฯ กรมการค้าต่างประเทศ กรมศุลกากร
4. การอำนวยความสะดวกทางการค้า	1. ดำเนินการตามแผนงานและข้อมติด้านการอำนวยความสะดวกทางการค้าของอาเซียน	กรมเจรจาฯ กรมการค้าต่างประเทศ กรมศุลกากร
	2. สนับสนุนการดำเนินการและการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมการค้าระหว่างประเทศให้มีความโปร่งใสและชัดเจน	กรมเจรจาฯ กรมการค้าต่างประเทศ กรมศุลกากร
5. การรวมกลุ่มทางศุลกากร ?? (ความร่วมมือด้านศุลกากร ????)	1. ปรับปรุงเทคนิคด้านศุลกากรให้ทันสมัยขึ้น จากการปรับประสานกระบวนการและขั้นตอนศุลกากรให้ง่ายและเป็นแนวเดียวกัน ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและแนวปฏิบัติที่ดี โดยการปฏิบัติตามรูปแบบของกระบวนการขนส่งสินค้าระดับภูมิภาค (การตรวจปล่อยของอาเซียนและ	กรมศุลกากร

พันธกรณี/เป้าหมาย	การดำเนินการช่วงพ.ศ. 2555-2558	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	แบบฟอร์มใบขนสินค้าของอาเซียน ปี 2007)	
	2. จัดทำระบบสินค้าส่งผ่านแดนของอาเซียน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายสินค้าและการขนส่ง	กรมศุลกากร
	3. จัดทำระบบศุลกากรของอาเซียนเพื่อจัดการกับกรอบงานด้านศุลกากรในกรณีพิเศษ เช่น การนำเข้าชั่วคราว การผลิตนอกเขตประเทศ การผลิตภายในเขตประเทศ เพื่ออำนวยความสะดวกการรวมกลุ่มทางการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน	กรมศุลกากร
	4. นำมาตรฐานและแนวปฏิบัติระหว่างประเทศมาใช้ เพื่อให้การจำแนกพิกัดศุลกากรมีรูปแบบเดียว ปรับประสานระบบการประเมินมูลค่าให้เป็นแนวเดียวกัน และการปรับประสานการตรวจสอบแหล่งกำเนิด ให้เป็นแนวเดียวกัน และการแลกเปลี่ยนข้อมูล ในส่วนที่เป็นไปได้	กรมศุลกากร
	5. ดำเนินการระบบศุลกากรอิเล็กทรอนิกส์ของอาเซียน	กรมศุลกากร
	6. ส่งเสริมการให้ความช่วยเหลือร่วมกันเพื่อให้ระบบศุลกากรมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	กรมศุลกากร
<u>6. การอำนวยความสะดวกด้านศุลกากรด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดเดียวของอาเซียน (ASEAN & National Single Window)</u> - อาเซียน 6 (บรูไน ดารุสซาลาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย) ต้อง	- จัดทำองค์ประกอบข้อมูลให้เป็นมาตรฐานบนพื้นฐานรูปแบบข้อมูลของ WCO ชุดข้อมูลของ WCO และข้อมูลการค้าสหประชาชาติ (UNTDED) และเร่งนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ เพื่อให้กระบวนการและการแลกเปลี่ยนข้อมูลเป็นแบบดิจิตอล	กรมศุลกากร

พันธกรณี/เป้าหมาย	การดำเนินการช่วงพ.ศ. 2555-2558	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
ดำเนินการจัดตั้ง NSW ภายในปี 2008 เป็นอย่างช้า ซึ่งไทยได้ดำเนินการจัดตั้งแล้ว		
<u>7. มาตรฐานและอุปสรรคทางเทคนิค</u>	1. ปรับประสานมาตรฐาน กฎระเบียบด้านเทคนิคและการประเมินความสอดคล้องให้เป็นไปตามหลักปฏิบัติสากลในส่วนที่สามารถดำเนินการได้	สมอ. อย. มกอช.
	2. พัฒนาและจัดทำข้อตกลงการยอมรับร่วม (MRA) รายสาขาเกี่ยวกับการประเมินความสอดคล้องสำหรับสาขาที่มีการระบุไว้ในกรอบความตกลงว่าด้วยการยอมรับร่วมของอาเซียน	สมอ. อย. มกอช.
	3. สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานทางเทคนิค และขีดความสามารถของห้องปฏิบัติการทดสอบ การตรวจสอบและการออกใบรับรองบนพื้นฐานวิธีการและแนวทางที่เป็นที่ยอมรับในระดับภูมิภาค/สากล	สมอ. อย. มกอช.
	4. ส่งเสริมให้มีความโปร่งใสในการพัฒนาด้านมาตรฐาน กฎระเบียบด้านเทคนิคและการประเมินความสอดคล้องในแนวทางที่สอดคล้องกับความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคภายใต้ WTO และแนวนโยบายด้านมาตรฐานและการรับรองของอาเซียน (ASEAN Policy Guideline on Standards and Conformance)	สมอ. อย. มกอช.
	5. เสริมสร้างระบบการเฝ้าระวังภายหลังการวางตลาด (Post market surveillance) ให้มีความเข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นใจว่า การปรับประสานกฎเกณฑ์ทางเทคนิค จะบรรลุผลสำเร็จ	สมอ. อย. มกอช.
	6. พัฒนาโครงการเสริมสร้างขีดความสามารถ เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการดำเนินการตามแผนงานจะเป็นไปอย่างราบรื่น	สมอ. อย. มกอช.
<u>8. การเปิดเสรีการค้าบริการ</u> - สมาชิกอาเซียนเจรจาเพื่อ เปิดเสรีการค้า	1. ขจัดข้อจำกัดในสาขาบริการสำคัญสาขาที่ 5 คือโลจิสติกส์ ภายในปี 2556	กระทรวงคมนาคม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ

พันธกรณี/เป้าหมาย	การดำเนินการช่วงพ.ศ. 2555-2558	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
บริการเป็นรอบๆ รอบละ 2 ปี จนถึงปี 2558 - ขจัดข้อจำกัดต่อการค้าบริการอย่างมีนัยสำคัญสำหรับ 4 สาขาบริการสำคัญ ได้แก่ การขนส่งทางอากาศ เทคโนโลยีสารสนเทศ สุขภาพ และการท่องเที่ยว ภายในปี 2553 ซึ่งอยู่ในรอบที่ 8 แต่อาเซียนดำเนินการล่าช้ากว่ากำหนด จึงต้องเร่งดำเนินการให้มีผลบังคับโดยเร็วภายในครึ่งแรกของปี 2555		สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (ตรวจสอบ)
	2. ขจัดข้อจำกัดต่อการค้าบริการอย่างมีนัยสำคัญสำหรับสาขาบริการทุกสาขาที่เหลืออยู่ภายในปี 2558	
	3. (MRAs)	
	4. ดำเนินการตามข้อตกลงยอมรับคุณสมบัติแรงงานฝีมือ อาทิ ด้านการท่องเที่ยว	ก.แรงงาน ก.การท่องเที่ยว กรมเจรจาฯ
	5. ให้ระบุและจัดทำข้อตกลงยอมรับคุณสมบัติวิชาชีพสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพอื่นๆ ภายในปี 2555 และดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในปี 2558	สภาวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ก. แรงงาน กรมเจรจา
<u>9. การลงทุนภายใต้ความตกลง ACIA</u>	<u>การคุ้มครองการลงทุน</u> 1. เพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านการลงทุน ดังนี้	กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ BOI กรมเจรจาฯ

พันธกรณี/เป้าหมาย	การดำเนินการช่วงพ.ศ. 2555-2558	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	- กลไกยุติข้อพิพาทระหว่างนักลงทุนกับรัฐ (investor-state dispute mechanism) - การโอน (transfer) และการส่งคืน (repatriation) ทุน กำไร และเงินปันผล ฯลฯ - ขอบเขตการยึดทรัพย์ (expropriation) และการชดเชย (compensation) ที่โปร่งใส - ให้ความคุ้มครองและความมั่นคงเต็มรูปแบบ ; และ - ให้การชดเชยจากการเกิดจลาจล (strife)	
	<u>การอำนวยความสะดวกและความร่วมมือ</u> 1. ปรับประสาน, หากเป็นได้, นโยบายการลงทุน เพื่อบรรลุเป้าหมายการส่งเสริมอุตสาหกรรมและการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ 2. ปรับปรุงขั้นตอนการขอรับการลงทุนและการขออนุญาต โดยการลดขั้นตอนและให้มีความเรียบง่าย 3. ส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลด้านการลงทุน : กฎระเบียบ กฎเกณฑ์ นโยบายและขั้นตอนด้านการลงทุน รวมถึงจุดบริการลงทุนเดียวหรือสำนักงานส่งเสริมการลงทุน 4. ปรับปรุงฐานข้อมูลด้านการลงทุนในทุกรูปแบบ ซึ่งครอบคลุมด้านการค้าสินค้าและการค้าบริการเพื่ออำนวยความสะดวกในการกำหนดนโยบาย 5. ส่งเสริมการประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มากขึ้น 6. หารือกับภาคธุรกิจของอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกการลงทุน 7. ระบุและดำเนินการเพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกันในกรอบกว้างของอาเซียน (ASEAN-Wide) และการรวมกลุ่มเศรษฐกิจทวิภาคี	BOI ก.พาณิชย์

พันธกรณี/เป้าหมาย	การดำเนินการช่วงพ.ศ. 2555-2558	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	<u>ส่งเสริมและการสร้างความรับรู้ในด้านการลงทุน</u>	BOI ก.พาณิชย์
	1. สร้างสภาพแวดล้อมที่จำเป็น เพื่อส่งเสริมการลงทุนทุกรูปแบบ และสาขาใหม่ที่มีการเติบโตให้เข้ามายังอาเซียน	
	2. ส่งเสริมการลงทุนระหว่างกันในอาเซียน โดยเฉพาะจากอาเซียน 6 ไปยังกัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม	BOI ก.พาณิชย์
	3. ส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และกิจการข้ามชาติ	สนง. ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ก.พาณิชย์
	4. ส่งเสริมการเกื้อกูลด้านอุตสาหกรรมและเครือข่ายการผลิตระหว่างบรรษัทข้ามชาติที่อยู่ในอาเซียน	กระทรวงอุตสาหกรรม (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม) ก.พาณิชย์
	5. ส่งเสริมคณะผู้แทนร่วมด้านการลงทุนที่เน้นการรวมกลุ่มของภูมิภาคและเครือข่ายการผลิต	กระทรวงอุตสาหกรรม (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม) ก.พาณิชย์
	6. ขยายประโยชน์จากความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมของอาเซียนอื่นๆ นอกเหนือจากความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมของอาเซียน (AICO)* เพื่อกระตุ้นการรวมกลุ่มของภูมิภาคและเครือข่ายการผลิต * ปัจจุบันอาเซียนได้ยกเลิก AICO แล้ว	กระทรวงอุตสาหกรรม (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม)
	7. จัดตั้งเครือข่ายความตกลงทวิภาคีด้านการหลีกเลี่ยงภาษีซ้อนระหว่างอาเซียน	กรมสรรพากร

พันธกรณี/เป้าหมาย	การดำเนินการช่วงพ.ศ. 2555-2558	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	<u>การเปิดเสรี</u>	
	1. ขยายมาตรการไม่เลือกปฏิบัติรวมถึงการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติและการปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่งต่อนักลงทุนในอาเซียนด้วยข้อยกเว้นที่จำกัด รวมทั้งให้ลด หรือหากเป็นได้ยกเลิกข้อยกเว้นนั้นๆ	BOI กรมเจรจาฯ
	2. ลด และหากเป็นไปได้ ยกเลิกข้อจำกัดในการเข้ามาลงทุนในสาขาสำคัญซึ่งครอบคลุมการค้าสินค้า	BOI กรมเจรจาฯ
	3. ลด และหากเป็นได้ ยกเลิกมาตรการจำกัดและอุปสรรคด้านการลงทุน รวมถึงข้อกำหนดผลการดำเนินงาน	BOI กรมเจรจาฯ
<u>10. การขยายการเปิดเสรีตลาดทุน</u>	<u>ส่งเสริมการพัฒนาและการรวมกลุ่มตลาดทุนของอาเซียน</u> 1. ปรับประสานมาตรฐานด้านตลาดทุนในอาเซียนในด้านที่เกี่ยวข้องกับกฎเกณฑ์ในการเสนอขายตราสารหนี้ ข้อกำหนดในการเปิดเผยข้อมูล และกฎเกณฑ์การจัดจำหน่ายระหว่างกันให้มากขึ้น	สศค. กลต.
	2. อำนวยความสะดวกด้านข้อตกลงยอมรับร่วมหรือความตกลงสำหรับการยอมรับคุณสมบัติและการศึกษาและประสบการณ์ของผู้ประกอบวิชาชีพด้านการตลาด	สศค. กลต.
	3. ให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้นในด้านภาษาและข้อกำหนดในด้านกฎหมายสำหรับการออกตราสาร	สศค. กลต.
	4. ส่งเสริมโครงสร้างภาษี ณ ที่จ่าย เพื่อส่งเสริมฐานการลงทุนโดยการออกตราสารหนี้ในอาเซียน	สศค. กลต.
	5. ส่งเสริมให้ใช้การตลาดเป็นตัวขับเคลื่อนในการจัดตั้งความเชื่อมโยงระหว่างตลาดหลักทรัพย์และตลาดตราสารหนี้ รวมถึงกิจกรรมการเพิ่มทุนข้ามพรมแดน	สศค. กลต.

พันธกรณี/เป้าหมาย	การดำเนินการช่วงพ.ศ. 2555-2558	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	<u>อนุญาตการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่เสรีมากขึ้น</u> 1. ยกเลิก หรือผ่อนคลายข้อกำหนด หากเป็นได้และเหมาะสม เพื่ออำนวยความสะดวกในการจ่ายชำระเงินและการโอนเงินสำหรับการทำธุรกรรมบัญชีกระแสรายวัน	สศค. ธปท.
	2. ยกเลิก หรือผ่อนคลายข้อกำหนดในการเคลื่อนย้ายทุน หากเป็นได้และเหมาะสม เพื่อสนับสนุนการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและข้อริเริ่มเพื่อสนับสนุนการพัฒนาตลาดทุน	สศค. ธปท.
<u>11. การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมืออย่างเสรี (เฉพาะประเด็นการอำนวยความสะดวกและความร่วมมือในการพัฒนาและยกระดับแรงงานฝีมือ)</u>	1. อำนวยความสะดวกในการตรวจลงตราและใบอนุญาตทำงานสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพและแรงงานฝีมืออาเซียน ที่เกี่ยวข้องกับการค้าข้ามพรมแดน และกิจกรรมที่เกี่ยวเนื่องกับการลงทุน	กระทรวงแรงงาน (กรมการจัดหางาน)กระทรวงการต่างประเทศ (กรมการกงสุล) สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง
	2. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสมาชิกของเครือข่ายมหาวิทยาลัยของอาเซียน (AUN) เพื่อเพิ่มการเคลื่อนย้ายทั้งนักเรียนและเจ้าหน้าที่ภายในภูมิภาค	กระทรวงศึกษาธิการ
	3. พัฒนากรอบแผนงานมาตรฐานความสามารถและคุณสมบัติของงาน หรืออาชีพ และความชำนาญของผู้ฝึกอบรมในสาขาบริการสำคัญ (ภายในปี 2009) และสาขาบริการอื่นๆ (จากปี 2010 ถึงปี 2015)	กระทรวงแรงงาน กระทรวงการท่องเที่ยวฯ
	4. เสริมสร้างขีดความสามารถในการวิจัยของประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อสนับสนุนความชำนาญการเข้าทำงาน และพัฒนาเครือข่ายข้อมูลด้านตลาดแรงงานระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน	กระทรวงแรงงาน (กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมการจัดหางาน)
<u>12. สาขาสำคัญในการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ</u>	1. ดำเนินการทบทวนการดำเนินงานทุกๆ 2 ปี เพื่อตรวจสอบสถานะการดำเนินการ ความคืบหน้า และประสิทธิภาพของแผนงานการรวมกลุ่มสาขาสำคัญ เพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินงานเป็นไปตาม	กรมเจรจาฯ

พันธกรณี/เป้าหมาย	การดำเนินการช่วงพ.ศ. 2555-2558	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	กำหนดเวลา	
	2. ระบุโครงการเฉพาะสาขา หรือความริเริ่ม ผ่านการหารืออย่างสม่ำเสมอกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยเฉพาะภาคเอกชน	กรมเจรจาฯ
หมวด ข. การไปสู่ภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน		
<u>1. นโยบายการแข่งขัน</u>	1. ส่งเสริมการพัฒนานโยบายด้านการแข่งขันทางการค้าภายในปี 2558 และร่วมจัดทำคู่มือและแนวทางต่างๆ ด้านนโยบายการแข่งขัน การพัฒนายุทธศาสตร์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสนับสนุนการทำงานต่างๆ ของคณะทำงาน	กรมการค้าภายใน
	2. จัดตั้งเครือข่ายหน่วยงานกำกับดูแลที่เกี่ยวข้องดำเนินนโยบายการแข่งขันโดยเข้าร่วมการประชุมในเวทีของ ASEAN Expert Group on Competition (AEGC)	กรมการค้าภายใน
	3. จัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนานโยบายการแข่งขันของประเทศ	กรมการค้าภายใน
	4. พัฒนาแนวนโยบายการแข่งขันของภูมิภาคโดยจัดทำคู่มือ Handbook on Competition Policy and Law for Business in ASEAN และGuidelines on Competition Policy and Law ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนา Competition Policy and Law in ASEAN Regionเพื่อส่งเสริมการพัฒนาแนวนโยบายการแข่งขันอาเซียน	กรมการค้าภายใน

พันธกรณี/เป้าหมาย	การดำเนินการช่วงพ.ศ. 2555-2558	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
2. การคุ้มครองผู้บริโภค	1. เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการคุ้มครองผู้บริโภคในอาเซียนโดยการจัดตั้งคณะกรรมการประสานงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภคในอาเซียน (ASEAN Coordinating Committee on Consumer Protection - ACCCP)	สนง.คกก.คุ้มครองผู้บริโภค
	2. จัดตั้งเครือข่ายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่ออำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนข้อมูล	สนง.คกก.คุ้มครองผู้บริโภค
	3. จัดหลักสูตรฝึกอบรมในภูมิภาคสำหรับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานกำกับดูแลและผู้นำภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการรวมกลุ่มด้านการตลาด	สนง.คกก.คุ้มครองผู้บริโภค
3. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	3.1 ด้านทรัพย์สินทางปัญญาในระดับประเทศ (1) ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการด้านสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาอาเซียน 2011-2015 และแผนงานความร่วมมืออาเซียนด้านลิขสิทธิ์อย่างเต็มที่	กรมทรัพย์สินทางปัญญา
	(2) เข้าเป็นภาคีพิธีสารกรุงมาดริด (Madrid Protocol) เพื่ออำนวยความสะดวกการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ	กรมทรัพย์สินทางปัญญา
	(3) การดำเนินการตามโครงการ ASEAN Patent Search Examination Cooperation หรือ ASPEC เพื่อพัฒนาระบบการแลกเปลี่ยนผลการตรวจสิทธิบัตรของอาเซียน	กรมทรัพย์สินทางปัญญา
	3.2 การอำนวยความสะดวกด้านขนส่งและการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ (1) เข้าเป็นภาคีความตกลงเฮก (Hague Agreement) เพื่ออำนวยความสะดวกในการจดสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	กรมทรัพย์สินทางปัญญา
	(2) ส่งเสริมความร่วมมือและสร้างเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนข้อมูลทรัพย์สินทางปัญญาระหว่างอาเซียน	กรมทรัพย์สินทางปัญญา

พันธกรณี/เป้าหมาย	การดำเนินการช่วงพ.ศ. 2555-2558	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	(3) ส่งเสริมความร่วมมือในระดับภูมิภาคด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพยากรทางพันธุกรรม และการแสดงออกด้านวัฒนธรรมท้องถิ่น	กรมทรัพย์สินทางปัญญา
	(4) ดำเนินการตามกรอบความตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกสินค้าผ่านแดนของอาเซียนภายในปี 2009* * อาเซียนได้ลงนามกรอบความตกลงแล้ว อยู่ระหว่างการดำเนินการเพื่อให้กรอบความตกลงมีผลใช้บังคับ	กระทรวงคมนาคม (กรมการขนส่งทางบก) กรมศุลกากร
	(5) ดำเนินการตามกรอบความตกลงว่าด้วยการขนส่งหลายรูปแบบของอาเซียนภายในปี 2010* อาเซียนได้ลงนามกรอบความตกลงแล้ว อยู่ระหว่างการดำเนินการเพื่อให้กรอบความตกลงมีผลใช้บังคับ	กระทรวงคมนาคม
	(6) เร่งรัดให้การร่างกรอบความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามแดนของอาเซียนเสร็จสิ้นภายในปี 2008 และเริ่มดำเนินการตามกรอบความตกลงฯ ได้ภายในปี 2010* * อาเซียนได้ลงนามกรอบความตกลงแล้ว อยู่ระหว่างการดำเนินการเพื่อให้กรอบความตกลงมีผลใช้บังคับ	กระทรวงคมนาคม (กรมการขนส่งทางบก)
4. การขนส่งทางบก	1. พัฒนาจุดเชื่อมโยงที่ยังขาดอยู่ภายใต้โครงการเชื่อมโยงเส้นทางรถไฟระหว่างสิงคโปร์-คุนหมิงให้เสร็จสมบูรณ์	กระทรวงคมนาคม การรถไฟแห่งประเทศไทย
	2. พัฒนาโครงการเครือข่ายทางหลวงอาเซียนให้เสร็จสมบูรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสร้างถนน/การปรับปรุงถนนส่วนที่เป็น below Class III road ของเส้นทาง Transit Transport Routes (TTRs) ในโครงการเครือข่ายทางหลวงอาเซียน	กระทรวงคมนาคม กรมทางหลวง

พันธกรณี/เป้าหมาย	การดำเนินการช่วงพ.ศ. 2555-2558	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	3. เสริมสร้างความปลอดภัยทางถนนในอาเซียน	กระทรวงคมนาคม
5. การขนส่งทางน้ำและทางอากาศ	1. ปฏิบัติตามสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องขององค์การขนส่งทางน้ำระหว่างประเทศ (IMO)	กระทรวงคมนาคม (กรมเจ้าท่า)
	2. ปฏิบัติตามแผนงานเพื่อไปสู่การขนส่งทางน้ำของอาเซียนที่บูรณาการและมีความสามารถในการแข่งขัน	กระทรวงคมนาคม (กรมเจ้าท่า)
	3. ดำเนินนโยบายการเปิดน่านฟ้าของอาเซียน (แผนงานการรวมกลุ่มสาขาการบิน)	กระทรวงคมนาคม (กรมการขนส่งทางอากาศ)
	4. พัฒนาตลาดการบินเดียวของอาเซียน (ASEAN Single Aviation Market)	กระทรวงคมนาคม (กรมการขนส่งทางอากาศ)
6. โครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูล (พัฒนาการเชื่อมโยงความเร็วสูง)	1. อำนวยความสะดวกให้เกิดการเชื่อมโยงความเร็วสูง (high-speed connection) ระหว่างโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลแห่งชาติ(National Information Infrastructures: NII) ของทุกประเทศสมาชิกอาเซียน ภายในปี 2010 และดำเนินมาตรการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ระบุไว้ในแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ (Vientiane Action Plan)	กระทรวง ICT
	2. เสริมสร้างขีดความสามารถ และจัดทำโปรแกรมการฝึกอบรมสำหรับองค์กรสร้างความปลอดภัยระบบสารสนเทศแห่งชาติ (Computer Emergency Response Teams : CERTs) ของแต่ละประเทศ และเพิ่มศักยภาพให้กับเครือข่ายธุรกรรมอิเล็กทรอนิคส์ (cyber-security network) ของอาเซียนโดยการขยายเครือข่ายขององค์กรการเตือนภัยสารสนเทศของอาเซียน (ASEAN CERT	กระทรวง ICT

พันธกรณี/เป้าหมาย	การดำเนินการช่วงพ.ศ. 2555-2558	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	Incident Drills) ให้ครอบคลุมประเทศคู่เจรจาของอาเซียนภายในปี 2007	
	3. ส่งเสริมให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง (ประชาชน ชุมชน ธุรกิจ และหน่วยงานภาครัฐ) มีส่วนร่วมในการพัฒนาและนำเทคโนโลยีสารสนเทศและบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลในภูมิภาคมาใช้ในงานที่เกี่ยวข้อง	กระทรวง ICT กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
7. ความร่วมมือด้านพลังงาน	1. สนับสนุนให้สาขาที่เป็นกลุ่มเป้าหมายนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผล (ในเบื้องต้นประกอบด้วยสาขาสำคัญ เช่น ศุลกากร โลจิสติกส์ ขนส่ง ธุรกิจเกี่ยวกับข้อมูลในรูปแบบต่างๆ)	กระทรวง ICT
	2. เพิ่มจำนวนประเทศสมาชิกในความตกลงยอมรับร่วม (ASEAN MRA) สำหรับอุปกรณ์ด้านโทรคมนาคม	กระทรวง ICT
	3. พัฒนานโยบายและกรอบการกำกับดูแลในเชิงลึกเพื่อรองรับโอกาสและความท้าทายทางธุรกิจในส่วนที่เกี่ยวกับ Next Generation Network ซึ่งรวมถึงการทำงานร่วมกันได้ของสินค้าและบริการ ระบบข้อมูล และเครือข่ายที่เชื่อมโยงกัน	กระทรวง ICT
	4. เร่งการดำเนินการโครงการเครือข่ายระบบสายส่งไฟฟ้าของอาเซียน และโครงการเชื่อมโยงท่อส่งก๊าซธรรมชาติของอาเซียน	กระทรวงพลังงาน
	5. ส่งเสริมการเข้ามามีส่วนร่วมของภาคเอกชนเกี่ยวกับโครงการเครือข่ายระบบสายส่งไฟฟ้าของอาเซียน และโครงการเชื่อมโยงท่อส่งก๊าซธรรมชาติของอาเซียนให้มากขึ้น	กระทรวงพลังงาน
	6. ดำเนินการร่าง ASEAN Petroleum Security Agreement ให้แล้วเสร็จเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของแหล่งน้ำมัน และก๊าซในภูมิภาค	กระทรวงพลังงาน

พันธกรณี/เป้าหมาย	การดำเนินการช่วงพ.ศ. 2555-2558	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
8. ความร่วมมือด้านการทำเหมืองแร่	1. สนับสนุนการค้าและการลงทุนในสาขาเหมืองแร่ให้มากขึ้น	กระทรวงอุตสาหกรรม
	2. เสริมสร้างขีดความสามารถขององค์กรและบุคลากรในสาขาภูมิศาสตร์และการเหมืองแร่ในอาเซียน	กระทรวงอุตสาหกรรม
	3. ส่งเสริมการพัฒนาสาขาเหมืองแร่ให้มีพัฒนาการที่ยั่งยืนทั้งในแง่สิ่งแวดล้อมและสังคม	กระทรวงอุตสาหกรรม
9. การสนับสนุนด้านการเงินแก่โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ภายอาเซียน	1. สนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสาขาเหมืองแร่	กระทรวงอุตสาหกรรม
	2. ส่งเสริมให้ภาคเอกชนและองค์กรระหว่างประเทศเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นในการสนับสนุนด้านการเงินแก่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาค อาทิ โครงการเชื่อมโยงท่อส่งก๊าซธรรมชาติของอาเซียน โครงการเครือข่ายระบบสายส่งไฟฟ้าของอาเซียน โครงการเชื่อมโยงเส้นทางรถไฟสิงคโปร์ -คุนหมิง และโครงการทางหลวงอาเซียน	กระทรวงคมนาคม กระทรวงพลังงาน กระทรวงการคลัง
	3. ยกเลิก/ลดอุปสรรคต่อการลงทุนและ/หรือการสนับสนุนเงินทุนเพื่อพัฒนาโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาค	กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย
	4. ดำเนินการให้มีการสร้างเครือข่ายของความตกลงว่าด้วยการหลีกเลี่ยงการจัดเก็บภาษีซ้อนระหว่างประเทศสมาชิกภายในปี 2010 เท่าที่จะสามารถดำเนินการได้	กรมสรรพากร
10. พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์	1. ดำเนินนโยบายการแข่งขันด้านโทรคมนาคมโดยใช้แนวทางการปฏิบัติที่ดี และสนับสนุนการออกกฎหมายภายในประเทศด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

พันธกรณี/เป้าหมาย	การดำเนินการช่วงพ.ศ. 2555-2558	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	2. ปรับประสานโครงสร้างพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับการทำสัญญาทางอิเล็กทรอนิกส์และการยุติข้อขัดแย้งให้เป็นแนวเดียวกัน	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า
	3. จัดทำและปฏิบัติตามแนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการทำสัญญาทางอิเล็กทรอนิกส์ หลักการสำหรับการยุติข้อขัดแย้ง และกรอบการยอมรับร่วมสำหรับลายเซ็นอิเล็กทรอนิกส์ในอาเซียน	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า
	4. ดำเนินการให้การยอมรับร่วมลายเซ็นอิเล็กทรอนิกส์ในอาเซียนเป็นไปด้วยความสะดวก	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า
	5. ศึกษาและสนับสนุนการนำมาตรฐานและแนวทางการปฏิบัติด้านกฎหมายและ/หรือมาตรฐานที่กำหนดขึ้นจากพื้นฐานของกรอบกฎระเบียบร่วมกันมาใช้	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า
	6. จัดตั้งเครือข่ายระหว่างภาคธุรกิจในอาเซียนกับประเทศคู่ค้า เพื่อเป็นเวทีการส่งเสริมการค้าและการลงทุน	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า
หมวด ค. การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเท่าเทียมกัน		
1. การพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	1. ดำเนินการตามพิมพ์เขียวนโยบายของอาเซียนด้านการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (APBSD) พ.ศ. 2547-2557	สสว.
	2. ส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและการมีส่วนร่วมในการสร้างเครือข่ายผลผลิตและการกระจายสินค้าของภูมิภาค	สสว.
	3. ส่งเสริมแนวทางการปฏิบัติที่ดีในการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมถึงแหล่งเงินทุนของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	สสว.

พันธกรณี/เป้าหมาย	การดำเนินการช่วงพ.ศ. 2555-2558	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
2. ข้อริเริ่มเพื่อการรวมตัวอาเซียน	1. ส่งเสริมให้ความริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียนเป็นเวที (platform) ในการกำหนดและดำเนินการตามโครงการความช่วยเหลือด้านเทคนิคและการเสริมสร้างขีดความสามารถ สำหรับทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในอาเซียน โดยเฉพาะประเทศสมาชิกใหม่และตามความตกลงในกรอบอนุภูมิภาคอื่นๆ เช่น IMT-GT และ BIMP-EAGA เพื่อยกระดับให้เท่าเทียมกันในการพัฒนาโครงข่ายด้านการผลิตและการจัดจำหน่ายในภูมิภาค 2. ประเทศสมาชิกเดิม 6 ประเทศต้องให้การสนับสนุนโครงการความริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียนอย่างต่อเนื่อง 3. รวบรวมการสนับสนุนจากคู่เจรจาและองค์กรระหว่างประเทศ เช่น ธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชียและธนาคารโลก เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ 4. สร้าง/พัฒนาขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่รัฐในการพัฒนา/ดำเนินนโยบายสังคมและเศรษฐกิจเพื่อช่วยบรรเทาผลกระทบจากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ 5. จัดทำการศึกษาด้านสังคมและเศรษฐกิจเป็นครั้งคราว เพื่อตรวจสอบและประเมินผลของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ	กรมอาเซียน กรมอาเซียน กระทรวง พม. กพ.
หมวด ง. การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก		
1. แนวทางการสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกันต่อปฏิสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจกับภายนอก	1. ทบทวนพันธกรณีของ FTA/CEP เทียบกับพันธกรณีของการรวมกลุ่มภายในอาเซียน	กรมเจรจาฯ
	2. ดำเนินการให้มีระบบที่จะสนับสนุนการประสานงานมากขึ้นในการเจรจาการค้ากับประเทศคู่เจรจาภายนอกอาเซียน และในเวทีการเจรจาการค้าในระดับภูมิภาคและระดับพหุภาคี โดยมี	กรมเจรจาฯ

พันธกรณี/เป้าหมาย	การดำเนินการช่วงพ.ศ. 2555-2558	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	วัตถุประสงค์เพื่อบรรลุกรอบท่าทีการเจรจาร่วมกัน	

เป้าหมาย/พันธกรณี	การดำเนินการช่วงปี พ.ศ. 2555-2558	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในเครือข่ายอุปทานของโลก	1. รับหลักปฏิบัติสากลที่ดีและมาตรฐานในการผลิตและจำหน่ายมาใช้ในภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง	กระทรวงอุตสาหกรรม (สมอ.)
	2. พัฒนาความช่วยเหลือทางวิชาการเพื่อยกระดับขีดความสามารถและผลิตภาพด้านอุตสาหกรรมและส่งเสริมการเข้ามามีส่วนร่วมในการรวมกลุ่มระดับภูมิภาคและระดับโลกให้กับประเทศสมาชิกที่มีระดับการพัฒนาต่ำกว่าของอาเซียน	กระทรวงอุตสาหกรรม (สศอ.)
หมวด ง. การดำเนินการ		
1. กลไกการดำเนินงาน	1. คณะทำงานระดับสูงว่าด้วยการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนจะเป็นผู้ให้ความเห็นในเชิงกลยุทธ์ต่อรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนในประเด็นที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามแผนงานในพิมพ์เขียวนี้ให้เป็นไปตามกำหนดเวลา	กรมเจรจาฯ
	2. ดำเนินการปรึกษาหารืออย่างสม่ำเสมอร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อแลกเปลี่ยนและรับข้อคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามแผนงานในพิมพ์เขียว	กรมเจรจาฯ
	3. เลขาธิการอาเซียนจะเป็นผู้รายงานความคืบหน้าการดำเนินงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้รัฐมนตรีในสาขาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและผู้นำอาเซียนรับทราบ	สลธ.อาเซียน

	4. จัดทำตัวชี้วัดในเชิงสถิติ ซึ่งรวมถึงอัตราภาษี และระบบฐานข้อมูลด้านการค้า ข้อสังเกตเกี่ยวกับความสอดคล้องของข้อมูลสถิติและคุณภาพของข้อมูล และ AEC scorecards เพื่อติดตามและประเมินความคืบหน้าการดำเนินงานตามองค์ประกอบต่างๆ ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	สลธ.อาเซียน
2. สาขาการเงิน	จัดตั้งกลไกการดำเนินงานที่เหมาะสมเพื่อให้มีการรายงานอย่างสม่ำเสมอต่อผู้นำอาเซียน	กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย
3. ทรัพยากร	1. กองทุนเพื่อพัฒนาอาเซียน (ASEAN Development Fund) โดยการสมทบทุนจากประเทศสมาชิกจะเป็นเครื่องขับเคลื่อนในการใช้ทรัพยากรจากแหล่งอื่นทั้งภายในอาเซียนและภายนอกอาเซียน	กระทรวงการต่างประเทศ
	2. ระบุหัวข้อและดำเนินการศึกษาด้านวิชาการหรือโครงการอบรมในประเด็นหรือหัวข้อที่ต้องอาศัยการวิเคราะห์และการสนับสนุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานเพื่อเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	กรมเจรจาฯ
	3. แปลงเป้าหมายและเป้าประสงค์ของแผนงานเพื่อเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไปสู่เป้าหมายและเป้าประสงค์ในระดับชาติ และรวมไว้เป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาของแต่ละประเทศ	กรมเจรจาฯ
	4. สนับสนุนการเข้ามามีส่วนร่วมของธนาคารพัฒนาแห่งเอเชีย ธนาคารโลก ประเทศคู่เจรจาและภาคเอกชนในโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในระดับภูมิภาค	กรมเจรจาฯ/ กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย
	5. สร้างความแข็งแกร่งในด้านการวิจัยและการวางแผนของสำนักงานเลขาธิการอาเซียนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	กรมเจรจาฯ
	6. สร้างความแข็งแกร่งในด้านความสามารถในการวิจัยและการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศสมาชิกแต่ละประเทศ	กรมเจรจาฯ
	7. จัดทำโครงการเสริมสร้างขีดความสามารถที่เหมาะสมเพื่อช่วยประเทศสมาชิกใหม่ในการส่งเสริมการพัฒนาตลาดการเงินและกรอบกลไกการกำกับดูแลตลาดการเงินที่มีประสิทธิภาพ	กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
กระทรวงพาณิชย์

สถานะข้อมูล วันที่ ๘ ก.พ. ๒๕๕๕

หมายเหตุ หน่วยงานที่รับผิดชอบอาจมีการเปลี่ยนแปลง

(ร่าง) แผนงานแห่งชาติสำหรับการก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558

ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

เป้าหมาย	มาตรการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
A. การพัฒนามนุษย์		
A.1 ให้ความสำคัญกับการศึกษา	เน้นการบูรณาการด้านการศึกษาให้เป็นวาระการพัฒนาของอาเซียน การสร้างสังคมความรู้ โดยส่งเสริมการเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง ส่งเสริมการเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กปฐมวัย และการสร้างความตระหนักรับรู้เรื่องอาเซียนในกลุ่มเยาวชน ผ่านทางการศึกษาและกิจกรรมต่างๆ เพื่อสร้างอัตลักษณ์อาเซียนบนพื้นฐานของมิตรภาพและความร่วมมือซึ่งกันและกัน	- กระทรวงศึกษาธิการ - กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
A.2 การลงทุนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ของอาเซียน โดยดำเนินกิจกรรมเชิงยุทธศาสตร์และพัฒนาคุณสมบัติ ความสามารถ การเตรียมความพร้อมที่ดีให้กับแรงงานอาเซียนเพื่อที่จะเอื้อต่อการรับมือกับประโยชน์และกับสิ่งท้าทายต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นจากการรวมตัวในภูมิภาคได้	- กระทรวงศึกษาธิการ
A.3 ส่งเสริมการจ้างงานที่เหมาะสม	เน้นส่งเสริมให้รวมหลักการการทำงานอย่างถูกต้องและเหมาะสมไว้ในวัฒนธรรมการทำงานของอาเซียนรวมถึงสุขภาพและความปลอดภัยในที่ทำงาน และทำให้เกิดความมั่นใจว่าการส่งเสริมการบริหารกิจการจะเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายการจ้างงานของอาเซียนเพื่อให้บรรลุผลตามยุทธศาสตร์การจ้างงาน	- กระทรวงแรงงาน
A.4 ส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศ (ไอซีที)	เน้นการดำเนินโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่ส่งเสริมการปฏิบัติตามข้อริเริ่มของภูมิภาคด้านไอซีที	- กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร - กระทรวงศึกษาธิการ
A.5 การอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชิง	พัฒนานโยบายและกลไกเพื่อสนับสนุนความร่วมมือในด้านการวิจัย การพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การถ่ายทอดเทคโนโลยีรวมทั้งในเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งเครือข่าย	- กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

เป้าหมาย	มาตรการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
ประยุกต์	สถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	
A.6 เสริมสร้างทักษะในการประกอบการสำหรับสตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ และพิการ	เน้นส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ กลุ่มผู้ด้อยโอกาส และกลุ่มชายขอบในกำลังแรงงานที่มีผลผลิต โดยการฝึกอบรมการฝีมือเพื่อปรับปรุงคุณภาพความเป็นอยู่ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการพัฒนาชาติและการรวมตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียน	- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ - กระทรวงแรงงาน
A.7 พัฒนาสมรรถภาพของระบบราชการ	เน้นการจัดตั้งระบบราชการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีความรับผิดชอบและมีความน่าเชื่อถือ โดยการเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรบุคคลในระบบราชการของอาเซียน และเพิ่มความร่วมมือระหว่างรัฐสมาชิกอาเซียน	- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน - สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
B. การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม		
B.1 การขจัดความยากจน	เน้นการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำในด้านสังคมและเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน รวมถึงการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (เอ็มดีจี) ของสหประชาชาติ ในด้านกำจัดความยากจนและความหิวโหย	- กระทรวงมหาดไทย - สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
B.2 เครือข่ายความปลอดภัยทางสังคมและความคุ้มกันจากผลกระทบด้านลบจากการรวมตัวอาเซียนและโลกาภิวัตน์	ให้ความมั่นใจว่าประชาชนอาเซียนทุกคนได้รับสวัสดิการสังคมและการคุ้มกันจากผลกระทบเชิงลบจากโลกาภิวัตน์และการรวมตัว โดยพัฒนาคุณภาพ ความครอบคลุม และความยั่งยืนของการคุ้มครองทางสังคม และเพิ่มความสามารถในการจัดการความเสี่ยงทางด้านสังคม	- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ - กระทรวงแรงงาน - กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ - กระทรวงสาธารณสุข - กระทรวงการคลัง
B.3 ส่งเสริมความมั่นคงและความปลอดภัยด้านอาหาร	ให้ความมั่นใจว่าประชาชนอาเซียนทุกคนมีอาหารเพียงพอตลอดเวลาและให้ความมั่นใจในความปลอดภัยด้านอาหารในรัฐสมาชิกอาเซียน	- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ - กระทรวงสาธารณสุข

เป้าหมาย	มาตรการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
B.4 การเข้าถึงการดูแลสุขภาพและส่งเสริมการดำรงชีวิตที่มีสุขภาพ	เน้นการเข้าถึงการรักษาสุขภาพการบริการทางการแพทย์และยาที่เพียงพอและราคาถูก และส่งเสริมให้ประชาชนอาเซียนดำรงชีวิตที่มีสุขภาพสมบูรณ์	- กระทรวงสาธารณสุข
B.5 การเพิ่มศักยภาพในการควบคุมโรคติดต่อ	เสริมสร้างความพร้อมและประสิทธิภาพในระดับภูมิภาค โดยบูรณการแนวทางการป้องกันการเฝ้าระวัง ควบคุม และการสนองตอบที่ทันเวลาเพื่อแก้ปัญหาโรคติดต่อและโรคติดเชื้ออุบัติใหม่	- กระทรวงสาธารณสุข
B.6 รับประกันอาเซียนที่ปลอดยาเสพติด	ลดการเสพยาเสพติดที่ผิดกฎหมายในหมู่ประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียน เยาวชน และกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูง โดยเน้นมาตรการป้องกันและส่งเสริมการเข้าถึงวิธีการรักษา การฟื้นฟูเพื่อกลับเข้าสู่สังคมอีกครั้ง และการบริการหลังการบำบัดเพื่อให้กลับเข้าสู่สังคมอย่างเต็มที่โดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและองค์กรภาคประชาสังคม	- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด - กระทรวงศึกษาธิการ - กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่งคงของมนุษย์ - กระทรวงสาธารณสุข - กระทรวงมหาดไทย
B.7 การสร้างรัฐที่พร้อมรับกับภัยพิบัติและประชาคมที่ปลอดภัยยิ่งขึ้น	เสริมสร้างกลไกให้มีประสิทธิภาพและสามารถป้องกันและลดการสูญเสียชีวิต และทรัพย์สินทางสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมของรัฐสมาชิกอาเซียนอันเกิดจากภัยพิบัติ และร่วมมือกันจัดการกับภัยพิบัติฉุกเฉินโดยใช้ความพยายามของรัฐบาลและความร่วมมือในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ	- กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย - กระทรวงกลาโหม - กระทรวงสาธารณสุข
C. ความยุติธรรมและสิทธิ		
C.1 การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิและสวัสดิการสำหรับสตรี เด็ก ผู้สูงอายุและผู้พิการ	ปกป้องผลประโยชน์ สิทธิ รวมทั้งส่งเสริมโอกาสอย่างเท่าเทียม และยกระดับคุณภาพชีวิตมาตรฐานการดำรงชีพสำหรับสตรี เด็ก ผู้สูงอายุ และผู้พิการ	- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ - กระทรวงยุติธรรม
C.2 การคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิแรงงานโยกย้ายถิ่นฐาน	ส่งเสริมให้นโยบายแรงงานโยกย้ายถิ่นฐานมีความครอบคลุมและมีการคุ้มครองที่เหมาะสมตามกฎหมาย ระเบียบ และนโยบายของแต่ละประเทศสมาชิก และการดำเนินการให้สอดคล้องกับ	- กระทรวงแรงงาน

เป้าหมาย	มาตรการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของแรงงานโยกย้ายถิ่นฐาน	
C.3 ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ	ส่งเสริมให้เรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจรวมไว้ในเรื่องที่ภาคธุรกิจต้องดำเนินการเพื่อให้มีส่วนในการสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนในรัฐสมาชิกอาเซียน	- กระทรวงพาณิชย์ - กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ - กระทรวงการคลัง - สำนักนายกรัฐมนตรี - สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
D. ส่งเสริมความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม		
D.1 การจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมของโลก	แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมของโลกโดยส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาเพื่อสร้างความสมดุลใน 3 เสาหลัก ระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม อยู่บนพื้นฐานของหลักความเท่าเทียมกัน ยืดหยุ่น มีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามหลักความรับผิดชอบร่วมกันในระดับที่แตกต่างกัน เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของประเทศที่แตกต่างกัน	- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
D.2 การจัดการและการป้องกันปัญหามลพิษทางสิ่งแวดล้อมข้ามแดน	ดำเนินมาตรการและส่งเสริมความร่วมมือระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค ระดับประเทศ และระดับระหว่างประเทศ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางสิ่งแวดล้อมข้ามแดน เช่น ปัญหามลพิษหมอกควันข้ามแดน และการเคลื่อนย้ายของเสียอันตรายข้ามแดน โดยการเสริมสร้างขีดความสามารถ ส่งเสริมการตระหนักรับรู้ต่อสาธารณชน เพิ่มอำนาจการบังคับใช้กฎหมาย และสนับสนุนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน และดำเนินการตามความตกลงอาเซียนว่าด้วยมลพิษหมอกควันข้ามแดน	- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - กระทรวงอุตสาหกรรม
D.3 ส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมและการมี	ส่งเสริมให้เกิดอาเซียนสีเขียวและสะอาด พร้อมทั้งสืบสานประเพณีและวัฒนธรรม เพื่อเสริมสร้างค่านิยมและธรรมเนียมปฏิบัติของชุมชนที่สอดคล้องกลมกลืน การส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วน	- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย	มาตรการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
ส่วนร่วมของประชาชน	ท้องถิ่น ร่วมบริหารจัดการน้ำและน้ำบาดาลโดยคำนึงถึงสิทธิที่ประชาชนพึงได้รับ และประสานกับธรรมชาติด้วยการที่ประชาชนมีองค์ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม ความตระหนัก ความตั้งใจ และความสามารถในการส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค และระดับประเทศ โดยผ่านทางการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของประชาชน อาทิ 1. ส่งเสริมกระบวนการสิ่งแวดล้อมศึกษา (Environmental Education – EE) ผ่านกิจกรรม/โครงการต่างๆ เช่น โครงการพัฒนาโรงเรียนสิ่งแวดล้อมศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Eco – school), การจัดประชุม Environmental Education Forum, และการผลิตสื่อเผยแพร่ด้านสิ่งแวดล้อมศึกษา เป็นต้น 2. สนับสนุนการดำเนินงานตามแผนสิ่งแวดล้อมศึกษาอาเซียน (ASEAN Environmental Education Action Plan 2008 – 2012) 3. พัฒนาศักยภาพและสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของเครือข่ายอาสาสมัครด้านสิ่งแวดล้อม เช่น เครือข่ายเยาวชน เครือข่ายผู้หญิง และเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทสม.) เป็นต้น	- กระทรวงศึกษาธิการ
D.4 ส่งเสริมเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อม (อีเอสที)	ส่งเสริมและผลักดันให้เกิดการใช้เทคโนโลยีการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน โดยพัฒนาให้เกิดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความตระหนักให้แก่ผู้ผลิตและผู้บริโภค และนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายเรื่องการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อม	- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
D.5 ส่งเสริมมาตรฐานคุณภาพชีวิตในเมืองต่างๆ ของอาเซียนและเขตเมือง	สนับสนุนการสร้างขีดความสามารถและความร่วมมือระดับท้องถิ่นในการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน เพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิตและสุขภาพอนามัยของประชาชนในเมืองต่างๆ และสามารถรองรับการขยายตัวและความต้องการของประชาชน เพื่อพัฒนาให้เกิดความสมดุลใน 3 เสาหลัก ระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม	- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - กรุงเทพมหานคร
D.6 การประสานนโยบายสิ่งแวดล้อมและระบบฐานข้อมูลสิ่งแวดล้อม	ส่งเสริมการบูรณาการประสานนโยบายสิ่งแวดล้อมและระบบฐานข้อมูลสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงความสอดคล้องของนโยบายสิ่งแวดล้อมและระบบฐานข้อมูลสิ่งแวดล้อมในระดับท้องถิ่น ระดับ	- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย	มาตรการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	ภูมิภาค และระดับชาติของรัฐสมาชิกและการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ เพื่อพัฒนาให้เกิดความสมดุลใน 3 เสาหลัก ระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม	
D.7 ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรชายฝั่งและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน	สร้างหลักประกันเรื่องสิ่งแวดล้อมทางทะเลและชายฝั่งว่าจะได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืน ระบบนิเวศตัวอย่าง พืชและพื้นที่ดั้งเดิมได้รับการคุ้มครอง การดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้รับการจัดการอย่างยั่งยืน และการตระหนักรับรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางทะเลและชายฝั่งได้รับการปลูกฝัง อาทิ 1. การจัดทำแผนการจัดการทรัพยากรที่ดินชายฝั่งระดับจังหวัด เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรที่ดินชายฝั่ง โดยมุ่งเน้นการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งให้เกิดความสมดุลและการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน 2. การจัดทำแผนหลักและแผนปฏิบัติการการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง โดยมีเป้าหมายให้มีแผนป้องกันที่เหมาะสมและเป็นรูปธรรม เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมให้กับหน่วยงานในพื้นที่และชุมชนในพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับในร่างแผนงานแห่งชาติฯ	- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
D.8 ส่งเสริมการจัดการเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน	ให้ความมั่นใจว่าความหลากหลายทางชีวภาพที่สมบูรณ์ของอาเซียนจะได้รับการรักษาและจัดการอย่างยั่งยืนโดยการเสริมสร้างสภาวะที่ดีทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม	- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
D.9 ส่งเสริมความยั่งยืนของทรัพยากรน้ำจืด	ส่งเสริมความยั่งยืนของทรัพยากรน้ำจืด โดยให้ความเชื่อมั่นในเรื่องการเข้าถึงทรัพยากรน้ำอย่างเท่าเทียมกัน และคุณภาพที่ได้รับการยอมรับได้ในปริมาณที่เพียงพอ เพื่อรองรับความต้องการของประชาชน รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในการปกป้องประชาชนจากภัยพิบัติด้านน้ำ ส่งเสริมความร่วมมือในการบริหารจัดการน้ำพรมแดนในระดับภูมิภาค ระดับอนุภูมิภาค ระดับชาติ และส่งเสริมแนวทางการจัดการทรัพยากรน้ำเชิงบูรณาการ (IWRM) โดยเฉพาะการสนับสนุนการสำรวจและประเมินศักยภาพน้ำบาดาลเพื่อเป็นแหล่งน้ำสำหรับความมั่นคงของประเทศต่อไป	- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เป้าหมาย	มาตรการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
D.10 การตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศและการจัดการต่อผลกระทบ	ดำเนินมาตรการและส่งเสริมความร่วมมือระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค ระดับประเทศ และระดับระหว่างประเทศ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยเน้นการแลกเปลี่ยนข้อมูล ผลการวิจัย และวิชาการทางด้านทรัพยากรน้ำบาดาลให้มากขึ้น รวมทั้งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในรัฐสมาชิกอาเซียน โดยดำเนินมาตรการในการบรรเทาและการปรับตัวบนพื้นฐานของหลักความเท่าเทียม ยืดหยุ่น มีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามหลักความรับผิดชอบร่วมกันในระดับที่แตกต่าง เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของประเทศที่แตกต่างกัน	- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
D.11 ส่งเสริมการบริหารจัดการป่าไม้ที่ยั่งยืน (เอสเอฟเอ็ม)	ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ในภูมิภาคอาเซียนอย่างยั่งยืนและขจัดกิจกรรมที่ไม่ยั่งยืน รวมถึงการดำเนินการปราบปรามการลักลอบตัดไม้ที่ผิดกฎหมายและการค้าที่เกี่ยวข้องอื่นๆ โดยการเสริมสร้างขีดความสามารถ การถ่ายโอนเทคโนโลยีและส่งเสริมการตระหนักรับรู้และส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายและธรรมาภิบาล	- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
E. การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน		
E.1 ส่งเสริมการตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียนและความรู้สึกของความเป็นประชาคม	สร้างความรู้สึกของความเป็นเจ้าของ และการรวมกันเป็นเอกภาพท่ามกลางความหลากหลาย และส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนในเรื่องวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ศาสนา และอารยธรรม	- กรมประชาสัมพันธ์ - กระทรวงวัฒนธรรม - กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
E.2 การอนุรักษ์และส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมของอาเซียน	ส่งเสริมการสงวนและอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของอาเซียน เพื่อที่จะสานต่อการส่งเสริมความตระหนักรับรู้และความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์ของภูมิภาค และความคล้ายคลึงกันทางวัฒนธรรมและความแตกต่างทางวัฒนธรรมของประเทศสมาชิก รวมทั้งอนุรักษ์ความเป็นเอกลักษณ์ของมรดกทางวัฒนธรรมของอาเซียนให้สมบูรณ์ด้วย	- กระทรวงวัฒนธรรม - กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
E.3 ส่งเสริมการสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมทาง	ส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนและการดำรงอยู่ร่วมกันของอาเซียน โดยสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม และส่งเสริมและร่วมมือกันในอุตสาหกรรมด้านวัฒนธรรม	- กระทรวงวัฒนธรรม

เป้าหมาย	มาตรการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
วัฒนธรรม		
E.4 การมีส่วนเกี่ยวข้องกับชุมชน	เพื่อปลูกฝังอัตลักษณ์อาเซียนและสร้างอาเซียนที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลางในการก่อตั้งประชาคมโดยสนับสนุนทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วม	- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
F. การลดช่องว่างทางการพัฒนา	เสริมสร้างความร่วมมือเพื่อลดช่องว่างระดับการพัฒนาของการพัฒนา โดยเฉพาะมิติทางสังคมระหว่างประเทศสมาชิกเก่า 6 ประเทศ และประเทศสมาชิกใหม่ (ซี แอล เอ็ม วี) และบางพื้นที่ในอาเซียนที่โดดเดี่ยวและยังคงด้อยพัฒนา	- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ - กระทรวงการคลัง - กระทรวงแรงงาน

กลุ่มงานนโยบาย

กรมอาเซียน

8 กุมภาพันธ์ 2555

หมายเหตุ- หน่วยงานที่รับผิดชอบอาจมีการเปลี่ยนแปลง

อักษรย่อในกรอบอาเซียน (List of Abbreviations)

AADCP	ASEAN Australia Development Cooperation
AADCP	ASEAN Aquaculture Development and Coordinating Programme
AADCP-RPS	ASEAN-Australia Development Cooperation Programme Regional Partnership Scheme
AAECP	ASEAN-Australia Economic Cooperation Programme
AAF	ASEAN Automotive Federation
AAM	ASEAN Airlines Meeting
AAPSIP	ASEAN-Australia Postharvest System Improvement Programme
AARNET	ASEAN-AVRDC Regional Network for Vegetable Research and Development
AASROC	Asian-African Sub-Regional Organizations Conference
ABAC	ASEAN Business Advisory Council
ABAPAST	Advisory Body on ASEAN Plan of Action on Science and Technology
ABASF	Advisory Body of the ASEAN Science Fund
ABF	ASEAN Business Forum
ACBC	ASEAN-China Business Council
ACBC	AFTA-CER Business Council
ACCICG	AFTA-CER CEP Implementationand Coordination Group
ACCORD	ASEAN and China Cooperative Operations in Response to Dangerous Drugs
ACCSM	ASEAN Conference on Civil Service Matters
ACCSQ	ASEAN Consultative Committee for Standards and Quality
ACCTC	ASEAN Coordinators of Customs Training Centre
ACDM	ASEAN Committee on DIsaster Management
ACE	ASEAN Centre for Energy
ACE	ASEAN Committee on Education
ACECA	ASEAN-Canada Economic Cooperation Agreement

ACEDAC	ASEAN Centre for the Development of Agricultural Cooperatives
ACF	ASEAN Cultural Fund
ACFTA	ASEAN-China Free Trade Area
ACJCC	ASEAN-China Joint Cooperation Committee
ACP	ASEAN Cooperation Plan
ACSOC	ASEAN-China Senior Officials Consultation
ACTC	ASEAN Center for Combating Transnational Crime
ACTD	ASEAN Common Technical Dossiers
ACTS	ASEAN Cargo Transport Study
ACTRs	ASEAN Common Technical Requirements
ACTT	ASEAN Communication Team for Tourism
ACW	ASEAN Committee on Women
ACWGDC	ASEAN-China Working Group on Development Cooperation
ADB	ASEAN Development Bank
ADCF	ASEAN Development Cooperation Forum
ADCG	ASEAN Datacom Coordinating Group
ADGICM	ASEAN Directors-General of Immigration Departments and Consular Affairs Division
ADPC	ASEAN Agriculture Development Planning Centre
ADPC	ASIAN Disaster Preparedness Centre
AEBF	ASEAN Energy Business Forum
AEC	ASEAN Economic Community
AEEAP	ASEAN Environmental Education Action Plan
AEEMTRC	ASEAN-EC Energy Management Training and Research Centre
AEG	ASEAN Experts Group
AEGCD	ASEAN Expert Group on Communicable Diseases
AEGDM	ASEAN Expert Group on Disaster Management

AEGFS	Adhoc Expert Group on Food Safety
AEGM	ASEAN Experts Group on Minerals
AEIC	ASEAN Earthquake Information Centre
AEM	ASEAN Economic Ministers' Meeting
AEMC	ASEAN-European Community Management Centre
AEMEC	ASEAN Economic Ministers on Energy Cooperation
AEMM	ASEAN-European Union Ministerial Meeting
AENRIC	ASEAN Environmental and Natural Resources Information Centre
AEP	ASEAN Environmental Partnership
AERISRP	ASEAN Plus Three Emerging and Resurging Infections Surveillance and Response Programme
AERR	ASEAN Emergency Rice Reserve
AEY	ASEAN Environment Year
AF	ASEAN Foundation
AFAS	ASEAN Framework Agreement on Services
AFC	ASEAN Food Conference
AFDM	ASEAN Finance and Central Bank Deputies
AFDM-WG	ASEAN Finance and Central Bank Deputies Working Group
AFEEC	ASEAN Forum on Energy and Efficiency and Conservation
AFF	ASEAN Fisheries Federation
AFFA	ASEAN Federation of Forwarders Association
AFHB	ASEAN Food Handling Bureau
AFMA	ASEAN Federation of Mining Associations
AFMM	ASEAN Finance Ministers Meeting
AFOC	ASEAN Forum on Coal
AFPIC	ASEAN Forest Product Industry Club

AFPHTC	ASEAN Fisheries Postharvest Technology Centres
AFSIS	ASEAN Food Security Information System
AFSRB	ASEAN Food Security Reserve Board
AFTA	ASEAN Free Trade Area
AFTEX	ASEAN Federation of Textile Industries
AGBEP	ASEAN Business/Economic Graduate Programme
AHEWS	ASEAN Agricultural Hazards Early Warning System
AHIA	ASEAN Heads of Investment Agencies
AHMM	ASEAN Health Ministers Meeting
AHRN	Asian Harm Reduction Network
AHPISA	Animal Health and Production Information System in ASEAN
AHPR	ASEAN Declaration on Heritage Parks and Reserves
AHSOM	ASEAN Heads of Statistical Offices Meeting
AHTN	ASEAN Harmonised Tariff Nomenclature
AIA	ASEAN Investment Area
AIBC	ASEAN-India Business Council
AIC	ASEAN Insurance Commisioner
AICO	ASEAN Industrial Cooperation Scheme
AIDA	ASEAN-India Digital Archive Project
AIDAB	Australian International Development Assistance Board
AIFM	ASEAN Institute Forest Management
AIFOCOM	ASEAN Inter-Parliamentary Organization Fact Finding Committee to Combat the Drug Menace
AIELTF	ASEAN-India Economic Linkage Task force
AII	ASEAN Information Infrastructure
AIJSCC	ASEAN-India joint Sectoral Cooperation Committee

AIJV	ASEAN Industrial Joint Venture
AIMS	ASEAN Interconnection Masterplan Study
AIPA	ASEAN Intellectual Property Association
AIPO	ASEAN Inter-Parliamentary Organization
AIR	ASEAN Investment Report
AIRM	ASEAN Insurance Regulators Meeting
AIT	ASEAN Institute of Technology
AITRI	ASEAN Insurance Regulators Meeting
AJCCEP	ASEAN-Japan Committee on Comprehensive Economic Partnership
AJCEP	ASEAN-Japan Closer Economic Partnership
AJCEPEG	ASEAN-Japan Closer Economic Partnership Expert Group
AJCGM	ASEAN-Japan Consultative Group Meeting
AJDF	ASEAN-Japan Development Fund
AJSTD	ASEAN Journal for Science and Technology Development
AJUT	ASEAN-Japan Urban Transportation
AKECOP	ASEAN-Korea Environment Cooperation
ALIA	ASEAN Legal Information Authority
ALMM	ASEAN Labour Ministers Meeting
AMAF	ASEAN Ministerial Meeting on Agriculture and Forestry
AMBDC	ASEAN Mekong Basin Development Cooperation
AMCA	ASEAN Ministers Responsible for Culture and Arts
AMC	Australian Managing Contractor
AMCs	ASEAN Member Countries
AMEICC	AEM-MITI Economic and Industrial Cooperation committee
AMEM	ASEAN Ministers on Energy Meeting
AMG	Alliance for Mutual Growth

AMM	ASEAN Ministerial Meeting
AMMDM	ASEAN Ministerial Meeting on Disaster Management
AMME	ASEAN Ministerial Meeting on the Environment
AMMH	ASEAN Ministerial Meeting on Haze
AMMTC	ASEAN Ministerial Meeting on Transnational Crime
AMMST	ASEAN Ministerial Meeting on Science and Technology
AMMSWD	ASEAN Ministerial Meeting on Social Welfare and Development
AMMTC	ASEAN Ministerial Meeting on Transnational Crime
AMO	ASEAN Macroeconomic Outlook
AMRDPE	ASEAN Ministers on Rural Development and Poverty Eradication
AMRI	ASEAN Ministers Responsible for Information
AMRI-TWC	ASEAN Ministers Responsible for Information Technical Working Group
AMRSW	ASEAN Ministers Responsible for Social Welfare
AMSAT	Australian Marince Science and Technology Pty. Limited
AMST	ASEAN Ministers for Science and Technology
ANDIN	ASEAN Newsletter on Disaster Management Information Network
ANEX	ASEAN News Exchange
ANWRA	ASEAN Network of Water Resource Agencies
ANZEC	ASEAN-New Zealand Economic Cooperation Programme
ANZCERTA	Australia-New Zealand Closer Economic Relations Trade Agreement
ANZECP	ASEAN-New Zealand Economic Cooperation Programme
ANZJMC	ASEAN-New Zealand Joint Management Committee
AONBS	Asia-Oceania Network on Biological Science
APAA	ASEAN Port Authorities Association
APAEC	ASEAN Plan of Action for Energy Cooperation
APCASO	Asia Pacific Council on AIDS Service Organization

APBSD	ASEAN Policy Blueprint for SME Development
APCS	ASEAN Promotional Centre on Information, Culture and Tourism in Seoul
APCTs	ASEAN Promotional Chapters for Tourism
APDRTC	ASEAN Poultry Disease Research and Training Center
APEC	Asia Pacific Economic Cooperation
APERC	Asia Pacific Energy Research Centre
APHCN	ASEAN Plant Helath Cooperation Network
APJSCC	ASEAN-Pakistan Joint Sectoral Cooperation Committee
APRIS	ASEAN Project for Regional Integration Support
APRTC	ASEAN Poultry Research and Training Centre
ARC	ASEAN Research Centre
ARCBC	ASEAN Regional Centre for Biodiversity Conservation
ARCSTC	ASEAN-Russia Commission on Scientific and Technological Cooperation
ARDCMR	ASEAN Regional Development Centre for Mineral Resources
ARF	ASEAN Regional Forum
ARF ISM CT TC	ASEAN Regional Forum Inter-Sessional Meeting on Counter Terrorism and Transnational Crime
ARISPA	ASEAN ISP Association
ARIX	ASEAN Regional Internet Exchange
ARPDM	ASEAN Regional Programme in Disaster Management
ARWGTEC	ASEAN Russia Working Group on Trade, Economic Cooperation
ARYDEC	ASEAN Rural Youth Development Centre
ASAP	AIDS Society of Asia Pacific
ASAP	ASEAN Services Access Platform
ASC	ASEAN Security Community

ASC	ASEAN Standing Committee
ASCC	ASEAN Socio-cultural Community
ASCHN	ASEAN Sub-Committee on Health and Nutrition
ASCLA	ASEAN Sub-Committee on Labour Affairs
ASCOE	ASEAN Sub-Committee on Education
ASCOPE	ASEAN Council on Petroleum
ASCU	ASEAN Surveillance Coordinating Unit
ASEAN CCI	ASEAN Chambers of Commerce and Industry
ASEANTA	ASEAN Tourism Association
ASED	ASEAN Education Ministers Meeting
ASEM	ASEAN Europe Meeting
ASEP	ASEAN Subregional Environment Programme
ASF	ASEAN Science Fund
ASFOM	ASEAN Senior Finance Officials Meeting
ASITF	ASEAN Shrimp Industry Task Force
ASLOM	ASEAN Senior Labour Officials Meeting
ASLOM	ASEAN Senior Law Officials Meeting
ASMC	ASEAN Specialized Meteorological Centre
ASNEM	ASEAN Network for Environment Management
ASNET-RESED	ASEAN Network for Rapid Exchange of Strong Earthquake Data
ASOD	ASEAN Senior Officials on Drugs
ASOEN	ASEAN Senior Officials on the Environment
ASOF	ASEAN Senior Officials on Forestry
ASOMM	ASEAN Senior Official Meeting on Minerals
ASP	ASEAN Surveillance Process

ASP-5	ASEAN Sub-Regional Programme for the Fifth Cycle
ASPEN	ASEAN Strategic Plan of Action on the Environment
ASTICK	ASEAN Science and Technology Community for Innovation, Competitiveness and Knowledge
ASTNET	ASEAN Science and Technology Information Network
ASTU	ASEAN Surveillance Technical Support Unit
ASTW	ASEAN Science and Technology Week
ASW	ASEAN Sub-Committee on Women
ASWGFi	ASEAN Sectoral Working Group on Fisheries
ASWGL	ASEAN Sectoral Working Group on Livestock
ASY	ASEAN Sub-Committee on Youth
ASQP	ASEAN Standards and Quality Programme
ATC	ASEAN Traffic Control
ATF	ASEAN Tourism Forum
ATFI	ASEAN Tourism Forum
ATFOA	ASEAN Task Force on AIDS
ATFSSN	ASEAN Task Force on Social Safety Net
ATIC	ASEAN Tourism Information Centre
ATM	ASEAN Transport Ministers
ATRC	ASEAN Telecommunication Regulators' Council
ATS	Amphetamine-Type Stimulants
ATTC	ASEAN Timber Technology Centre
ATTEN	ASEAN Tourism Training and Education Network
AUN	ASEAN University Network
AUN BOT	ASEAN University Network Board of Trustee
AUNILO	ASEAN University Network Inter-Library Online

AUNP	ASEAN-EU University Network Programme
AUNQUANET	ASEAN University Network Quality Assurance Network
AUSAID	Australian Agency for International Development
AVDRC	ASEAN Vegetable Development and Research Center
AVIST	ASEAN Virtual Institute of Science and Technology
AVOC	ASEAN Vegetable Oils Club
AWGASME	ASEAN Working Group on ASEAN Seas and Marine Environment
AWGATE	ASEAN Working Group on Agriculture and Training Extention
AWGCM	ASEAN Working Group on Custom Matters
AWGCME	ASEAN Working Group on Coastal and Marine Environment
AWGEE	ASEAN Working Group on Environmental Economics
AWGEIPAE	ASEAN Working Group on Environmental Information, Public Awareness and Education
AWGEM	ASEAN Working Group on Environment Management
AWGMEA	ASEAN Working Group on Multilateral Environment Agreement
AWGNC	ASEAN Working Group on Nature Conservation
AWGNCB	ASEAN Working Group on Nature Conservation and Biodiversity
AWGTCP	ASEAN Working Group on Technical Cooperation in Pharmaceuticals
AWGTM	ASEAN Working Group on Tax Matters
AWGTP	ASEAN Working Group on Transboundary Pollution
AWP	ASEAN Women's Programme
AWPII	ASEAN Work Programme on HIV/AIDS II
AYDM	ASEAN Youth Day Meeting
BAAIC	Basic Agreement on ASEAN Industrial Complementation
BCJ	Builders-Carpentry and Joineries
BFA	Bilateral Payment Arrangement

BBC	Brand-to-Brand Complementation
BIMP-EAGA	Brunei Darussalam-Indonesia-Malysia-Philippines Aast ASEAN Growth Area
BISS	Biodiversity Information Sharing System
BSA	Bilateral Swap Agreements
CAAS	China Academy of Agricultural Sciences
CAMMY	China-ASEAN Ministerial Meeting on Youth
CARAM	Coordination of Action Research on AIDS and Mobility
CARD	Centre for ASEAN Agriculture Research and Development Database
CATC	Civil Aviation Training Centre
CCCA	Coordinating Committee on the Implementation of the CEPT for AFTA
CCEC	Coordinating Committee on Electronic Commerce
CCFAC	Codex Committee on Food Additives and Contaminants
CCFICS	Codex Committee on Food Import and Export
CCFL	Codex Committee on Food Labeling
CCFO	Codex Committee on Fats and Oils
CCGP	Codex Committee on General Principle
CCI	Chamber of Commerce and Industry
CCI	Coordinating Committee on Investment
CCS	Coordinating Committe on Services
CDC	Cooper Development Center
CDM	Clean Development Mechanism
CEDAW	Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Woman
CEP	Closer Economic partnership
CEPT	Common Effective Preferential Tariff Scheme
CER	Closer Economic Relations
CERTs	Computer Emergency Response Teams

CGM	Consultative Group Meetings
C&I	Criteria and Indicators
CIDA	Canadian International Development Agency
CITES	Convention on International Trade Endangered Species of Wild Fauna and Flora
CLM	Cambodia, Laos, Myanmar
CLMV	Cambodia, Laos, Myanmar and Vietnam
CLP	lassification, Labeling and Packaging
CMI	Chiang Mai Inisiative
CNS/ATM	Communication, Navigation and Surveillance/Air Traffic Management
COCI	Committee on Culture and Information
COE	Certificate of eligibiltiy
COFAB	Committee on Finance and banking
COFAF	Committee on Food, Agriculture and Forestry
COIME	Committee on Industry, Minerals and Energy
COP	Conference of Parties
COSD	Committee on Social and Development
COST	Committee on Science and Technology
COTAC	Committee on Transportation and Communication
COTT	Committee on Trade and Tourism
CPMS	Cooperative Programme on Marine Science
CRC	Convention on the Right of Children
CRISP	Center for Remote Imaging, Sensing and Processing
CRM	Customs Reforms and Modernisation
CSU	Coordination and Support Unit
CTI	Committe on Trade and Investment
CZERMP	Coastal Zone Environmental and Resources Management Project

DGICM	Directors-General of Immigration and Consular Matters
DIPs	Detailed Implementation Plans
DOTS	Directly-Observed Treatment, Short Course
EAEC	East Asia Economic Caucus
EAEF	EC-ASEAN Energy Facility
EAERR	East Asia/ ASEAN Rice Reserve System
EAF	East Asian Forum
EAI	Enterprise for ASEAN Integration
EASG	East Asia Study Group
EATF	E-ASEAN Task Force
EAP-AP	Environmental Assessment Programme for Asia and the Pacific
EAVG	East Asia Vision Group
EAWG	E-ASEAN Working Group
EBU	Europe Broadcasting Union
EC	European Commission
ECAP	ASEAN-EC Patents and Trademarks System
ECCM	Experts Committee on Custom Matters
EC-IIP	European Community International Investment Partner
ECIP	European Community Investment Partner Scheme
ECO	Economic Cooperation Organization
ECOPS	Environmental Cooperation Project Steering COmmittee
ECU	European Currency Union
EDP	Executive Development Programme
EE	Environmental Education
EE&C-SSN	Energy Efficiency and Conservation-Subsector Network
EG	Expert Group

EGAT	Electricity Generating Authority of Thailand
EGIM	Experts Group Meeting on Immigration Matters
EIB	European Investment Bank
EIP	Environmental Improvement Project
EIPA	European Institute of Public administration Programme
ELTO	English Language Training for Officials
EMC	Electromagnetic Compatibility
EMTC	Energy Management Training Courses
ENRA	Environmental and Natural Resources Accounting
EPG	Eminent Persons Group
EPGG	Energy Policy Governing Group
EPO	European Patent Office
EPSAP	Energy Policy and System Analysis Project
ESA	European Space Agency
ESC	Environmentally Sustainable Cities
ESCAP	UN Economic and Social Commission for Asia and the Pacific
ESSPA	Energy Supply Security Planning in the ASEAN
EU	European Union
EVSL	Experts Group on early Voluntary Sectoral Liberalization
FAO	Food and Agriculture Organization
FANS	Future Air Navigation System
FASC	Federation of ASEAN Shippers Councils
FASA	Federation of ASEAN Shipowners' Association
FASID	Japan Foundation for Advanced Studies on International Development
FCG	Fisheries Consultative Group
FDI	Foreign Direct Investment

FDRS	Fire Danger Rating System
FDS	Feasibility Design Stage
FGRID	Forest Genetic Resource Information Database
FIFSTA	Federation of International Food Science and Technology Associations
FIQC	Fish Inspection and Quality Control
FMD	Foot and Mouth Disease
FOCPF	Future-Orieted Cooperation Projects Fund
FPT	Fish Product Technology
FSDPs	Full Scale Demonstration Projects
FSMP	Fire Supression Mobilization Plan
GAP	Good Agricultural Practice
GATS	General Agreement on Trade in Services
GATT	General Agreement on Tariff and Trade
GMOs	Genetically Modified Organism
GMS	Greater Mekong Subregion
GMP	Good Manufacturing Practices
GRAs	Genetic Reource Areas
GRSP	Global Road Safety Partnership
GSP	General System of Preference
HACCP	Hazard Analysis Critical Control Points
HAPUA	Heads of ASEAN Power Utilities / Authorities
HLTF	High Level Task Force
HONLEA	Heads of National Drug Law Enforcement Agencies
HPA	Hanoi Plan of Action
HPG	Haze Prevention Group
HRD	Human Resource Development

HIV/AIDS	Human Immunodeficiency Virus/Acquired Immune Deficiency Syndrome
HRDM	Human Resources Development and Management
HS	Harmonized System
HTTF	Haze Technical Task Force
IAEA	International Atomic Energy Agency
IAECC	India-ASEAN Economic Cooperation Committee
IAI	Initiative for ASEAN Integration
IAPs	Immediate Action Plans
IATEP	Inter-ASEAN Technical Exchange Programme
IBRS	International Business Reply Services
ICAO	Internation Civil Aviation Organization
ICGFI	International Consultative Group on Food Irradiation
ICLARM	International Centre for Living Aquatic Resources Development
ICMSF	International Commission on Microbiological Specification for Foods
ICP	International Comparison Programme
ICPM	International Committee on Phytosanitary Measures
ICTSD	Information and Communication Technology for Sustainable Development
ICT	Information and Communication Technology
IDCF	IAI Development Cooperation Forum
IDEA	Initiative for Development in East Asia
IDPAS	Institutional Development for ASEAN Secretariat
IEA	International Energy Agency
IFIs	International Financial Institutions
IFF	Intergovernmental Forum on Forests
IILP	Inter-Institutional Linkages Programme
IIP	International Investment Position

ILO	International Labour Organization
ILS	Instrument Landing System
ILSI	International Life Sciences Institute
IMF	International Monetary Fund
IMT-GT	Indonesia-Malaysia-Thailand Growth Triangle
INTA	International Trademark Association
IOM	Internation Organization for Migration
IP	Intellectual Property
IPD	Information Preparation and Dissemination
IPM	Integrated Pest Management
IPR	Intellectual Property Rights
IRS	Indian Remote Sensing
ISEAS	Institute of Southeast Asian Studies
ISG-CBM	Intersessional Support Group on Confidence-Building Measures
ISM-CTTC	Inter-sessional Meeting on Counter-Terrorism and Transnational Crime
ISRO	Indian Space Research Organization
ISIS	Institute of Strategic and International Studies
ISO	Inetrnational Standard Organization
ISP	Internet Service Provider
ISQAP	Industrial Standards and Quality Assurance Programme (ASEAN-EC Programme)
ITB	Internationale Tourisme Bourse
ITS	Intelligent Transport System
ITTO	International Tropical Timber Organization
ITWG	Interim Technical Working Group
IUEP	Integrated Urban Energy Planning
IWRM	Integrated Water Resources Management

JACPP	Japan-ASEAN Cooperation Promotion Programme
JAEP	Japan-ASEAN Exchange Project
JAFTA	Japan-ASEAN Finance Technical Assistance
JAGEF	Japan-ASEAN General Exchange Fund
JATA	Japan Association of Travel Agents
JBIC	Japan Bank for International Cooperation
JCC	Joint Consultative Committee
JCM	Joint Consultative Meeting
JETRO	Japanese Exetrnal Trade Organisation
JLSAP	Joint Linkages Appraisal Panel
JMC	Joint Management Committee
JPC	Joint Planning Committee
JPC-SC	Joint Planning Committee to the Sub-Committee
JPMC	Joint Planning and Monitoring Committee
JPRC	Joint Planning and Review Committe
JSTC	Joint Science and Technology Committee
KAIST	Korean Advance Institute of Science and Technology
KDI	Korean Development Institute
KIET	Korea Institute for Industrial Economics and Trade
KMA	Korean Metereology Administration
KOICA	Korea International Cooperation Agency
KOTFA	Korean World Travel Fair
KOTRA	Korea Trade Promotion Corporation
KNTC	Korea National Tourism Corporation
KRIBB	Korean Research Institute of Bioscience and Biotechnology
IAI	Initiative for ASEAN Integration

LBI	Legally Binding Instrument
LCR	Living Coastal Resources
LINKS	Legal Information Network System
LTIIR	Land Transport Infrastructure Integration Roadmap
M-ATM	Meeting of the ASEAN Tourism Ministers
MBDS	Mekong Basin Disease Surveilance
MC	Management Committee
MCM	Multinational Cultural Mission
MEAs	Multilateral Environment Agreements
METI	Ministry of Economy, Trade and Industri
MFRD	Marine Fisheries Research Department
MFN	Most Favoured Nation
MITI	Ministry of International Trade and Industry
MLS	Microwave Landing System
MOU	Memorandum of Understanding
MRAs	Mutual Recognition Arrangements
MRLs	Maximum Residue Limits
MT-NIT	Multimodal Transport and New Information Technology
MU	Ministerial Understanding
NACA	Network of Aquaculture Centre in Asia and Pacific
NAFTA	North American Free Trade Area
NASDA	National Space Development Agency
NBRUs	National Biodiversity Refernce Units
NCSW	National Council on Social Welfare
NECTEC	National Electronics and Computer Technology Center
NERIC	National Environment Resource Information Centers

NFP	National Forest Programme
NFPWG	National Focal Point Working Group
NGOs	Non-Governmental Organizations
NGUT	Natural Gas Utilization in Transport
NHAPs	National Haze action Plans
NIIs	National Information Infrastructure
NIIT	National Institute of Information Technology
NRSE	New and Renewable Sources of Energy
NTBs	Non-Tariff Barriers
NTOs	ASEAN National Tourism Organizations
NTTCCs	National Transit Transprot Coordinating Committees
NWS	Nuclear Weapon States
ODA	Official Development Assistance
ODS	Ozone Depleting Substances
OECD	Organization for Economic Co-operation Development
OHIM	Office for Harmonization in the Internal Market
OIE	Organisation Internationale des Epizootics
OPCV	Overseas Project Corporation of Victoria
OSHNET	ASEAN Occupational Safety and Health Network
OWP	Overall Working Plan
PAC	Project Advisory Committee
PAC	Project Appraisal Committee
PCA	Post Clearance Audit
PCC	Project Coordinating Committee
PDD	Project Design Document
PEM	Policy Exchange Mechanism

PIDS	Philippine Institute for Development Studies
PITO	Private Investment Trade Opportunities
PIWP	Policy Implementation and work Programme
PLANTI	Plant Quarantine and Training Institute
PLWHA	People Living with HIV/AIDS
PMC	Post Ministerial Conferences
POATC	Program of Action in Transportation and Communication
POES	Polar Orbiting Environment Satellite
PRA	Pest Risk Analysis
PRESSEA	Promotion of Renewable Energy Sources in Southeast Asia
PROMEEC	Promotion of Energy Efficiency and Conservation
PROSEA	Plant Resources on Southeast Asia
PSC	Project Steering Committee
PTA	Preferential Trading Arrangement
QASAF	Quality Assurance Systems for ASEAN Fruits
QRs	Quantitative Restrictions
RBAAIJV	Revised Basic Agreement on ASEAN Industrial joint Ventures
RCCRF	Regionalization of the Code of Conduct for Responsible Fisheries
RCICM	Regional Training Course on Integrated COastal Management
RCP	Research Priorities Committee
R & D	Research and Development
RETA	Regional Technical Assistance
RETA PMU	RETA's Project Management Unit
RHAP	Regional haze Action Plan
ROD	Regional Ocean Dynamics
ROK	Republic of Korea

ROO	Rules of Origin
RPS	Regional Partnership Scheme
RTB	Radio Television Brunei
RTD	Research and Technological Development
RTP	Regional Training Programme
SAEI	Southeast Asian Environment Initiative
SAR	Search and Rescue
SAREX	Search and Rescue Exercise
SARS	Severe Acute Respiration Syndrome
SAARC	South Asia Association for Regional Cooperation
SCB	Sub-Committee on Biotechnology
SCF	Special Cooperation Fund
SCFST	Sub-Committee on Food Science and Technology
SCIRD	Sub-Committee on Science and Technology Infrastructure and Resources Development
SCMG	Sub-Committee on Meteorology and geophysics
SCMIT	Sub-Committee on Microelectronics and Information Technology
SCMS	Sub-Committee on Marine Science
SCMST	Sub-Committee on Materials Science and Technology
SCNCER	Sub-Committee on Non-Conventional Energy Research
SCSTA	Sub-Committee on Space Technology Application
SCOT	Sub-Committee on Tourism
SDI	Selective Dissemination of Information
SoE	State of the Environment
SEAFDEC	South East Asia Fisheries Development Centre
SEA HDR	Southeast Asian Human Development Report
SEAMEO	Southeast Asian Ministers on education Organization

SEANWFZ	Southeast Asia Nuclear Weapons Free Zone
SEOM	Senior Economic Officials Meeting
SMES	Small and Medium-Scale Enterprises
SoER	State of the Environment Report
SFM	Sustainable Forest Management
SHS	Sender-Keeper Management
SKRL	Singapore-Kunming Rail Link
SL	Sensitive List
SLOA	Suplementary Letters of Agreement
SLOM	Senior Labour Officials Meeting
SMCE	Small and Medium-size Cultural Enterprise and Industry
SMEs	Small and Medium enterprises
SMEWG	SMEs Agencies Working Group
SOM	Senior Officials Meeting
SOM-I	Senior Officials Meeting on Investment
SOME	Senior Officials Meeting on Energy
SOMEC	Senior Officials Meeting on Energy Cooperation
SOME-METI	Senior Officials Meeting on Energy - Ministry of Economy, Trade and Industry
SOMHD	Senior Officials Meeting on Health Development
SOMRDPE	Senior Officials Meeting on Rural Development and Poverty Eradication
SOMSWD	Senior Officials Meeting Social Welfare and Development
SOMTC	Senior Officials Meeting on Transnational Crime
SOMTI	Senior Officials Meeting on Trade and Investment
SOMY	Senior Officials Meeting on Youth
SPAE	Strategic Plan of Action and the Environment
SPC	South Pacific Commission

SPF	South Pacific Forum
SPS	Sanitary and Phytosanitary
SRCR	Sub-Regional Climate Review
SRFA	Sub-Regional Firefighting Arrangement
SSN	Social Safety Nets
S&T	Science and Technology
STOM	Senior Transport Officials Meeting
TAC	Treaty of Amity and Cooperation
TAGP	Trans-ASEAN Gas Pipeline Project
TCDC	Technical Cooperation Among Developing Countries
TEDI	Trade Electronic Data Interchange
TEL	Temporary Exclusion List
TELSOM	Telecommunication Senior Officials Meeting
TELMIN	ASEAN Telecommunications and Information Technology Ministers Meeting
TEMIC	Telecommunications Executive Management Institute
TFGR	Transport Facilitation of Goods Roadmap
TIFA	Trade and Investment Framework Agreement
TIPP	Trade and Investment Promotion Programme
TISI	Thai Industrial Standard Institute
TNC	Trade Negotiating Committee
TNG	Trade Negotiating Group
TOR	Terms of Reference
TPAS	Technology Promotion and Assistance Services
TQMC	Total Quality Management Control
TREATI	Trans-Regional EU-ASEAN Trade Initiative
TRIPs	Trade Related Aspects of Intellectual Property Rights

TROPMED	Tropical Medicine and Public Health
TTCB	Transit Transport Coordinating Board
TWG1	Technical Working Group on Standards and Conformance
TWG2	Technical Working Group on Conformity Assessment
TWG3	Technical Working Group on Testing, Calibration and Laboratory Accreditation
TQM	Total Quality Management
UAP	Unprocessed Agricultural Products
UNCSD	United Nations Commission on Sustainable Development
UNCTAD	United Nations Conference on Trade and Development
UNDCP	United Nations International Drug Control Programme
UNDESA	United Nations Departments for Economic and Social Affairs
UNDP	United Nations Development Programme
UNEP	United Nations Environmental Programme
UNESCO	United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization
UNICEF	United Nations International Children Education Fund
UN-ODC	United Nations Office on Drugs and Crime
UNTAET	United Nations Transitional Administration in East Timor
UNSD	United Nations Statistics Division
US-AEP	United States Asian Environmental Partnership
US-EIP	United States Environmental Improvement Programme
USEPA	United States Environmental Protection Agency
USTR	United States Trade Representative
VAC	Visit ASEAN Campaign
VALENTE	ASEAN Energy Database, Valorization of Energy Technology
VAP	Vientiane Action Programme
VAY	Visit ASEAN Millenium Year

WCAIA	Working Committee on ASEAN Investment Area
WCT	WIPO Copyright Treaties
WEC	West-East Corridor
WGABI	Working Group on Agribusiness
WGASME	Working Group on ASEAN Seas and Marine Environment
WGEE	Working Group on Environmental Economics
WGEIPAE	Working Group on Environmental Information, Public Awareness and Education
WGEM	Working Group on Environmental Management
WGFDIS	Working Group on Foreign Direct Investment Statistics
WGIC	Working Group on Industrial Cooperation
WGIPC	Working Group on Intelectual Property Cooperation
WGL	Working Group on Livestock
WGNC	Working Group on Nature Conservation
WGTEC	Working Group on Trade and Economic
WGTP	Working Group on Transboundary Pollution
WHO	World Health Organization
WIPO	World Intellectual Property Organization
WPPT	WIPO Performances and Phonograms Treaty
WSSD	World Summit on Sustainable Development
WTM	World Travel Mart
WTO	World Trade Organization
WWTTT-CPD	Waste Water Treatment Technology Transfer and Cleaner Production Demonstration
ZOPFAN	Zone of Peace Freedom and Neutrality

ที่มา http://www.aseansec.org/73.htm

การดำเนินการของสำนักงาน ก.พ. สู่ประชาคมอาเซียน ตาม มติ ครม.

มติ ครม. เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๔	การดำเนินการของสำนักงาน ก.พ.
๑. กำหนดนโยบายการเตรียมความพร้อมข้าราชการสู่ประชาคมอาเซียน และประกาศให้ข้าราชการในสังกัดทราบโดยทั่วกัน	กำหนดเป็นยุทธศาสตร์สำนักงาน ก.พ. และเป็นตัวชี้วัดในการทำงาน โดยมีการประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน
๒. กำหนดนโยบายการเตรียมความพร้อมข้าราชการสู่ประชาคมอาเซียน และประกาศให้ข้าราชการในสังกัดทราบโดยทั่วกัน	ได้จัดทำหลักสูตรการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน และให้เจ้าหน้าที่ทุกระดับเข้ารับการอบรมดังกล่าว
๓. มอบหมายรองหัวหน้าส่วนราชการหนึ่งคนเป็นผู้รับผิดชอบการเตรียมความพร้อมข้าราชการสู่ประชาคมอาเซียน	มอบให้ผู้ช่วยเลขาธิการ ก.พ. เป็นผู้รับผิดชอบ
๔. จัดให้มีหน่วยงานภายในหรืออาจมอบหมายหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งภายในส่วนราชการ ทำหน้าที่รับผิดชอบในการเสนอแนะนโยบาย แผนงาน โครงการ งบประมาณ สนับสนุนการดำเนินการและติดตามประเมินผลการเตรียมความพร้อมข้าราชการสู่ประชาคมอาเซียน	ให้กลุ่มช่วยอำนวยการ งานวิเทศสัมพันธ์ เป็นหน่วยงานภายในที่รับผิดชอบงาน ASEAN Unit
๕. จัดทำแผนการสรรหาและพัฒนาบุคลากรระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๘) เพื่อให้ได้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถอย่างเหมาะสมสำหรับภารกิจที่เกี่ยวข้องโดยตรงและโดยอ้อมกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	ได้ดำเนินการแล้ว โดยได้จัดหลักสูตรฝึกอบรมในทุกระดับ รวมทั้งทักษะเฉพาะกลุ่มที่มีภารกิจโดยตรง ตามตารางแผนงานฯ ของสำนักงาน ก.พ.
๖. ให้ทดสอบความรู้และทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในการคัดเลือกข้าราชการใหม่และในการเลื่อน	ได้ดำเนินการแล้ว

ตำแหน่งในระดับสูงขึ้นสำหรับตำแหน่งประเภททั่วไป ประเภทวิชาการ และประเภทอำนวยการ	
๗. ให้สอดแทรกความรู้เกี่ยวกับอาเซียน และประชาคมอาเซียนไว้ในหลักสูตรฝึกอบรมต่างๆ ที่ส่วนราชการจัด และให้จัดอบรมภาษาอังกฤษพื้นฐานและภาษาอังกฤษเฉพาะด้านตามความจำเป็นแก่ข้าราชการในสังกัด	ในทุกหลักสูตรฝึกอบรมของสำนักงาน ก.พ. ได้มีการสอดแทรกความรู้ดังกล่าวตั้งแต่ปี ๒๕๕๓
๘. ความรู้ที่ข้าราชการที่ต้องมี คือ ความรู้เรื่องอาเซียน อาทิเช่น ความเป็นมา/เป้าหมายของสมาคมอาเซียน กฎบัตรอาเซียน แผนงานการจัดตั้งประชาคมในแต่ละเสา ฯลฯ และความรู้เรื่องประเทศสมาชิกอาเซียน อาทิเช่น ประวัติศาสตร์ของประเทศสมาชิก สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมืองของประเทศสมาชิก จุดเด่นของแต่ละประเทศ ฯลฯ	สำนักงาน ก.พ. ได้เสนอแนวทาง การเสริมสร้างความพร้อมในการพัฒนาข้าราชการสู่ประชาคมอาเซียนเข้าสู่ การประชุม ก.พ. ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๔ โดยที่ประชุมมีมติเห็นชอบ (รายละเอียดปรากฏตามหัวข้อ **แนวทางการเสริมสร้างความพร้อมในการพัฒนาข้าราชการสู่ประชาคมอาเซียน** ข้างท้ายนี้) นอกจากนี้ สำนักงาน ก.พ. ยังได้จัดทำคู่มือเกี่ยวกับก้าวสู่ประชาคมอาเซียน มอบให้ข้าราชการ ก.พ. และข้าราชการใน ส่วนภูมิภาค ตลอดจนผู้สนใจทั่วไป
๙. ทักษะที่ข้าราชการต้องมี แบ่งเป็น ๒ ด้าน คือ ทักษะทั่วไป อาทิเช่น ภาษาอังกฤษ (การฟัง เขียน และพูด) การประชุมนานาชาติ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย	มีหลักสูตร E-Learning เปิดสอนภาษาอังกฤษ ภาษาอาเซียน ทุกคนสามารถเรียนได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย นอกจากนี้สำนักงาน ก.พ. ได้จัดทำแนวทาง

การเจรจาต่อรอง การบริหารความเสี่ยง การติดต่อประสานงาน ฯลฯ และทักษะเฉพาะ อาทิเช่น ภาษาประเทศเพื่อนบ้าน การวิเคราะห์ตลาด/การวิเคราะห์คู่แข่ง การวางแผนเชิงกลยุทธ์ การยกร่าง MOU สัญญาระหว่างประเทศ การบริหารแรงงานต่างด้าว การวางแผนกำลังคนเชิงกลยุทธ์ ฯลฯ	รูปแบบการพัฒนาความรู้ ทักษะ และสมรรถนะ รวมทั้งหลักสูตรการฝึกอบรม เพื่อเตรียมความพร้อมบุคลากรภาครัฐสู่การเป็นประชาคมอาเซียน โดยร่วมกับกระทรวงการต่างประเทศ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่วนราชการต่างๆ สามารถนำไปปฏิบัติได้
๑๐. สำนักงาน ก.พ. ได้จัดทำแนวทาง รูปแบบการพัฒนาความรู้ ทักษะ และสมรรถนะ รวมทั้งหลักสูตรการฝึกอบรม เพื่อเตรียมความพร้อมบุคลากรภาครัฐสู่การเป็นประชาคมอาเซียน โดยร่วมกับกระทรวงการต่างประเทศ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่วนราชการต่างๆ สามารถนำไปปฏิบัติได้	

แนวทางการเสริมสร้างความพร้อมในการพัฒนาข้าราชการสู่ประชาคมอาเซียน

สำนักงาน ก.พ. ได้เสนอแนวทางการเสริมสร้างความพร้อมในการพัฒนาข้าราชการสู่ประชาคมอาเซียนเข้าสู่การประชุม ก.พ. ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๔ โดยที่ประชุมมีมติเห็นชอบ ดังนี้

ปี ๒๕๕๔ การประเมินและสร้างความตระหนัก

มีแนวทางดำเนินการสร้างความตระหนัก ตื่นตัว และสร้างเครือข่าย โดยรวมถึงการจัดทำหนังสือแจ้งเวียนส่วนราชการถึงแนวทางในการเตรียมความพร้อมข้าราชการ การปรับปรุงเครื่องมือสื่อการพัฒนา (เช่น การเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ E-Learning หลักสูตรภาษาอังกฤษ และหลักสูตรสำหรับผู้บริหาร) การส่งเสริมให้เกิดระบบการแลกเปลี่ยนบุคลากรระยะสั้นระหว่างข้าราชการของประเทศสมาชิกอาเซียน และการให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคหรือวิชาการแก่ประเทศสมาชิกอาเซียน ทั้งนี้ การให้ความรู้และพัฒนาข้าราชการในระยะนี้จะเน้นความรู้ทักษะและสมรรถนะพื้นฐานเกี่ยวกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (เช่น ๓ เสาหลักของประชาคมอาเซียน และแผนแม่บทของแต่ละด้าน) โดยให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มข้าราชการที่จะเกี่ยวข้องกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเป็นลำดับต้น

ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖ การพัฒนาและปรับใช้

เป็นการขยายการพัฒนาและสร้างความพร้อมทั้งในเชิงกว้างและเชิงลึก โดยส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเตรียมความพร้อมระหว่างส่วนราชการ อีกทั้งการพัฒนาบุคลากรภาคราชการจะคำนึงถึงความจำเป็นในการพัฒนาของแต่ละเสาหลักมากขึ้นและขยายกลุ่มเป้าหมายให้ครอบคลุมนอกเหนือจากกลุ่มบริหาร

ปี ๒๕๕๗-๒๕๕๘ เร่งและเพิ่ม

มีการพัฒนาความรู้ ทักษะและสมรรถนะ ที่เข้มข้นขึ้นในทุกระดับและครอบคลุมประเด็นการพัฒนาบุคลากรของทุกเสาหลัก รวมทั้งการส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนมุมมองและประสบการณ์ระหว่างส่วนราชการที่รับผิดชอบในต่างเสาหลัก

สำนักงาน ก.พ. กับการเตรียมความพร้อมข้าราชการไทยสู่ประชาคมอาเซียน

สิ่งหนึ่งที่สำนักงาน ก.พ. ตระหนักคือ การสร้างและเตรียมความพร้อมข้าราชการไทยเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้วยการให้ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ตลอดจนศึกษา ค้นหาแนวทางการเสริมสร้างความพร้อมในการพัฒนาข้าราชการสู่ประชาคมอาเซียนอย่างมีระบบ และมีประสิทธิภาพ

ในปีที่ผ่านมา สำนักงาน ก.พ. ได้รับมอบให้รับผิดชอบในองค์ประกอบย่อยเฉพาะประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community–ASCC) เท่านั้น กล่าวคือ

ด้าน A. การพัฒนามนุษย์ (Human Development) ข้อ A7 พัฒนาสมรรถภาพของระบบราชการ หรือ การสร้างศักยภาพของระบบราชการ (Building Civil Service Capability) และด้านสิทธิและความยุติธรรมทางสังคม

ด้าน C. สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม (Social Justice and Rights) ข้อ C๓ การส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ (Promoting Corporate Social Responsibility – CSR) ซึ่ง สำนักงาน ก.พ. ได้ดำเนินการมาโดยตลอด

ต่อมา กระทรวงการต่างประเทศได้จัดทำตารางแสดงความรับผิดชอบของหน่วยงานตามแนวทางการจัดตั้งประชาคมอาเซียน ปรากฏว่า สำนักงาน ก.พ. รับผิดชอบประชาคมอาเซียนทั้ง ๓ เสา

ดังนั้น สำนักงาน ก.พ. จึงได้จัดทำแผนการดำเนินงานในแต่ละเสาประชาคมในความรับผิดชอบของ ก.พ. และได้จัดส่งกระทรวงการต่างประเทศเพื่อประมวลเป็นแผนการดำเนินงานระดับประเทศไทยเป็นที่เรียบร้อยเมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๕ สรุปได้ตามเอกสารต่อไปนี้

แผนการดำเนินการในแต่ละเสา ในความรับผิดชอบของสำนักงาน ก.พ.

ประชาคม	หัวข้อ	แผนที่จะดำเนินการปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗
การเมืองและความมั่นคง	A ๑.๔ ส่งเสริมธรรมา-ภิบาล	**มาตรการ** เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวทางการปฏิบัติที่ดีระหว่างภาครัฐและทุกภาคส่วนในสังคม **การดำเนินการ** ● การสัมมนาเรื่อง “การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในราชการพลเรือน” เพื่อให้ราชการพลเรือนไทยและราชการพลเรือนของประเทศสมาชิกอาเซียนได้มีโอกาสเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในราชการพลเรือนระหว่างกัน ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก สพร. กระทรวงการต่างประเทศ โดยจะดำเนินการในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ● จัดสัมมนา “การส่งเสริมธรรมาภิบาลระหว่างภาครัฐและทุกภาคส่วนในสังคม” ในภูมิภาค อย่างน้อย ๔ ครั้ง เพื่อส่งเสริมธรรมภิบาลในราชการ และเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้บริหาร และข้าราชการประจำจังหวัดที่อยู่ตามแนวชายแดน และมีเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ตลอดจนภาคประชาสังคมได้มีโอกาสมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวทางการปฏิบัติที่ดีระหว่างภาครัฐและทุกภาคส่วนในสังคม โดยจะดำเนินการในปี พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๗ ● จัดทำคู่มือ "ธรรมาภิบาลในราชการพลเรือน" เพื่อมอบให้ผู้บริหาร และข้าราชการประจำจังหวัดที่อยู่ตามแนวชายแดนและมีเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ตลอดจนผู้สนใจทั่วไป โดยจะดำเนินการในปี พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๗ ● โครงการรณรงค์เผยแพร่เพื่อการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

		การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบและการรักษาจรรยาข้าราชการ โดยจะดำเนินการในปี พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๖ ● จัดงานวันคุณธรรม จริยธรรมและความโปร่งใสในภาครัฐ มีการบรรยายพิเศษ การอภิปรายเป็นคณะ และการสนทนาปัญหาจริยธรรม โดยจะดำเนินการในปี พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๖ ● สื่อสารเชิงรุก ทางโทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์ ฯผลิตสื่อต่างๆ เพื่อเผยแพร่และส่งเสริมธรรมาภิบาล โดยจะดำเนินการในปี พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗
เศรษฐกิจ	หมวด ค ข้อ ๔	**มาตรการ** สร้าง/พัฒนาขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่รัฐในการพัฒนา/ดำเนินนโยบายสังคมและเศรษฐกิจเพื่อช่วยบรรเทาผลกระทบจากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ **การดำเนินการ** ● จัดสัมมนา “พัฒนาขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่รัฐในการพัฒนา/ดำเนินนโยบายสังคมและเศรษฐกิจเพื่อช่วยบรรเทาผลกระทบจากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ” ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยบูรณาการกับกรมอาเซียน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อทราบความต้องการของเจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อจะได้จัดหลักสูตรตามความต้องการในปีต่อไป โดยจะดำเนินการในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ● จัดทำหลักสูตรและจัดฝึกอบรมตามความต้องการข้อ ๑ เพื่อสร้าง/พัฒนาขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่รัฐใน การพัฒนา/ดำเนินนโยบายสังคมและเศรษฐกิจเพื่อช่วยบรรเทาผลกระทบจากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ โดยจะดำเนินการในปี พ.ศ. ๒๕๕๗
	หมวด ค ข้อ ๕	**มาตรการ** จัดทำการศึกษาด้านสังคมและเศรษฐกิจเป็นครั้งคราว เพื่อตรวจสอบและประเมินผลของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ

		การดำเนินการ ● จัดสัมมนา "ภาครัฐ : การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ๑ ครั้ง ● จัดสัมมนาเพื่อประเมินผลจากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ๑ ครั้ง
สังคมและวัฒนธรรม	A๗	**มาตรการ** เน้นการจัดตั้งระบบราชการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีความรับผิดชอบและมีความน่าเชื่อถือ โดยการเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรบุคคลในระบบราชการของอาเซียน และเพิ่มความร่วมมือระหว่างรัฐสมาชิกอาเซียน **การดำเนินการ** **๑) ระดับปฏิบัติทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค** ● ฝึกอบรมในหลักสูตรการสร้างความตระหนักรู้ในการเข้าสู่ประชาคม ณ สำนักงาน ก.พ. ๒ ครั้ง เนื้อหาหลักสูตรประกอบด้วยการพัฒนามุมมองระดับสากล / ความรู้เรื่องอาเซียนและประชาคมอาเซียน / ยุทธศาสตร์ชาติกับอาเซียน ● ฝึกอบรมในหลักสูตรการสร้างความตระหนักรู้ในการเข้าสู่ประชาคมในภูมิภาค เนื้อหาหลักสูตรประกอบด้วยการพัฒนามุมมองระดับสากล / ความรู้เรื่องอาเซียนและประชาคมอาเซียน ยุทธศาสตร์ชาติกับอาเซียน ● จัดสัมมนา “การพัฒนาข้าราชการไทยก้าวสู่ประชาคมอาเซียน” จ.เชียงราย สงขลา หนองคายและอุบลราชธานี เพื่อให้ผู้บริหาร และข้าราชการประจำจังหวัดในจังหวัดตะเข็บชายแดน มีความรู้ความเข้าใจประชาคมอาเซียนทั้ง ๓ เสา บูรณาการกับกรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ กรมเจรจาการค้าฯ กระทรวงพาณิชย์ สำนักข่าวกรองแห่งชาติและกรมข่าวทหารบก กระทรวงกลาโหม ● ฝึกอบรมข้าราชการในจังหวัดตะเข็บชายแดนในหลักสูตรความรู้และภาษาเกี่ยวกับประเทศติดกับชายแดน

		● จัดสัมมนา “การพัฒนาข้าราชการไทยก้าวสู่ประชาคมอาเซียน” ในภูมิภาค เพื่อให้ผู้บริหารและข้าราชการประจำจังหวัด มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนทั้ง ๓ เสาโดยร่วมกับกระทรวงมหาดไทยในการเตรียมความพร้อมที่จะขับเคลื่อนนโยบายสู่ภาคปฏิบัติตามภารกิจและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับประชาคมอาเซียน เริ่มเดือนเมษายน-สิงหาคม ๒๕๕๕ **๒) <u>ระดับอธิบดี</u>** ● ฝึกอบรมในหลักสูตรผู้นำไทยในบริบทอาเซียน เนื้อหาหลักสูตรประกอบด้วยประเทศไทยในบริบทนานาชาติ / สถานการณ์อาเซียนปัจจุบันและอนาคต/ ภาวะผู้นำในบริบทอาเซียน/ การขับเคลื่อนนโยบายสู่ภาคปฏิบัติตามภารกิจและแผนงานฯ **๓) ผู้บริหารระดับกลาง** ● ฝึกอบรมในหลักสูตรผู้บริหารระดับกลางกับการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน เนื้อหาหลักสูตรประกอบด้วยประเทศไทยในบริบทนานาชาติ / สถานการณ์อาเซียนปัจจุบันและอนาคต/ ภาวะผู้นำในบริบทอาเซียน/ การขับเคลื่อนนโยบายสู่ภาคปฏิบัติตามภารกิจและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับประชาคมอาเซียน **๔) ข้าราชการผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับอาเซียนโดยตรง** ● ฝึกอบรมข้าราชการผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับอาเซียนโดยตรง เนื้อหาหลักสูตรประกอบด้วยประเทศไทยในบริบทนานาชาติ / สถานการณ์อาเซียนปัจจุบันและอนาคต/ ภาวะผู้นำในบริบทอาเซียน/ การขับเคลื่อนนโยบายสู่ภาคปฏิบัติตามภารกิจและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับประชาคมอาเซียน เน้นทักษะเฉพาะด้าน อาทิ การเจรจาต่อรอง การประชุมนานาชาติ การเขียนข้อตกลงฯ ทั้งนี้ผู้เข้าอบรมต้องผ่านหลักสูตรในลำดับที่ ๑ แล้ว ●ฝึกอบรมข้าราชการผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับอาเซียนโดยตรง เนื้อหา

		หลักสูตรประกอบด้วยวิธีการทำงาน/การเตรียมความพร้อมในฐานะหน่วยงานหรือเลขานุการที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการรวมตัวระดับภูมิภาค รวมทั้งเพิ่มพูนประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง โดยการฝึกงานในประเทศอาเซียน/ในสำนักงานเลขาธิการอาเซียน ๔-๖ เดือน ผู้เข้าอบรมต้องผ่านหลักสูตรลำดับที่ ๑ และ ๕ **๕) นักบริหารระดับกลางและสูงทั้งในภาครับและเอกชน** ● การสัมมนา "ภาครัฐ ภาคเอกชน: สู่เส้นทางประชาคมอาเซียน ● การสัมมนาประจำปี "ผลการเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน" ● ทุนอบรมระยะสั้นสำหรับนักบริหารที่ผ่านการอบรมหลักสูตร นบส. ประมาณ ๒ สัปดาห์ ● การฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนาผู้นำคลื่นลูกใหม่ในภูมิภาคอาเซียน **๖) ระดับทั่วไป** ● คู่มือ "ก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ๒๐๑๕" พิมพ์ครั้งที่ ๓ เพื่อมอบให้ข้าราชการตลอดจนผู้สนใจทั่วไป ● สื่อสารเชิงรุก ทางโทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์ การผลิตสื่อต่างๆ และการจัดงานวัน ASEAN DAY เพื่อเผยแพร่หลักสูตรการฝึกอบรมและหลักสูตร E-Learning ที่จัดโดยสำนักงาน ก.พ. เพื่อเป็นการส่งเสริมการรับรู้เกี่ยวกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ● หลักสูตร E-Learning เปิดสอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน ภาษาเวียดนาม และภาษาจีน **๗) จ้างที่ปรึกษาเพื่อพัฒนาหลักสูตร** ● จัดจ้างที่ปรึกษาพัฒนาหลักสูตร ASEAN Leadership Program และฝึกอบรม ๕ รุ่น ● จัดจ้างเหมาพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม E-learning ๕ หลักสูตร ได้แก่ การเจรจาต่อรอง การทำ MOU การทำข้อเสนอโครงการ การเตรียม

		วาระในการประชุม และการทำบันทึกการประชุม **การเข้าร่วมประชุม ก.พ. อาเซียน** (ASEAN Conference on Civil Service Matters) **มาตรการ** ความร่วมมือระหว่างรัฐสมาชิกอาเซียน **การดำเนินการ** ผู้บริหาร สำนักงานก.พ. เข้าร่วมการประชุมในรูปแบบใหม่ ดังนี้ ● Preparatory Meeting of the 17th ACCSM, March 2013, Yangon ● Senior Officials Meeting of the 17th ACCSM, October 2013, Bagan ● Seminar on Green Productivity Improvement, April 2014, Pyin Oo Lwin ● Forum on Good Governance, October 2014, Nay Pyi Taw ● Meeting of the ASEAN Heads of Civil Services, October 2014, Nay Pyi Taw ● Meeting of the ASEAN+3 Heads of Civil Services, October 2014, Nay Pyi Taw **การสร้างสัมพันธไมตรีและเครือข่าย** ● การบริหารและเสริมสร้างเครือข่าย ก.พ.อาเซียน ณ ประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อให้ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่มีการพบปะ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นตลอดจนมีความรู้ ความเข้าใจในวัฒนธรรมชีวิต ความเป็นอยู่ของประเทศสมาชิกอาเซียน พร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน **มาตรการ** การอบรมข้าราชการระหว่างรัฐสมาชิกอาเซียน **การดำเนินการ** ● Leadership Development and Succession Planning Programme ประมาณเดือนเมษายนของทุกปี

		• Sharing Experiences on Managing Change and New Public Managementประมาณเดือนพฤษภาคมของทุกปี • Workshop on Training for Trainers สำหรับประเทศในกลุ่ม CLMV • Workshop on Presentation Skill ให้แก่ ขรก. สปป.ลาว • Thailand-Singapore Leadership Development Programme (CSEP) ทุกปี • Management of Civil Service Training Centre ให้แก่ ขรก.สปป.ลาว

สำนักงาน ก.พ. มีความมั่นใจว่า การร่วมมือกันของอาเซียนจะกลายเป็นพลังในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ต่อสายตาชาวโลก ท้ายที่สุดนี้ สำนักงาน ก.พ. ถือเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบที่สำคัญอย่างยิ่งในการเตรียมความพร้อมของข้าราชการในการที่จะเดินไปพร้อมๆ กันเพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘

บทที่๗

กฎบัตรอาเซียน

(ASEAN Charter)

บทที่ ๗

กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter)

กฎบัตรอาเซียนคืออะไร

กฎบัตรอาเซียนคือธรรมนูญของอาเซียน จัดทำขึ้นเพื่อรับรองการเป็นประชาคมอาเซียนภายในปี ๒๕๕๘ (ค.ศ.๒๐๑๕) ตามที่ผู้นำอาเซียนได้ตกลงไว้ โดยต้องการให้อาเซียนเป็นองค์การระหว่างรัฐบาลที่มีประสิทธิภาพ มีสถานะทางกฎหมายเป็นนิติบุคคลและสร้างประโยชน์แก่ประชาชนอย่างแท้จริง เป็นการวางกรอบกฎหมายตลอดจนโครงสร้างองค์กรให้กับอาเซียน โดยนอกจากการประมวลสิ่งที่ถือเป็นค่านิยม หลักการและแนวปฏิบัติในอดีตของอาเซียนมาประกอบกันเป็นข้อปฏิบัติอย่างเป็นทางการสำหรับประเทศสมาชิกแล้ว ยังมีการปรับปรุงแก้ไขและสร้างกลไกใหม่ขึ้นพร้อมกับกำหนดขอบเขตหน้าที่และความรับผิดชอบขององค์กรสำคัญในอาเซียน ตลอดจนความสัมพันธ์ในการดำเนินงานขององค์กรเหล่านี้ เพื่อให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบัน โดยมีเป้าหมายให้อาเซียนเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ประเทศสมาชิกอาเซียนได้ร่วมกันจัดทำแผนงานด้านต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว นำมาสู่การจัดทำกฎบัตรอาเซียน เพื่อวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรของอาเซียน ทำให้อาเซียนเป็นองค์กรที่มีกฎกติกาในการทำงาน มีประสิทธิภาพ และเป็นองค์กรเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง

ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๑๓ เมื่อปี ๒๕๕๐ ที่ประเทศสิงคโปร์ ผู้นำอาเซียนได้ลงนามในกฎบัตรอาเซียน ซึ่งเปรียบเสมือนธรรมนูญของอาเซียนที่จะวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของอาเซียน ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งการขับเคลื่อนการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนภายในปี ๒๕๕๘ (ค.ศ. ๒๐๑๕) ตามที่ผู้นำอาเซียนได้ตกลงกันไว้ โดยวัตถุประสงค์ของกฎบัตรอาเซียน คือ ทำให้อาเซียนเป็นองค์การที่มีประสิทธิภาพ มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง และเคารพกฎกติกาในการทำงานมากขึ้น นอกจากนี้ กฎบัตรจะให้สถานะนิติบุคคลแก่อาเซียนเป็นองค์กรระหว่างรัฐบาล (Intergovernmental Organization)

อาเซียนจำเป็นต้องมีกฎบัตรหรือไม่

แม้อาเซียนจะตั้งขึ้นมานานถึง ๔๐ ปี และมีการจัดทำเอกสารความตกลงกันไปหลายฉบับ แต่ตลอดเวลาที่ผ่านมาความร่วมมือส่วนใหญ่ของอาเซียนเป็นรูปแบบของความตกลงกันอย่างไม่เป็นทางการ และมักใช้ความสัมพันธ์เชิงบุคคลในการขับเคลื่อนความร่วมมือทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และความร่วมมือด้านอื่นๆ โดยปราศจากกฎบัตรหรือธรรมนูญที่ใช้เป็นกฎเกณฑ์ข้อบังคับสำหรับการอยู่ร่วมกันและการขับเคลื่อนองค์กรอย่างแท้จริง

ด้วยเหตุนี้ทำให้ในเดือนธันวาคม ๒๕๔๘ ผู้นำอาเซียนได้เห็นชอบร่วมกันว่าถึงเวลาแล้วที่อาเซียนควรที่จะมีกฎบัตรที่จะประกอบด้วยหลักการพื้นฐานของอาเซียน เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และโครงสร้างของความร่วมมือที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของประชาคมอาเซียนได้ ผู้นำอาเซียนจึงแต่งตั้งคณะผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมาจากประเทศสมาชิกประเทศละ ๑ คน เพื่อให้จัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับทิศทางและเนื้อหาที่ควรปรากฏในกฎบัตร และมีการนำเสนอรายงานดังกล่าวในการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนเมื่อเดือนมกราคม ๒๕๕๐ จากนั้นจึงส่งมอบให้คณะทำงานระดับสูงยกร่างกฎบัตรจนแล้วเสร็จ หลังการเจรจาหารือระหว่างรัฐสมาชิกอาเซียนที่มีอำนาจอธิปไตยทั้ง ๑๐ ประเทศ

ผู้นำอาเซียนหวังว่า กฎบัตรอาเซียนจะมีประสิทธิภาพมากพอให้อาเซียนบรรลุเป้าหมายในการรวมตัวกัน และมีความยืดหยุ่นเพียงพอที่จะทำให้องค์กรสามารถเผชิญกับปัญหาท้าทายต่างๆ ได้ในอนาคต ทั้งนี้ผู้นำอาเซียนได้ลงนามให้การรับรองกฎบัตรอาเซียน ซึ่งถือเป็นเอกสารประวัติศาสตร์ชิ้นสำคัญที่ปรับเปลี่ยนอาเซียนเป็นองค์กรที่มีสถานะทางกฎหมาย เมื่อวันที่ ๒๐พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แต่กฎบัตรอาเซียนจะมีผลบังคับใช้ได้จริงก็เมื่อประเทศสมาชิกให้สัตยาบันต่อกฎบัตรครบทั้งหมด

เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ **กฎบัตรอาเซียน**ได้เริ่มมีผลใช้บังคับได้จริงภายหลังหลังจากที่ประเทศสมาชิกทั้ง๑๐ ประเทศ ได้ให้สัตยาบันต่อกฎบัตรครบทุกประเทศและการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๑๔ ระหว่างวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ - ๑ มีนาคม ๒๕๕๒ ที่จังหวัดเพชรบุรี เป็นการประชุมระดับผู้นำอาเซียนครั้งแรกหลังจากกฎบัตรมีผลบังคับใช้ ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกับที่ประเทศไทยได้เข้าดำรงตำแหน่งประธานอาเซียน

แม้ว่ากฎบัตรอาเซียนจะไม่สามารถเปลี่ยนวัฒนธรรมการทำงานของอาเซียนได้ในทันที แต่อย่างน้อยก็จะช่วยให้อาเซียนมีความน่าเชื่อถือ มีรูปแบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพและมีวัตถุประสงค์ในการทำงานที่ชัดเจนมากขึ้น ทั้งยังเสริมสร้างความเข้าแข็งให้กับองค์กร และทำให้อาเซียนมีสถานะนิติบุคคลแยกออกจากรัฐสมาชิก ดังนั้น กฎบัตรอาเซียนจะช่วยให้อาเซียนมีทรัพยากรเพิ่มขึ้น ช่วยเร่งรัดวิวัฒนาการขององค์กร และช่วยให้อาเซียนปรับตัวเข้ากับสภาวะแวดล้อมของภูมิภาครวมถึงการเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบันได้มากขึ้นด้วย

บทบัญญัติของกฎบัตรอาเซียน

กฎบัตรอาเซียน ประกอบด้วยบทบัญญัติ ๑๓ บท ๕๕ ข้อ ครอบคลุมเป้าหมายและหลักการ สมาชิกภาพ โครงสร้างองค์กรของอาเซียน องค์กรที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน กระบวนการตัดสินใจ การระงับข้อพิพาท งบประมาณและการเงิน การบริหารจัดการ เอกลักษณ์และสัญลักษณ์ของอาเซียน และความสัมพันธ์กับภายนอก นอกจากนี้ในกฎบัตร-อาเซียนยังได้ระบุประเด็นใหม่ที่แสดงความก้าวหน้าของอาเซียน ได้แก่

(๑) การจัดตั้งองค์กรสิทธิมนุษยชนของอาเซียน การมีเพลงประจำอาเซียน (ASEAN Anthem)

(๒) การให้อำนาจเลขาธิการอาเซียนสอดส่องและรายงานการทำตามความตกลงของรัฐสมาชิก

(๓) การจัดตั้งกลไกสำหรับการระงับข้อพิพาทต่าง ๆ ระหว่างประเทศสมาชิก

(๔) การให้ผู้นำเป็นผู้ตัดสินว่าจะดำเนินการอย่างไรต่อรัฐผู้ละเมิดพันธกรณีตามกฎบัตรฯอย่างร้ายแรง

(๕) การเปิดช่องให้ใช้วิธีการอื่นในการตัดสินใจได้หากไม่มีฉันทามติ

(๖)การส่งเสริมการปรึกษาหารือกันระหว่างประเทศสมาชิกเพื่อแก้ไขปัญหาที่กระทบต่อผลประโยชน์ร่วม

(๗) การเพิ่มบทบาทของประธานอาเซียนเพื่อให้อาเซียนสามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินได้อย่างทันท่วงที

(๘) การเปิดช่องทางให้อาเซียนสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับองค์กรภาคประชาสังคมมากขึ้น

(๔) การปรับปรุงโครงสร้างองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น มีการประชุมสุดยอดอาเซียนจำนวน ๒ ครั้งต่อปี จัดตั้งคณะมนตรีเพื่อประสานความร่วมมือในแต่ละ ๓ เสาหลัก และการมีคณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียนที่กรุงจาการ์ตา เพื่อลดเวลาและค่าใช้จ่ายในการประชุมของอาเซียน เป็นต้น

กฎบัตรอาเซียนช่วยให้อาเซียนเป็นประชาคมเพื่อประชาชน

ข้อบทต่างๆ ในกฎบัตรอาเซียนแสดงเป้าหมายชัดเจนว่าอาเซียนกำลังผลักดันองค์กรให้เป็นประชาคมเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง โดยเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนและภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในอาเซียนผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับองค์กรต่าง ๆ ของอาเซียนมากยิ่งขึ้น ทั้งยังกำหนดให้มีความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับสมัชชารัฐสภาอาเซียน ซึ่งเป็นองค์กรความร่วมมือระหว่างรัฐสภาของประเทศสมาชิก

กฎบัตรอาเซียนช่วยให้อาเซียนทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

มีข้อกำหนดใหม่ๆ มากมายในกฎบัตรอาเซียนที่จะช่วยปรับปรุงโครงสร้างการทำงานและกลไกต่าง ๆ ของอาเซียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ตลอดจนเพิ่มความยืดหยุ่นในการแก้ไขปัญหา เช่น

๑. กำหนดให้เพิ่มการประชุมสุดยอดอาเซียนจากเดิมปีละ ๑ ครั้ง เป็นปีละ ๒ ครั้ง เพื่อให้ผู้นำมีโอกาสหารือกันมากขึ้น พร้อมทั้งแสดงให้เห็นถึงเจตจำนงทางการเมืองที่จะผลักดันอาเซียนไปสู่การรวมตัวกันเป็นประชาคมในอนาคต

๒. มีการตั้งคณะมนตรีประจำประชาคมอาเซียนตามเสาหลักทั้ง ๓ ด้าน คือ การเมืองความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เพื่อกำหนดทิศทางและประสานงานเพื่อให้การดำเนินงานของแต่ละเสาหลักมีเอกภาพมากขึ้น

๓. กำหนดให้ประเทศสมาชิกแต่งตั้งเอกอัครราชทูตประจำอาเซียนไปประจำที่กรุงจาการ์ตา ซึ่งไม่เพียงแต่จะแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจแน่วแน่ของอาเซียนที่จะทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดเพื่อมุ่งไปสู่การรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียนในอนาคต แต่ยังช่วยลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปร่วมประชุมและเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการประสานงานระหว่างประเทศสมาชิก

๔. หากประเทศสมาชิกไม่สามารถตกลงกันได้โดยหลักฉันทามติ ให้ใช้การตัดสินใจรูปแบบอื่นได้ตามที่ผู้นำกำหนด

๕. เพิ่มความยืดหยุ่นในการตีความหลักการไม่แทรกแซงกิจการภายใน โดยมีข้อกำหนดว่า หากเกิดปัญหาที่กระทบต่อผลประโยชน์ส่วนรวมของอาเซียนหรือเกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน ประเทศสมาชิกต้องหารือกันเพื่อแก้ไขปัญหา และกำหนดให้ประธานอาเซียนเสนอวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

๖. กฎบัตรอาเซียนจะให้สถานะนิติบุคคลแก่อาเซียนในฐานะองค์กรระหว่างรัฐบาลในการมีปฏิสัมพันธ์กับองค์กรอื่น ๆ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำหรับความร่วมมือที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นในอนาคต

กลไกตรวจสอบและติดตามความตกลงต่างๆ ให้มีผลเป็นรูปธรรม

กฎบัตรอาเซียนสร้างกลไกตรวจสอบและติดตามการดำเนินการตามความตกลงต่างๆ ของประเทศสมาชิกในหลากหลายรูปแบบ อาทิ

(๑) ให้อำนาจเลขาธิการอาเซียนดูแลการปฏิบัติตามพันธกรณีและคำตัดสินขององค์กรระงับข้อพิพาท

(๒) หากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงต่างๆ ทำให้เกิดข้อพิพาทระหว่างรัฐสมาชิก สามารถใช้กลไกและขั้นตอนระงับข้อพิพาททั้งที่มีอยู่แล้วและที่จะตั้งขึ้นใหม่เพื่อแก้ไขข้อพิพาทที่เกิดขึ้นโดยสันติวิธี

(๓) หากมีกรณีละเมิดพันธกรณีในกฎบัตรฯ อย่างร้ายแรง ผู้นำอาเซียนสามารถกำหนดมาตรการใด ๆ ที่เหมาะสมเพื่อลงโทษได้ แม้จะไม่ได้ระบุโทษอย่างชัดเจนว่าเป็นการเพิกถอนสิทธิ หรือขับออกจากการเป็นสมาชิกก็ตาม

มาตรการต่างๆ เหล่านี้จะช่วยให้สมาชิกให้ความสำคัญกับความตกลง และกฎกติกาในการอยู่ร่วมกันมากขึ้น รวมถึงมีการปฏิบัติตามพันธกรณีต่างๆ มากขึ้น เพราะมีกลไกตรวจสอบและติดตามผลไปจนถึงการลงโทษในกรณีที่มีการละเมิดกฎบัตรที่ชัดเจนขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ประเทศสมาชิกได้รับประโยชน์จากความตกลงที่มีของอาเซียนมากขึ้น

คำแปล
กฎบัตรสมาคมแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

****

อารัมภบท

เรา บรรดาประชาชนของรัฐสมาชิกของสมาคมแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) โดยมีประมุขรัฐหรือหัวหน้ารัฐบาลของบรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เป็นผู้แทน รับทราบด้วยความพึงพอใจในความสำเร็จอย่างสูงและการขยายตัวของอาเซียนนับตั้งแต่มีการก่อตั้งขึ้นที่กรุงเทพมหานครด้วยการประกาศใช้ปฏิญญาอาเซียน โดยระลึกถึงการตัดสินใจจัดทำกฎบัตรอาเซียน ตามแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ ปฏิญญากัวลาลัมเปอร์ว่าด้วยการจัดทำกฎบัตรอาเซียนและปฏิญญาเซบูว่าด้วยแผนแม่บทของกฎบัตรอาเซียน ตระหนักถึงการมีผลประโยชน์ร่วมกันและการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างประชาชนและรัฐสมาชิกอาเซียนซึ่งมีความผูกพันกันทางภูมิศาสตร์ตลอดจนมีวัตถุประสงค์และชะตาร่วมกันได้รับแรงบันดาลใจและรวมกันภายใต้วิสัยทัศน์เดียวกัน อัตลักษณ์เดียวกัน และประชาคมที่มีความเอื้ออาทรเดียวกัน รวมกันด้วยความปรารถนาและเจตจำนงร่วมกันที่จะดำรงอยู่ในภูมิภาคแห่งสันติภาพ ความมั่นคงและเสถียรภาพที่ถาวร มีการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน มีความมั่งคั่งและความก้าวหน้าทางสังคมร่วมกัน และที่จะส่งเสริมผลประโยชน์ อุดมการณ์ และแรงดลใจที่สำคัญของอาเซียน เคารพความสำคัญพื้นฐานของมิตรภาพและความร่วมมือ และหลักการแห่งอธิปไตย ความเสมอภาค บูรณภาพแห่งดินแดน การไม่แทรกแซงในกิจการภายใน ฉันทามติและเอกภาพในความหลากหลาย ยึดมั่นในหลักการแห่งประชาธิปไตย หลักนิติธรรม และธรรมาภิบาล การเคารพและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ตกลงใจที่จะประกันการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อประโยชน์ของประชาชนรุ่นปัจจุบันและอนาคต และตั้งมั่นให้ ความอยู่ดีกินดี การดำรงชีวิตและสวัสดิการของประชาชนเป็นแกนของกระบวนการสร้างประชาคมอาเซียน

เชื่อมั่นในความจำเป็นที่จะกระชับสายสัมพันธ์ที่มีอยู่ของความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในระดับภูมิภาค เพื่อบรรลุประชาคมอาเซียนที่มีความเหนียวแน่นทางการเมือง การรวมตัวทางเศรษฐกิจ และมีความรับผิดชอบทางสังคม เพื่อที่จะตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพต่อความท้าทายและโอกาสในปัจจุบันและอนาคต

ผูกพันที่จะเร่งสร้างประชาคมโดยผ่านความร่วมมือ และการรวมตัวในภูมิภาคที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยการจัดตั้งประชาคมอาเซียน ซึ่งประกอบด้วยประชาคมความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ตามที่ระบุไว้ในปฏิญญาบาหลีว่าด้วยข้อตกลงอาเซียนฉบับที่ ๒

ในการนี้ จึงตกลงใจที่จะจัดทำกรอบทางกฎหมายและทางสถาบันของอาเซียนโดยกฎบัตรนี้

และเพื่อการนี้ ประมุขรัฐหรือหัวหน้ารัฐบาลของประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งมาประชุมกันที่สิงคโปร์ ในวาระประวัติศาสตร์ครบรอบ ๔๐ ปีของการก่อตั้งอาเซียน ได้เห็นชอบกับกฎบัตรอาเซียนนี้

หมวดที่ ๑

วัตถุประสงค์และหลักการ

ข้อ ๑: วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของอาเซียนคือ

๑. เพื่อธำรงรักษาและเพิ่มพูนสันติภาพ ความมั่นคง และเสถียรภาพ กับทั้งเสริมสร้างคุณค่าทางสันติภาพในภูมิภาคให้มากขึ้น

๒. เพื่อเพิ่มความสามารถในการปรับตัวสู่สภาวะปกติของภูมิภาคโดยการส่งเสริมความร่วมมือด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจและสังคมวัฒนธรรมให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

๓. เพื่อธำรงรักษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้เป็นเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์และปราศจากอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงอื่นๆ ทุกชนิด

๔. เพื่อให้มั่นใจว่าประชาชนและรัฐสมาชิกของอาเซียนอยู่ร่วมกับประชาคมโลกได้โดยสันติในสภาวะที่เป็นธรรม มีประชาธิปไตยและมีความสมานสามัคคี

๕. เพื่อสร้างตลาดและฐานการผลิตเดียวที่มีเสถียรภาพ ความมั่งคั่ง มีความสามารถในการแข่งขันสูง และมีการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจซึ่งมีการอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีของสินค้า บริการ และการลงทุน การเคลื่อนย้ายที่ได้รับความสะดวกของนักธุรกิจ ผู้ประกอบวิชาชีพ ผู้มีความสามารถพิเศษและแรงงาน และการเคลื่อนย้ายอย่างเสรียิ่งขึ้นของเงินทุน

๖. เพื่อบรรเทาความยากจนและลดช่องว่างการพัฒนาในอาเซียนผ่านความช่วยเหลือซึ่งกันและกันและความร่วมมือ

๗. เพื่อเสริมสร้างประชาธิปไตย เพิ่มพูนธรรมาภิบาล และหลักนิติธรรม ตลอดจนส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน โดยคำนึงถึงสิทธิและหน้าที่ของรัฐสมาชิกของอาเซียน

๘. เพื่อเผชิญหน้าอย่างมีประสิทธิภาพ ตามหลักความมั่นคงที่ครอบคลุมในทุกมิติ ต่อสิ่งท้าทายทุกรูปแบบ อาชญากรรมข้ามชาติ และสิ่งท้าทายข้ามพรมแดนอื่นๆ

๙. เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อทำให้แน่ใจว่ามีการคุ้มครองสภาพแวดล้อมในภูมิภาค ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติในภูมิภาค การอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมในภูมิภาค และคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในภูมิภาค

๑๐. เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยผ่านความร่วมมือที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นในเรื่องการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้างพลังประชาชนและเสริมสร้างความเข้มแข็งแห่งประชาคมอาเซียน

๑๑. เพื่อเพิ่มพูนความอยู่ดีกินดีและการดำรงชีวิตของประชาชนอาเซียนด้วยการให้ประชาชนมีโอกาสที่ทัดเทียมกันในการเข้าถึงการพัฒนามนุษย์ สวัสดิการสังคม และความยุติธรรม

๑๒. เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย มั่นคง และปราศจากยาเสพติดสำหรับประชาชนของอาเซียน

๑๓. เพื่อส่งเสริมอาเซียนที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งทุกภาคส่วนของสังคมได้รับการส่งเสริมให้มีส่วนร่วมและได้รับผลประโยชน์จากกระบวนการรวมตัวและการสร้างประชาคมของอาเซียน

๑๔. เพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์ของอาเซียนด้วยการส่งเสริมความสำนึกถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมรดกของภูมิภาคยิ่งขึ้น และ

๑๕. เพื่อธำรงไว้ซึ่งความเป็นศูนย์รวมและบทบาทเชิงรุกของอาเซียนในฐานะพลังขับเคลื่อนขั้นแรกของความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับหุ้นส่วนนอกภูมิภาคในภาพแบบของภูมิภาคที่เปิดกว้าง โปร่งใส และไม่ปิดกั้น

ข้อ ๒ : หลักการ

๑. ในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามข้อ ๑ อาเซียนและรัฐสมาชิกอาเซียนยืนยันและยึดมั่นในหลักการพื้นฐานที่ปรากฏในปฏิญญา ความตกลง อนุสัญญา ข้อตกลง สนธิสัญญา และตราสารอื่นๆ ของอาเซียน

๒. อาเซียนและรัฐสมาชิกอาเซียนจะปฏิบัติตามหลักการดังต่อไปนี้

(ก) การเคารพเอกราช อธิปไตย ความเสมอภาค บูรณภาพแห่งดินแดน และอัตลักษณ์แห่งชาติของรัฐสมาชิกอาเซียนทั้งปวง

(ข) ความผูกพันและความรับผิดชอบร่วมกันในการเพิ่มพูนสันติภาพ ความมั่นคงและความมั่งคั่งของภูมิภาค

(ค) การไม่ใช้การรุกราน และการข่มขู่ว่าจะใช้หรือการใช้กำลังหรือการกระทำอื่นใดในลักษณะที่ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศ

(ง) การอาศัยการระงับข้อพิพาทโดยสันติ

(จ) การไม่แทรกแซงกิจการภายในของรัฐสมาชิกอาเซียน

(ฉ) การเคารพสิทธิของรัฐสมาชิกทุกรัฐในการธำรงประชาชาติของตนโดยปราศจากการแทรกแซง การบ่อนทำลาย และการบังคับ จากภายนอก

(ช) การปรึกษาหารือที่เพิ่มพูนขึ้นในเรื่องที่มีผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อผลประโยชน์ร่วมกันของอาเซียน

(ซ) การยึดมั่นต่อหลักนิติธรรม ธรรมาภิบาล หลักการประชาธิปไตยและรัฐบาลตามรัฐธรรมนูญ

(ฌ) การเคารพเสรีภาพพื้นฐาน การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และการส่งเสริมความยุติธรรมทางสังคม

(ญ) การยึดถือกฎบัตรสหประชาชาติและกฎหมายระหว่างประเทศ รวมถึงกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ ที่รัฐสมาชิกอาเซียนยอมรับ

(ฎ) การละเว้นจากการมีส่วนร่วมในนโยบายหรือกิจกรรมใดๆรวมถึงการใช้ดินแดนของตน ซึ่งดำเนินการโดยรัฐสมาชิกอาเซียนหรือรัฐที่มิใช่สมาชิกอาเซียนหรือผู้กระทำที่ไม่ใช่รัฐใดๆ ซึ่งคุกคามอธิปไตย บูรณภาพแห่งดินแดน หรือเสถียรภาพทางการเมืองและเศรษฐกิจของรัฐสมาชิกอาเซียน

(ฏ) การเคารพในวัฒนธรรม ภาษาและศาสนาที่แตกต่างของประชาชนอาเซียน โดยเน้นคุณค่าร่วมกันของประชาชนอาเซียนในจิตวิญญาณของเอกภาพในความหลากหลาย

(ฐ) ความเป็นศูนย์รวมของอาเซียนในความสัมพันธ์ภายนอกทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม โดยคงไว้ซึ่งความมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน การมองไปภายนอก การไม่ปิดกั้นและการไม่เลือกปฏิบัติ และ

(ฑ) การยึดมั่นในกฎการค้าพหุภาคีและระบอบของอาเซียนซึ่งมีกฎเป็นพื้นฐาน สำหรับการปฏิบัติตามข้อผูกพันทางเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพ และการลดอย่างค่อยเป็นค่อยไป เพื่อไปสู่การขจัดการกีดกันทั้งปวงต่อการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค ในระบบเศรษฐกิจซึ่งขับเคลื่อนโดยตลาด

หมวดที่ ๒

สภาพบุคคลตามกฎหมาย

ข้อ ๓ : สภาพบุคคลตามกฎหมายของอาเซียน

อาเซียน ในฐานะองค์การระหว่างประเทศในระดับรัฐบาล ได้รับสภาพบุคคลตามกฎหมายโดยกฎบัตรนี้

หมวดที่ ๓

สมาชิกภาพ

ข้อ ๔ : รัฐสมาชิก

๑. รัฐสมาชิกอาเซียน ได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ข้อ ๕ : สิทธิและพันธกรณี

๑. ให้รัฐสมาชิกมีสิทธิและพันธกรณีที่เท่าเทียมกันภายใต้กฎบัตรนี้

๒. ให้รัฐสมาชิกมีมาตรการที่จำเป็นทุกประการอันรวมถึงการออกกฎหมายภายในที่เหมาะสม เพื่ออนุวัติบทบัญญัติของกฎบัตรนี้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อปฏิบัติตามพันธกรณีทั้งหมดของรัฐสมาชิก

๓. ในกรณีการละเมิดกฎบัตรอย่างร้ายแรง หรือการไม่ปฏิบัติตาม ให้นำข้อ 20 มาใช้บังคับ

ข้อ ๖ : การรับสมาชิกใหม่

๑. กระบวนการในการสมัครและการรับสมาชิกของอาเซียนให้กำหนดโดยคณะมนตรีประสานงานอาเซียน

๒. การรับสมาชิกให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

(ก) ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์อันเป็นที่ยอมรับว่าอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

(ข) การยอมรับโดยรัฐสมาชิกอาเซียนทั้งปวง

(ค) การตกลงที่จะผูกพันและเคารพกฎบัตรนี้ และ

(ง) ความสามารถและความเต็มใจที่จะปฏิบัติพันธกรณีของสมาชิกภาพ

๓. การรับสมาชิกให้ตัดสินโดยฉันทามติโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ตามข้อเสนอแนะของคณะมนตรีประสานงานอาเซียน

๔. รัฐผู้สมัครจะได้รับเข้าเป็นสมาชิกอาเซียนเมื่อได้ลงนามภาคยานุวัติสารกฎบัตรนี้

หมวดที่ ๔

องค์กร

ข้อ ๗ : ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

๑. ให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนประกอบด้วยประมุขของรัฐ หรือ หัวหน้ารัฐบาลของรัฐสมาชิก

๒. ให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน:

(ก) เป็นองค์กรสูงสุดในการกำหนดนโยบายของอาเซียน

(ข) พิจารณาหารือ ให้แนวนโยบาย และตัดสินใจในประเด็นหลักที่เกี่ยวข้องกับการบรรลุวัตถุประสงค์ของอาเซียน ในเรื่องสำคัญที่เป็นผลประโยชน์ของรัฐสมาชิก และในทุกประเด็นที่ได้มีการนำเสนอต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียนโดยคณะมนตรีประสานงานอาเซียน คณะมนตรีประชาคมอาเซียน และองค์กรระดับรัฐมนตรีเฉพาะสาขา

(ค) สั่งการให้รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องในแต่ละคณะมนตรีที่เกี่ยวข้องให้จัดการประชุมเฉพาะกิจระหว่างรัฐมนตรี และหารือประเด็นสำคัญที่เกี่ยวกับอาเซียน ที่มีลักษณะคาบเกี่ยวระหว่างคณะมนตรีประชาคมอาเซียนต่างๆ ทั้งนี้ ให้คณะมนตรีประสานงานอาเซียนรับรองกฎการดำเนินการประชุมดังกล่าว

(ง) ตอบสนองสถานการณ์ฉุกเฉินที่กระทบต่ออาเซียนโดยดำเนินมาตรการที่เหมาะสม

(จ) ตัดสินใจในเรื่องที่มีการนำเสนอต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียนภายใต้หมวดที่ ๗ และ ๘

(ฉ) อนุมัติการจัดตั้งและการยุบองค์กรระดับรัฐมนตรีเฉพาะสาขาและสถาบันอื่นๆ ของอาเซียน และ

(ช) แต่งตั้งเลขาธิการอาเซียน ที่มีชั้นและสถานะเทียบเท่ารัฐมนตรีซึ่งจะปฏิบัติหน้าที่โดยได้รับความไว้วางใจและตามความพอใจของประมุขของรัฐหรือหัวหน้ารัฐบาลตามข้อเสนอแนะของที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน

๓. ให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

(ก) จัดประชุมสองครั้งต่อปี และให้รัฐสมาชิกซึ่งเป็นประธานอาเซียนเป็นเจ้าภาพ และ

(ข) เรียกประชุมเมื่อมีความจำเป็น ในฐานะการประชุมพิเศษหรือเฉพาะกิจ โดยมีประธาน การประชุมเป็นรัฐสมาชิกซึ่งเป็นประธานอาเซียนโดยจัดในสถานที่ที่รัฐ

สมาชิกอาเซียนจะตกลงกัน

ข้อ ๘ : คณะมนตรีประสานงานอาเซียน

๑. ให้คณะมนตรีประสานงานอาเซียนประกอบด้วยรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน และประชุมกันอย่างน้อยสองครั้งต่อปี

๒. ให้คณะมนตรีประสานงานอาเซียน

(ก) เตรียมการประชุมของที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

(ข) ประสานการอนุวัติความตกลงและข้อตัดสินใจของที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

(ค) ประสานงานกับคณะมนตรีประชาคมอาเซียนต่างๆ เพื่อเพิ่มความสอดคล้องกันของนโยบาย ประสิทธิภาพ และความร่วมมือระหว่างกัน

(ง) ประสานงานรายงานของคณะมนตรีประชาคมอาเซียน ซึ่งเสนอที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

(จ) พิจารณารายงานประจำปีของเลขาธิการอาเซียนเกี่ยวกับงานของอาเซียน

(ฉ) พิจารณารายงานของเลขาธิการอาเซียนเกี่ยวกับหน้าที่และการดำเนินงานของสำนักงานเลขาธิการอาเซียนและองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(ช) เห็นชอบการแต่งตั้งและการยุติหน้าที่ของรองเลขาธิการอาเซียน ตามข้อเสนอแนะของเลขาธิการอาเซียน และ

(ซ) ปฏิบัติภารกิจอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎบัตรนี้ หรือหน้าที่อื่นที่ได้รับมอบหมายจากที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

๓. ให้คณะมนตรีประสานงานอาเซียนได้รับการสนับสนุนโดยเจ้าหน้าที่อาวุโสที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๙ : คณะมนตรีประชาคมอาเซียนต่างๆ

๑. ให้คณะมนตรีประชาคมอาเซียนต่างๆ ประกอบด้วยคณะมนตรีประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน คณะมนตรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และคณะมนตรีประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

๒. ให้คณะมนตรีประชาคมอาเซียนแต่ละคณะมีองค์กรระดับรัฐมนตรีเฉพาะสาขาที่เกี่ยวข้องในขอบข่ายการดำเนินงานของตน

๓. ให้รัฐสมาชิกแต่ละรัฐแต่งตั้งผู้แทนของรัฐตนสำหรับการประชุมคณะมนตรีประชาคมอาเซียนแต่ละคณะ

๔. เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแต่ละเสาหลักของเสาหลักทั้งสามของประชาคมอาเซียน ให้คณะมนตรีประชาคมอาเซียนแต่ละคณะ

(ก) ทำให้แน่ใจว่ามีการอนุวัติข้อตัดสินใจของที่ประชุมสุดยอดอาเซียนที่เกี่ยวข้อง

(ข) ประสานการปฏิบัติงานของสาขาต่างๆ ที่อยู่ในขอบข่ายการดำเนินงานของตน และในประเด็นซึ่ง คาบเกี่ยวกับคณะมนตรีประชาคมอื่นๆ และ

(ค) เสนอรายงานและข้อเสนอแนะต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียนเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในขอบข่ายการดำเนินงานของตน

๕. ให้คณะมนตรีประชาคมอาเซียนแต่ละคณะประชุมกันอย่างน้อยสองครั้งต่อปี และมีประธานการประชุมเป็นรัฐมนตรีที่เหมาะสมจากรัฐสมาชิกซึ่งเป็นประธานอาเซียน

๖. ให้คณะมนตรีประชาคมอาเซียนแต่ละคณะได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่อาวุโสที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๐ : องค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา

๑. ให้องค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา

(ก) ดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของแต่ละองค์กรที่มีอยู่

(ข) ปฏิบัติตามความตกลงและข้อตัดสินใจของที่ประชุมสุดยอดอาเซียนที่อยู่ในขอบข่ายการดำเนินงานของแต่ละองค์กร

(ค) เสริมสร้างความร่วมมือในสาขาของแต่ละองค์กรให้เข้มแข็งขึ้นเพื่อสนับสนุนการรวมตัวของอาเซียนและการสร้างประชาคมอาเซียน และ

(ง) เสนอรายงานและข้อเสนอแนะต่อคณะมนตรีประชาคมอาเซียนของแต่ละองค์กร

๒. องค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขาแต่ละองค์กรอาจมีเจ้าหน้าที่อาวุโสและองค์กรย่อยที่เกี่ยวข้องในขอบข่ายการดำเนินงานของตนตามที่ระบุในภาคผนวก 1 เพื่อดำเนินหน้าที่ของตน ภาคผนวกดังกล่าวอาจได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัย โดยเลขาธิการอาเซียนตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการของผู้แทนถาวรประจำอาเซียน โดยไม่ต้องใช้บทบัญญัติว่าด้วยการแก้ไขภายใต้กฎบัตรนี้

ข้อ ๑๑: เลขาธิการอาเซียนและสำนักงานเลขาธิการอาเซียน

๑. ให้เลขาธิการอาเซียนได้รับการแต่งตั้งโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งห้าปีที่ไม่สามารถต่ออายุได้ และให้ได้รับการเลือกจากคนชาติของรัฐสมาชิกอาเซียน บนพื้นฐานของการหมุนเวียนตามลำดับตัวอักษร โดยคำนึงถึงความซื่อสัตย์สุจริต ความสามารถ รวมถึงประสบการณ์ทางวิชาชีพ และความเท่าเทียมกันทางเพศ

๒. ให้เลขาธิการอาเซียน

(ก) ปฏิบัติหน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่งระดับสูงนี้ โดยเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎบัตรฉบับนี้และตราสาร พิธีสาร และแนวปฏิบัติที่มีอยู่ของอาเซียนที่เกี่ยวข้อง

(ข) อำนวยความสะดวกและสอดส่องดูแลความคืบหน้าในการอนุวัติความตกลงและข้อตัดสินใจของอาเซียนและเสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับงานของอาเซียนต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

(ค) เข้าร่วมในการประชุมต่างๆ ของที่ประชุมสุดยอดอาเซียน คณะมนตรีประชาคมอาเซียน คณะมนตรีประสานงานอาเซียน และองค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา และการประชุมอาเซียนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(ง) เสนอข้อคิดเห็นของอาเซียนและเข้าร่วมการประชุมกับภาคีภายนอกตามแนวนโยบายที่ได้รับความเห็นชอบและตามอำนาจหน้าที่ ที่เลขาธิการอาเซียนได้รับมอบหมาย และ

(จ) เสนอแนะการแต่งตั้งและการยุติหน้าที่ของรองเลขาธิการอาเซียนต่อคณะมนตรีประสานงานอาเซียน เพื่อให้ความเห็นชอบ

๓. ให้เลขาธิการอาเซียนเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารของอาเซียนด้วย

๔. ให้เลขาธิการอาเซียนได้รับการสนับสนุนจากรองเลขาธิการอาเซียนสี่คน ซึ่งมีชั้นและสถานะของรัฐมนตรีช่วยว่าการ โดยให้รองเลขาธิการอาเซียนรับผิดชอบต่อเลขาธิการอาเซียนในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

๕. รองเลขาธิการอาเซียนทั้งสี่คนต้องมีสัญชาติที่แตกต่างจากเลขาธิการอาเซียนและมาจากรัฐสมาชิกที่แตกต่างกันสี่รัฐสมาชิกอาเซียน

๖. ให้รองเลขาธิการอาเซียนสี่คน ประกอบด้วย

(ก) รองเลขาธิการอาเซียนสองคน ซึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งสามปีที่ไม่สามารถต่ออายุได้ ซึ่งได้รับเลือกจากคนชาติของรัฐสมาชิกอาเซียน บนพื้นฐานของการหมุนเวียนตามลำดับตัวอักษร โดยคำนึงถึงความซื่อสัตย์สุจริต คุณสมบัติ ความสามารถ ประสบการณ์ และความเท่าเทียมกันทางเพศ และ

(ข) รองเลขาธิการอาเซียนสองคน ซึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี และอาจต่ออายุได้อีกสามปี ให้รองเลขาธิการอาเซียนสองคนนี้ได้รับการคัดเลือกโดยเปิดกว้างบนพื้นฐานของความรู้ความสามารถ

๗. ให้สำนักเลขาธิการอาเซียนประกอบด้วยเลขาธิการอาเซียนและพนักงานตามที่จำเป็น

๘. ให้เลขาธิการอาเซียนและพนักงาน

(ก) ยึดมั่นในมาตรฐานสูงสุดของความซื่อสัตย์สุจริต ความมีประสิทธิภาพ และความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

(ข) ไม่ขอหรือรับคำสั่งจากรัฐบาลหรือภาคีภายนอกอาเซียนใดๆ และ

(ค) ละเว้นจากการดำเนินการใด ซึ่งอาจมีผลสะท้อนถึงตำแหน่งหน้าที่ของตนในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการอาเซียน ซึ่งรับผิดชอบต่ออาเซียนเท่านั้น

๙. รัฐสมาชิกอาเซียนแต่ละรัฐรับที่จะเคารพในลักษณะความเป็นอาเซียนโดยเฉพาะของความรับผิดชอบของเลขาธิการอาเซียนและพนักงาน และจะไม่แสวงหาที่จะมีอิทธิพลต่อเลขาธิการอาเซียนและพนักงาน ในการปฏิบัติตามความรับผิดชอบของบุคคลเหล่านั้น

ข้อ ๑๒ : คณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียน

๑. ให้รัฐสมาชิกอาเซียนแต่ละรัฐแต่งตั้งผู้แทนถาวรประจำอาเซียนหนึ่งคน ในระดับเอกอัครราชทูตที่มีถิ่นพำนัก ณ กรุงจาการ์ตา

๒. ผู้แทนถาวรรวมกันตั้งขึ้นเป็นคณะกรรมการผู้แทนถาวร ซึ่งจะต้อง

(ก) สนับสนุนการทำงานของคณะมนตรีประชาคมอาเซียนและองค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา

(ข) ประสานงานกับสำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติและองค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขาอื่นๆ

(ค) ติดต่อประสานงานกับเลขาธิการอาเซียนและสำนักเลขาธิการอาเซียนในทุกเรื่องที่

เกี่ยวกับงานของตน

(ง) อำนวยความสะดวกความร่วมมือของอาเซียนกับหุ้นส่วนภายนอก และ

(จ) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ที่อาจกำหนดโดยคณะมนตรีประสานงานอาเซียน

ข้อ ๑๓ : สำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ

ให้รัฐสมาชิกแต่ละรัฐจัดตั้งสำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ ซึ่งจะต้อง

(ก) ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานกลางแห่งชาติ

(ข) เป็นหน่วยงานระดับชาติ ซึ่งเก็บรักษาข้อสนเทศในเรื่องทั้งปวงเกี่ยวกับอาเซียน

(ค) ประสานงานระดับชาติเกี่ยวกับการอนุวัติข้อตัดสินใจของอาเซียน

(ง) ประสานงานและสนับสนุนการเตรียมการระดับชาติของการประชุมอาเซียน

(จ) ส่งเสริมอัตลักษณ์และความสำนึกเกี่ยวกับอาเซียนในระดับชาติ และ

(ฉ) มีส่วนร่วมสร้างประชาคมอาเซียน

ข้อ ๑๔ : **องค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียน**

๑. โดยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักการของกฎบัตรอาเซียนเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ให้อาเซียนจัดตั้งองค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียนขึ้น

๒. องค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียนจะต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งจะกำหนดโดยที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน

ข้อ ๑๕ : มูลนิธิอาเซียน

๑. ให้มูลนิธิอาเซียนสนับสนุนเลขาธิการอาเซียนและดำเนินการร่วมกับองค์กรของอาเซียนที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุนการสร้างประชาคมอาเซียน โดยการส่งเสริมความสำนึกที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของอาเซียน การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างประชาชน และการดำเนินการร่วมกันที่ใกล้ชิดระหว่างภาคธุรกิจ ภาคประชาสังคม นักวิชาการ และผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ ในอาเซียน

๒. ให้มูลนิธิอาเซียนรับผิดชอบต่อเลขาธิการอาเซียน ผู้ซึ่งจะต้องเสนอรายงานต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียนผ่านคณะมนตรีประสานงานอาเซียน

หมวดที่ ๕

องคภาวะที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน

ข้อ ๑๖ : องคภาวะที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน

๑. อาเซียนอาจมีความสัมพันธ์กับองคภาวะซึ่งสนับสนุนกฎบัตรอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัตถุประสงค์และหลักการของอาเซียน องคภาวะที่มีความสัมพันธ์เหล่านี้ระบุในภาคผนวก ๒

๒. ให้คณะกรรมการผู้แทนถาวรบัญญัติกฎว่าด้วยขั้นตอนดำเนินงานและหลักเกณฑ์สำหรับการมีความสัมพันธ์ตามข้อเสนอแนะของเลขาธิการอาเซียน

๓. ภาคผนวก ๒ อาจได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัยโดยเลขาธิการอาเซียนตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้แทนถาวร โดยไม่ต้องใช้บทบัญญัติว่าด้วยการแก้ไขภายใต้กฎบัตรนี้

หมวด ๖

ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์

ข้อ ๑๗ : ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ของอาเซียน

๑. ให้อาเซียนได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในดินแดนของรัฐสมาชิกเท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุความมุ่งประสงค์ของอาเซียน

๒. ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์จะถูกกำหนดไว้ในความตกลงต่างหากระหว่างอาเซียนและรัฐสมาชิกเจ้าภาพ

ข้อ ๑๘ : ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ของเลขาธิการอาเซียนและพนักงานของสำนักเลขาธิการอาเซียน

๑. ให้เลขาธิการอาเซียนและพนักงานของสำนักเลขาธิการอาเซียนที่เข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ อย่างเป็นทางการของอาเซียนหรือเป็นตัวแทนของอาเซียนในรัฐสมาชิก ได้รับความคุ้มกันและเอกสิทธิ์เท่าที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่อย่างอิสระของตน

๒. ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ภายใต้ข้อนี้จะถูกกำหนดไว้ในความตกลงต่างหากของอาเซียน

ข้อ ๑๕ : ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ของผู้แทนถาวรและเจ้าหน้าที่ที่อยู่ระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ของอาเซียน

๑. ให้ผู้แทนถาวรของรัฐสมาชิกประจำอาเซียนและเจ้าหน้าที่ของรัฐสมาชิกที่เข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ อย่างเป็นทางการของอาเซียนหรือเป็นตัวแทนของอาเซียนในรัฐสมาชิกได้รับความคุ้มกันและเอกสิทธิ์เท่าที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

๒. ให้ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ของผู้แทนถาวรและเจ้าหน้าที่ที่อยู่ระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ของอาเซียนอยู่ภายใต้บังคับของอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางทูต ค.ศ. ๑๙๖๑ หรือเป็นไปตามกฎหมายภายในของรัฐสมาชิกอาเซียนที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๗

การตัดสินใจ

ข้อ ๒๐ : การปรึกษาหารือและฉันทามติ

๑. โดยหลักการพื้นฐาน ให้การตัดสินใจของอาเซียนอยู่บนพื้นฐานของการปรึกษาหารือและฉันทามติ

๒. หากไม่สามารถหาฉันทามติได้ ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนอาจตัดสินว่า การตัดสินใจเฉพาะเรื่องหนึ่งเรื่องใด จะสามารถทำได้อย่างไร

๓. ไม่มีความใดในวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้กระทบถึงวิธีการตัดสินใจที่ระบุอยู่ในตราสารทางกฎหมายของอาเซียนที่เกี่ยวข้อง

๔. ในกรณีที่มีการละเมิดกฎบัตรอย่างร้ายแรง หรือการไม่ปฏิบัติตาม ให้เสนอเรื่องดังกล่าวไปยังที่ประชุมสุดยอดอาเซียนเพื่อตัดสิน

ข้อ ๒๑ : การอนุวัติและขั้นตอนการดำเนินงาน

๑. ให้คณะมนตรีประชาคมอาเซียนแต่ละคณะบัญญัติกฎว่าด้วยขั้นตอนการดำเนินงานของตนเอง

๒. ในการอนุวัติข้อผูกพันด้านเศรษฐกิจ อาจนำสูตรการเข้าร่วมแบบยืดหยุ่นรวมถึงสูตรอาเซียนที่ไม่รวมสมาชิกบางรัฐมาใช้ หากมีฉันทามติ

หมวด ๘

การระงับข้อพิพาท

ข้อ ๒๒ : หลักการทั่วไป

๑. รัฐสมาชิกต้องพยายามที่จะระงับข้อพิพาททั้งปวงอย่างสันติให้ทันท่วงที โดยผ่านการสนทนา การปรึกษาหารือ และการเจรจา

๒. ให้อาเซียนจัดตั้งและธำรงไว้ซึ่งกลไกการระงับข้อพิพาทในทุกสาขาความร่วมมือของอาเซียน

ข้อ ๒๓: คนกลางที่มีตำแหน่งหน้าที่น่าเชื่อถือ การประนีประนอม และการไกล่เกลี่ย

๑. รัฐสมาชิกที่เป็นคู่กรณีในข้อพิพาทอาจจะตกลงกันเมื่อใดก็ได้ที่จะใช้คนกลางที่มีตำแหน่งหน้าที่น่าเชื่อถือ การประนีประนอม หรือการไกล่เกลี่ย เพื่อระงับข้อพิพาทภายในระยะเวลาที่ตกลงกัน

๒. คู่กรณีในข้อพิพาทอาจร้องขอให้ประธานอาเซียน หรือเลขาธิการอาเซียน ทำหน้าที่โดยตำแหน่ง ในการเป็นคนกลางที่มีตำแหน่งหน้าที่น่าเชื่อถือ การประนีประนอม หรือการไกล่เกลี่ย

ข้อ ๒๔ : กลไกระงับข้อพิพาทตามตราสารเฉพาะ

๑. ให้ระงับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับตราสารเฉพาะของอาเซียน โดยกลไกและขั้นตอนการดำเนินการที่กำหนดไว้ในตราสารนั้นๆ

๒. ให้ระงับข้อพิพาทที่ไม่เกี่ยวข้องกับการตีความหรือการใช้ตราสารอาเซียนใดๆ โดยสันติตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความร่วมมือแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และตามกฎว่าด้วยขั้นตอนการดำเนินงานของสนธิสัญญาดังกล่าว

๓. ในกรณีที่มิกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นเป็นการเฉพาะ ให้ระงับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับการตีความหรือการใช้ความตกลงทางเศรษฐกิจของอาเซียนตามพิธีสารว่าด้วยกลไกระงับข้อพิพาทของอาเซียน

ข้อ ๒๕ : การจัดตั้งกลไกระงับข้อพิพาท

ในกรณีที่มิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นเป็นการเฉพาะ ให้มีการจัดตั้งกลไกระงับข้อพิพาทที่เหมาะสม รวมถึงอนุญาโตตุลาการ สำหรับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับการตีความหรือการใช้กฎบัตรนี้ และตราสารอาเซียนอื่นๆ

ข้อ ๒๖ : ข้อพิพาทที่มิอาจระงับได้

ในกรณีที่ยังคงระงับข้อพิพาทมิได้ ภายหลังการใช้บทบัญญัติก่อนหน้านี้ในหมวดนี้แล้ว ให้เสนอข้อพิพาทนั้นไปยังที่ประชุมสุดยอดอาเซียน เพื่อตัดสิน

ข้อ ๒๗ : การปฏิบัติตาม

๑. เลขาธิการอาเซียนโดยการช่วยเหลือจากสำนักเลขาธิการอาเซียน หรือ องค์กรอาเซียนอื่นๆ ที่ได้รับแต่งตั้ง จะสอดส่องดูแลการปฏิบัติตามผลการวินิจฉัย ข้อเสนอแนะ หรือข้อตัดสินใจ ซึ่งเป็นผลจากกลไกระงับข้อพิพาทของอาเซียน และส่งรายงานไปยังที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

๒. รัฐสมาชิกที่ได้รับผลกระทบจากการไม่ปฏิบัติตามผลการวินิจฉัย ข้อเสนอแนะ หรือข้อตัดสินใจ ซึ่งเป็นผลจากกลไกระงับข้อพิพาทของอาเซียน อาจส่งเรื่องไปยังที่ประชุมสุดยอดอาเซียนเพื่อตัดสิน

ข้อ ๒๘ : บทบัญญัติของกฎบัตรสหประชาชาติ และกระบวนการระหว่างประเทศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

หากมิได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่นในกฎบัตรนี้ รัฐสมาชิกยังคงไว้ซึ่งสิทธิที่จะใช้วิธีการระงับข้อพิพาทอย่างสันติที่ระบุไว้ในข้อ ๓๓(๑) ของกฎบัตรสหประชาชาติ หรือตราสารทางกฎหมายระหว่างประเทศอื่นๆ ที่รัฐสมาชิกคู่พิพาทเป็นภาคี

หมวด ๙

งบประมาณและการเงิน

ข้อ ๒๙ : หลักการทั่วไป

๑. อาเซียนจะต้องกำหนดกฎและขั้นตอนการดำเนินงานทางการเงินให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

๒. อาเซียนจะต้องปฏิบัติตามนโยบายและแนวปฏิบัติในการบริหารจัดการทางการเงินที่ดีและระเบียบวินัยด้านงบประมาณ

๓. บัญชีการเงินจะต้องได้รับการตรวจสอบภายในและภายนอก

ข้อ ๓๐: งบประมาณสำหรับการดำเนินงานและการเงินของสำนักเลขาธิการอาเซียน

๑. สำนักเลขาธิการอาเซียนจะต้องได้รับทรัพยากรทางการเงินที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. งบประมาณสำหรับการดำเนินงานของสำนักเลขาธิการอาเซียนจะต้องมาจากรัฐสมาชิกอาเซียนโดยเงินบริจาคประจำปีรัฐละเท่าๆ กัน ซึ่งจะต้องส่งให้ทันกำหนด

๓. เลขาธิการจะต้องเตรียมงบประมาณสำหรับการดำเนินงานประจำปีของสำนักเลขาธิการอาเซียนเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะมนตรีประสานงานอาเซียน โดยคำแนะนำของคณะกรรมการผู้แทนถาวร

๔. สำนักเลขาธิการอาเซียนจะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับกฎและขั้นตอนการดำเนินงานทางการเงินที่กำหนดโดยคณะมนตรีประสานงานอาเซียน โดยคำแนะนำของคณะกรรมการผู้แทนถาวร

หมวด ๑๐

การบริหารและขั้นตอนการดำเนินงาน

ข้อ ๓๑ : ประธานอาเซียน

๑. ตำแหน่งประธานอาเซียนให้หมุนเวียนทุกปี บนพื้นฐานของลำดับอักษรของชื่อภาษาอังกฤษของรัฐสมาชิก

๒. ในหนึ่งปีปฏิทิน อาเซียนจะมีตำแหน่งประธานหนึ่งเดียว โดยรัฐสมาชิกที่รับตำแหน่งประธานนั้นจะทำหน้าที่เป็นประธานของ

(ก) การประชุมสุดยอดอาเซียน และการประชุมสุดยอดที่เกี่ยวข้อง

(ข) คณะมนตรีประสานงานอาเซียน

(ค) คณะมนตรีประชาคมอาเซียนทั้งสามคณะ

(ง) องค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขาและเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่เกี่ยวข้องตามที่เหมาะสม และ

(จ) คณะกรรมการผู้แทนถาวร

ข้อ ๓๒ : บทบาทของประธานอาเซียน

รัฐสมาชิกที่ดำรงตำแหน่งประธานอาเซียนจะต้อง

(ก) ส่งเสริมและเพิ่มพูนผลประโยชน์ และความเป็นอยู่ที่ดีของอาเซียน รวมถึงความพยายามในการสร้างประชาคมอาเซียนอย่างแข็งขัน โดยการริเริ่มทางนโยบาย การประสานงาน ฉันทามติ และความร่วมมือ

(ข) ทำให้แน่ใจว่ามีความเป็นศูนย์รวมของอาเซียน

(ค) ทำให้แน่ใจว่ามีการตอบสนองต่อปัญหาเร่งด่วนหรือสถานการณ์วิกฤติที่มีผลกระทบต่ออาเซียนอย่างมีประสิทธิภาพและทันท่วงที รวมถึงจัดให้มีคนกลางที่มีตำแหน่งน่าเชื่อถือและการจัดการอื่นเช่นว่า เพื่อแก้ไขข้อกังวลเหล่านี้โดยทันที

(ง) เป็นตัวแทนของอาเซียนในการเสริมสร้างและส่งเสริมความสัมพันธ์กับหุ้นส่วนภายนอกภูมิภาคให้ใกล้ชิดขึ้น และ

(จ) ปฏิบัติภารกิจและหน้าที่อื่นตามที่อาจได้รับมอบหมาย

ข้อ ๓๓ : พิธีการและแนวปฏิบัติทางการทูต

อาเซียนและรัฐสมาชิกจะต้องยึดมั่นในพิธีการและแนวปฏิบัติทางการทูตที่มีอยู่ในการดำเนินกิจกรรมทั้งปวงที่เกี่ยวข้องกับอาเซียน การเปลี่ยนแปลงใดๆ จะต้องได้รับความเห็นชอบจาก

คณะมนตรีประสานงานอาเซียน โดยคำแนะนำของคณะกรรมการผู้แทนถาวร

ข้อ ๓๔ : ภาษาทำงานของอาเซียน

ภาษาทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ

หมวด ๑๑

อัตลักษณ์และสัญลักษณ์

ข้อ ๓๕: อัตลักษณ์ของอาเซียน

อาเซียนจะต้องส่งเสริมอัตลักษณ์ร่วมกันของตนและความรู้สึกเป็นเจ้าของในหมู่ประชาชนของตน เพื่อให้บรรลุชะตา เป้าหมาย และคุณค่าร่วมกันของอาเซียน

ข้อ ๓๖ : คำขวัญของอาเซียน

คำขวัญของอาเซียน คือ “วิสัยทัศน์เดียว อัตลักษณ์เดียว ประชาคมเดียว”

ข้อ ๓๗ : ธงอาเซียน

ธงอาเซียนจะเป็นตามที่แสดงไว้ในภาคผนวก ๓

ข้อ ๓๘ : ดวงตราอาเซียน

ดวงตราอาเซียนจะเป็นตามที่แสดงไว้ในภาคผนวก ๔

ข้อ ๓๙ : วันอาเซียน

ให้วันที่ ๘ สิงหาคม เป็นวันอาเซียน

ข้อ ๔๐ : เพลงประจำอาเซียน

ให้อาเซียนมีเพลงประจำอาเซียน

หมวด ๑๒

ความสัมพันธ์ภายนอก

ข้อ ๔๑ : การดำเนินความสัมพันธ์ภายนอก

๑. อาเซียนจะต้องพัฒนาความสัมพันธ์ฉันท์มิตร และการเจรจา ความร่วมมือและความเป็นหุ้นส่วนเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน กับประเทศ องค์การและสถาบันระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และระหว่างประเทศ

๒. ความสัมพันธ์ภายนอกของอาเซียนจะยึดมั่นในวัตถุประสงค์และหลักการที่วางไว้ในกฎบัตรนี้

๓. อาเซียนจะเป็นพลังขับเคลื่อนขั้นแรกในการจัดการภูมิภาคที่อาเซียนได้ริเริ่มขึ้น และธำรงไว้ซึ่งความเป็นศูนย์รวมของอาเซียนในความร่วมมือระดับภูมิภาคและการสร้างประชาคม

๔. ในการดำเนินความสัมพันธ์ภายนอกของอาเซียน รัฐสมาชิกจะประสานงานและพยายามพัฒนาท่าทีร่วมและดำเนินการร่วมกัน บนพื้นฐานของเอกภาพและความสามัคคี

๕. แนวนโยบายยุทธศาสตร์ของความสัมพันธ์ภายนอกของอาเซียนให้กำหนดโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียนโดยการเสนอแนะของที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน

๖. ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนจะทำให้แน่ใจว่าความสัมพันธ์ภายนอกของอาเซียนดำเนินไปอย่างเสมอต้นเสมอปลายและเป็นไปในทางที่สอดคล้องกัน

๗. อาเซียนสามารถทำความตกลงกับประเทศ หรือองค์การและสถาบันระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาคและระหว่างประเทศ กระบวนการทำความตกลงดังกล่าวให้กำหนดโดยคณะมนตรีประสานงานอาเซียนโดยการหารือกับคณะมนตรีประชาคมอาเซียน

ข้อ ๔๒ : ผู้ประสานงานกับคู่เจรจา

๑. ในฐานะผู้ประสานงานประเทศ ให้รัฐสมาชิกผลัดกันรับผิดชอบภาพรวมการประสานงานและส่งเสริมผลประโยชน์ของอาเซียนในความสัมพันธ์ระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาที่เกี่ยวข้อง องค์การและสถาบันระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

๒. ในส่วนที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์กับหุ้นส่วนภายนอก นอกจากหน้าที่อื่นแล้ว ให้ผู้ประสาน-งานประเทศ

(ก) เป็นผู้แทนอาเซียน และเพิ่มพูนความสัมพันธ์ บนพื้นฐานของความเคารพซึ่งกันและกันและความเสมอภาค โดยสอดคล้องกับหลักการของอาเซียน

(ข) เป็นประธานร่วมในการประชุมที่เกี่ยวข้องระหว่างอาเซียนและหุ้นส่วนภายนอก และ

(ค) รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการอาเซียนในประเทศที่สามและองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๔๓ : คณะกรรมการอาเซียนในประเทศที่สามและองค์การระหว่างประเทศ

๑. คณะกรรมการอาเซียนในประเทศที่สามอาจตั้งขึ้นในประเทศที่มิใช่สมาชิกอาเซียน ประกอบด้วยหัวหน้าคณะผู้แทนทางทูตของรัฐสมาชิกอาเซียน คณะกรรมการในลักษณะเดียวกันอาจจัดตั้งขึ้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์การระหว่างประเทศต่างๆ คณะกรรมการเช่นว่าจะต้องส่งเสริมผลประโยชน์และอัตลักษณ์ของอาเซียนในประเทศและองค์การระหว่างประเทศเจ้าภาพ

๒. ให้ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนกำหนดกฎว่าด้วยขั้นตอนการดำเนินงานของคณะกรรมการเช่นว่า

ข้อ ๔๔ : สถานภาพของภาคีภายนอก

๑. ในการดำเนินความสัมพันธ์ภายนอกของอาเซียน ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนอาจมอบสถานภาพอย่างเป็นทางการให้แก่ภาคีภายนอกในฐานะประเทศคู่เจรจา ประเทศคู่เจรจาเฉพาะด้าน หุ้นส่วนเพื่อการพัฒนา ผู้สังเกตการณ์พิเศษ ผู้ได้รับเชิญ หรือสถานภาพอื่นที่อาจจัดตั้งขึ้นต่อไป

๒. อาเซียนอาจเชิญภาคีภายนอกให้เข้าร่วมการประชุมหรือกิจกรรมความร่วมมือโดยมิต้องกำหนดให้สถานภาพอย่างเป็นทางการใดๆ ตามกฎว่าด้วยขั้นตอนการดำเนินงาน

ข้อ ๔๕ : ความสัมพันธ์กับระบบสหประชาชาติและองค์การและสถาบันระหว่างประเทศอื่น

๑. อาเซียนอาจขอสถานภาพที่เหมาะสมกับระบบสหประชาชาติ รวมทั้งกับองค์การและสถาบันระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และระหว่างประเทศอื่น

๒. คณะมนตรีประสานงานอาเซียนจะเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของอาเซียนในองค์การและสถาบันระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และระหว่างประเทศอื่น

ข้อ ๔๖ : การส่งผู้แทนอย่างเป็นทางการของรัฐที่มิใช่รัฐสมาชิกอาเซียนประจำอาเซียน

รัฐที่มิใช่สมาชิกอาเซียนและองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาลที่เกี่ยวข้องอาจแต่งตั้งและส่งเอกอัครราชทูตเป็นผู้แทนอย่างเป็นทางการประจำอาเซียน ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนจะเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการส่งผู้แทนอย่างเป็นทางการเช่นว่า

หมวด ๑๓

บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติสุดท้าย

ข้อ ๔๗ : การลงนาม การให้สัตยาบัน การเก็บรักษา และการมีผลใช้บังคับ

๑. กฎบัตรนี้จะต้องได้รับการลงนามโดยรัฐสมาชิกอาเซียนทั้งหมด

๒. กฎบัตรนี้จะอยู่ใต้บังคับของการให้สัตยาบันจากรัฐสมาชิกอาเซียนทุกรัฐตามกระบวนการภายในของแต่ละรัฐ

๓. สัตยาบันสารจะต้องเก็บรักษาไว้กับเลขาธิการอาเซียน ซึ่งจะแจ้งให้รัฐสมาชิกทุกรัฐทราบถึงการส่งมอบสัตยาบันสารแต่ละฉบับโดยพลัน

๔. กฎบัตรนี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบหลังจากวันที่มีการส่งมอบสัตยาบันสารฉบับที่สิบให้แก่เลขาธิการอาเซียน

ข้อ ๔๘ : การแก้ไข

๑. รัฐสมาชิกใดๆ อาจเสนอข้อแก้ไขกฎบัตร

๒. ข้อเสนอแก้ไขกฎบัตรจะต้องยื่นโดยคณะมนตรีประสานงานอาเซียนโดยฉันทามติต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียนเพื่อตัดสิน

๓. ข้อแก้ไขกฎบัตรที่ได้ตกลงกันโดยฉันทามติโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียนจะต้องได้รับการสัตยาบันจากรัฐสมาชิกทุกรัฐ ตามข้อ ๔๗

๔. ข้อแก้ไขใดๆ จะมีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบหลังจากวันที่มีการส่งมอบสัตยาบันสารฉบับสุดท้ายต่อเลขาธิการอาเซียน

ข้อ ๔๙ : อำนาจและหน้าที่และกฎว่าด้วยขั้นตอนการดำเนินงาน

นอกจากจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในกฎบัตรนี้ คณะมนตรีประสานงานอาเซียนจะเป็นผู้กำหนดอำนาจและหน้าที่และกฎว่าด้วยขั้นตอนการดำเนินงานและต้องทำให้แน่ใจว่าอำนาจหน้าที่และกฎว่าด้วยขั้นตอนการดำเนินงานสอดคล้องกัน

ข้อ ๕๐ : การทบทวน

กฎบัตรนี้อาจได้รับการทบทวนเมื่อครบห้าปีหลังจากที่มีผลใช้บังคับหรือตามที่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

ข้อ ๕๑ : การตีความกฎบัตร

๑. เมื่อรัฐสมาชิกใดๆ ร้องขอ ให้สำนักงานเลขาธิการอาเซียนตีความกฎบัตรตามกฎว่าด้วยขั้นตอนการดำเนินงานที่กำหนดโดยคณะมนตรีประสานงานอาเซียน

๒. ให้ระงับข้อพิพาทใดๆ ที่เกิดจากการตีความกฎบัตรตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในหมวด ๘

๓. หัวและชื่อที่ใช้ในแต่ละหมวดและในแต่ละข้อของกฎบัตรนี้มีไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในการอ้างอิงเท่านั้น

ข้อ ๕๒ : ความต่อเนื่องทางกฎหมาย

๑. สนธิสัญญา อนุสัญญา ความตกลง ข้อตกลง ปฏิญญา พิธีสาร และตราสารอาเซียนอื่นๆ ทั้งหมด ซึ่งมีผลใช้บังคับแล้วก่อนการมีผลใช้บังคับของกฎบัตรนี้ ให้มีผลใช้ได้ต่อไป

๒. ในกรณีที่เกิดความไม่สอดคล้องกันระหว่างสิทธิและพันธกรณีของรัฐสมาชิกอาเซียนภายใต้ตราสารดังกล่าวและกฎบัตรนี้ ให้ยึดถือกฎบัตรนี้เป็นสำคัญ

ข้อ ๕๓ : ต้นฉบับ

ให้ส่งมอบต้นฉบับภาษาอังกฤษของกฎบัตรนี้ที่ลงนามแล้วแก่เลขาธิการอาเซียน ซึ่งจะจัดทำสำเนาที่ได้รับการรับรองให้แก่รัฐสมาชิกแต่ละรัฐ

ข้อ ๕๔ : การจดทะเบียนกฎบัตรอาเซียน

ให้เลขาธิการอาเซียนจดทะเบียนกฎบัตรอาเซียนกับสำนักเลขาธิการสหประชาชาติ ตามข้อ 102 วรรค ๑ ของกฎบัตรสหประชาชาติ

ข้อ ๕๕ : สินทรัพย์ของอาเซียน

ให้สินทรัพย์และกองทุนขององค์การอยู่ในนามของอาเซียน

ทำ ณ สิงคโปร์ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ปี ค.ศ. ๒๐๐๗

(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)
แผนงานการจัดตั้ง
ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน
(ค.ศ. ๒๐๐๙ - ๒๐๑๕)

****

I. บทนำ

๑. ผู้นำอาเซียนเห็นชอบต่อปฏิญญาอาเซียนคอนคอร์ดสอง (บาหลี คอนคอร์ดสอง) ที่บาหลี ประเทศอินโดนีเซีย เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๖ เพื่อจัดตั้งประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๖๓ ประชาคมอาเซียนที่จัดตั้งขึ้นประกอบด้วย ๓ เสา คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ซึ่งเกี่ยวข้องและส่งเสริมซึ่งกันและกันเพื่อวัตถุประสงค์ในการที่จะทำให้เกิดสันติภาพที่ยั่งยืน ความมั่นคงและความเจริญรุ่งเรืองในภูมิภาค

๒. ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๑๓ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๐ ที่เมืองเซบู ประเทศฟิลิปปินส์ ผู้นำเน้นย้ำคำมั่นในเรื่องการเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมอาเซียน ในปี ๒๕๕๘ โดยได้ลงนามในปฏิญญาเซบูว่าด้วยการเร่งรัดการจัดตั้ง ประชาคมอาเซียน ปี ๒๕๕๘

๓. ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๑๓ ที่ประเทศสิงคโปร์ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ได้เห็นพ้องให้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนเพื่อรองรับการดำเนินมาตรการต่างๆ เพื่อส่งเสริมการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

II. คุณลักษณะและองค์ประกอบ

๔. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน หรือ เอเอสซีซี มีเป้าหมายประการแรกที่จะทำให้เกิดประชาคมอาเซียนที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง และเป็นสังคมที่รับผิดชอบเพื่อก่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความเป็นเอกภาพในหมู่ประชาชาติและประชาชนอาเซียน โดยเสริมสร้างอัตลักษณ์ร่วมกัน สร้างสังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ประชาชนมีส่วนร่วม โดยมีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่และสวัสดิการของประชาชนดีขึ้น

๕. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ตอบสนองต่อความต้องการของภูมิภาคในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยดำเนินกิจกรรมที่เน้นการให้ความสำคัญกับประชาชนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อมุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนจะช่วยสนับสนุนการสร้างพื้นฐานที่แข็งแกร่งสำหรับความเข้าใจอันดี การเป็นเพื่อนบ้านที่ดีและการแบ่งปันความรับผิดชอบ

๖. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ถูกกำหนดลักษณะโดยวัฒนธรรมที่ยืดหยุ่น ยึดมั่นในหลักการ มีความร่วมมือ มีความรับผิดชอบร่วมกันเพื่อส่งเสริมการพัฒนามนุษย์และสังคม เคารพในเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ความเท่าเทียมทางเพศ การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและการส่งเสริมความยุติธรรมทางสังคม

๗. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนเคารพในความแตกต่างทางวัฒนธรรม ภาษา และศาสนาของประชาชนอาเซียน จึงได้เน้นคุณค่าร่วมกัน ท่ามกลางความเป็นเอกภาพในความหลากหลาย โดยปรับให้เข้ากับสถานการณ์ โอกาสและสิ่งท้าทายในปัจจุบัน

๘. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ให้ความสำคัญกับมิติทางสังคมในเรื่องการลดช่องว่างการพัฒนา โดยขจัดความแตกต่างทางการพัฒนาระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน

๙. ตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนครอบคลุมคุณลักษณะ ดังนี้

ก. การพัฒนามนุษย์

ข. การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม

ค. ความยุติธรรมและสิทธิ

ง. ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

จ. การสร้าง อัตลักษณ์อาเซียน

ฉ. การลดช่องว่างการพัฒนา

A. การพัฒนามนุษย์

๑๐. อาเซียนจะส่งเสริมความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน โดยประชาชนเข้าถึงโอกาสอย่างเที่ยงธรรมในการพัฒนามนุษย์ โดยส่งเสริมและลงทุนในด้านการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต การฝึกอบรมและการเสริมสร้างขีดความสามารถ ส่งเสริมนวัตกรรมและการประกอบการ ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาศาสตร์เชิงประยุกต์และเทคโนโลยีในการดำเนินกิจกรรมการพัฒนาทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ

A1. ให้ความสำคัญกับการศึกษา

๑๑. *เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:* เน้นการบูรณาการด้านการศึกษาให้เป็นวาระการพัฒนาของอาเซียน การสร้างสังคมความรู้ โดยส่งเสริมการเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง ส่งเสริมการเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กปฐมวัย และการสร้างความตระหนักรับรู้เรื่องอาเซียนในกลุ่มเยาวชน ผ่านทางการศึกษาและกิจกรรมต่างๆ เพื่อสร้างอัตลักษณ์อาเซียนบนพื้นฐานของมิตรภาพและความร่วมมือซึ่งกันและกัน

มาตรการ:

i. ประเทศสมาชิกอาเซียนเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานภายในปี ๒๕๕๘ โดยขจัดการไม่รู้หนังสือ และให้หลักประกันทางการศึกษาภาคบังคับอย่างเท่าเทียมกันทุกเพศ โดยเปิดโอกาสอย่างเท่าเทียม โดยไม่คำนึงถึงสถานะทางสังคม เชื้อชาติหรือชาติพันธุ์ หรือความพิการ โดยมีเป้าหมายที่จะบรรลุร้อยละเจ็ดสิบภายในปี ๒๕๕๔

ii. ปรับปรุงคุณภาพและความเหมาะสมของการศึกษารวมทั้งการฝึกอบรมทางด้านเทคนิค วิชาชีพและทักษะ ในการศึกษาในภูมิภาคอาเซียน โดยพัฒนาโครงการให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการรวมทั้งการฝึกอบรมครูผู้สอนและจัดโครงการแลกเปลี่ยนเจ้าหนาที่ด้านการศึกษาระดับสูงภายในปี ๒๕๕๒ โดยเฉพาะในประเทศกัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม - ซี แอล เอ็ม วี

iii. ทบทวนเป็นระยะในเรื่องโครงการให้ทุนของอาเซียน เพื่อให้ทุนการ ศึกษามีลักษณะสมเหตุสมผล และมีความสอดคล้องกัน เพื่อผลลัพธ์ที่ดีขึ้น

iv. ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศในการส่งเสริมการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเฉพาะในกลุ่มที่ถูกละเลย โดยการเปิดกว้างการศึกษาทางไกลและการศึกษาทางอินเตอร์เน็ต

v. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายทางด้านการศึกษาในทุกระดับ ระหว่างสถาบันการศึกษา และสานต่อการสร้างเครือข่ายระหว่างมหาวิทยาลัย ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนนักเรียน เจ้าหน้าที่ด้านการ ศึกษาและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งจัดตั้งกลุ่มวิจัยระหว่างสถาบันการศึกษาขั้นสูงในอาเซียน โดยประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับองค์การรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ซีมีโอ) และเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (เอยูเอ็น)

vi. ส่งเสริมการเข้าถึงการศึกษาอย่างเท่าเทียม สำหรับสตรีและเด็กผู้หญิงและส่งเสริมการแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดี ในเรื่องความละเอียดอ่อนทางเพศในหลักสูตรการศึกษา

vii. เสริมสร้างการประสานงานกับองค์การระหว่างประเทศ และองค์การในระดับภูมิภาคทางด้านการศึกษา เพื่อเสริมสร้างคุณภาพของการศึกษาในภูมิภาค

viii. บรรจุเรื่องค่านิยมร่วมและมรดกทางวัฒนธรรมในหลักสูตร รวมทั้งพัฒนาสื่อการสอนในเรื่องดังกล่าว โดยเริ่มในปี ๒๕๕๑

ix. จัดทำหลักสูตรเกี่ยวกับอาเซียนศึกษาทั้งในระดับประถม มัธยมและการศึกษาขั้นสูง

x. สานต่อโครงการพัฒนาผู้นำเยาวชนอาเซียนและโครงการใกล้เคียง ที่มีเป้าหมายเดียวกัน และส่งเสริมการสร้างเครือข่ายศิษย์เก่าโครงการเยาวชนอาเซียนเพื่อส่งเสริมความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และความเข้าใจซึ่งกันและกัน

xi. สนับสนุนการเรียนภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียน และส่งเสริมการแลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษา

xii. จัดการแข่งขันกีฬาอาเซียนระดับมหาวิทยาลัย เยาวชนอาสาสมัครอาเซียนเพื่อสันติภาพ เกมส์คอมพิวเตอร์อาเซียน การแข่งโอลิมปิกวิทยาศาสตร์อาเซียน เพื่อส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์และความเข้าใจในหมู่เยาวชนของภูมิภาค

xiii. สานต่อการดำเนินโครงการรางวัลเยาวชน อาทิ รางวัลวันเยาวชนอาเซียน และโครงการสิบองค์กรเยาวชนที่ประสบความสำเร็จ (เทโย อาเซียน) เพื่อเป็นการแสดงการยอมรับบุคคลและองค์กรเยาวชนที่มีบทบาทช่วยส่งเสริมความคิดเกี่ยวกับอาเซียน และคุณค่าเกี่ยวกับอาเซียนในหมู่เยาวชนทั่วภูมิภาค

xiv. ดำเนินการจัดตั้งกองทุนสำหรับเยาวชนอาเซียนเพื่อสนับสนุนโครงการ และกิจกรรมต่างๆ ของเยาวชนในอาเซียน

xv. จัดตั้งเวทีเพื่อเสริมสร้างเครือข่ายและแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในเรื่องยุทธศาสตร์และกลไกการพัฒนาเด็กและเยาวชนในอาเซียน

xvi. แลกเปลี่ยนนักแสดงทางวัฒนธรรมและนักวิชาการระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนผ่านระบบการศึกษาเพื่อให้เข้าถึงมากขึ้นและมีความเข้าใจในเรื่องความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกอาเซียน

xvii. ส่งเสริมให้มีทางเลือกในการศึกษาระดับสูงในประเทศสมาชิกอาเซียนผ่านโครงการหนึ่งหลักสูตรในต่างประเทศหรือหนึ่งปีในต่างประเทศ

xviii. สนับสนุนให้ประชาชนในประเทศสมาชิกอาเซียนมีความเชี่ยวชาญภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามารถติดต่อสื่อสารกันได้โดยตรง และสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมกับชุมชนนานาชาติ

xix. ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

xx. ดำเนินการจัดตั้งตัวชี้วัดการพัฒนาเยาวชนอาเซียนเพื่อประเมินผลที่ได้รับและประสิทธิภาพของโครงการเยาวชนต่างๆ ในภูมิภาคเพื่อช่วยประเทศสมาชิกในการวางแผนกิจกรรมเยาวชนใหม่

xxi. ส่งเสริมการพัฒนาเรื่องการดูแลเด็กเล็กโดยการแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีที่สุด ประสบการณ์และการเสริมสร้างขีดความสามารถ

A2. การลงทุนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๑๒. *เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:* ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ของอาเซียน โดยดำเนินกิจกรรมเชิงยุทธศาสตร์และพัฒนาคุณสมบัติ ความ สามารถ การเตรียมความพร้อมที่ดีให้กับแรงงานอาเซียนเพื่อที่จะเอื้อต่อการรับมือกับประโยชน์และกับสิ่งท้าทายต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นจากการรวมตัวในภูมิภาคได้

มาตรการ:

i. จัดทำการสำรวจในปี ๒๕๕๒ และเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับศูนย์การเรียนรู้ที่มีอยู่ในเรื่องการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในภูมิภาคอาเซียน

ii. ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางธุรกิจระหว่างประเทศในสถานที่ทำงาน

iii. จัดทำการประเมินเพื่อกำหนดความต้องการการฝึกอบรมในอาเซียน โดยเฉพาะในประเทศกัมพูชา ลาว และเวียดนาม เพื่อร่วมกันจัดทำโครงการความร่วมมือทางด้านวิชาการสำหรับผู้ใช้แรงงาน

iv. ส่งเสริมทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้กับผู้ใช้แรงงานในอาเซียนโดยการจัดหลักสูตรหรือโครงการฝึกอบรมร่วมกัน

v. จัดการฝึกอบรมทักษะเพื่อคำนึงถึงความแตกต่างทางเพศสำหรับผู้ฝึกในประเทศสมาชิกอาเซียนโดยเฉพาะประเทศกัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม ภายในปี ๒๕๕๓

vi. ออกแบบและดำเนินโครงการฝึกอบรมที่จะสนองตอบความต้องการของโรงงานอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าเพิ่มสูง เพื่อช่วยเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของอาเซียนในระดับโลก

vii. จัดทำแผนปฏิบัติงานความร่วมมือระดับภูมิภาคสำหรับการพัฒนาทักษะในสตรี เยาวชน และผู้พิการ

viii. จัดการแข่งขันด้านทักษะในอาเซียนเป็นประจำเพื่อสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาในหมู่ผู้ใช้แรงงานในอาเซียนโดยเฉพาะความพยายามที่จะบรรลุมาตรฐานในเรื่องขีดความสามารถของภูมิภาค

A3. ส่งเสริมการจ้างงานที่เหมาะสม

๑๓. *เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:* เน้นส่งเสริมให้รวมหลักการการทำงานอย่างถูกต้องและเหมาะสมไว้ในวัฒนธรรมการทำงานของอาเซียนรวมถึงสุขภาพและความปลอดภัยในที่ทำงาน และทำให้เกิดความมั่นใจว่าการส่งเสริมการบริหารกิจการจะเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายการจ้างงานของอาเซียนเพื่อให้บรรลุผลตามยุทธศาสตร์การจ้างงาน

มาตรการ:

i. เสริมสร้างขีดความสามารถของภาครัฐในการติดตามตลาดแรงงานและตัวชี้วัดทรัพยากรมนุษย์และคิดค้นนโยบายรองรับผลกระทบต่อสังคม

ii. จัดทำกรอบด้านทักษะระดับชาติเพื่อนำไปสู่การยอมรับทักษะในระดับอาเซียน

iii. พยายามจัดตั้งเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญด้านอุตสาหกรรมในอาเซียน เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างอุตสาหกรรมที่แข็งแกร่ง มีความกลมกลืน มีผลผลิตมากขึ้นและมีงานที่ดี ภายในปี ๒๕๕๓

iv. ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการในเรื่องความปลอดภัยในวิชาชีพและกรอบสุขภาพในระดับชาติสำหรับอาเซียนตามที่ได้รับการยืนยันโดยอาเซียน-โอชเน็ต

A4. ส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศ (ไอซีที)

๑๔. *เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:* เน้นการดำเนินโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่ส่งเสริมการปฏิบัติตามข้อริเริ่มของภูมิภาคด้านไอซีที

มาตรการ:

i. ดำเนินโครงการเสริมสร้างขีดความสามารถ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้าน ไอซีทีในอาเซียน โดยเฉพาะในกลุ่มสตรี เด็ก ผู้สูงวัย และผู้พิการ

ii. ส่งเสริมการใช้ไอซีทีในเชิงบวก โดยเฉพาะอินเตอร์เน็ต

iii. สนับสนุนการใช้ไอซีทีในทุกระดับการศึกษา

iv. ริเริ่มการเริ่มใช้ไอซีทีในโรงเรียนประถมให้เร็วขึ้น

v. ส่งเสริมการใช้ไอซีทีเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ทางอินเตอร์เน็ต

vi. พัฒนาผู้ใช้แรงงานและกำลังคนเพื่อการมีวิชาชีพและความชำนาญทางด้านไอซีที

A5. การอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชิงประยุกต์

๑๕. *เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:* พัฒนานโยบายและกลไกเพื่อสนับสนุนความร่วมมือในด้านการวิจัยการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การถ่ายทอดเทคโนโลยีรวมทั้งในเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งเครือข่ายสถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

มาตรการ:

i. จัดตั้งเครือข่ายศูนย์การเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมความร่วมมือและแลกเปลี่ยนการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย การถ่ายทอดเทคโนโลยีและการค้า และการวิจัยร่วมกันและการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีภายในปี ๒๕๕๔

ii. เสริมสร้างการทำวิจัยร่วมกันและการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเชิงประยุกต์เพื่อการเสริมสร้างให้ประชาคมมีความกินดีอยู่ดี

iii. อำนวยความสะดวกในเรื่องการแลกเปลี่ยนและเคลื่อนย้ายนักวิทยาศาสตร์และนักวิจัยจากสถาบันทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้งของภาครัฐและเอกชน โดยให้สอดคล้องกับกฎหมายกฎระเบียบและนโยบายระดับชาติ

iv. จัดตั้งพันธมิตรทางยุทธศาสตร์ร่วมกับภาคเอกชนเพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านการวิจัยและการพัฒนา รวมทั้งการถ่ายทอดเทคโนโลยีและการค้า

v. ให้ทุนการศึกษาในอาเซียนเพื่อสนับสนุนสถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเสมือนจริงอาเซียน (เอวิสท์) และกิจกรรมทางด้านวิทยาศาสตร์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

vi. เพิ่มการตระหนักรับรู้ในเรื่องวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีเชิงประยุกต์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน จัดทำตัวชี้วัดทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี เพื่อให้ผู้วางแผนด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมใช้ประโยชน์ในการพัฒนายุทธศาสตร์ทางด้านทรัพยากรมนุษย์

vii. ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ประโยชน์เครือข่ายทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีอาเซียน และเครือข่ายวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีอื่นๆ

viii. ส่งเสริมการพัฒนาการใช้และการแลกเปลี่ยนการใช้ระบบดิจิตอลในประเทศสมาชิกอาเซียน

A6. เสริมสร้างทักษะในการประกอบการสำหรับสตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

๑๖. *เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:* เน้นส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ กลุ่มผู้ด้อยโอกาส และกลุ่มชายขอบในกำลังแรงงานที่มีผลผลิต โดยการฝึกอบรมการฝีมือเพื่อปรับปรุงคุณภาพความเป็นอยู่ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการพัฒนาชาติและการรวมตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียน

มาตรการ:

i. จัดตั้งเวทีอาเซียนด้านผู้ประกอบการเยาวชน ภายใต้กรอบความร่วมมือรายสาขาด้านแรงงานเยาวชน การศึกษา ภายในปี ๒๕๕๒

ii. จัดตั้งเครือข่ายผู้ประกอบการสตรี ภายในปี ๒๕๕๓ และเสริมบรรยากาศสำหรับผู้ประกอบการสตรีในภูมิภาค รวมทั้งการเข้าถึงเงินกู้/สินเชื่อรายย่อยไร้หลักประกัน เทคโนโลยี การฝึกอบรม การตลาด และการให้บริการการคุ้มครองทางสังคม

iii. สร้างเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญในเรื่องการประกอบการ โดยเฉพาะในการฝึกอบรมทางด้านทักษะสำหรับเด็กที่ออกจากโรงเรียน ผู้สูงอายุและผู้พิการ ภายในปี ๒๕๕๓

A7. พัฒนาสมรรถภาพของระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ. เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ)

๑๗. *เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:* เน้นการจัดตั้งระบบราชการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีความรับผิดชอบและมีความน่าเชื่อถือ โดยการเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรบุคคลในระบบราชการของอาเซียน และเพิ่มความร่วมมือระหว่างรัฐสมาชิกอาเซียน

มาตรการ:

i. พัฒนายุทธศาสตร์เพื่อดำเนินการตามแผนปฏิบัติการการประชุมอาเซียนว่าด้วยกิจการด้านพลเรือน (เอซีซีเอสเอ็ม) (๒๕๕๑-๒๕๕๕) ภายในปี ๒๕๕๒

ii. ให้เอซีซีเอสเอ็มสนับสนุนการประสานงานในอาเซียนเพื่อให้ระบบราชการมีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบต่อสาธารณชนและมีธรรมาภิบาล รวมทั้งสนับสนุนการจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการในด้านเหล่านี้ประจำทุกปี โดยให้เริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๕๑

iii. เสริมสร้างขีดความสามารถของศูนย์ทรัพยากรอาเซียนภายใต้เอซีซีเอสเอ็มเพื่อพัฒนาและจัดโครงการฝึกอบรมเพื่อช่วยประเทศสมาชิกอาเซียน

iv. พัฒนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญและผู้ฝึกเพื่อเป็นทรัพยากรบุคคลในโครงการฝึกอบรมและเสริมสร้างขีดความสามารถของพลเรือน

v. พัฒนาคู่มือและหลักสูตรให้เหมาะสมสำหรับเพศและการพัฒนา และหลักจริยธรรมและธรรมาภิบาล สำหรับการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน

vi. พัฒนาและจัดโครงการฝึกอบรมโดยเน้นการเสริมสร้างขีดความ สามารถเพื่อแลกเปลี่ยนกันในระบบราชการอาเซียนภายใต้การประชุมอาเซียนว่าด้วยกิจการด้านพลเรือน

vii. กระชับความร่วมมือในการประสานงานเพื่อบรรลุการพัฒนาพลเรือนที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล มีความสามารถ น่าเชื่อถือและตอบสนองต่อระบบราชการในอาเซียน โดยดำเนินผ่านกิจกรรมของศูนย์ทรัพยากรอาเซียนต่างๆ (เออาซี) กรอบความร่วมมือรายสาขา และกิจกรรมระดับภูมิภาคที่สนับสนุนการดำเนินการสาขาความสำคัญของเอซีซีเอสเอ็ม

viii. จัดทำนโยบายและโครงการภายใต้การรณรงค์ที่ยั่งยืนในระบบราชการเพื่อให้แผนงานเอซีซีเอสเอ็ม (๒๕๕๑-๒๕๕๕) บรรลุผลสำเร็จ ส่งเสริมความโปร่งใส ความซื่อสัตย์ คำนึงถึง

สิ่งแวดล้อม เคารพหลักสิทธิมนุษยชนและความเท่าเทียมทางเพศ ใส่ใจและปฏิบัติอย่างเป็นพิเศษต่อคนยากไร้ รวมถึงให้ข้าราชการอาเซียนผู้ซึ่งควรจะเป็นผู้นำและผู้ให้การสนับสนุนเป้าหมายของเอเอสซีซี

ix. เพิ่มและจัดตั้งกลไกเพื่อการบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งมาตรฐานการบริการปฏิกิริยาจากประชาชน และระบบจัดอันดับแสดงฐานะการผลิต

x. ขยายบทบาทของประชาสังคมและกลุ่มประชาชน ในหลักจริยธรรมและธรรมาภิบาล

B. การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม

๑๘. อาเซียนมีพันธกรณีในการส่งเสริมความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนโดยลดความยากจนและส่งเสริมการคุ้มครองและสวัสดิการสังคม การสร้างสภาพแวดล้อมที่มั่นคงปลอดภัย และปลอดยาเสพติด การเตรียมความพร้อมเรื่องภัยพิบัติ และการจัดการกับข้อกังวลเกี่ยวกับการพัฒนาสุขภาพ

B1. การขจัดความยากจน

๑๙. *เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:* เน้นการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำในด้านสังคมและเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน รวมถึงการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (เอ็มดีจี) ของสหประชาชาติ ในด้านการกำจัดความยากจนและความหิวโหย

มาตรการ:

i. พัฒนาและดำเนินตามแผนงานอาเซียนเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษของสหประชาชาติโดยหารือกับกรอบสาขาความร่วมมือต่างๆ เพื่อจะกำหนดและขยายความร่วมมือทางวิชาการในการลดความยากจน

ii. สนับสนุนข้อริเริ่มที่ขับเคลื่อนโดยประเทศสมาชิกอาเซียนในการลดความยากจนเพื่อนำไปสู่การลดช่องว่างทางการพัฒนาระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน

iii. เพิ่มความพยายามในการดำเนินโครงการที่เกี่ยวข้องกับการขจัดความยากจน โดยเฉพาะในด้านโครงสร้างพื้นฐานในชนบท แหล่งน้ำ สุขาภิบาล ภายใต้ข้อริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียน และกรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคอื่นๆ

iv. ปรับปรุงขีดความสามารถของอาเซียนในการประเมินความยากจนอย่างง่ายและสามารถปฏิบัติได้และติดตามกลยุทธ์ในการลดความยากจนภายใต้ระบบที่มีค่ากำหนด โดยครอบคลุมให้มากที่สุด

v. ให้ความช่วยเหลือครอบครัวที่ยากจนด้วยระบบสนับสนุนที่เหมาะสมเพื่อให้คนเหล่านั้นพึ่งพาตนเองได้

vi. กระชับความร่วมมือของอาเซียนในด้านเงินทุนกู้ยืมขนาดเล็ก รวมทั้งกระชับความร่วมมือและเครือข่ายระหว่างสถาบันด้านการเงินในพื้นที่ยากจนโดยคำนึงถึงค่านิยมและประเพณีท้องถิ่น รวมทั้งการรับมือกับปัญหาความยากจนในกลุ่มสตรี

vii. พยายามจัดตั้งธนาคารข้อมูลอาเซียนในเรื่องความยากจนและโครงการลดความยากจนโดยแบ่งปันข้อมูลระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน

viii. สานต่อการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดโดยการจัดสัมมนาและสัมมนาเชิงปฏิบัติการในเรื่องการลดความยากจนเป็นประจำในประเทศสมาชิกอาเซียนและประเทศคู่เจรจา

ix. จัดตั้งเครือข่ายอาเซียนด้านการพัฒนาครอบครัว

x. สนับสนุนขบวนการอาสาสมัครชนบทและให้มีการแลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญเยาวชนวิชาชีพด้านการพัฒนาชนบทในอาเซียน

B2. เครือข่ายความปลอดภัยทางสังคมและความคุ้มกันจากผลกระทบด้านลบจากการรวมตัวอาเซียนและโลกาภิวัตน์

๒๐. *เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:* ให้ความมั่นใจว่าประชาชนอาเซียนทุกคนได้รับสวัสดิการสังคมและการคุ้มกันจากผลกระทบเชิงลบจากโลกาภิวัตน์และการรวมตัว โดยพัฒนาคุณภาพ ความครอบคลุมและความยั่งยืนของการคุ้มครองทางสังคม และเพิ่มความสามารถในการจัดการความเสี่ยงทางด้านสังคม

มาตรการ:

i. จัดการสำรวจระบอบการปกป้องทางด้านสังคมที่มีอยู่ในอาเซียน

ii. ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในเรื่องระบบความมั่นคงทางด้านสังคม

iii. ให้มีเรื่องการป้องกันทางด้านสังคมในความร่วมมืออาเซียนในด้านแนวปฏิบัติที่เกี่ยวกับแรงงาน

iv. พิจารณาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งระบบประกันสังคมที่จะครอบคลุมแรงงานอย่างไม่เป็นทางการ

v. จัดตั้งเครือข่ายหน่วยงานที่ทำหน้าที่ดูแลสังคมในการส่งเสริมการกินดีอยู่ดีและชีวิตความเป็นอยู่ของคนจน คนด้อยโอกาส คนที่ถูกละเลยและคนที่ถูกเอาเปรียบที่ได้รับผลกระทบจากกระบวนการรวมตัวและโลกาภิวัตน์

vi. ศึกษากลไกการจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติทางด้านเกษตร ป่าไม้และประมง

vii. จัดทำวิจัยในเรื่องผลกระทบที่เกิดจากการรวมตัวทางเศรษฐกิจและโลกาภิวัตน์ในมุมมองทางเพศที่เกี่ยวข้องเพื่อเตรียมการในมาตรการที่แต่ละเพศจะมีส่วนร่วมอย่างเหมาะสม

viii. ดำเนินการที่เหมาะสมและออกมาตรการป้องกันการใช้อินเตอร์เน็ตในทางที่ผิดและการกระทำอนาจารต่อผู้หญิง เด็กและกลุ่มอื่นๆ

ix. ดำเนินการที่เหมาะสมและออกมาตรการป้องกันการใช้อินเตอร์เน็ตในการก่อกวนสังคม สร้างความเกลียด การแบ่งแยกและการไม่ยอมรับความคิดที่แตกต่าง

x. กระชับความร่วมมือของอาเซียนในการปกป้องแรงงานย้ายถิ่นฐานที่เป็นสตรี

B3. ส่งเสริมความมั่นคงและความปลอดภัยด้านอาหาร

๒๑. *เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:* ให้ความมั่นใจว่าประชาชนอาเซียนทุกคนมีอาหารเพียงพอตลอดเวลาและให้ความมั่นใจในความปลอดภัยด้านอาหารในรัฐสมาชิกอาเซียน

มาตรการ:

i. ปรับกฎระเบียบทางด้านความมั่นคงทางอาหารระดับชาติให้เข้ากับมาตรฐานระดับนานาชาติที่ได้รับการยอมรับ รวมทั้งมาตรการการกักกันและการตรวจสอบสำหรับการเคลื่อนย้ายพืชและสัตว์และผลผลิตที่ทำจากพืชและสัตว์

ii. เสริมสร้างงานภายใต้คณะทำงานผู้ประสานงานเรื่องความมั่นคงด้านอาหารเพื่อประสานงานกับหน่วยงานหลักและหน่วยงานย่อยด้านอาหารของอาเซียนได้ดีขึ้นรวมทั้งการปฏิบัติแผนงานต่างๆ

iii. ส่งเสริมให้ผู้ผลิตทุกระดับผลิตอาหารที่ปลอดภัยและดีต่อสุขภาพ

iv. จัดทำกรอบกฎหมายในด้านอาหารที่เป็นแบบอย่างและเสริมสร้างการตรวจสอบอาหาร ระบบการออกใบรับรอง ตั้งแต่ทุ่งนาถึงโต๊ะอาหารในประเทศสมาชิกอาเซียน

v. สร้างเครือข่ายของห้องปฏิบัติการด้านอาหารที่มีประสิทธิภาพของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่ออำนวยความสะดวก ในการแลกเปลี่ยนข่าวสาร ข้อมูล การค้นหาประสบการณ์ แนวปฏิบัติการที่ดีที่สุดที่เกี่ยวกับห้องปฏิบัติการด้านอาหาร และเทคโนโลยีใหม่ๆ

vi. เสริมสร้างขีดความสามารถของประเทศสมาชิกอาเซียนในการวิเคราะห์เรื่องความเสี่ยง

vii. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและบทบาทของผู้บริโภคในด้านความปลอดภัยอาหาร

viii. ส่งเสริมบทบาทของคณะกรรมการการสำรองอาหารเพื่อความมั่นคงของอาเซียน (เอเอฟเอสอาบี) รวมทั้งเพิ่มการสำรองอาหารหลักในภูมิภาค

ix. เสริมสร้างความร่วมมือกับสถาบันทั้งในระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติและองค์กรเอกชน เพื่อประกันความมั่นคงทางอาหารในภูมิภาค

x. จัดตั้งเครือข่ายเพื่อส่งเสริมความร่วมมือการค้าอาหารทั้งในและนอกอาเซียนเพื่อความมั่นคงในการแจกจ่ายอาหารในภูมิภาค

xi. สร้างหลักประกันให้มีอาหารตลอดเวลาสำหรับประชาชนอาเซียน

xii. สนับสนุนให้ใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในการปลูกและผลิตอาหาร

xiii. ปรับปรุงคุณภาพของระบบการตรวจสอบคุณภาพและประสิทธิภาพในการรับมือกับโรคที่ติดจากอาหารและการระบาดของโรคอาหารเป็นพิษโดยให้มีการแบ่งปันข้อมูลและแลกเปลี่ยนความเชี่ยวชาญ

xiv. ส่งเสริมการสนับสนุนให้ผู้ผลิตผลิตอาหารที่ปลอดภัยและดีต่อสุขภาพ ผ่านทางการศึกษาและการสื่อสารไปยังกลุ่มชุมชนเพื่อให้เป็นกำลังที่จะสนับสนุนอาหารปลอดภัย

xv. หาโอกาสจัดการหารือ การประชุม เพื่อประสานความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อให้ช่วยส่งเสริมความมั่นคงและความปลอดภัยด้านอาหาร

xvi. บูรณาการมาตรการดังกล่าวข้างต้นเข้าไว้ในแผนปฏิบัติการอย่างครอบคลุมโดยมีเป้าหมายในการปรับปรุงอาหารให้ดีต่อสุขภาพมากขึ้น

B4. การเข้าถึงการดูแลสุขภาพและส่งเสริมการดำรงชีวิตที่มีสุขภาพ

๒๒. *เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:* เน้นการเข้าถึงการรักษาสุขภาพการบริการทางการแพทย์และยาที่เพียงพอและราคาถูก และส่งเสริมให้ประชาชนอาเซียนดำรงชีวิตที่มีสุขภาพสมบูรณ์

มาตรการ:

i. ส่งเสริมการลงทุนในเรื่องการปรับปรุงโครงสร้างการดูแลสุขภาพขั้นพื้นฐานอย่างมีเหตุผล เพื่อเป็นหลักประกันทางด้านการเงินและสังคมสำหรับคนยากจนและคนที่ไม่ได้รับโอกาสทางด้านสังคมให้สามารถเข้าถึงการรับการบริการและบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษที่เกี่ยวกับทางด้านสุขภาพได้มากขึ้น

ii. ส่งเสริมข่าวสาร การศึกษาและการดำเนินกิจกรรมเพื่อสุขภาพสำหรับสาธารณชนเพื่อส่งเสริมการใช้ชีวิตอย่างมีสุขภาพที่ดีและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เช่น การรับประทานอาหาร การออกกำลังกาย และการรักษาสุขภาพจิต ให้มีลักษณะที่เข้าถึงง่าย ราคาถูกและมีความยั่งยืน

iii. ใช้ยุทธศาสตร์เพื่อเสริมสร้างการจัดการกับความเสี่ยงแบบบูรณาการ และส่งเสริมการใช้ชีวิตอย่างมีสุขภาพที่ดี เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

iv. จัดทำและรับรองกรอบความร่วมมือสำหรับอาหารและเครื่องดื่มที่ไม่เป็นผลดีต่อสุขภาพ รวมทั้งเครื่องดื่มประเภทสุราในลักษณะเดียวกับกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบ (เอฟซีทีซี)

v. ส่งเสริมการตระหนักรับรู้เกี่ยวกับผลกระทบนโยบายการค้าระดับภูมิภาคและระดับโลกและการรวมตัวทางด้านเศรษฐกิจในเรื่องสุขภาพ และจัดทำยุทธศาสตร์เพื่อที่จะลดผลกระทบในทางลบโดยการจัดสัมมนาและสัมมนาเชิงปฏิบัติการในระดับภูมิภาค แลกเปลี่ยนผลการศึกษาและเอกสารทางด้านวิชาการ

vi. จัดทำยุทธศาสตร์สำหรับอาเซียนในการเสริมสร้างขีดความสามารถและการแข่งขันในด้านสินค้าและบริการที่เกี่ยวกับสุขภาพ รวมทั้งสาขาทางด้านเภสัชกรรม

vii. จัดให้มีการวิจัยและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ข้ามประเทศในการส่งเสริมการบูรณาการด้านความปลอดภัย และประสิทธิผลของยาแผนโบราณและการแพทย์ทางเลือกเข้าไปในระบบการดูแลสุขภาพระดับ ชาติและในระดับอื่นๆ

viii. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีเกี่ยวกับอาหาร และนาโนเทคโนโลยี เพื่อช่วยการใช้ทรัพยากรชีวภาพอย่างยั่งยืน การออกแบบการผลิตและการจัดส่งยาหรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ

ix. ส่งเสริมโครงการพัฒนาระบบสารสนเทศสาธารณสุข (อี-เฮลท์) เพื่อเผยแพร่ข้อมูลที่เหมาะสมเที่ยงตรงและสมบูรณ์เพื่อประโยชน์ต่อสุขภาพของสาธารณชนอย่างทันเวลา

x. ส่งเสริมการประสานงานในเรื่องการวิจัยและการพัฒนาเกี่ยวกับสุขภาพ การใช้ชีวิตอย่างมีสุขภาพ รวมทั้งปัจจัยความเสี่ยงของการเกิดโรคไม่ติดต่อในประเทศสมาชิกอาเซียน

xi. ส่งเสริมการแบ่งปันแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในการปรับปรุงการเข้าถึงผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพรวมทั้งยาสำหรับประชาชนในอาเซียน

xii. จัดหาแรงจูงใจและสภาพการทำงานที่ดีเพื่อเป็นหลักประกันในการทำงานของเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลด้านสุขภาพในภูมิภาค ในการร่วมกับองค์กรอนามัยโลกและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพัฒนาแนวปฏิบัติที่ยุติธรรมในการคัดเลือกเจ้าหน้าที่ด้านสาธารณสุขในระดับสากลเพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลสุขภาพทั่วโลก

xiii. ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพ ยา การศึกษาด้านกายภาพและสุขภาพเพื่อให้เกิดการแบ่งปันความรู้และประสบการณ์

xiv. ส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เสริมสร้างบทบาทหน้าที่ของชุมชนและนโยบายประเด็นอ่อนไหวด้านเพศ เพื่อการปรับปรุงมาตรฐานด้านสุขภาพของชุมชน

xv. ส่งเสริมโครงการเสริมสร้างขีดความสามารถ เช่น การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านเภสัชกรรม จัดให้มีหลักสูตรการฝึกอบรมและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านการวิจัยในเรื่องเสถียรภาพ สภาพพร้อมใช้ทางชีวภาพ ชีวสมมูล การศึกษาทางคลินิก การให้กระบวนการผลิตและวิธีการวิเคราะห์

xvi. จัดตั้งและคงไว้ซึ่งระบบการตรวจสอบด้านโภชนาการในอาเซียน

xvii. ส่งเสริมการเผยแพร่แนวปฏิบัติที่ดีที่สุดเพื่อปรับปรุงการเข้าถึงการดูแลสุขภาพขั้นพื้นฐานในกลุ่มเสี่ยง หรือกลุ่มที่มีโอกาสติดเชื้อได้ง่าย ให้ความสำคัญกับโรคเบาหวาน โรคหัวใจ โรคมะเร็งและความพิการ ผ่านการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การจัดสัมมนาและแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างประเทศสมาชิก

xviii. ส่งเสริมให้ผู้บริโภคเป็นผู้มีส่วนร่วมในเรื่องการดูแลสุขภาพ โดยผู้บริโภคจะได้รับทางเลือกที่ได้รับประโยชน์มากที่สุดและมีความเสี่ยงน้อยที่สุดในการใช้ยาแผนโบราณและการแพทย์ทางเลือก

xix. ส่งเสริมให้ผู้กำหนดนโยบายเร่งรัดการดำเนินการเพื่อเพิ่มการเข้าถึงข้อมูลสุขภาพด้านเพศและการเจริญพันธุ์ และการให้บริการด้านสุขภาพอย่างเป็นมิตร และให้ความรู้แก่สังคมโดยเฉพาะผู้ปกครองและวัยรุ่นในเรื่องการเจริญพันธุ์และสุขภาพทางเพศ

xx. จัดทำโครงการและปรับปรุงระบบการตรวจสอบโรคไม่ติดต่อ เช่น โรคเบาหวาน โรคหัวใจ โรคมะเร็ง ซึ่งกลายเป็นโรคที่พบบ่อยขึ้นในชุมชนเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการใช้ชีวิต

xxi. เสริมสร้างเครือข่ายด้านสุขภาพที่มีอยู่เดิมในประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อผลักดันให้เกิดความสำเร็จในเรื่องของการเข้าถึงการบริการด้านสุขภาพและการส่งเสริมพฤติกรรมการใช้ชีวิตอย่างมีสุขภาพดี โดยแลกเปลี่ยนความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาอย่างยั่งยืนสืบต่อไป

xxii. ส่งเสริมการใช้ยาอย่างมีเหตุผล โดยเฉพาะการสั่งยาปฏิชีวนะ

xxiii. แลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์เรื่องการควบคุมราคายาเพื่อการเข้าถึงยาที่จำเป็นในประเทศสมาชิกอาเซียน

xxiv. ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนในเรื่องการจัดการและกำหนดนโยบายด้านสาธารณสุข

B5. การเพิ่มศักยภาพในการควบคุมโรคติดต่อ

๒๓. *เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:* เสริมสร้างความพร้อมและประสิทธิภาพในระดับภูมิภาค โดยบูรณาการแนวทางการป้องกันการเฝ้าระวัง ควบคุม และการสนองตอบที่ทันเวลาเพื่อแก้ปัญหาโรคติดต่อและโรคติดเชื้ออุบัติใหม่

มาตรการ:

i. เสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาความตกลงความร่วมมือระดับภูมิภาค โดยบูรณาการแนวทางการป้องกัน การควบคุม การเตรียมความพร้อมเรื่องโรคติดเชื้ออุบัติใหม่ โดยให้เป็นไปตามกฎระเบียบระหว่างประเทศว่าด้วยเรื่องสุขภาพ ปี ๒๕๔๘ และยุทธศาสตร์เอเชีย-แปซิฟิก สำหรับโรคติดต่ออุบัติใหม่ (แอปเซด)

ii. จัดตั้ง เสริมสร้างและคงไว้ซึ่งระบบการสนับสนุนระดับภูมิภาคและสร้างเครือข่ายเพื่อลดช่องว่างระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ในการ
รับมือกับโรคติดเชื้ออุบัติใหม่และโรคติดต่ออื่นๆ

iii. สร้างหลักประกันว่าคลังของยาต้านไวรัสและอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (พีพีอี) จะถูกเก็บรักษาไว้ในระดับภูมิภาคสำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อเตรียมความพร้อมอย่างทันท่วงทีในกรณีเกิดการระบาดของไข้หวัด

iv. ลดผลกระทบจากการแพร่กระจายและการระบาดของโรคติดเชื้อเอชไอวี โดยให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ การประชุมสมัชชาสหประชาชาติสมัยพิเศษว่าด้วยเรื่อง

โรคเอชไอวีและโรคเอดส์ พันธกรณี อาเซียนว่าด้วยเรื่องเอชไอวีและเอดส์ และแผนงานอาเซียนว่าด้วยเอชไอวีและโรคเอดส์ระยะที่ ๓

v. ปรับปรุงให้สามารถเข้าถึงการดูแลรักษาด้วยยาต้านไวรัสเอชไอวีที่สามารถซื้อหาได้และการรับการรักษาโรคติดเชื้อฉวยโอกาส รวมทั้งสารเคมีในการวินิจฉัยโรค

vi. จัดทำโครงการเพื่อปรับปรุงการเฝ้าดูการติดเชื้อเอชไอวีระยะสอง (ปัจจัยเสี่ยงและพฤติกรรม) และส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลและประสบการณ์ในหมู่ประเทศสมาชิกอาเซียน

vii. ส่งเสริมการเผยแพร่แนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในการปรับปรุงการเข้าถึงการดูแลรักษาเบื้องต้นในกลุ่มบุคคลที่มีความเสี่ยงและกลุ่มที่ติดเชื้อได้ง่าย โดยเฉพาะโรคเอชไอวีและโรคเอดส์ โรคมาลาเรีย โรคไข้เลือดออก โรควัณโรค และโรคติดเชื้ออุบัติใหม่ โดยจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการและแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน

viii. เสริมสร้างความชำนาญทางคลินิกในภูมิภาคผ่านเครือข่ายองค์กรผู้เชี่ยวชาญ สถาบันวิจัยระดับภูมิภาคและการแลกเปลี่ยนความชำนาญและการแบ่งปันข้อมูล

ix. เสริมสร้างความร่วมมือโดยการแบ่งปันข้อมูลและประสบการณ์เพื่อป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อที่เกี่ยวข้องกับภาวะโรคร้อน การเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศ และภัยพิบัติที่เกิดขึ้นทั้งจากธรรมชาติหรือจากมนุษย์

x. จัดการกับเรื่องน้ำสะอาด การปลอดเชื้อ ระบบสุขาภิบาล การจัดการของเสีย ที่มีส่วนทำให้เกิดโรคติดเชื้อ

xi. กระชับความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนในเรื่องการติดตามผู้ติดโรคและระบบกักกัน

xii. เสริมสร้างและรักษาระบบการเฝ้าระวังโรคติดเชื้อ เช่น โรคเอชไอวีหรือโรคเอดส์ โรคมาลาเรีย โรคไข้เลือดออก โรควัณโรค และ

xiii. ส่งเสริมการประสานงานในการวิจัยและพัฒนาทางด้านผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพโดยเฉพาะยาชนิดใหม่สำหรับโรคติดต่อรวมทั้งโรคที่ไม่ได้รับความสนใจที่พบได้ทั่วไปในประเทศสมาชิกอาเซียน

B6. รับประกันอาเซียนที่ปลอดยาเสพติด

๒๔. *เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:* ลดการเสพยาเสพติดที่ผิดกฎหมายในหมู่ประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียน เยาวชน และกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูง โดยเน้นมาตรการป้องกันและส่งเสริมการเข้าถึงวิธีการรักษา การฟื้นฟูเพื่อกลับเข้าสู่สังคมอีกครั้ง และการบริการหลังการบำบัดเพื่อให้กลับเข้าสู่สังคมอย่างเต็มที่โดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและองค์กรภาคประชาสังคม

มาตรการ:

i. จัดทำและดำเนินโครงการป้องกันการใช้ยาเสพติดและโครงการควบคุมการใช้ยาเสพติดในทางที่ผิดในครอบครัว โรงเรียน สถานที่ทำงานและชุมชน

ii. ส่งเสริมการตระหนักรับรู้และปฏิกิริยาทางสังคมโดยสนับสนุนในเรื่องการต่อต้านภัยร้ายและอันตรายของยาเสพติด

iii. ลดการใช้ยาเสพติดที่ผิดกฎหมายโดยการสร้างมติร่วมกันและแบ่งปันแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในการจัดทำโครงการการลดความต้องการใช้ยาเสพติด

iv. แบ่งปันข้อมูลการวิจัยยาเสพติดระหว่างประเทศสมาชิก

v. พัฒนาความช่วยเหลือด้านวิชาการเพื่อให้ประเทศที่เกี่ยวข้องกำหนดพืชทดแทนแทนการใช้พืชยาเสพติดที่ผิดกฎหมายและจัดทำการปฏิรูปนโยบายอย่างยั่งยืน

vi. ส่งเสริมการเข้าถึงตลาดสำหรับผลผลิตที่มาจากการพัฒนาทางเลือกภายในภูมิภาค โดยสอดคล้องกับพันธกรณีและสนธิสัญญาการค้าพหุภาคี

vii. อำนวยความสะดวกในการจัดตั้งและดูแลรักษาศูนย์การรักษาและการฟื้นฟูในทุกประเทศสมาชิกอาเซียน

viii. แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความชำนาญ แนวปฏิบัติที่ดีที่สุดและบทเรียนในการป้องกันและการรักษาผู้ที่ใช้ยาเสพติด/ผู้ติดยาเสพติดในหมู่องค์กรต่างๆ และองค์กรพัฒนาเอกชนที่อยู่ในภาคสาธารณะและในองค์กรที่มิใช่รัฐบาล

ix. เสริมสร้างสมรรถภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่ดูแลเรื่องการลดปริมาณการต้องการยาเสพติดและเจ้าหน้าที่ควบคุมยาเสพติด และพัฒนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญและผู้ฝึกในด้านการลดปริมาณการต้องการยาเสพติดและโครงการการควบคุมยาเสพติด

B7. การสร้างรัฐที่พร้อมรับกับภัยพิบัติและประชาคมที่ปลอดภัยยิ่งขึ้น

๒๕. *เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:* เสริมสร้างกลไกให้มีประสิทธิภาพและสามารถป้องกันและลดการสูญเสียชีวิต และทรัพย์สินทางสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมของรัฐสมาชิกอาเซียนอันเกิดจากภัยพิบัติ และร่วมมือกันจัดการกับภัยพิบัติฉุกเฉินโดยใช้ความพยายามของรัฐบาล และความร่วมมือในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ

มาตรการ:

i. ดำเนินการตามความตกลงว่าด้วยการจัดการภัยพิบัติและการตอบโต้สถานการณ์ฉุกเฉินของอาเซียนภายในปี ๒๕๕๘

ii. สนับสนุนการจัดตั้งและการดำเนินการของศูนย์ประสานงานอาเซียนในการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม (อาฮา เซ็นเตอร์) เพื่อสนับสนุนความร่วมมือและการประสานงานระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนกับหน่วยงานของสหประชาชาติและองค์การระหว่างประเทศ

iii. จัดทำโครงการเสริมสร้างขีดความสามารถในสาขาที่มีความจำเป็นเร่งด่วนของประเทศสมาชิกอาเซียนภายในปี ๒๕๕๘ ส่งเสริมความร่วมมือทางวิชาการ การวิจัยร่วมกัน และการสร้างเครือข่ายเพื่อเพิ่มพูนขีดความสามารถในการรับมือกับภัยพิบัติและลดการสูญเสียจากภัยพิบัติ

iv. สร้างเครือข่ายอาเซียนเพื่อแบ่งปันข้อมูล และเครือข่ายประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับภัยพิบัติภายในปี ๒๕๕๓ เพื่อส่งเสริมการแบ่งปันข้อมูลและแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดและช่วยในเรื่องการตัดสินใจในการดำเนินการ

v. ดำเนินการและส่งเสริมความตระหนักรับรู้ของสังคมและโครงการด้านการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสาธารณชนในโครงการที่เกี่ยวกับการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติและการตอบโต้สถานการณ์ฉุกเฉินเพื่อส่งเสริมให้ชุมชนสามารถฟื้นตัวกลับสู่สภาพเดิมหลังเผชิญภัยพิบัติ

vi. ส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมทั้งชุมชนท้องถิ่นองค์กรพัฒนาเอกชน หน่วยงานเอกชน และกระชับความร่วมมือกับสหประชาชาติและองค์การระหว่างประเทศ

vii. แสดงธงประจำชาติและธงอาเซียน หรือสัญลักษณ์เพื่อประชาสัมพันธ์อาเซียนในหมู่ผู้ที่ตอบสนองรายแรกกับภารกิจด้านมนุษยธรรม

viii. ส่งเสริมทางเลือกการดำรงชีวิตอย่างยั่งยืน ผ่านกิจกรรมการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และเสริมสร้างขีดความสามารถของชุมชน

ix. เสริมสร้างการมีส่วนร่วมและการพร้อมรับมือกับภัยพิบัติในชุมชน โดยเผยแพร่ความรู้ท้องถิ่นและแนวทางปฏิบัติ ความตระหนักรับรู้ของสังคม การศึกษาและบทเรียนเพื่อสร้างชุมชนให้สามารถกลับสู่สภาพเดิมได้หลังภัยพิบัติ

x. ส่งเสริมการใช้บริการศูนย์อำนวยความสะดวกในภูมิภาคให้มากขึ้น เช่น การใช้บริการศูนย์พยากรณ์อากาศอาเซียน (เอเอสเอ็มซี) ศูนย์ประชาสัมพันธ์ด้านแผ่นดินไหวอาเซียน (เออีไอซี) เพื่อจัดเตรียมข้อมูลการเตือนภัยล่วงหน้า และให้คำแนะนำเฉพาะทางเพื่อเตรียมพร้อมรับมือกับภัยพิบัติในภูมิภาค

xi. จัดโครงการอาสาสมัครอาเซียนเพื่อช่วยเหลือพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติซึ่งจะช่วยเสริมสร้างการอยู่ร่วมกันของอาเซียน

xii. ส่งเสริมการประสานงานและการวางแผนร่วมกันในหลายภาคส่วน ในเรื่องการเตรียมความพร้อมและการรับมือกับโรคระบาดต่างๆ ในระดับภูมิภาค

C. ความยุติธรรมและสิทธิ

๒๖. อาเซียนมีพันธกรณีในการส่งเสริมความยุติธรรม โดยให้สิทธิของประชาชนสะท้อนอยู่ในนโยบายและทุกวิถีของชีวิต ซึ่งรวมถึงสิทธิและสวัสดิการสำหรับกลุ่มด้อยโอกาสและกลุ่มที่อ่อนแอ เช่น สตรี เด็ก ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และแรงงานโยกย้ายถิ่นฐาน

C1. การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิและสวัสดิการสำหรับสตรี เด็ก ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

๒๗. *เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:* ปกป้องผลประโยชน์ สิทธิ รวมทั้งส่งเสริมโอกาสอย่างเท่าเทียมและยกระดับคุณภาพชีวิตมาตรฐานการดำรงชีพสำหรับสตรี เด็ก ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

มาตรการ:

i. จัดตั้งคณะกรรมาธิการอาเซียนเพื่อส่งเสริมและปกป้องสิทธิของสตรีและเด็ก

ii. สานต่อการดำเนินตามแผนงานเพื่อให้เป็นไปตามปฏิญญาว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อสตรีในภูมิภาคอาเซียน

iii. ดำเนินโครงการว่าด้วยการมีชีวิตรอดของเด็ก พัฒนาการและปกป้องเด็กโดยให้สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของเด็ก

iv. สร้างเครือข่ายอาเซียนด้านเจ้าหน้าที่สังคมสงเคราะห์ภายในปี ๒๕๕๖

v. จัดทำโครงการเสริมสร้างขีดความสามารถระดับภูมิภาคว่าด้วยการให้บริการทางสังคมและการฟื้นฟูผู้พิการ

vi. สนับสนุนกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาการดูแลและสวัสดิการและคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของผู้สูงอายุ ผู้พิการ สตรีและเด็กที่ยากจน อ่อนแอและถูกเอาเปรียบ โดยแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้อง เช่น การเข้าถึง การฟื้นฟู การปกป้อง การเอาใจใส่ รวมทั้งการรักษาทางยา ซึ่งควรครอบคลุมถึงการดูแลภายในบ้านอย่างสมัครใจหรือการจัดการดูแลในรูปแบบครอบครัวหรือชุมชน

vii. ส่งเสริมการสนับสนุนและยึดถือพันธกรณีที่จะปรับปรุงการคุ้มครองทางสังคมแก่ผู้สูงอายุในประเทศสมาชิกอาเซียนผ่านเครือข่ายและการแลกเปลี่ยนข้อมูล

viii. จัดทำมาตรฐานความมั่นคงด้านสังคมในประเทศสมาชิกอาเซียน

ix. จัดทำการวิจัยและการศึกษาเกี่ยวกับผู้สูงอายุและยารักษาสำหรับผู้สูงอายุ

x. ใช้ข้อมูลจำแนกเพศเพื่อส่งเสริมความตระหนักรับรู้ในเรื่องความเท่าเทียมทางเพศ บทบาทสตรีและการสนับสนุนการพัฒนาของภูมิภาคในระดับนโยบาย

xi. ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของสตรีในทุกสาขาและทุกระดับ รวมทั้งด้านการเมือง การตัดสินใจต่างๆ และการส่งเสริมบทบาทในเศรษฐกิจสังคมของสตรี

xii. รวบรวมทัศนะเรื่องสถานะทางเพศให้บรรจุในนโยบายระดับชาติและระดับภูมิภาคและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้หญิงในโครงการต่างๆ

xiii. ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของผู้พิการในกระบวนการตัดสินใจและให้การยอมรับในความสำเร็จ

xiv. พัฒนาและดำเนินโครงการที่ช่วยเหลือชีวิตความเป็นอยู่ของเด็กที่ถูกเอาเปรียบและอยู่ในสภาวะอ่อนแอ และ

xv. จัดตั้งกลุ่มผู้ปฏิบัติงานด้านสังคมสงเคราะห์ของอาเซียน นักวิชาการและโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับสังคมสงเคราะห์

C2. การคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิแรงงานโยกย้ายถิ่นฐาน

๒๘. *เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:* ส่งเสริมให้นโยบายแรงงานโยกย้ายถิ่นฐานมีความครอบคลุมและมีการคุ้มครองที่เหมาะสมตามกฎหมาย ระเบียบ และนโยบายของแต่ละประเทศสมาชิก และ

การดำเนินการให้สอดคล้องกับปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของแรงงานโยกย้ายถิ่นฐาน[1]

มาตรการ:

i. ให้คณะกรรมการอาเซียนเพื่อปฏิบัติตามปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของแรงงานโยกย้ายถิ่นฐานภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านแรงงาน ดำเนินงานเพื่อการปฏิบัติตามข้อกำหนดในปฏิญญาฯ และทำงานสานต่อการพัฒนาเรื่องการคุ้มครอง อีกทั้งส่งเสริมสิทธิของแรงงานโยกย้ายถิ่นฐาน

ii. จัดการประชุมว่าด้วยแรงงานโยกย้ายถิ่นฐานอย่างสม่ำเสมอเพื่อเป็นเวทีในการหารืออย่างกว้างขวางในเรื่องแรงงานโยกย้ายถิ่นฐาน ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการซึ่งจะรายงานต่อเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านแรงงาน

iii. ส่งเสริมการปกป้องการให้ค่าแรงที่เป็นธรรมและเหมาะสม รวมทั้งการเข้าถึงงานที่ดีและสภาพความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับแรงงานโยกย้ายถิ่นฐานและให้แรงงานโยกย้ายถิ่นฐานที่อาจตกเป็นเหยื่อของการเลือกปฏิบัติ การข่มเหง การเอาเปรียบ ความรุนแรงให้สามารถเข้าถึงระบบกฎหมายและระบบตัดสินคดีที่เป็นธรรมของรัฐผู้รับ

iv. เพิ่มความพยายามในการคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ เช่น ส่งเสริมสวัสดิการและยึดถือเกียรติภูมิมนุษย์ของแรงงานโยกย้ายถิ่นฐาน โดยการอำนวยความสะดวกต่อการดำเนินการทางด้านกงสุลหรือ อำนาจทางการทูตของรัฐต้นกำเนิด ในกรณีที่แรงงานถูกจับและถูกจำคุกหรือกักขังภายใต้กฎหมายและกฎระเบียบของรัฐผู้รับ โดยสอดคล้องกับอนุสัญญาเวียนนาและความสัมพันธ์ด้านกงสุล

v. อำนวยความสะดวกในการแบ่งปันข้อมูลในเรื่องที่เกี่ยวกับแรงงานโยกย้ายถิ่นฐานเพื่อประโยชน์ในการดำเนินนโยบายและโครงการที่เกี่ยวข้องกับแรงงานโยกย้ายถิ่นฐานทั้งในรัฐผู้ส่งและรัฐผู้รับ

vi. เสริมสร้างนโยบายและพิธีการของรัฐผู้ส่งที่จะกำหนดเรื่องที่เกี่ยวกับแรงงานโยกย้ายถิ่นฐาน รวมทั้งเรื่องการคัดเลือก การเตรียมการสำหรับเคลื่อนย้ายแรงงานไปต่างประเทศ และการคุ้มครองแรงงานโยกย้ายถิ่นฐานเมื่อออกนอกประเทศ การส่งกลับประเทศและการกลับสู่ประเทศตนอีกครั้ง

vii. อำนวยความสะดวกในการเข้าถึงทรัพยากรและการเยียวยาโดยให้ข้อมูลการฝึกอบรมและการศึกษา การเข้าถึงความยุติธรรม การให้บริการสวัสดิการทางสังคมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับ

กฎหมายของรัฐผู้รับ หากแรงงานมีคุณสมบัติที่เป็นไปตามข้อกำหนดภายใต้กฎหมายและกฎระเบียบและนโยบายของรัฐดังกล่าว ในกรอบความตกลงทวิภาคีและสนธิสัญญาพหุภาคี

viii. จัดทำและส่งเสริมแนวปฏิบัติทางกฎหมายของรัฐผู้ส่งเพื่อเป็นการวางกฎระเบียบในการคัดเลือกแรงงานโยกย้ายถิ่นฐานและเลือกใช้กลไกเพื่อขจัดการจ้างงานที่ไม่ถูกต้อง โดยใช้กฎหมายและสัญญาที่มีผลตามกฎหมาย กฎระเบียบและการให้การรับรองของสำนักงานจัดหางานและลูกจ้าง โดยจะขึ้นทะเบียนสำนักงานที่ผิดกฎหมายและสำนักงานที่ละเลย และ

ix. ส่งเสริมการเสริมสร้างขีดความสามารถโดยการแบ่งปันข้อมูลและแนวปฏิบัติที่ดีที่สุด และโอกาส ความท้าทาย โดยสัมพันธ์กับการปกป้องคุ้มครอง และส่งเสริมสิทธิและสวัสดิการของแรงงานโยกย้ายถิ่นฐาน

C3. ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ (สำนักงาน ก.พ. เป็นเจ้าภาพร่วม)

๒๙. *เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:* ส่งเสริมให้เรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจรวมไว้ในเรื่องที่ภาคธุรกิจต้องดำเนินการเพื่อให้มีส่วนในการสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนในรัฐสมาชิกอาเซียน

มาตรการ:

i. จัดทำตัวอย่างนโยบายของรัฐว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจหรือเครื่องมือทางกฎหมายเพื่อเป็นเอกสารอ้างอิงสำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนภายในปี ๒๕๕๓ อาจอ้างอิงจากมาตรฐาน สากลหรือแนวทาง เช่น ไอเอสโอ สองหมื่นหกพันภายใต้ชื่อ “คำแนะนำเกี่ยวกับการรับผิดชอบต่อสังคม”

ii. ให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนกิจกรรมรายสาขาต่างๆ และมูลนิธิอาเซียนในด้านความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีร่วมกัน

iii. ส่งเสริมการนำมาใช้และการดำเนินการตามมาตรฐานสากลในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม

iv. เพิ่มการตระหนักรับรู้ในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมในอาเซียนเพื่อความสัมพันธ์ที่ยั่งยืนระหว่างกิจกรรมทางการค้าและชุมชนที่องค์กร ธุรกิจอาศัยอยู่ โดยเฉพาะการสนับสนุนการพัฒนาชุมชน

D. ส่งเสริมความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

๓๐. อาเซียนจะมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมสิ่งแวดล้อมที่เขียวและสะอาดโดยการปกป้องทรัพยากรทางธรรมชาติเพื่อการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการจัดการบริหารอย่างยั่งยืนและการอนุรักษ์ดิน น้ำ แร่ธาตุ พลังงาน ความหลากหลายทางชีวภาพ ป่าไม้ ทรัพยากรชายฝั่งและทรัพยากรทางทะเล รวมทั้งการปรับปรุงคุณภาพน้ำและอากาศสำหรับภูมิภาคอาเซียน อาเซียนจะมีส่วนร่วมในความพยายามของโลก ในการจัดการแก้ปัญหาสิ่งท้าทายสิ่งแวดล้อมโลก รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและคุ้มครองชั้นโอโซน เช่นเดียวกับการพัฒนาและการปรับใช้เทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับการพัฒนาและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

D1. การจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมของโลก

๓๑. *เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:* แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมของโลกโดยปราศจากผลกระทบต่อหลักการแข่งขันและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโดยอยู่บนพื้นฐานของหลักความเท่าเทียม ยืดหยุ่น มีประสิทธิภาพ และหลักการความรับผิดชอบร่วมกันในระดับที่แตกต่างโดยสะท้อนถึงสภาพการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศที่แตกต่างกัน

มาตรการ:

i. เพิ่มพูนความร่วมมือในระดับภูมิภาคเพื่อปรับปรุงและเสริมสร้างศักยภาพในระดับประเทศและภูมิภาคในการจัดการประเด็นและพันธกรณีที่เกี่ยวข้องกับความตกลงพหุภาคีด้านสิ่งแวดล้อม (เอ็มอีเอเอส) โดยการวิจัยระดับภูมิภาค การส่งเสริมความตระหนักรับรู้ โครงการส่งเสริมขีดความสามารถและตัวเลือกนโยบายที่มีข้อมูลครบถ้วน

ii. ส่งเสริมการประสานในการดำเนินงานกับเอ็มอีเอเอสที่เกี่ยวข้อง โดยผ่านการกระชับความร่วมมือระดับภูมิภาคในการจัดการมาตรการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเอ็มอีเอเอสว่าด้วยเรื่องชั้นบรรยากาศ เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สารทำลายชั้นโอโซน และเอ็มอีเอเอส ว่าด้วยเรื่องสารเคมีและของเสียที่เป็นสารเคมี

iii. ส่งเสริมความเข้าใจ/และท่าทีร่วมของอาเซียนในเอ็มอีเอเอส และ

iv. การนำการจัดการแบบภาพรวมไปใช้ในการเสริมสร้างความร่วมมือระดับภูมิภาคด้านสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง รวมถึงนักธุรกิจ นักวิชาการ องค์กรเอกชน และภาคประชาสังคม

D2. การจัดการและการป้องกันปัญหามลพิษทางสิ่งแวดล้อมข้ามแดน

๓๒. *เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:* ดำเนินมาตรการและส่งเสริมความร่วมมือระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ เพื่อต่อต้านปัญหามลพิษจากสิ่งแวดล้อม ซึ่งรวมถึงปัญหามลพิษหมอกควันข้ามแดน การเคลื่อนย้ายปฏิกูลอันตรายข้ามแดน โดยการเสริมสร้างขีดความสามารถ ส่งเสริมการตระหนักรับรู้ต่อสาธารณชน เพิ่มอำนาจการบังคับใช้กฎหมาย และสนับสนุนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน และดำเนินการตามความตกลงอาเซียนว่าด้วยมลพิษหมอกควันข้ามแดน

D2.1 มลพิษหมอกควันข้ามแดน

มาตรการ:

i. ดำเนินการตามความตกลงอาเซียนว่าด้วยมลพิษหมอกควันข้ามแดน โดยดำเนินมาตรการป้องกันให้เป็นรูปธรรมในการติดตามและลดผลกระทบ และริเริ่มกระบวนการจัดทำพิธีสารสำหรับการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามความตกลง

ii. จัดทำความร่วมมือที่อำนวยประโยชน์ร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนที่ยอมรับกฎหมาย กฎ ระเบียบ และนโยบายระดับชาติของกันและกัน ไม่ว่าจะเป็นความร่วมมือระดับพหุภาคีหรือทวิภาคีโดยเน้นกิจกรรมในการป้องกัน

iii. ให้ศูนย์ประสานงานการควบคุมมลพิษจากหมอกควันข้ามพรมแดนแห่งอาเซียน อำนวยความสะดวกในความร่วมมือและการประสานงานรวมทั้งร่วมกันตอบโต้สถานการณ์ฉุกเฉินระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน

iv. จัดหาเงินสำหรับกองทุนการควบคุมมลพิษจากหมอกควันข้ามพรมแดน โดยการบริจาคอย่างสมัครใจจากประเทศสมาชิกและด้วยความร่วมมือจากประเทศคู่เจรจาเพื่อให้มีเงินทุนสำรองสำหรับการดำเนินการที่เป็นประสิทธิภาพในการปฏิบัติความตกลงอาเซียนว่าด้วยมลพิษจากหมอกควันข้ามพรมแดน

v. ควบคุมและสอดส่องดูแลพื้นที่และการเกิดไฟป่าในภูมิภาคและส่งเสริมการจัดการอย่างยั่งยืนและการจัดการกับพื้นที่พรุในภูมิภาคอาเซียนเพื่อลดความเสี่ยงในการเกิดไฟป่าและมลพิษจากหมอกควันโดยการดำเนินการข้อริเริ่มในการจัดการพื้นที่พรุในอาเซียน (เอพีเอ็ม ไอ) ภายในปี ๒๕๕๘

D2.2 มลพิษจากของเสียที่มีพิษข้ามแดน

มาตรการ:

i. ส่งเสริมการประสานงานในระดับภูมิภาคและการแลกเปลี่ยนข้อมูล ประสบการณ์ และความสามารถในการจัดการของเสียอันตราย

ii. ใช้ประโยชน์จากศูนย์ภูมิภาคอนุสัญญาบาเซลในการฝึกอบรมและถ่ายทอดเทคโนโลยีในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (บีซีอาซี-เอสอีเอ) และบทบาทของคณะทำงานในการให้บริการแก่ภูมิภาคในเรื่องการถ่ายทอดเทคโนโลยีและการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการของเสียอันตราย

iii. จัดตั้งกลไกระดับภูมิภาคที่มีประสิทธิภาพและพร้อมที่จะปฏิบัติการในการจัดการของเสียอันตรายข้ามแดน รวมทั้งการขนย้ายของเสียที่ผิดกฎหมายโดยให้สอดคล้องกับอนุสัญญาบาเซล

D3. ส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของประชาชน

๓๓. เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์: ทำให้อาเซียนเขียวและสะอาด มั่งคั่งด้วยประเพณีวัฒนธรรม เป็นที่ซึ่งค่านิยมและธรรมเนียมปฏิบัติของประชาชนสอดคล้องกลมกลืน และประสานกับธรรมชาติด้วยการที่ประชาชนมีความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม เต็มไปด้วยชาติพันธุ์ทางสิ่งแวดล้อมและมีความตั้งใจ และความสามารถในการส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนของภูมิภาค โดยผ่านทางการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของประชาชน

มาตรการ:

i. ปฏิบัติตามแผนงานอาเซียนว่าด้วยการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม (เออีอีเอพี) ปี 2551-2555

ii. จัดทำการประเมินสำหรับหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติในระบบการ ศึกษาขั้นพื้นฐานเรื่องเนื้อหาครอบคลุมการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม (อีอี) และการพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (อีเอสดี)

iii. จัดทำฐานขั้นต่ำเพื่อประเมินโครงการการศึกษาวิชาชีพครู รวมทั้งการให้บริการฝึกอบรมทั้งก่อนและระหว่างนั้นได้ครอบคลุมประเด็นอีอีและอีเอสดีในทางทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติ

iv. ส่งเสริมให้มีระบบการรับประกันคุณภาพในการศึกษาที่เป็นทางการเพื่อให้ครอบคลุมอีอีและอีเอสดีในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

v. ส่งเสริมการทำวิจัยในเรื่องอีอีและอีเอสดีเพื่อให้แน่ใจว่าจะมีการพัฒนาในการศึกษาที่เป็นทางการ

vi. ส่งเสริมแนวคิดเรื่องโรงเรียนที่ยั่งยืน เช่น อีโคสกูลและโรงเรียนสีเขียว ในประเทศสมาชิกอาเซียน

vii. พัฒนาหลักสูตรอีอี สื่อการสอนที่เหมาะกับท้องถิ่นและช่วยส่งเสริม อีเอสดีในระดับท้องถิ่นและชุมชน

viii. ส่งเสริมอีอีให้เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับการพัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนในแต่ละประเทศสมาชิก

ix. ใช้อีออย่างเหมาะสมในการส่งเสริมแนวปฏิบัติของธุรกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

x. ส่งเสริมสัปดาห์สิ่งแวดล้อมอาเซียนเพื่อเป็นเวทีจัดกิจกรรมระดับชาติในการเฉลิมฉลองและส่งเสริมการตระหนักรับรู้เรื่องสิ่งแวดล้อมในภูมิภาคกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากประเทศสมาชิกอาเซียน

xi. จัดทำเกณฑ์ขั้นต่ำของอีอีสำหรับความต้องการในการฝึกอบรมในด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืนสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกภาคส่วนทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

xii. จัดการฝึกอบรมเกี่ยวกับอีอีและอีเอสดีสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ

xiii. จัดทำโครงการฝึกอบรมผู้นำด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืนในเรื่องอาเซียนอีอีสำหรับกลุ่มเป้าหมายหลัก เช่น ข้าราชการ สมาชิกรัฐสภา นักการเมือง รวมทั้งสื่อมวลชนและผู้ที่อยู่ในแวดวงการสื่อสารเยาวชน สตรี เป็นต้น

xiv. จัดให้มีทุนการศึกษาเกี่ยวกับอีอีและอีเอสดีสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในภูมิภาค

xv. ส่งเสริมและจัดการฐานข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมในอาเซียนอย่างแข็งขันเพื่อให้เป็นศูนย์ข้อมูลในการแจกจ่ายและแลกเปลี่ยนและการเรียนรู้เรื่องอีอีและอีเอสดีในอาเซียน

xvi. พัฒนาเครือข่ายเยาวชนทั่วอาเซียนเพื่อสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

xvii. จัดตั้งเครือข่ายโรงเรียนอาเซียนที่ยั่งยืน โรงเรียนอาเซียนสีเขียว และ อีโคสกูล

xviii. จัดให้มีการประชุมนานาชาติประจำปีเกี่ยวกับอาเซียนอีอี การประชุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอีอีของภูมิภาคเพื่อเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข้อเท็จจริง ประสบการณ์และเป็นการสร้างเครือข่าย เป็นต้น

xix. จัดตั้งเครือข่ายและกระชับความร่วมมือกับองค์กรเอกชน มหา-วิทยาลัย และสื่อมวลชนทั่วภูมิภาคเพื่อให้เป็นผู้ปฏิบัติ ผู้สนับสนุน ผู้ถ่ายทอด และเป็นตัวแทนของการเปลี่ยนแปลงสำหรับอีอี และอีเอสดี และ

xx. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชน เช่น ผู้นำทางศาสนาซึ่งมีความใกล้ชิดกับชุมชนท้องถิ่นในการส่งเสริมเรื่องการตระหนักรับรู้แก่สาธารณชนเกี่ยวกับความสำคัญของการพัฒนาที่ยั่งยืนและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

D4. ส่งเสริมเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อม (อีเอสที)

๓๔. *เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:* ใช้เทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อบรรลุเป้าหมายเรื่องการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยให้มีผลกระทบน้อยที่สุดต่อสิ่งแวดล้อม

มาตรการ:

i. ดำเนินการตามเครือข่ายอาเซียนว่าด้วยอีเอสที (อาเซียน-เนสต์) ภายในปี ๒๕๕๘

ii. มุ่งไปสู่การรับรองในเรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อมทั่วทั้งภูมิภาค/กลไกในการติดป้ายประกาศเพื่อส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจและปกป้องทางสิ่งแวดล้อมภายในปี ๒๕๕๘

iii. ส่งเสริมการประชุมอีเอสทีเพื่อประเมินความต้องการในการพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน

iv. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนภายใต้กรอบความร่วมมือใต้-ใต้ และกรอบความร่วมมือเหนือ – ใต้ เพื่อส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยี

v. แสวงหาแนวทางในการจัดตั้งศูนย์อีเอสทีสำหรับประเทศสมาชิกอาเซียน (ศูนย์ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด)

vi. ขยายความร่วมมือในการทำวิจัยร่วม การพัฒนา การเคลื่อนย้ายและการถ่ายทอดอีเอสที

D5. ส่งเสริมคุณภาพมาตรฐานการดำรงชีวิตในเมืองต่างๆ ของอาเซียนและเขตเมือง

๓๕. *เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:* เพื่อรับประกันว่าเขตเมืองและชุมชนในอาเซียน มีสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน รองรับความต้องการของประชาชนในด้านสังคมและเศรษฐกิจได้

มาตรการ:

i. ขยายงานที่มีอยู่ภายใต้ข้อริเริ่มอาเซียนว่าด้วยเมืองที่มีลักษณะที่มีสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

ii. เพิ่มพูนความพยายามของแต่ละประเทศ และร่วมกันในการปรับปรุงคุณภาพของอากาศและน้ำภายในอาเซียนภายใต้ข้อริเริ่มระดับชาติหรือระดับภูมิภาคเพื่อลดมลภาวะทางอุตสาหกรรมและการคมนาคม

iii. แบ่งปันประสบการณ์ความเชี่ยวชาญและเทคโนโลยีในด้านต่างๆ เช่น การวางผังเมือง รวมทั้งการจัดการน้ำ เขตเมืองสีเขียว และการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพของเขตเมือง การสาธารณสุข และการจัดการของเสีย สามอาร์ (ลด,นำมาใช้ใหม่ และการทำให้นำมาใช้ประโยชน์ได้อีก) การควบคุมมลภาวะในอากาศ เสียง น้ำ และบนดิน อาทิเช่น จัดให้มีโครงการเมืองคู่แฝด

iv. ดำเนินการเพื่อมุ่งไปสู่ข้อริเริ่มต่างๆ เช่น "สังคมที่มีก๊าซคาร์บอนต่ำ", "เมืองกะทัดรัด", "เมืองเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม" และการคมนาคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

v. จัดทำมาตรการที่เปรียบเทียบได้ในระดับสากล สำหรับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนสำหรับเมืองใหญ่ในอาเซียนภายในปี ๒๕๕๘

vi. แนะนำและดำเนินการให้รางวัลเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (อีเอสซี) ภายในปี ๒๕๕๑ เพื่อเป็นแรงจูงใจในการส่งเสริมแนวปฏิบัติในเรื่องอีเอสซี

D6. การทำการประสานกันเรื่องนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและฐานข้อมูล

๓๖. *เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:* ส่งเสริมความพยายามที่เหมาะสมที่จะประสานนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและฐานข้อมูลทีละขั้น โดยคำนึงถึงสภาวะแวดล้อมระดับชาติของรัฐสมาชิก เพื่อสนับสนุนการบูรณาการด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและเป้าประสงค์ด้านเศรษฐกิจของภูมิภาค

มาตรการ:

i. มุ่งไปสู่การดำเนินการตามเกณฑ์สิบสามข้อ อันดับแรก ด้านสิ่งแวดล้อม และดำเนินความพยายามที่จะสร้างหลักประกันเรื่องการประสานในระดับภูมิภาคในเรื่องของการวัด การควบคุมและการรายงาน ภายในปี ๒๕๕๘

ii. มุ่งมั่นในเรื่องการประสานเรื่องมาตรฐาน และกระบวนการประเมินให้สอดคล้องสำหรับการดำเนินการและโครงการด้านสิ่งแวดล้อม ภายในปี ๒๕๕๘

iii. สานต่อการจัดทำรายงานสภาวะด้านสิ่งแวดล้อมตรงตามกำหนดเวลาเพื่อประกอบการจัดทำนโยบายและการจัดการเรื่องผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

iv. ส่งเสริมแนวปฏิบัติทางด้านสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และการจัดการเรื่องสีเขียวในรัฐสมาชิกและพัฒนายุทธศาสตร์ระดับภูมิภาคสำหรับอาเซียน ภายในปี ๒๕๕๘ และ

v. ส่งเสริมความร่วมมือระดับภูมิภาคในเรื่องการประเมินยุทธศาสตร์ด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการขนาดใหญ่และกิจกรรมอื่นๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในภูมิภาค

D7. ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรชายฝั่งและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน

๓๗. *เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:* สร้างหลักประกันเรื่องสิ่งแวดล้อมทางทะเลและชายฝั่งว่าจะได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืน ระบบนิเวศตัวอย่าง พืชและพื้นที่ดั้งเดิมได้รับการคุ้มครอง การดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้รับการจัดการอย่างยั่งยืน และการตระหนักรับรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางทะเลและชายฝั่งได้รับการปลูกฝัง

มาตรการ:

i. สร้างหลักประกันเรื่องการประสานงานระหว่างหน่วยงานระหว่างประเทศและรายสาขาทั้งในระดับภูมิภาคและระดับประเทศเพื่อบรรลุการพัฒนาอาเซียนอย่างยั่งยืนในด้านสิ่งแวดล้อมทางชายฝั่งและทางทะเล

ii. เสริมสร้างศักยภาพในการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่มีคุณภาพของน้ำทะเลแห่งชาติภายในปี ๒๕๕๘ โดยยึดถือเกณฑ์น้ำทะเลที่มีคุณภาพของอาเซียน

iii. จัดตั้งเครือข่ายตัวแทนของพื้นที่คุ้มครองเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมที่วิกฤต ภายในปี ๒๕๕๘ โดยการดำเนินการตามข้อกำหนดของอาเซียนว่าด้วยพื้นที่ที่เป็นมรดกทางทะเลและข้อกำหนดของอาเซียนว่าด้วยพื้นที่ที่ได้รับการคุ้มครองแห่งชาติ

iv. ส่งเสริมการอนุรักษ์และการจัดการอย่างยั่งยืนสำหรับระบบนิเวศที่สำคัญในเขตชายฝั่งและสถานที่อาศัยของสัตว์และพืชทะเล เช่น ความพยายามร่วมกันที่จะรักษาและปกป้องอุทยานแห่งชาติทางทะเลในเขตพื้นที่รอยต่อ เช่น ข้อริเริ่มสามเหลี่ยมปะการังว่าด้วยแนวปะการัง การประมงและความมั่นคงด้านอาหาร

iv. เสริมสร้างขีดความสามารถและศักยภาพรวมทั้งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจเพื่อชุมชนประมงและชุมชนชายฝั่งอื่นๆในการสนับสนุนการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการส่งเสริมความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม

vi. ส่งเสริมการใช้สิ่งแวดล้อมชายฝั่งและทางทะเลอย่างยั่งยืนโดยการรณรงค์ปลุกจิตสำนึก โดยเน้นความสำคัญระดับโลกของสิ่งแวดล้อมชายฝั่งและทางทะเลในการรับมือกับประเด็นความมั่นคงทางอาหาร การทำนุบำรุงการให้บริการของระบบนิเวศ รวมทั้งปกป้องสิ่งแวดล้อมทางทะเล

vii. ส่งเสริมการประสานงานระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนในการรับมือกับปัญหามลภาวะข้ามแดนสืบเนื่องจากอุบัติเหตุน้ำมันรั่วในทะเล และ

viii. ส่งเสริมความร่วมมือในการรับมือกับมลภาวะของสิ่งแวดล้อมชายฝั่งและทะเลที่มีแหล่งที่มาจากพื้นดิน

D8. ส่งเสริมการจัดการเกยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

๓๘. เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์: ให้ความมั่นใจว่าความหลากหลายทางชีวภาพที่สมบูรณ์ของอาเซียนจะได้รับการรักษาและจัดการอย่างยั่งยืนโดยการเสริมสร้างสภาวะที่ดีทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

มาตรการ:

i. บรรลุเป้าหมาย ภายในปี ๒๕๕๓ ในเรื่องการลดอย่างมีความหมายของอัตราการสูญเสียในปัจจุบันของความหลากหลายทางชีวภาพโดยการดำเนินแผนงานที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ

ii. ส่งเสริมการประสานงาน การแบ่งปันตัวอย่างบทเรียนในการเข้าถึงและการแบ่งปันทรัพยากรทางพันธุกรรมและชีวภาพอย่างเท่าเทียมกันภายในปี ๒๕๕๘

iii. ส่งเสริมการจัดทำรายการและการร่วมกันจัดการอุทยานที่เป็นมรดกของอาเซียนในการเป็นเวทีที่มีประสิทธิภาพสำหรับการจัดการพื้นที่ที่ได้รับการคุ้มครองทางระบบนิเวศ ภายในปี ๒๕๕๘

iv. ส่งเสริมความร่วมมือในการจัดการพื้นที่คุ้มครองข้ามพรมแดนระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนที่เป็นเพื่อนบ้านกัน

v. ดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อลดผลกระทบของการเคลื่อนย้ายข้ามพรมแดนของสิ่งมีชีวิตที่เกิดจากการตัดต่อสารพันธุกรรมโดยเป็นไปตามพิธีสารคาร์ทาเกน่าว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพภายในปี ๒๕๕๘

vi. จัดตั้งเครือข่ายการทำงานในระดับภูมิภาคเพื่อการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดทำรายการของทรัพยากรทางชีวภาพและมาตรการความปลอดภัยทางชีวภาพของภูมิภาคอาเซียนภายในปี ๒๕๕๘

vii. ส่งเสริมบทบาทและศักยภาพของศูนย์อาเซียนว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (เอซีบี) เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์ความเป็นเลิศในระดับภูมิภาคที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการอนุรักษ์ และการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ

viii. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและสุขภาพป่าไม้ ภายในปี ๒๕๕๘

ix. ส่งเสริมนโยบายการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและแนวปฏิบัติที่จะลดผลกระทบจากการบุกรุกของสายพันธุ์ต่างถิ่นในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ

x. ส่งเสริมความร่วมมือในระดับภูมิภาคว่าด้วยการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน เช่น การทำวิจัยร่วมกัน และการพัฒนาประสบการณ์ การแลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญและการฝึกอบรม

xi. เสริมสร้างความพยายามที่จะควบคุมการค้าข้ามพรมแดนในเรื่องสัตว์ป่าและพืชป่าภายใต้แผนงานอาเซียนว่าด้วยเรื่องการค้าพันธุ์พืชและสัตว์ป่า ปี ๒๕๔๘- ๒๕๕๓ และเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามการค้าสัตว์ป่าที่ผิดกฎหมาย (อาเซียน-เว็น) เพื่อดำเนินการตามพันธกรณีภายใต้อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (ไซเตส)

xii. แสวงหาความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนในการจัดทำการสำรวจร่วมกันและการติดตามการอพยพของสัตว์ป่า

xiii. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนในการจัดการพื้นดินเสื่อมโทรมสำหรับการจัดการพื้นดินอย่างยั่งยืนเพื่อสนับสนุนการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

D9. ส่งเสริมความยั่งยืนของทรัพยากรน้ำจืด

๓๙. เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์: ส่งเสริมความยั่งยืนของทรัพยากรน้ำจืด โดยให้ความเชื่อมั่นในเรื่องการเข้าถึงทรัพยากรน้ำอย่างเท่าเทียมกัน และคุณภาพที่ได้รับการยอมรับได้ในปริมาณที่เพียงพอเพื่อรองรับความต้องการของประชาชนอาเซียน

มาตรการ:

i. สานต่อการดำเนินการตามแผนงานยุทธศาสตร์อาเซียนว่าด้วยการจัดการทรัพยากรน้ำ

ii. พยายามที่จะลดจำนวนประชากร ที่ไม่สามารถเข้าถึงน้ำดื่มปลอดภัยให้เหลือเพียงครึ่งเดียวภายในปี ๒๕๕๓

iii. จัดการทรัพยากรน้ำอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพื่อให้สามารถได้บริการน้ำดื่มได้อย่างเพียงพอภายในปี ๒๕๕๘

iv. ส่งเสริมการดำเนินการจัดการลุ่มแม่น้ำอย่างบูรณาการภายในปี ๒๕๕๘

v. ส่งเสริมการตระหนักรับรู้และการเป็นหุ้นส่วนเพื่อเสริมสร้างการจัดการทรัพยากรน้ำอย่างบูรณาการ

vi. ส่งเสริมความร่วมมือระดับภูมิภาคว่าด้วยมาตรการและโครงการอนุรักษ์น้ำ รวมทั้งนวัตกรรมทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการปรับปรุงคุณภาพและการจัดหาน้ำ

D10. การตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศและการจัด การต่อผลกระทบ

๔๐. *เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:* ส่งเสริมความร่วมมือระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ เพื่อแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม สุขภาพและสิ่งแวดล้อมในรัฐสมาชิกอาเซียน โดยดำเนินมาตรการในการบรรเทาและการปรับตัวบนพื้นฐานของหลักความเป็นธรรม ความยืดหยุ่น การมีประสิทธิภาพและความรับผิดชอบร่วมกันและแตกต่างกัน ตามขีดความสามารถ รวมทั้งสะท้อนสภาวะที่แตกต่างทางสังคมและเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ

มาตรการ:

i. ส่งเสริมความเข้าใจร่วมกันของอาเซียนว่าด้วยเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและ (เท่าที่เป็นไปได้) มีส่วนร่วมในความพยายามและท่าทีร่วมกันในการจัดการประเด็นเหล่านี้

ii. ส่งเสริมความพยายามในการจัดทำข้อริเริ่มการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ (เอซีซีไอ)

iii. ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ความรู้ด้านการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ (อาร์แอนด์ดี) การถ่ายทอดเทคโนโลยีและแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในการปรับตัวและมาตรการลดผลกระทบ และส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

iv. สนับสนุนให้ประชาคมโลกมีส่วนร่วมและช่วยสนับสนุนความพยายามของอาเซียนในเรื่องการปลูกป่า และฟื้นฟูผืนป่ารวมทั้งเพื่อลดปริมาณการตัดไม้ทำลายป่า และการทำให้ป่าเสื่อมสภาพ

v. พัฒนายุทธศาสตร์ระดับภูมิภาคเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการปรับตัวสำหรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ก่อให้เกิดคาร์บอนต่ำ และส่งเสริมการตระหนักรับรู้ของสาธารณชนเพื่อจัดการผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศ

vi. เสริมสร้างการประสานงานระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนและประเทศคู่เจรจาในการจัดการภูมิอากาศที่เกี่ยวกับภัยพิบัติและโครงการการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

vii. พัฒนาระบบสังเกตการณ์ในระดับภูมิภาคเพื่อตรวจสอบผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศที่เป็นภัยต่อระบบนิเวศในอาเซียน

viii. สนับสนุนการจัดทำนโยบายระดับภูมิภาค การศึกษาทางวิทยาศาสตร์และสาขาที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยดำเนินการให้เป็นไปตามอนุสัญญาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและอนุสัญญาที่เกี่ยวข้อง

ix. ส่งเสริมการตระหนักรับรู้และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการปกป้องสุขภาพมนุษย์จากผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

x. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน องค์กรเอกชน และชุมชนในการจัดการกับผลกระทบของการเปลี่ยน แปลงสภาพภูมิอากาศ

xi. ส่งเสริมยุทธศาสตร์เพื่อทำให้เกิดความเชื่อมั่นว่าข้อริเริ่มที่นำไปสู่ประชาคมอาเซียนที่มีเศรษฐกิจที่ดีและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงความร่วมมือที่ต่างฝ่ายต่างได้ประโยชน์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

D11. ส่งเสริมการบริหารจัดการป่าไม้ที่ยั่งยืน (เอสเอฟเอ็ม)

๔๑. *เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:* ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ในภูมิภาคอาเซียนอย่างยั่งยืนและขจัดกิจกรรมที่ไม่ยั่งยืน รวมถึงการดำเนินการปราบปรามการลักลอบตัดไม้ที่ผิดกฎหมายและการค้าที่เกี่ยวข้องอื่นๆ โดยการเสริมสร้างขีดความสามารถ การถ่ายโอนเทคโนโลยีและส่งเสริมการตระหนักรับรู้และส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายและธรรมาภิบาล

มาตรการ:

i. ดำเนินการตามแผนงานยุทธศาสตร์ของมาตรการความร่วมมือของอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านป่าไม้ ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๓

ii. สนับสนุนการวางแผนเรื่องสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนและการจัดการเรื่องป่าในอาเซียน

iii. เสริมสร้างการจัดการสังคมและวัฒนธรรมในด้านปัญหาการลักลอบตัดไม้ที่ผิดกฎหมายและการค้าที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะการขจัดความยากจนและการปฏิบัติที่ผิดกฎหมาย เช่น การคอร์รัปชั่นและการฟอกเงิน

iv. สนับสนุนข้อริเริ่มระดับโลกและระดับภูมิภาคในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการตัดไม้ทำลายป่าและการแผ้วถางป่า และเพื่อส่งเสริมการปลูกป่า และฟื้นฟูพื้นที่ป่าภายใต้

ความพยายามของกลไกการพัฒนาที่สะอาด (ซีดีเอ็ม) เพื่อกำหนดแรงจูงใจและความช่วยเหลือที่เหมาะสมระหว่างประเทศ

v. สนับสนุนข้อริเริ่มระดับภูมิภาคที่เกี่ยวกับป่าไม้ เช่น ข้อริเริ่มเรื่องการปลูกป่าในใจกลางบอร์เนียว หุ้นส่วนป่าแห่งเอเชีย และเครือข่ายเอเชีย-แปซิฟิก เพื่อการจัดการและการฟื้นฟูป่าอย่างยั่งยืนรวมทั้งความพยายามระดับโลก เช่น ป่าไม้ 11 เวที

vi. เสริมสร้างขีดความสามารถและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ รวมทั้งการวิจัยและการพัฒนาด้านป่าไม้เพื่อบรรลุการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน (เอสเอฟเอ็ม)

vii. เสริมสร้างความร่วมมือในอาเซียนและร่วมกันจัดการปัญหาเรื่องป่าไม้ทั้งในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศเพื่อมีสวนร่วมในการพัฒนาหุ้นส่วนระดับโลกเพื่อการพัฒนา

viii. ส่งเสริมการจัดการป่าไม้ รวมทั้งการดำรงชีวิตในชุมชนที่อยู่ในบริเวณป่าและพื้นที่รอบๆป่าให้มีส่วนร่วมเพื่อความยั่งยืนของป่าไม้และความเจริญรุ่งเรืองของประชาชน

ix. ส่งเสริมการขจัดแนวปฏิบัติการที่ไม่ยั่งยืนและที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย

x. เสริมสร้างการดำเนินการเรื่องการบังคับใช้กฎหมายด้านป่าไม้และ ธรรมาภิบาลเพื่อบรรลุการจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างยั่งยืนและเพื่อช่วยสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหัสวรรษ รวมทั้งการขจัดและการต่อสู้กับกระบวนการลักลอบตัดไม้ผิดกฎหมายและการค้าที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการขจัดแนวปฏิบัติที่ผิดกฎหมายเช่นในเรื่องคอร์รัปชั่นและการฟอกเงิน

xi. ดำเนินการตามแผนงานในการบังคับใช้กฎหมายเพื่อเสริมสร้างป่าและธรรมาภิบาลในอาเซียน ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๘

E. การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน

๔๒. อัตลักษณ์อาเซียนเป็นพื้นฐานด้านผลประโยชน์ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเป็นตัวตนร่วมกัน จารีต ค่านิยม และความเชื่อ รวมทั้งความปรารถนาในฐานะประชาคมอาเซียน อาเซียนจะส่งเสริมตระหนัก และมีค่านิยมร่วมกันในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันท่ามกลางความแตกต่างในทุกชั้นของสังคม

E1. ส่งเสริมการตระหนักรับรู้เกี่ยวกับอาเซียนและความรู้สึกของการเป็นประชาคม

๔๓. *เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:* สร้างความรู้สึกของความเป็นเจ้าของ และการรวมกันเป็นเอกภาพท่ามกลางความหลากหลายและส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนในเรื่องวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ศาสนาและอารยธรรม

มาตรการ:

i. ทบทวนและพัฒนาแผนงานการประชาสัมพันธ์ใหม่ในระดับภูมิภาคและระดับชาติในประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อสนับสนุนอัตลักษณ์อาเซียนและความพยายามในการสร้างความตระหนักรับรู้เกี่ยวกับอาเซียน

ii. สนับสนุนให้กรอบความร่วมมือรายสาขาต่างๆ เพิ่มพูนความพยายามในการส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนและการตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียน รวมทั้งเสริมสร้างบทบาทเจ้าหน้าที่อาวุโสผู้รับผิดชอบด้านสนเทศ (ซอมรี) การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสว่าด้วยวัฒนธรรมและศิลปะ (ซอมกา) และคณะกรรมการอาเซียนด้านวัฒนธรรมและสนเทศ (ซีโอซีไอ) ในการส่งเสริมเรื่องอัตลักษณ์อาเซียนและการตระหนักรับรู้

iii. ดำเนินการประสานการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ อุปกรณ์การออกอากาศและสื่อมัลติมีเดียเกี่ยวกับอาเซียน เพื่อให้หน่วยงานประชาสัมพันธ์ของรัฐและหน่วยงานเอกชนในแต่ละประเทศผลิตและแจกจ่าย โดยเริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. ๒๐๐๙

iv. ร่วมมือกับสื่อมวลชนในการส่งเสริมโครงการและรายการอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับอาเซียน รวมทั้งเรื่องมรดกทางวัฒนธรรมและศิลปะอาเซียนและงานของคณะกรรมการอาเซียนด้านวัฒนธรรมและสนเทศ

v. เพิ่มพูนการแลกเปลี่ยนสื่อมวลชนและการสร้างเครือข่ายบุคลากรด้านสื่อสารมวลชนระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนและระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจา

vi. สนับสนุนกิจกรรมในโรงเรียนในการส่งเสริมการตระหนักรับรู้เกี่ยวกับอาเซียน เช่น การให้ความสำคัญกับการจัดงานวันอาเซียนเป็นประจำทุกปี

vii. ริเริ่มการจัดตั้งการเชื่อมโยงระหว่างเมืองใหญ่และเมืองเล็กของอาเซียนโดยเฉพาะเมืองที่มีศิลปวัฒนธรรมและมรดกทางวัฒนธรรม

viii. สนับสนุนการดำเนินงานของมูลนิธิอาเซียนในการส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียน การตระหนักรับรู้และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างประชาชนทั้งในอาเซียนและระหว่างอาเซียน มิตรประเทศ และประเทศคู่เจรจา

ix. ส่งเสริมงานกีฬาอาเซียนในสื่อของภาครัฐและภาคเอกชน เช่น ซีเกมส์ และพาราเกมส์

x. สนับสนุนการใช้เพลงประจำอาเซียน และสัญลักษณ์อาเซียนอื่นๆ เพื่อส่งเสริมการตระหนักรับรู้เกี่ยวกับอาเซียนในประเทศสมาชิกอาเซียน

xi. สนับสนุนการจัดตั้งสมาคมอาเซียนในระดับชาติเพื่อส่งเสริมการตระหนักรับรู้เกี่ยวกับอาเซียนในประเทศสมาชิกอาเซียน

xii. สนับสนุนการเสริมสร้างความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและการยอมรับระหว่างประชาชนอาเซียนที่ลึกซึ้งโดยผ่านการเจรจาหารือในเรื่องความเชื่อที่ต่างกันและการประชาสัมพันธ์ผลการหารือที่สำคัญตามสื่อต่างๆ

xiii. ส่งเสริมวัฒนธรรมในการยอมรับในหมู่เจ้าหน้าที่สื่อมวลชนเกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม ศาสนา และเชื้อชาติของอาเซียน โดยจัดการหารือระหว่างสื่อมวลชนอาเซียนร่วมกับองค์การระหว่างประเทศ

xiv. ส่งเสริมการใช้และขีดความสามารถในการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีทางด้านสื่อสารใหม่อาทิ การออกอากาศทางดิจิตอลเพื่อส่งเสริมการตระหนักรับรู้เกี่ยวกับอาเซียนและอัตลักษณ์อาเซียน และการอำนวยความสะดวกให้กับการประสานงานของอุตสาหกรรมด้านสื่ออาเซียนเพื่อเป็นตัวอย่างของวัฒนธรรม การพัฒนาและความสามารถของประเทศสมาชิกอาเซียน

xv. เสริมสร้างขีดความสามารถระดับชาติในการอนุรักษ์และการส่งเสริมมรดกโสตทัศน์

xvi. สนับสนุนการมีส่วนร่วมของบรรณาธิการสื่อมวลชนต่างๆ โดยจัดการประชุมอย่างสม่ำเสมอเพื่อเสริมสร้างการตระหนักรับรู้เกี่ยวกับอาเซียน

xvii. สนับสนุนความร่วมมือและการสร้างเครือข่าย รวมทั้งโครงการแลกเปลี่ยนหนังสือระหว่างห้องสมุดในอาเซียน

xviii. เผยแพร่วัฒนธรรมอาเซียน ประเพณีทางสังคมและค่านิยมโดยเฉพาะในหมู่เยาวชนโดยผ่านทางสื่อ

xix. ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนรายการทีวีเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน

xx. ระดมสื่อมวลชนและสถาบันทางด้านวัฒนธรรมเพื่อเผยแพร่และแลกเปลี่ยนข้อมูลทางด้านวัฒนธรรมอาเซียน พัฒนาการ ความสำเร็จ ประโยชน์ และวัตถุประสงค์ ให้ประชาชนรับทราบ

xxi. สนับสนุนการแลกเปลี่ยนเยาวชน เช่น การจัดค่ายเยาวชน และกิจกรรมที่คล้ายคลึงกันเพื่อส่งเสริมการแสดงศิลปะและวัฒนธรรมของอาเซียน การตระหนักรับรู้เกี่ยวกับอาเซียนและความรู้สึกเป็นประชาคม

xxii. บรรจุการศึกษาเกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมของอาเซียน รวมทั้งค่านิยมในหลักสูตรการศึกษาของโรงเรียน

E2. การอนุรักษ์และส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมของอาเซียน

๔๔. เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์: ส่งเสริมการสงวนและอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของอาเซียน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาคมว่าจะส่งเสริมความตระหนักรับรู้และความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์ของภูมิภาค และความคล้ายคลึงกันทางวัฒนธรรมและความแตกต่างทางวัฒนธรรมของประเทศสมาชิก รวมทั้ง เพื่อปกป้องความเป็นเอกลักษณ์ของมรดกทางวัฒนธรรมของอาเซียนในภาพรวม

มาตรการ:

i. พัฒนาและปรับปรุงกฎระเบียบภายในประเทศและกลไกระดับภูมิภาคในการปกป้อง รักษาและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมของอาเซียนและประเพณีที่ยึดถือปฏิบัติอยู่ของประเทศสมาชิกอาเซียนภายในปี ๒๕๕๘

ii. จัดทำเอกสารและรวบรวมรายชื่อมรดกทางวัฒนธรรมของอาเซียนเข้าด้วยกัน

iii. ให้มีการประเมินความเสี่ยงและมีการจัดทำแผนรองรับกรณีฉุกเฉินในการบูรณะมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญทั่วอาเซียน ส่งเสริมการศึกษาอารยธรรมของอาเซียนโดยการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ด้านวัฒนธรรมของอาเซียนและสมาชิกของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน

iv. ส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องโดยการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่วัฒนธรรมอาเซียนและเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวและภาคเอกชน

v. เสริมสร้างขีดความสามารถและการลงทุนมนุษย์ในการจัดการมรดกโดยจัดให้มีการฝึกอบรม การจัดสัมมนา การสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การประชุมระหว่างประเทศ และอื่นๆ

vi. ทำการศึกษาเรื่องการจัดตั้งศูนย์วัฒนธรรมอาเซียนในประเทศอาเซียนและในประเทศคู่เจรจา

vii. อนุรักษ์และพัฒนาหมู่บ้านหัตถกรรมดั้งเดิมและอาชีพในชนบทโดยเฉพาะในชนกลุ่มน้อย

viii. พัฒนาศักยภาพระดับชาติในการส่งเสริม การจัดการ และการรักษามรดกทางวัฒนธรรมดั้งเดิมและที่ไม่ใช่วัฒนธรรมดั้งเดิม เช่น การผลิตโสตทัศนูปกรณ์

ix. สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมโดยผ่านสื่อมวลชน

x. ส่งเสริมการปกป้องสมบัติทางวัฒนธรรมจากการลักขโมย การค้าและธุรกิจผิดกฎหมาย หรือการเคลื่อนย้ายอย่างผิดกฎหมายในอาเซียนและนอกอาเซียน

xi. ส่งเสริมความร่วมมือในระดับภูมิภาคในเรื่องการได้มา การอนุรักษ์ และการใช้เอกสารสำคัญทางประวัติศาสตร์

xii. การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลที่มีประสิทธิภาพหรือที่จัดเก็บบันทึกและเอกสารสำคัญของสำนักเลขาธิการอาเซียน

xiii. แลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดและผู้เชี่ยวชาญทางด้านเอกสารสำคัญทางประวัติศาสตร์และการจัดการเก็บบันทึก และ

xiv. ฟูมฟักความสามารถและส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ท่ามกลางนักคิดของอาเซียน ศิลปินและสื่อที่ให้ความสนใจในด้านมรดกเพื่อช่วยอนุรักษ์และส่งเสริมความหลากหลายทางวัฒนธรรมของอาเซียน ในขณะเดียวกันช่วยเสริมสร้างอัตลักษณ์อาเซียนในระดับภูมิภาค รวมทั้งปลูกฝังการตระหนักรับรู้เกี่ยวกับอาเซียนให้กับประชาชน

E3. ส่งเสริมการสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรมและอุตสาหกรรม

๔๕. *เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:* ส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนและการดำรงอยู่ร่วมกันของอาเซียน โดยการสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม และการส่งเสริมและร่วมมือกันในอุตสาหกรรมด้านวัฒนธรรม

มาตรการ:

i. ส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมโดยการประสานงานและการสร้างเครือข่ายระหว่างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทางด้านวัฒนธรรม (เอสเอ็มซีอีเอส)

ii. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมทางด้านวัฒนธรรมโดยการแลกเปลี่ยนความรู้และแนวปฏิบัติที่ดีที่สุด โดยเคารพอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมที่เป็นแบรนด์ระดับชาติ

iii. พัฒนาและสนับสนุนความสามารถของเยาวชนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในเรื่องวัฒนธรรมและศิลปะ

iv. ส่งเสริมโอกาสแบบเปิดกว้างมากขึ้นแก่เยาวชนและประชาชนทุกภาคส่วนที่มีความคิดสร้างสรรค์ทางด้านวัฒนธรรม รวมทั้งชนกลุ่มน้อย

v. ส่งเสริมการทำการตลาด และการจำหน่ายสินค้าและบริการทางวัฒนธรรม

vi. ปรับปรุงขีดความสามารถของสถาบันระดับชาติในการจัดการและพัฒนาอุตสาหกรรมด้านวัฒนธรรมโดยการส่งเสริมการว่าจ้างและการนำวัฒนธรรมท้องถิ่นมาเป็นสินค้าและบริการในตลาดภายในประเทศและระหว่างประเทศ

vii. สนับสนุนความร่วมมือในอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์กับประเทศคู่เจรจาของอาเซียน

viii. จัดทำโครงการฝึกอบรมร่วม การจัดสัมมนา และการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการสำหรับเอสเอ็มซีอีเอสเป็นประจำ และ

ix. ส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถาบันของภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาสถาบันของภาคเอกชนเกี่ยวกับเรื่องเอสเอ็มซีอีเอสโดยจัดการประชุมร่วมกันทุกปี

E4. การมีส่วนเกี่ยวข้องกับชุมชน

๔๖. *เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:* เพื่อปลูกฝังอัตลักษณ์อาเซียนและสร้างอาเซียนที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลางในการก่อตั้งประชาคมโดยสนับสนุนทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วม

มาตรการ:

i. ร่วมกับองค์กรเอกชนอาเซียนที่อยู่ในเครือข่ายของอาเซียนในขบวนการสร้างประชาคมอาเซียน

ii. จัดการประชุมทางด้านสังคมของอาเซียน และการประชุมภาคประชาสังคมอาเซียนทุกปีเพื่อแสวงหาวิธีการที่ดีที่สุดในการหารือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นสำหรับการหารือและความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพระหว่างอาเซียนกับภาคประชาสังคมของอาเซียน

iii. แสวงหาแนวทางในการจัดตั้งโครงการอาสาสมัครอาเซียนประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญอาชีพรุ่นเยาว์โดยเน้นเรื่องการพัฒนาชนบทและการช่วยเหลือชุมชนให้ช่วยเหลือกันเองได้ภายในปี ๒๕๕๒

iv. สนับสนุนอาสาสมัครรุ่นเยาว์ในการดำเนินภารกิจฉุกเฉินและภารกิจทางด้านมนุษยธรรมโดยให้ได้รับการยอมรับ และ

v. แบ่งปันเครือข่ายข้อมูลสาธารณะและฐานข้อมูลของอาเซียนเพื่อการเคลื่อนย้ายข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในภูมิภาค

F. การลดช่องว่างทางการพัฒนา

๔๗. *เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:* เสริมสร้างความร่วมมือเพื่อลดช่องว่างการพัฒนาโดยเฉพาะมิติการพัฒนาด้านสังคม ระหว่างประเทศสมาชิกเก่า ๖ ประเทศ และประเทศสมาชิกใหม่ (ซี แอล เอ็ม วี) และในพื้นที่ของอาเซียนที่ถูกทอดทิ้งและด้อยพัฒนา

มาตรการ:

i. บูรณาการประเด็นด้านการพัฒนาทางสังคมเข้าไว้กับโครงการการพัฒนาและดำเนินการโครงการสำหรับไอเอไอ โดยผ่านกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาค ต่างๆ เช่น การพัฒนาพื้นที่อาเซียนตะวันออกระหว่างบรูไน อินโดนีเซีย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ (บิมเพียก้า), โครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (จีเอ็มเอส), ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อิระวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง ระหว่างกัมพูชา ลาว พม่า ไทย และเวียดนาม (แอ็คเม็กส), การพัฒนาเศรษฐกิจสามฝ่าย (ไอเอ็มที-จีที), การพัฒนาแนวพื้นที่ตะวันตก-ตะวันออก (อีเว็ก) ระหว่างเวียดนาม ลาว กัมพูชาและตะวันออกเฉียงเหนือของไทย และพม่า, ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาอาเซียน-ลุ่มน้ำโขง (เอเอ็มบีดีซี), การพัฒนาสามเหลี่ยม กัมพูชา, ลาว และเวียดนาม (ซีแอลวี) สามเหลี่ยมมรกต กัมพูชา, ลาว และไทย (ซีแอลที) กัมพูชา, ลาว, พม่า และเวียดนาม (ซีแอลเอ็มวี)

ii. ดำเนินการตามแผนการไอเอไอฉบับที่ 2 ในระหว่างปี ๒๕๕๒-๒๕๕๘

iii. ประเทศอาเซียนเดิม ๖ ประเทศทำการสานต่อการสนับสนุนและความช่วยเหลือสำหรับแผนการไอเอไอฉบับที่ ๒

iv. สานต่อการระดมทรัพยากรจากประเทศคู่เจรจา สถาบัน และองค์กรระหว่างประเทศระดับภูมิภาคเพื่อแผนการและโครงการไอเอไอฉบับที่ ๒ ที่สนับสนุนและช่วยเหลือประเทศซีแอลเอ็มวี

v. ให้หน่วยงานด้านการพัฒนาในประเทศสมาชิกอาเซียนและประเทศคู่เจรจามีส่วนร่วมในการประเมินการศึกษาเรื่องผลกระทบทางด้านสังคมต่อการรวมตัวของภูมิภาคเพื่อจัดทำนโยบายที่เหมาะสมในการตอบสนองโดยเริ่มต้นในปี ๒๕๕๒

vi. รับและดำเนินโครงการสนับสนุนระดับภูมิภาคที่ครอบคลุมด้านเกษตร สัตว์น้ำและการประมง อุตสาหกรรมเกษตร รวมทั้งการพัฒนาชนบท

vii. สานต่อการให้ความช่วยเหลือรัฐบาลของประเทศสมาชิกซีแอลเอ็มวีในการเสริมสร้างขีดความสามารถเพื่อพัฒนาและดำเนินนโยบายทางสังคมเพื่อลดและติดตามผลกระทบจากกระบวนการรวมตัวของภูมิภาค

viii. จัดทำการศึกษาอย่างครอบคลุมในเรื่องผลกระทบต่อประเทศสมาชิกใหม่อาเซียนอันเป็นผลจากการเร่งรัดการเป็นประชาคมอาเซียนจากปี ๒๕๖๓ เป็น ๒๕๕๘

III. การดำเนินงานและการทบทวนแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

A. กลไกการดำเนินงาน

๑. คณะมนตรีประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนจะรับผิดชอบภาพรวมการดำเนินงานของแผนงานและจะทำหน้าที่ประสานงานภายใต้ขอบเขตการปฏิบัติงานของตน รวมถึงประเด็นที่คาบเกี่ยวกับคณะมนตรีด้านอื่นๆ

๒. คณะทำงานอาเซียนระดับรัฐมนตรีทุกคณะหรือคณะทำงานที่เทียบเท่า จะรับผิดชอบในการสร้างความมั่นใจว่าจะมีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพขององค์ประกอบมาตรการและพันธกรณีในแผนงาน โดยจะบรรจุไว้ในแผนงานที่เกี่ยวข้อง จะระดมทรัพยากร เพื่อการดำเนินการและจะดำเนินข้อริเริ่มระดับชาติเพื่อให้เป็นไปตามพันธกรณี

๓. เพื่อสร้างความมั่นใจว่าแผนงานจะมีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ ควรจะต้องมีการดำเนินมาตรการ ดังต่อไปนี้

มาตรการ:

i. บูรณาการยุทธศาสตร์ เป้าหมายและการดำเนินการของแผนงานเอเอสซีซี โดยบรรจุในแผนงานการพัฒนาระดับชาติ

ii. พยายามให้สัตยาบันความตกลงอาเซียนที่เกี่ยวข้องภายในระยะเวลาที่สอดคล้องกับกระบวนการภายในของแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียน

iii. ร่วมกับประเทศคู่เจรจา ภาคเอกชน องค์กรภาคประชาสังคมและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มั่นใจว่ามาตรการที่ได้ตกลงไว้จะปฏิบัติทันเวลา

iv. กำหนดและดำเนินการตามโครงการศึกษาและการฝึกอบรมเฉพาะในประเด็นด้านหรือหัวข้อต้องมีการวิเคราะห์ และการสนับสนุนในด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถ

v. เสริมสร้างขีดความสามารถของสำนักเลขาธิการอาเซียนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประชาคมด้านสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

vi. เสริมสร้างขีดความสามารถของแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียนโดยเฉพาะในด้านการวิจัยและการพัฒนาทุนมนุษย์

vii. จัดทำโครงการเสริมสร้างขีดความสามารถที่เหมาะสมเพื่อช่วยประเทศสมาชิกใหม่ในการบรรลุเป้าหมายเอเอสซีซี

๕. เลขาธิการอาเซียนจะรายงานความคืบหน้าของการดำเนินงานตามแผนของเอเอสซีซีให้กับ ที่ประชุมคณะมนตรีและรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง และที่ประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนรับทราบ

B. การระดมทุน

๕. แหล่งเงินทุน ความเชี่ยวชาญ การวิจัย และการเสริมสร้างขีดความสามารถสำหรับการดำเนินงานของแผนงาน จะถูกระดมจากแหล่งต่างๆ ดังต่อไปนี้

ก. ประเทศสมาชิกอาเซียน

ข. ประเทศคู่เจรจา ประเทศหุ้นส่วนเฉพาะด้าน และประเทศหุ้นส่วนด้านการพัฒนา

ค. สถาบันในภูมิภาคและสถาบันระหว่างประเทศโดยเฉพาะธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย (เอดีบี) ธนาคารโลก (ไอเอฟซี) และสหประชาชาติ

ง. มูลนิธิในภูมิภาคและระหว่างประเทศ และ

จ. ภาคเอกชน

C. ยุทธศาสตร์การประชาสัมพันธ์

๖. ความสำเร็จในการสร้างประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนต้องการการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกระบวนการรวมตัวของอาเซียน จึงต้องการโครงการประชาสัมพันธ์ที่ดีในการสร้างความตระหนักรับรู้เกี่ยวกับเอเอสซีซีในประเทศสมาชิกอาเซียน รวมทั้งให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรอบข้างประชาคมสังคมและวัฒนธรรม และประชาชนอาเซียนได้รับทราบความคืบหน้าของการสร้างประชาคม

มาตรการ:

i. เริ่มแผนประชาสัมพันธ์อย่างครอบคลุมเพื่ออธิบายแก่เจ้าหน้าที่รัฐ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ และสาธารณชนทั่วไปเกี่ยวกับเป้าหมาย ผลประโยชน์ และความท้าทายของเอเอสซีซี

ii. ดำเนินกิจกรรมในการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นแบบเปิด และการแบ่งปันข้อมูลในการดำเนินการของเอเอสซีซี

iii. ประเทศสมาชิกจัดตั้งกลไกในระดับประเทศเพื่อรายงานผลและกระบวนการรวมตัวเป็นประจำ

iv. พัฒนาเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์เอเอสซีซี เพื่อเป็นช่องทางเพิ่มเติมในการเข้าถึงประชาคมนี้ในวงกว้าง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถสะท้อนความเห็นข้อริเริ่มด้านสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

D. กลไกการทบทวน

๗. สำนักเลขาธิการอาเซียนจะทำหน้าที่ติดตามและทบทวนเพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่ากิจกรรมต่างๆ สามารถตอบสนองความต้องการและความเร่งด่วนของอาเซียน

๘. สำนักเลขาธิการอาเซียนจะพัฒนาและจัดทำตัวชี้วัด ระบบการติดตามและการประเมินความคืบหน้าการดำเนินงานตามที่กำหนดไว้ในแผนงานของ เอเอสซีซี

๙. การทบทวนกลางรอบของการดำเนินการตามแผนงานเอเอสซีซี สามารถจัดให้มีขึ้นได้ตามความจำเป็น โดยจะคำนึงถึงเรื่องการเปลี่ยนแปลงในภูมิภาคและสภาพแวดล้อมของโลก

<u>ข้อความต่อท้าย</u>

[1] ไม่มีส่วนใดของข้อความในแผนงานเอเอสซีซีฉบับนี้ขัดแย้งกับหลักการโดยทั่วไปที่ปรากฏอยู่ในปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของแรงงานย้ายถิ่นฐาน

[2] เรื่องนี้ให้ถือปฏิบัติกับรัฐสมาชิกอาเซียนซึ่งเป็นภาคีของความตกลง

อภิธานศัพท์

A

เอซีบี	:	ศูนย์อาเซียนว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ
เอซีซีเอสเอ็ม	**:**	**การประชุมอาเซียนว่าด้วยกิจการพลเรือน (ACCSM)**
แอ็คเม็กส	:	ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิระวดี-เจ้าพระยา- แม่โขง
เอดี	:	การพัฒนาทางเลือก
เอดีบี	:	ธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย
เออีอีเอพี	:	แผนปฏิบัติการสิ่งแวดล้อมศึกษาอาเซียน
เออีอีไอดี	:	ฐานข้อมูลสิ่งแวดล้อมศึกษาอาเซียน
เออีไอซี	:	ศูนย์ข้อมูลแผ่นดินไหวแห่งอาเซียน
เอเอฟเอสอาบี	:	คณะกรรมการสำรองอาหารเพื่อความมั่นคงอาเซียน
เอเอชเอ	:	ศูนย์ช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมอาเซียน
เอไอดีเอส	:	โรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง
เอพีเอ็มไอ	:	ข้อริเริ่มในการจัดการป่าพรุ
เอพีเอสอีดี	:	ยุทธศาสตร์เอเชียแปซิฟิกสำหรับโรคอุบัติใหม่
เอ/อาร์-ซีดีเอ็ม	:	การปลูกป่าและฟื้นฟูป่าภายใต้กลไกการพัฒนาที่สะอาด
เออาร์ซี	:	ศูนย์ทรัพยากรอาเซียน
อาเซียน	:	สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
เอเอสเอ็มซี	:	ศูนย์อุตุนิยมวิทยาเฉพาะทางอาเซียน
เอเอสซีซี	:	ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน
เอ็สเน็ต	:	เครือข่ายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในอาเซียน
เอยูเอ็น	:	เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน
เอวีส	:	สถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเสมือนจริงอาเซียน

B

บีซีอาซี-เอสอีเอ	:	ศูนย์ภูมิภาคอนุสัญญาบาเซลเพื่อการฝึกอบรมและถ่ายทอดเทคโนโลยีภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

บิมเพียก้า : เขตเศรษฐกิจอาเซียนตะวันออก บรูไน อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์

C

แคม : การแพทย์ทางเลือก

ไซเตส : อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าใกล้สูญพันธุ์

ซีแอลเอ็มวี : กัมพูชา, ลาว, พม่า, เวียดนาม

ซีแอลที : กัมพูชา, ลาว และไทย

ซีแอลวี : กัมพูชา, ลาว, เวียดนาม

ซีโอซีไอ : คณะกรรมการด้านวัฒนธรรมและสนเทศ

ซีเอสอาร์ : ความรับผิดชอบขององค์กรธุรกิจต่อสังคม

E

อีอี : สิ่งแวดล้อมศึกษา

อีเอสดี : การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

อีเอสที : เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

อีเว็ก : เส้นทางระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก

F

เอฟซีทีซี : กรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบ

G

จีเอ็มเอส : โครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง

H

เอชไอวี : ไวรัสที่ทำลายภูมิคุ้มกันของมนุษย์

I

ไอเอฟซี : ความร่วมมือทางการเงินระหว่างประเทศ

ไอเอ็มที-จีที : สามเหลี่ยมเศรษฐกิจอินโดนีเซีย มาเลเซีย ไทย

M

เอ็มอีเอ : ความตกลงพหุภาคีด้านสิ่งแวดล้อม

เอ็มดีจี : เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ

N

เอ็นดีจี	:	การลดช่องว่างการพัฒนา
เอ็นจีโอ	:	องค์กรที่มิใช่ของรัฐบาล

O

โอชเน็ต	:	เครือข่ายความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของอาเซียน

P

พีพีอี	:	อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล

Q

ควเอ	:	การประกันคุณภาพ

T

ทีเอ็ม	:	ยาแผนโบราณ

S

เอสแอนด์ที	:	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ซีมีโอ	:	องค์การความร่วมมือของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
เอสเอฟเอ็ม	:	การจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน
ซลอม	:	การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านแรงงาน
เอสเอ็มซีอี	:	ธุรกิจด้านวัฒนธรรมขนาดกลางและขนาดย่อม
ซอมคา	:	การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านวัฒนธรรมและศิลปะ
ซอมรี	:	เจ้าหน้าที่อาวุโสสารนิเทศอาเซียน

T

เทโย	:	โครงการสิบองค์กรเยาวชนที่ประสบความสำเร็จ

U

ยูเอ็น	:	สหประชาชาติ

W

เว็น	:	เครือข่ายปราบปรามการลักลอบค้าสัตว์ป่า

บทที่ ๘

ประเทศสมาชิกอาเซียน

บทที่ ๙

ประเทศสมาชิกอาเซียน

สมาชิกอาเซียนทั้งหมดมี 10 ประเทศ ได้แก่

ประเทศไทย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ บรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนิเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐสิงคโปร์ และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

บรูไนดารุสซาลาม

ธงชาติ

ตราแผ่นดิน

ชื่อทางการ	เนการา บรูไน ดารุสซาลาม (Negara Brunei Darussalam แปลวา ดินแดนแหงความสงบสุข)
พื้นที่	๕,๗๖๕ ตารางกิโลเมตร
เมืองหลวง	บันดาร์เสรีเบกาวัน
ภาษา	มาเลย์ เป็นภาษาราชการ รองลงมาเป็นภาษาอังกฤษและภาษาจีน
ศาสนา	อิสลาม (ร้อยละ ๖๗) พุทธ (ร้อยละ ๑๓) คริสต์ (ร้อยละ ๑๐) ฮินดู (ร้อยละ ๑๐)
วันชาติ	วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ของทุกปี
การปกครอง	ระบอบกษัตริย์ มีสมเด็จพระราชาธิบดีเป็นประมุขของรัฐและเป็นนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีกลาโหม และรักษาการรัฐมนตรีการคลังด้วย

อากาศ	ค่อนข้างร้อนชื้น มีปริมาณฝนตกค่อนข้างมาก อุณหภูมิเฉลี่ย 28 องศาเซลเซียส
สกุลเงิน	ดอลลารบรูไน (Brunei Dollar : BND) อัตราแลกเปลี่ยนประมาณ(ซื้อ) ๒๒.๘ บาทต่อ ๑ ดอลลารบรูไน (คาเงินบรูไนมีความมั่นคงและใชอัตราแลกเปลี่ยนเดียวกับเงินสิงคโปรและสามารถใชเงินสิงคโปรในบรูไนได)
ทรัพยากรธรรมชาติ	น้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ
สมาชิกอาเซียน	วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๒๗
วันสถาปนา	ความสัมพันธ์ทางการทูตกับบรูไนฯ เมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๗
ด้านสังคม วัฒนธรรมและการศึกษา	ไทยและบรูไนฯ ได้ร่วมลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือในทวิภาคีด้านสารสนเทศและการกระจายเสียงและภาพ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือด้านข้อมูลข่าวสารและประชาสัมพันธ์ การแลกเปลี่ยนรายการวิทยุ โทรทัศน์และสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีสาระตลอดจนการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารอันจะส่งผลให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนของทั้งสองประเทศ
ด้านการศึกษา	มีนักศึกษาไทยที่ไปเรียนในมหาวิทยาลัยบรูไนฯ ทั้งโดยทุนรัฐบาลไทยและบรูไนฯ และมีนักศึกษามุสลิมจากจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ได้รับทุนจากทางการบรูไนฯ ให้ไปเรียนทางด้านรัฐศาสตร์และการศาสนา ซึ่งมีทั้งหญิงและชาย แต่ก็มีนักศึกษาหลายคนที่บริษัทเอกชนในประเทศไทยส่งไปเรียนวิชาทั่วไป **ระบบการศึกษา** ประเทศบรูไนดารุสซาลามไม่มีการศึกษาภาคบังคับ แต่การศึกษาเป็นสากล และจัดให้ฟรีสำหรับประชาชนทั่วไป การศึกษาแบ่งออกเป็นระดับก่อนประถมศึกษา ๑ ปี ระดับประถมศึกษา ๖ ปี ระดับมัธยมศึกษา ๗-๘ ปี ซึ่งแบ่งเป็นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ๓ ปี ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ๒-๓ ปี และระดับเตรียมอุดมศึกษา ๒ ปี และระดับมหาวิทยาลัย ๓-๔ ปี ระบบการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๘ กำหนดให้ใช้ภาษาอังกฤษ และภาษามาเลย์ในการสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงประถมศึกษาปีที่ ๓ ครูจะสอนทุกวิชาด้วยภาษามาเลย์ ยกเว้นวิชาภาษาอังกฤษซึ่งใช้ภาษาอังกฤษในการสอน

	สำหรับระดับประถมศึกษาปีที่ ๔ ขึ้นไป โรงเรียนจะใช้ทั้งภาษามาเลย์ และภาษาอังกฤษในการสอน โดยภาษามาเลย์ใช้สำหรับสอนวิชาเกี่ยวกับมาเลย์ ความรู้เกี่ยวกับศาสนาอิสลาม พลศึกษา ศิลปะและการช่าง และวิชาหน้าที่พลเมือง ส่วนภาษาอังกฤษใช้ในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และภาษาอังกฤษ เป็นต้น
สิ่งที่ควรทำ ไม่ควรทำ	- สตรีชาวบรูไนฯ จะแต่งกายมิดชิด นุ่งกระโปรงยาวเสื้อแขนยาว และมีผ้าโพกศีรษะ คนต่างชาติจึงไม่ควรนุ่งกระโปรงสั้นและใส่เสื้อไม่มีแขน - ควรหลีกเลี่ยงเสื้อผ้าสีเหลืองเพราะถือเป็นสีของพระมหากษัตริย์ - การทักทายจะจับมือกันเบาๆ และสตรีจะไม่ยื่นมือให้บุรุษจับ - การใช้นิ้วชี้ไปที่คนหรือสิ่งของถือว่าไม่สุภาพ แต่จะใช้หัวแม่มือชี้แทน และจะไม่ใช้มือซ้ายในการส่งของให้ผู้อื่น - สตรีเวลานั่งจะไม่ให้เท้าชี้ไปทางผู้ชายและไม่ส่งเสียงหรือหัวเราะดัง
ข้อควรรู้	- ประชาชนของประเทศในกลุ่มอาเซียนสามารถทำวีซ่าที่จุดตรวจคนเข้าเมืองในประเทศบรูไนฯได้ตามข้อตกลงของกลุ่มอาเซียน มีระยะเวลาอยู่ในบรูไนฯได้ ๒ สัปดาห์ - สินค้าที่ขัดกับข้อกำหนดฮาลาล ได้แก่ เนื้อไก่สด/แช่แข็ง (ที่ไม่ได้เชือดโดยชาวมุสลิม) สินค้าที่ขัดกับประเพณี และขนบธรรมเนียมอันดีงาม ได้แก่ ภาพและสิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร เป็นต้น - สินค้าที่ขัดกับหลักข้อปฏิบัติของศาสนาอิสลาม เช่น เครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ และสินค้าที่ขัดกับกฎหมายระหว่างประเทศต่างๆ เช่น กฎหมายที่ให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา เช่น สินค้าปลอม รวมทั้งสินค้าที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานด้านสุขอนามัย

ราชอาณาจักรกัมพูชา

ธงชาติ

ตราแผ่นดิน

ชื่อทางการ	ราชอาณาจักรกัมพูชา (Kingdom of Cambodia)
พื้นที่	๑๘๑,๐๓๕ ตารางกิโลเมตร
ที่ตั้ง	พรมแดน และเส้นเขตแดนของประเทศกัมพูชา ส่วนใหญ่กำหนดขึ้นโดยฝรั่งเศส มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศข้างเคียง อยู่สามประเทศคือ ไทย ลาว และเวียดนาม ทิศเหนือ ติดต่อกับประเทศไทย จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีษะเกษ และอุบลราชธานี และติด สปป.ลาว แขวงอัตตะปือ และแขวงจำปาศักดิ์ ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ และทิศตะวันออก ติดต่อกับเวียดนาม ในเขตจังหวัดเปลกู ดาร์ลัค และกวางดั๊ก

	ทิศตะวันออกเฉียงใต้และทิศใต้ ติดต่อกับเวียดนามเขตจังหวัดฟุคลอง บินห์ลอง เทนินห์ ฟุคทุย เคียนเทือง เคียนพง อันเกียง เคียนเกียง และอ่าวไทย ทิศตะวันตกเฉียงใต้ และทิศตะวันตก ติดต่อกับประเทศไทยในเขตจังหวัดตราด จันทบุรี และปราจีนบุรี เส้นเขตแดนโดยรอบประเทศมีความยาวประมาณ ๒,๖๐๐ ก.ม. ติดต่อกับประเทศไทยประมาณ ๙๓๐ ก.ม. สปป.ลาวประมาณ ๔๐๐ ก.ม.เวียดนามประมาณ ๑,๐๓๐ ก.ม. และอ่าวไทย ประมาณ ๔๕๐ ก.ม.
เมืองหลวง	กรุงพนมเปญ
ภาษา	เขมรเป็นภาษาราชการ ส่วนภาษาที่ใช้โดยทั่วไป ได้แก่ อังกฤษ ฝรั่งเศส เวียดนาม จีน และไทย
ศาสนา	ศาสนาประจำชาติคือศาสนาพุทธ นิกายเถรวาท (แยกเป็น 2 นิกายย่อย คือ ธรรมยุตินิกายและมหานิกาย) และศาสนาอื่นๆ อาทิ ศาสนาอิสลามและคริสต์
วันชาติ	วันที่ ๙ พฤศจิกายน ของทุกปี
การปกครอง	ระบอบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
อากาศ	อากาศร้อนชื้นแถบมรสุม ฤดูฝนเริ่มจากเดือนพฤษภาคม-ตุลาคม ฤดูแล้ง เริ่มจากเดือนพฤศจิกายน-เมษายน เดือนเมษายนมีอุณหภูมิสูงสุดที่สุด เดือนมกราคมมีอุณหภูมิต่ำที่สุด เดือนตุลาคมมีฝนตกชุกที่สุด
อาหารพื้นเมือง	วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๔๙๓
สกุลเงิน	- จัดตั้งคณะกรรมาธิการร่วมไทย – กัมพูชาเพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านวัฒนธรรมและใช้เป็นกลไกในการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนของทั้งสองประเทศ - จัดตั้งคณะอนุกรรมการด้านวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และการท่องเที่ยวเพื่อผลักดันความร่วมมือในแต่ละสาขาด้วย - ไทยกับกัมพูชาได้ร่วมลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านสารสนเทศและการกระจายเสียง
สมาชิกอาเซียน	๓๐ เมษายน ๒๕๔๒

วันสถาปนา	๑๙ ธันวาคม ๒๔๙๓
สิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำในประเทศกัมพูชา	**CAMBODIA DO AND DON'T** ๑. ควรให้ความเคารพต่อผู้สูงอายุ ๒. ควรให้เจ้าของบ้านเริ่มทานอาหารก่อนต่อจากนั้นผู้มาเยือนถึงจะรับประทานต่อได้ ๓. ควรให้ผู้อาวุโสที่สุดของโต๊ะรับประทานอาหารก่อน แล้วจึงเริ่มรับประทานได้ ๔. ไม่ควรชี้เท้าไปที่บุคคลอื่น เช่น เวลานั่งกับพื้นผู้หญิงควรเก็บปลายเท้าอย่างสารวม ๕. ไม่ควรเดินข้ามเท้าคนอื่น ๖. ไม่ควรเรอหรือแคะฟันขณะรับประทานอาหาร ๗. ที่กัมพูชาผู้ชายสามารถจับมือกันได้เพื่อแสดงมิตรภาพที่ดีและไม่ใช่เกย์ ๘. เมื่อเดินผ่านบุคคลที่กาลังสนทนากันอยู่ควรก้มศีรษะเล็กน้อยเมื่อเดินผ่าน (ถ้าเดินผ่านตรง ๆ จะถือว่าไม่มีมารยาท) ๙. เมื่อขับขี่จักรยานหรือจักรยานยนต์ควรชะลอความเร็วเมื่อผ่านวัด และถอดหมวกทุกครั้งเมื่อเข้าเขตวัด ๑๐.ผู้หญิงไม่ควรแต่งหน้าจัดหรือแต่งตัวไม่สุภาพเมื่อเข้าเขตวัด ๑๑.เมื่อเจอพระภิกษุสงฆ์ต้องถอดหมวกทุกครั้ง ไม่ควรวิพากษ์วิจารณ์การเมือง ๑๒. ห้ามถ่ายภาพสัญลักษณ์ทางทหาร ๑๓. ห้ามถูหรือสัมผัสศีรษะของคนอื่น เพราะกัมพูชาถือว่าศีรษะเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของร่างกาย ๑๔. ต้องถอดรองเท้าก่อนเข้าบ้านคนอื่นทุกครั้ง ๑๕. แต่งตัวมิดชิดและเรียบร้อย ผู้หญิงไม่ควร ๑๖. ใส่กระโปรงสั้น และโชว์หัวไหล่ ผู้ชายควรใส่เสื้อมีปกและกางเกงขายาว ๑๗. ระวังกิริยามารยาทต่อเพศตรงข้าม และไม่ควรวางหรือแตะมือชาวกัมพูชาเวลาถ่ายรูป เพราะอาจทาให้เข้าใจผิดกัน

	๑๘. เมื่อเข้าเขตวัดควรปิดมือถือและเครื่องเล่น MP๓ ทุกครั้ง ๑๙. ไม่ส่งเสียงดังในเขตวัด และต้องไม่สวมหมวกเมื่อเข้าเขตวัดหรือโบสถ์ ๒๐. ไม่ควรห่อกระดาษของขวัญด้วยสีขาว เพราะถือว่าเป็นสีของการไว้ทุกข์ ควรใช้กระดาษที่มีสีสัน ๒๑. เมื่อได้รับของขวัญแล้วยังไม่ควรเปิดออกทันที ๒๒. เมื่อจะส่งของให้ผู้อื่นควรส่งด้วยสองมือหรือไม่ก็ส่งของด้วยมือขวา ถือว่าเป็นมารยาทที่ดี แหล่งที่มา: http://www.kwintessential.co.uk/resources/global-etiquette/cambodia.html http://www.vietvaluetravel.com/Travel_Guide_Cambodia_Do_and_Dont/158 http://www.asiarooms.com/en/travel-guide/cambodia/useful-information/cambodia-dos-and-dont.html
ข้อควรรู้	- ผู้ถือหนังสือเดินทางไทยสามารถขอตรวจลงตราเข้ากัมพูชาได้จากสถานเอกอัครราชทูตกัมพูชาในไทย โดยเสียค่าธรรมเนียม ๑,๐๐๐ บาท หรือขอตรวจลงตรานักท่องเที่ยว หรือผู้เดินทางผ่านได้เมื่อเดินทางถึงท่าอากาศยานกรุงพนมเปญ โดยกรอกแบบฟอร์ม Visa on Arrival พร้อมยื่นรูปถ่ายและค่าธรรมเนียม ๒๐ ดอลลาร์สหรัฐ - ผู้ที่เดินทางเข้ากัมพูชา และจะอยู่ทำธุรกิจเกินกว่า ๓ เดือน ควรฉีดยาป้องกันโรคไทฟอยด์ และไวรัสเอและบี และกรอกแบบฟอร์มลงทะเบียนที่สถานเอกอัครราชทูตไทย เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถติดต่อและช่วยเหลือในกรณีฉุกเฉิน

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ธงชาติ

ตราแผ่นดิน

ชื่อทางการ	สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (Republic of Indonesia) เป็นประเทศที่ใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และมีประชากรมุสลิมมากที่สุดในโลก
พื้นที่	๕,๑๙๓,๒๕๐ ตารางกิโลเมตร
เมืองหลวง	กรุงจาการ์ตา
ภาษาราชการ	ภาษาราชการและภาษาประจำชาติ ไดแก ภาษาอินโดนีเซีย หรือ Bahasa
ศาสนา	อิสลาม (ร้อยละ ๘๘) คริสต์ (ร้อยละ ๘) ฮินดู (ร้อยละ ๒) พุทธ (ร้อยละ๑) ศาสนาอื่นๆ (ร้อยละ๑)

วันชาติ	๑๗ สิงหาคม ของทุกปี
การปกครอง	ระบอบประชาธิปไตย มีประธานาธิบดีเป็นผู้นำของประเทศ
อากาศ	แบบป่าฝนเขตร้อน มี ๒ ฤดูคือ ฤดูแล้งและฤดูฝน อุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ระหว่าง๒๑-๓๓ องศาเซลเซียส
สกุลเงิน	รูเปียห์ อัตราแลกเปลี่ยนประมาณ (ซื้อ) ๒.๘๗ บาท ได้ ๑,๐๐๐ รูเปยห
ทรัพยากรธรรมชาติ	น้ำมัน ถ่านหิน ทองคำ สัตว์น้ำ
สมาชิกอาเซียน	๘ สิงหาคม ๒๕๑๐
วันสถาปนาการทูต	๗ มีนาคม ๒๔๙๓
ด้านสังคม วัฒนธรรม	มีการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมกันอย่างลึกซึ้ง ทั้งทางวรรณคดี อาหาร เครื่องแต่งกาย และเครื่องดนตรี เป็นต้น
ด้านการศึกษา	การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง และเศรษฐกิจสังคม นำไปสู่การปฏิรูปด้านการศึกษาของกัมพูชาก่อนปี พ.ศ.๒๕๑๘ ประเทศไทยยึดระบบการศึกษาแบบฝรั่งเศสซึ่งให้มีการศึกษาภาคบังคับ ๑๓ ปี (๖+๔+๓+๑) ภายหลังปี พ.ศ. ๒๕๒๒กระทรวงศึกษาฯใช้ระบบการศึกษาแบบ ๑๐ ปี (๔+๓+๓) และต่อมาได้ขยายเป็นแบบ๑๑ ปี และใช้สืบเนื่องจากปี พ.ศ.๒๕๓๙ ระดับอุดมศึกษา ๔-๗ ปี ส่วนการจัดการศึกษาด้านอาชีวะและเทคนิคจัดให้ตั้งแต่ ๑ ปี ไปจนถึง ๓-๕ ปีการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษานี้ บางสถาบันการศึกษาอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงเกษตรสาธารณสุขหรือแรงงาน การจัดการศึกษานอกระบบเน้นการฝึกทักษะ ให้กับประชาชน
ข้อควรรู้	- ไม่ควรใช้มือซ้ายในการรับ-ส่งของ หรือรับประทานอาหาร - คนมุสลิมอินโดนีเซียถือว่ามือซ้ายไม่สุภาพ - ไม่จับศีรษะคนอินโดนีเซีย รวมทั้งการลูบศีรษะเด็ก - การครอบครองยาเสพติด อาวุธ หนังสือรูปภาพอนาจารมีบทลงโทษหนัก - การนำเข้าและครอบครองยาเสพติด มีโทษถึงประหารชีวิต - มีบทลงโทษรุนแรงเกี่ยวกับการค้าและส่งออกพืชและสัตว์กว่า ๒๐๐ ชนิด จึงควรตรวจสอบก่อนซื้อหรือนำพืชและสัตว์ออกนอกประเทศ

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

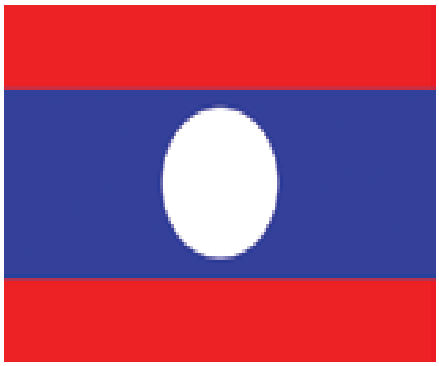

ธงชาติ

ตราแผ่นดิน

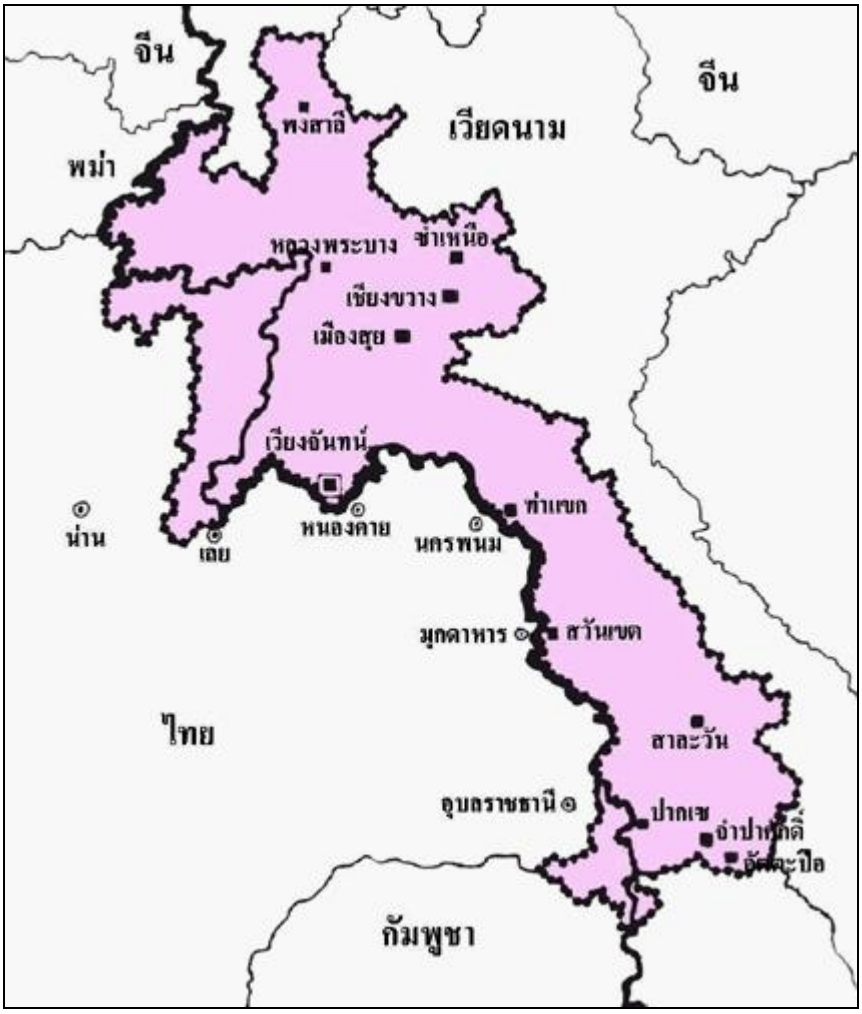

ชื่อทางการ	สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (Lao People's Democratic Republic)
พื้นที่	๒๓๖,๘๐๐ ตารางกิโลเมตร
เมืองหลวง	นครหลวงเวียงจันทน์
ภาษา	ภาษาทางราชการคือ ภาษาลาว สำหรับภาษาฝรั่งเศสยังคงมีใช้อยู่ทั่วไป แต่ไม่ถือว่าเป็นภาษาทางราชการ ขณะนี้ รัฐบาลได้ทำการฟื้นฟูภาษาลาว และตั้งสถานีวิทยุกระจายเสียงภาษาลาว ออกอากาศไปทั่วโลก ภาษาพูดประจำชาติคือ ลาว แม้จะสามารถพูดกันเข้าใจได้ทั่วประเทศ แต่สำเนียงการพูดแตกต่างกันไปตามแต่ละภาค ทำให้รู้ได้ว่าผู้พูดเป็นคนภาคใด กล่าวคือ คนลาวทางหลวงพระบาง มีสำเนียงพูดคล้ายคนไทยทางภาคเหนือ โดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่ คนลาวตั้งแต่เวียงจันทน์จนถึงสีทันดอน มีสำเนียงพูดคล้ายคนไทยทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สำหรับชาวเผ่าต่าง ๆ ใช้ภาษาของตนเอง ต่างไปจากภาษาลาว เช่น ภาษาแม้ว เย้า ย้อ อีก้อ
ศาสนา	พุทธ (ร้อยละ ๗๕) อื่นๆ (ร้อยละ ๒๕)
วันชาติ	วันที่ ๒ ธันวาคม ของทุกปี
การปกครอง	ระบอบสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ (ทางการลาวใช้คำว่า ระบอบประชาธิปไตยประชาชน) พรรคการเมืองเดียว คือพรรคประชาชนปฏิวัติ ลาวซึ่งเป็นองค์กรที่มีอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศมีประธานประเทศเป็นประมุข
อากาศ	ลักษณะภูมิอากาศของลาวคล้ายกับภาคเหนือและภาคอีสานของไทย แต่ฤดูหนาวมีอากาศหนาวมากกว่า พื้นที่ทางภาคใต้และทางตอนกลางของประเทศเป็นบริเวณที่มีฝนตกชุกมากกว่าภาคเหนือ
สกุลเงิน	กีบ
ทรัพยากร	ไม้ซุง ไม้แปรรูป ผลิตภัณฑ์ไม้ เศษโลหะ ถ่านหิน เสื้อผ้าสำเร็จรูป
สมาชิก	๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๐

วันสถาปนาการทูต	๑๙ ธันวาคม ๒๔๙๓
ด้านสังคมวัฒนธรรม	วัฒนธรรมและการศึกษา ไทยให้ความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการกับลาว ตั้งแต่ปี ๒๕๑๖ โดยเน้นด้านการพัฒนาบุคลากรในลักษณะการให้ทุนการศึกษา ทุนฝึกอบรม ดูงาน และโครงการพัฒนาในสาขาการเกษตร การศึกษา และสาธารณสุข ทั้งสองฝ่ายยังมีความร่วมมือด้านแรงงาน ทั้งการจ้างแรงงาน การคุ้มครองแรงงานและการแก้ปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง
วัฒนธรรมและลักษณะประจำชาติ	มีความซื่อสัตย์สุจริต กล้าหาญ อดทน รักอิสระเสรี รักหมู่คณะ ไม่ชอบการเบียดเบียนข่มเหง เป็นชาติที่รักสงบ มีความเคารพนับถือในบรรพบุรุษ นับถืออาวุโสทางอายุเป็นเกณฑ์สำคัญ มีอิสระในการเลือกคู่ครอง และมักจะศึกษาจิตใจกันก่อน ลักษณะครอบครัวเป็นครอบครัวใหญ่ เช่นเดียวกับชาวไทยทั่วไป
การศึกษา	ระบบการศึกษาเป็นแบบ ๑๑ ปี คือระบบ ๕ :๓ :๓ ดังนี้ เมื่อเด็กจบการศึกษาในระดับประถมและมัธยมศึกษาแล้ว จะมีการคัดเลือกนักเรียนเพื่อเสนอกระทรวงศึกษาธิการให้เด็กได้เข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ได้แก่ • สายอาชีพ ใช้เวลาศึกษา ๓ ปี ในวิทยาลัยเทคนิคต่างๆ เช่น ทางด้านไฟฟ้า ก่อสร้าง บัญชี ป่าไม้ เป็นต้น • มหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาที่สำคัญได้แก่ ๑. มหาวิทยาลัยแพทย์ศาสตร์ (เวียงจันทน์) ใช้เวลาศึกษา ๖ ปี ขึ้นกับกระทรวงสาธารณสุข ๒. มหาวิทยาลัยแห่งชาติ (ดงโดก) ใช้เวลาศึกษา ๔ ปี ๓. สถาบันสรรพวิชา (National Polytechnic Institute) ใช้เวลาศึกษา ๖ ปี
การแต่งกาย	ผู้หญิงนิยมเกล้าผม นุ่งผ้าซิ่น และมีสไบเฉียงพาดไหล่ ผู้ชายแต่งกายเช่นเดียวกับคนไทยในภาคอีสาน ส่วนชาวเขาเผ่าต่าง ๆ นิยมแต่งกายตามประเพณีของเผ่า

ที่อยู่อาศัย	บ้านเป็นหลังคาทรงแหลมชะลูด ยกพื้น สร้างด้วยไม้
อาหารการกิน	อาหารหลักคือข้าวเหนียวและลาบ เช่นเดียวกับชาวอีสานของไทย
การดนตรี	เครื่องดนตรีประจำภาคคือ แคน และการแสดงคือ หมอลำแคน ส่วนการฟ้อนรำและดนตรีส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพล
สิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำ	๑. ลาวทักทายกันด้วยคำว่า “สบายดี” พร้อมกับยิ้ม แต่การแตะเนื้อต้องตัวกันไม่นิยมทำ ๒. การพนมมือ เป็นประเพณีการทักทายของชาวลาว ๓. การใช้เท้าทำอย่างอื่นนอกจากการเดินและเล่นกีฬาแล้ว ถือว่าเป็นเรื่องที่ “หยาบคาย” มากสำหรับชาวลาว เพราะเท้าเป็น ”ของต่ำ” ๔. การใช้มือจับศรีษะของผู้อื่น เป็นสิ่งที่ไม่สุภาพอย่างมาก ๕. การตะโกนเสียงดังหรือพูดเสียงดังเป็นการไม่สุภาพ เพราะชาวลาวเป็นคนพูดจานุ่มนวล ๖. นักท่องเที่ยวควรการแต่งกายให้สะอาด และเรียบร้อย ๗. การเปลือยกายในที่สาธารณะนั้นไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง ๘. การที่จะเข้าบ้านเรือน ควรถอดรองเท้าทุกครั้งเพราะชาวลาวถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก ๙. การเดินผ่านคนที่นั่งอยู่ควรที่จะค้อมตัวลง เพราะเท้าเป็นของ “ต่ำ” และจะต้องไม่เดินข้ามคนที่นั่งอยู่อย่างเด็ดขาด ๑๐. การที่จะถ่ายรูปควรขออนุญาตเจ้าตัวก่อน ว่ายินดีหรือไม่ ๑๑. การแจกของฝากแก่เด็กๆ เป็นการส่งเสริมให้มีการขอ ๑๒. การอุดหนุนซื้อหรือลองรับประทานอาหารของชาวลาวเป็นการช่วยเหลือธุรกิจและการเกษตรของท้องถิ่น ๑๓. “กรุณา” แต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย และแสดงความนอบน้อมในขณะที่อยู่ในวัดต่างๆ และขณะที่ถ่ายรูป ๑๔. สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ และสิ่งของ ไม่ควรเข้าไปหรือจับต้องโดยที่ไม่ได้รับอนุญาต ๑๕. พระสงฆ์เป็นที่เคารพบูชา สตรีไม่ควรถูกเนื้อต้องตัวพระ หรือ จีวร

	๑๖. ช่วยกันรักษาความสะอาด ไม่ทิ้งขว้างสิ่งของ ให้สกปรก!!!เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับเยาวชนชาวลาว ๑๗. ช่วยกันรักษาความสะอาด ไม่ทิ้งขว้างสิ่งของ ให้สกปรก!!!เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับเยาวชนชาวลาว ๑๘. สนับสนุน โดยการซื้องานฝีมือท้องถิ่นที่ดีและมีคุณภาพของชาวลาว ๑๙. สิ่งเสพติดผิดกฎหมาย มีโทษต่อตัวเองและ สังคมชาวลาวด้วย ขอขอบคุณ แหล่งข้อมูลจาก http://www.thaiembassy.org/vientiane/laosinformation_do-donts.html http://www.linethaitravel.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=408881&Ntype=6 http://www.dooasia.com/trips/detail_recommend.php?id=233
ข้อควรรู้	- ลาว มีสายการบินเดียวคือ การบินลาว - มีสนามบินทั้งหมด ๕๒ แห่ง มีเพียง ๙ แห่งที่ลาดยาง - ลาวขับรถทางขวา - ธนาคารไทยในลาวมี ๕ แห่ง ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ ธนาคารทหารไทย ธนาคารไทยพาณิชย์ ธนาคารกรุงไทย และธนาคารกรุงศรีอยุธยา

ประเทศมาเลเซีย (Malaysia)

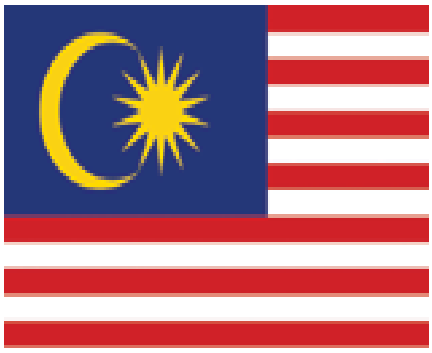

ธงชาติ **ตราแผ่นดิน**

ชื่อทางการ	มาเลเซียมุ่งเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วภายในปี ๒๕๖๓ หรือ (Vision 2020)
พื้นที่	๓๒๙,๗๕๘ ตารางกิโลเมตร
เมืองหลวง	กรุงกัวลาลัมเปอร์
ภาษา	มาเลย์
ศาสนา	อิสลาม (ร้อยละ ๖๐) พุทธ (ร้อยละ ๑๙) คริสต์ (ร้อยละ ๑๒)
วันชาติ	วันที่ ๓๑ สิงหาคม ของทุกปี
การปกครอง	ระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา ปัจจุบันประกอบด้วยรัฐ ๑๓ รัฐ ประมุขแห่งรัฐมีตำแหน่งเป็นสมเด็จพระราชาธิบดี
อากาศ	อากาศร้อนชื้นแถบศูนย์สูตร อยู่ในอิทธิพลของลมมรสุม
สกุลเงิน	ริงกิต
ทรัพยากรธรรมชาติ	อุปกรณ์ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติเหลว ปิโตรเลียม เฟอร์นิเจอร์ ยาง น้ำมันปาล์ม
สมาชิกอาเซียน	๘ สิงหาคม ๒๕๑๐
วันสถาปนาการทูต	๓๑ สิงหาคม ๒๕๐๐
ด้านสังคม วัฒนธรรมและการศึกษา	- มีโครงการเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคม และความร่วมมือด้านการบริหารจัดการสัญจรข้ามแดน เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในพื้นที่และส่งเสริมการติดต่อด้านการค้าและการท่องเที่ยว - อนุญาตให้ประชาชนที่ถือสัญชาติของอีกฝ่ายหนึ่งที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ชายแดนใช้บัตรผ่านแดนซึ่งออกให้โดยหน่วยงานปกครองท้องถิ่นของแต่ละประเทศแทนการใช้หนังสือเดินทางเพื่อผ่านด่านพรมแดน - มีการแลกเปลี่ยนการเยือนของผู้นำศาสนาอิสลาม
ด้านการศึกษา	- มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการบริหารจัดการโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามและวิทยาลัยอิหม่าม เพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านกิจการศาสนาอิสลาม - มีการประชุมความร่วมมือทางวิชาการระหว่างกันเพื่อทบทวนและติดตามผลการดำเนินงานของทั้ง 2 ประเทศ
สิ่งที่ควรทำ	๑. การทักทายตามประเพณีทางศาสนาหรือการ “ สลาม” คือการยื่นมือทั้ง

ไม่ควรทำ	สองมาสัมผัสกัน แต่มาบีบแรงหลังสัมผัสมือจะดึงมือกลับแล้วมาไว้ที่หน้าอกเป็นวิธีการ แสดงออกซึ่ง การคารวะหรือทักทาย ที่มาจากใจ ผู้มาเยือนควรทักทายด้วยคำว่า “ สลาม” ๒. การใช้นิ้วชี้ไปยังสถานที่ สิ่งของ หรือคน ถือเป็นการไม่สุภาพ ในมาเลเซียจะใช้นิ้วโป้งด้านขวาชี้แทนและกำนิ้วที่เหลือไว้กับฝ่ามือ ๓. นักท่องเที่ยวหรือผู้เดินทางที่เข้าไปยังสถานที่สำคัญทางศาสนา ต้องถอดรองเท้าเสมอ มัสยิดหรือวัดบางแห่งจะมีเสื้อคลุมและผ้าสำหรับคลุมศีรษะไว้ให้สำหรับ สุภาพสตรี ๔. เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องต้องห้ามเนื่องจากหลักศาสนาอิสลามซึ่งเป็นที่นับถือ ของประชากรส่วนใหญ่ในมาเลเซีย ๕. ผู้ที่มียาเสพติดหรืออาวุธไว้ในครอบครอง มีโทษประหารชีวิตสถานเดียว ไม่มีการลดหย่อน ๖. การแต่งกาย นักท่องเที่ยวต้องแต่งกายให้เหมาะสม หากจะเข้าชมมัสยิดหรือวัด สำหรับสตรีควรแต่งกายสุภาพ กระโปรงยาวคลุมเข่า ห้ามใส่เสื้อทีเชิ้ต เสื้อกล้าม กางเกงขาสั้น รองเท้าแตะ และรองเท้าโปร่ง ผู้เยือนชาย ควรใส่เสื้อมีปก และกางเกงขายาว ผู้เยือนหญิง ไม่ควรใส่เสื้อผ้าที่เปิดมากเกินไป **ข้อมูลโดย สวัสดี มาเลเซีย | การท่องเที่ยวมาเลเซีย ประจำประเทศ ไทย**
ข้อควรรู้	- ประเทศมาเลเซียบัญญัติในรัฐธรรมนูญให้ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาประจำชาติ และผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามจะได้รับสิทธิพิเศษ คือ เงินอุดหนุนทางด้านการศึกษา สาธารณสุข การคลอดบุตร งานแต่งงานและงานศพตามนโยบาย “ภูมิบุตร” - ประชากรหลากหลายเชื้อชาติ - นอกจากสถานเอกอัครราชทูตไทยในกรุงกัวลาลัมเปอร์แล้ว มีสถานกงสุลใหญ่ ในมาเลเซียอีก ๒ แห่ง คือ ปีนัง และโกตาบารู และสถานกงสุลกิตติมศักดิ์เกาะลังกาวี อีก ๑ แห่ง

สาธารณรัฐสหภาพพม่า

ธงชาติ

ตราแผ่นดิน

ชื่อทางการ	สาธารณรัฐสหภาพพม่า (the Republic of the Union of Myanmar)
พื้นที่	๖๕๗,๗๔๐ ตารางกิโลเมตร
ที่ตั้ง	ประเทศพม่ามีอาณาเขตติดต่อกับประเทศต่าง ๆ ดังนี้ ทิศเหนือติดต่อกับประเทศธิเบต และประเทศจีน ทิศตะวันออกติดต่อกับประเทศจีน ประเทศลาวและประเทศไทย ทิศใต้จดทะเลอันดามัน และอ่าวเบงกอล ทิศตะวันตกจดอ่าวเบงกอล และประเทศบังคลาเทศ มีเส้นพรมแดนยาวประมาณ ๗,๑๐๐ กิโลเมตร เป็นเส้นพรมแดนทางบกยาวประมาณ ๔,๖๕๐ กิโลเมตร เส้นพรมแดนทางทะเล ยาว ๒,๔๕๐ กิโลเมตร
เมืองหลวง	เนปีดอว์
ภาษา	พม่า
ศาสนา	พุทธ (ร้อยละ ๘๐) คริสต์ (ร้อยละ ๕) อิสลาม (ร้อยละ ๓.๘)
วันชาติ	วันที่ ๔ มกราคม ของทุกปี
การปกครอง	ระบอบเผด็จการทางทหาร ปกครองโดยรัฐบาลทหารภายใต้สภาสันติภาพและการพัฒนาแห่งรัฐ (State Peace and Development Council หรือ SPDC)
อากาศ	มรสุมเมืองร้อน ด้านหน้าภูเขาอาระกันโยมา ฝนตกชุกมาก ภาคกลางตอนบนแห้งแล้งมาก เพราะมีภูเขากั้นกำบังลมส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนืออากาศค่อนข้างเย็น และค่อนข้างแห้งแล้ง
สกุลเงิน	จั๊ต
ทรัพยากรธรรมชาติ	ก๊าซธรรมชาติ สิ่งทอ ไม้ซุง
สมาชิกอาเซียน	๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๐
วันสถาปนาการทูต	๒๔ สิงหาคม ๒๔๘๑
วัฒนธรรม	ประกอบด้วยชนหลายเผ่า แต่ละเผ่ายึดมั่นในวัฒนธรรมตนเอง ไม่ยอมเปลี่ยนแปลงง่าย ๆ ยังยึดมั่นในศาสนาของตนเองอย่างเคร่งครัด ประชาชนส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๘๕ นับถือพระพุทธศาสนา ดังนั้นขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมส่วนใหญ่ผูกพันอยู่กับพระพุทธศาสนา

	<u>วัฒนธรรมทางภาษา</u> รัฐบาลพม่าประกาศให้ภาษาพม่าเป็นภาษาราชการ และให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่สองในโรงเรียนตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึงมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตาม มีภาษาของชนเผ่าต่าง ๆ ที่ใช้อยู่ในพม่าไม่น้อยกว่า ๒๐ ภาษา จึงเป็นการยากที่จะให้คนพม่าทั้งประเทศใช้ภาษาพม่าแต่เพียงภาษาเดียว <u>วัฒนธรรมในการแต่งกาย</u> ประชาชนพม่านิยมแต่งกายตามแบบฉบับของเผ่าของตน จึงเป็นการยากที่จะให้แต่งกายแบบเดียวกัน แม้พม่าจะตกเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษนานถึง ๖๒ ปี แต่อิทธิพลวัฒนธรรมแบบตะวันตก ก็ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงการแต่งกายของชาวพม่าได้ <u>วัฒนธรรมผสม</u> เนื่องจากพม่าได้รับอิทธิพลจากหลายทางด้วยกัน เช่น จากอินเดีย จีน มอญ ธิเบต ลาว ไทย และชาวเขาเผ่าต่าง ๆ ประเพณีวัฒนธรรมของชนชาติต่าง ๆ ดังกล่าวจึงเข้าไปปะปนกับวัฒนธรรมของพม่า
ด้านสังคม วัฒนธรรมและการศึกษา	ไทยและพม่าได้ลงนามในความตกลงทางวัฒนธรรมเมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๒ และมีการดำเนินกิจกรรมต่างๆ เช่น โครงการอัญเชิญผ้าพระกฐินพระราชทานไปถวายแก่วัดในพม่าการเชิญผู้สื่อข่าวพม่าเยือนไทย
ด้านการศึกษา	* สนับสนุนการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศของพม่า * โครงการความร่วมมือทางวิชาการที่ไทยให้ทุนการศึกษา ทุนฝึกอบรม/ดูงาน จัดส่งวัสดุอุปกรณ์และผู้เชี่ยวชาญไปให้คำปรึกษาแนะนำในด้านต่าง ๆ ในสาขาการเกษตร การศึกษา สาธารณสุข และสาขาอื่นๆ ที่ทั้งสองฝ่ายเห็นชอบร่วมกัน * ปี ๒๕๔๔ รัฐบาลไทยได้ให้ความช่วยเหลือแก่พม่าในโครงการพัฒนาหมู่บ้านยองข่า รัฐฉาน โดยนำโครงการพัฒนาดอยตุงเป็นแบบอย่างเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนพม่าให้เลิกปลูกฝิ่นและปลูกพืชผลอย่างอื่น ช่วยสร้างโรงเรียน โรงพยาบาล ดำเนินการด้านสาธารณสุขฯลฯ แต่เมื่อมีการปลดพลเอก ขิ่น ยุ้น โครงการดังกล่าวได้รับผลกระทบจึงหยุดชะงักไป * ไทยและพม่าได้ร่วมลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านสารสนเทศและการกระจายเสียงและเผยแพร่

ช่องทางที่ติดต่อประเทศไทย	จังหวัดเชียงราย ได้แก่ ช่องทางท่าขี้เหล็ก ในเขตรัฐฉานของพม่า กับอำเภอแม่สายของไทย จังหวัดเชียงใหม่ มีอยู่ ๗ ช่องทางคือ ช่องทางแม่อาย ช่องทางแม่อาย ม่อนปืน แม่งอน ปุงดำ แม่ลาว เมืองแหง หนองหมู่ฮ่อของไทย ติดต่อกับรัฐฉานตอนใต้ของพม่า จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีอยู่ ๑๓ ช่องทาง คือ ช่องทางปางมะผ้า หมอกจำแป ผาปอง ห้วยโปง แม่ยอม แม่คง แม่ลานชัย เมืองปอน ห้วยปา ขุนยวม แม่สาหลวง แม่นาเติง และเวียงเหนือ ติดต่อกับรัฐคะยาห์ของพม่า จังหวัดตาก มีอยู่ ๑๓ ช่องทางคือ ช่องทางบ้านช่องแคบ แม่กุ แม่ดาว ท่าสายลวด แม่กาสา แม่จะเรา แม่ระมาด คะเนจื๊อ แม่จัน แหล่งหลวง โกโกร แม่ต้าน ท่าสองยาง ติดต่อกับรัฐกะเหรี่ยงของพม่า จังหวัดกาญจนบุรี มี ๘ ช่องทางด้วยกันคือ ช่องทางจรเข้เผือกสิงห์ ลุ่มสุม ปิล๊อก ท่าขนุน หอนดาด ลิ่นถิ่น หนองลู และโลโว่ ติดต่อกับตะนาวศรี จังหวัดราชบุรี มีช่องทางสวนผึ้ง ในเขตอำเภอสวนผึ้งของไทย ติดต่อกับภาคตะนาวศรีของพม่า จังหวัดเพชรบุรี มีอยู่สองช่องทางคือ ช่องทางบางน้ำกลัด และช่องทางสองพี่น้อง ติดต่อกับภาคตะนาวศรีของพม่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีอยู่ ๑๕ ช่องทางคือ ช่องทางหินเหล็กไฟ เขาน้อย สังกระทาย กุยบุรี อ่าวน้อย เกาะหลัก คลองวาฬ พงษ์ประสาท ห้วยยาง ทับสะแก อ่างทอง ธงชัย ร่อนตอง ปากแพรก และทรายทอง ติดต่อกับภาคตะนาวศรีของพม่า จังหวัดชุมพร มีอยู่ ๕ ช่องทางคือ ช่องทางรับร่อ สลุย ปากจั่น มะมุ น้ำจืดน้อย น้ำจืดใหญ่ ลำเลียง บางแก้ว ทรายทอง ปากน้ำ หงาว ราชกรูด ม่วงกลาง นาคา และกำพวน ติดต่อกับภาคตะนาวศรีของพม่า
ข้อควรรู้	เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๓ รัฐบาลพม่าประกาศเปลี่ยนธงชาติและตราประจำชาติอย่างเป็นทางการ แต่ยังใช้ชื่อเดิมคือ สหภาพพม่า (the Union of Myanmar) ส่วนชื่อประเทศใหม่ตามรัฐธรรมนูญ คือ

	สาธารณรัฐสหภาพพม่า (the Republic of the Union of Myanmar) ๑. ไม่ควรถ่ายรูปในบริเวณสนามบิน สถานีรถไฟ และสถานที่ราชการที่มีทำการของทหารอยู่ใกล้เคียง เมื่อจะถ่ายรูปกับชาวพม่าก็ควรขออนุญาตก่อนทุกครั้ง ๒.สถานที่ท่องเที่ยวในตอนกลางคืน นั้นพม่าเริ่มเปิดให้มีร้านจำพวกคาราโอเกะมากขึ้นแต่ก็ยังมีข้อจำกัดอยู่ ขอแนะนำให้นักท่องเที่ยวใช้บริการบาร์ในบริเวณโรงแรมจะสะดวดกว่ามากและปลอดภัยกว่า ๓.การท่องเที่ยวในประเภทพม่า ควรเตรียมเสื้อที่ใส่สบายและไม่อึดอัดจนเกินไปนัก เสื้อแบบผ้าฝ้ายน่าจะเหมาะที่สุด ทั้งนี้ควรเตรียมเสื้อกันหนาวไปด้วยถ้าต้องการไปเที่ยวบริเวณเทือกเขาตอนเหนือในช่วงฤดูหนาว ๔.ประเทศพม่าเป็นประเทศเมืองพุทธเช่นเดียวกับประเทศไทย นักท่องเที่ยวควรให้ความเคารพแก่สถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นโบราณสถานหรือวัดวาอารามอย่างเคร่งครัด ๕.การจัดซื้อของจำนวนเครื่องเพชรพลอยต่างๆ หรือ สินค้าจำพวกวัตถุโบราณ ควรเลือกซื้อจากร้านที่มีใบรับรองจากภาครัฐ หรือร้านที่ค่อนข้างมีชื่อเสียง มิฉะนั้นจะไม่สามารถนำออกนอกประเทศได้ ๖. นักท่องเที่ยวชาวไทยอาจจะสับสนเรื่องระยะทางได้ ควรจำไว้ว่าประเทศพม่าใช้หน่วยในการวัดระยะทางเป็นไมล์ไม่ใช่กิโลเมตร ส่วนรถยนต์นั้นก็ขับชิดขวา ไม่ได้ขับชิดซ้ายเหมือนประเทศอังกฤษที่เคยเป็นอาณานิคม ๗.ร้านขายสินค้าปลอดภาษีมีให้บริการทั้งในอาคารผู้โดยสารขาเข้าและขาออกของสนามบินนานาชาติย่างกุ้ง

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

ธงชาติ

ตราแผ่นดิน

ชื่อทางการ	สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (Republic of the Philippines)
พื้นที่	298,170 ตารางกิโลเมตร
เมืองหลวง	กรุงมะนิลา
ภาษา	ตากาล็อก เป็นภาษาประจำชาติ ภาษาฟิลิปปินส์และอังกฤษเป็นภาษาราชการ
ศาสนา	คริสต์นิกายโรมันคาทอลิค (ร้อยละ ๘๓) นิกายโปรเตสแตนท์ (ร้อยละ ๙) อิสลาม (ร้อยละ ๕) ชาวพื้นเมืองเชื่อถือในพระเจ้าที่เรียกว่า Bathalang Majkapall เชื่อว่าพระเจ้าเป็นผู้สร้างโลก ยังมีเทพเจ้าอื่นๆ อีกมาก ที่มีอำนาจรองลงมา มีพิธีทางศาสนาด้วยการสวดมนต์และบูชายัญต่อเทพเจ้าและสิ่งศักดิ์สิทธิ์โดยมีนักบวชของนิกายนั้นๆ เป็นผู้ทำพิธี ยังนับถือสิ่งที่เป็นธรรมชาติ เช่น ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว ดาวตก ผีพุ่งใต้ และรวมไปถึงการนับถือบูชาสัตว์บางชนิด เช่น นก และจรเข้ เป็นต้น เชื่อว่าเมื่อตายไปแล้ววิญญาณจะต้องท่องเที่ยวจะได้ขึ้นสวรรค์ถ้าคนนั้นมีพฤติกรรมดี ผู้ที่กระทำชั่ว ดุร้าย โหดเหี้ยมต่อเพื่อนมนุษย์ จะถูกพระเจ้าลงโทษ และนำไปสู่นรก ความเชื่อในยุคโบราณดังกล่าวยังคงมีอยู่
วันชาติ	วันที่ ๑๒ มิถุนายน ของทุกปี
การปกครอง	ระบอบประชาธิปไตยตามแบบสหรัฐอเมริกา โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุขและหัวหน้าคณะบริหารประเทศ
อากาศ	มรสุมเขตร้อน บริเวณที่ฝนตกมากที่สุด คือเมืองบาเกียว
สกุลเงิน	เปโซฟิลิปปินส์
ทรัพยากรธรรมชาติ	มะพร้าว อ้อย ป่านอบากา และข้าวเจ้า
สมาชิกอาเซียน	๘ สิงหาคม ๒๕๑๐
วันสถาปนาการทูต	๑๒ กันยายน ๒๔๙๒ เป็นประเทศแรกในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ไทยสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตด้วย
ข้อควรรู้	การเข้าไปประกอบธุรกิจในฟิลิปปินส์ในลักษณะต่างๆ เช่น การลงทุนร่วมกับฝ่ายฟิลิปปินส์จำเป็นต้องมีการศึกษาข้อมูลให้ละเอียด โดยเฉพาะในด้านกฎหมาย การจดทะเบียนภาษี และปัญหาทางด้านแรงงาน เป็นต้น

สาธารณรัฐสิงคโปร์

ธงชาติ

ตราแผ่นดิน

ชื่อทางการ	สาธารณรัฐสิงคโปร์ (Republic of Singapore)
พื้นที่	699.4 ตารางกิโลเมตร
ที่ตั้ง	ทิศเหนือ จดช่องแคบยะโฮร์ มีความกว้างเฉลี่ยประมาณ ๑.๒ กิโลเมตร และอยู่ตรงข้ามฝั่งยะโฮร์ ของมาเลเซียเชื่อมกันด้วยถนนข้ามสมุทร ทิศตะวันออก จดทะเลจีนใต้ ห่างจากประเทศฟิลิปปินส์ ประมาณ ๒,๑๕๐ กิโลเมตร ห่างจากรัฐซาราวัคของมาเลเซีย ประมาณ ๕๖๐ กิโลเมตร ทิศใต้ จดช่องแคบสิงคโปร์ ทิศตะวันตก จดช่องแคบมะละกา โดยมีเกาะสุมาตราของอินโดนิเซียอยู่คนละฟากฝั่ง
เมืองหลวง	สิงคโปร์

ภาษา	มาเลย์ เป็นภาษาประจำชาติ และใช้ภาษาอังกฤษ มาเลย์ จีนกลาง และทมิฬ เป็น ภาษาราชการ
ศาสนา	พุทธ (ร้อยละ ๔๒.๕) อิสลาม (ร้อยละ ๑๔.๙) คริสต์ (ร้อยละ ๑๔.๖) ฮินดู (ร้อยละ ๔) ไม่นับถือศาสนา (ร้อยละ ๒๕)
วันชาติ	วันที่ ๙ สิงหาคม
การปกครอง	ระบอบสาธารณรัฐ ระบบรัฐสภา มีประธานาธิบดีเป็นประมุข และนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้ารัฐบาล
อากาศ	มีฝนตกตลอดปี อุณหภูมิเฉลี่ย ๒๖.๘ องศาเซลเซียส
สกุลเงิน	ดอลลาร์สิงคโปร์
สมาชิกอาเซียน	๘ สิงหาคม ๒๕๑๐
วันสถาปนาการทูต	วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๐๘
ด้านสังคม วัฒนธรรมและการศึกษา	กลไกความร่วมมือ ได้แก่ โครงการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานข้าราชการพลเรือนไทย – สิงคโปร์ (Thailand – Singapore Civil Service Exchange Programme - CSEP) ด้านการศึกษา มีแผนงานเพื่อพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโดยแลกเปลี่ยนคณาจารย์ นักวิจัย และนิสิตนักศึกษาของทั้งสองประเทศ
ด้านการศึกษา	ระบบการศึกษาและการแพทย์ที่ดีในเอเชีย
สิ่งที่ควรทำ ไม่ควรทำ	๑)การสูบบุหรี่ในที่สาธารณะ อาทิ รถบัส แท็กซี่ ลิฟต์ โรงภาพยนตร์ สถานที่ราชการ ร้านอาหารที่มีเครื่องปรับอากาศและห้างสรรพสินค้าจะมีโทษปรับสูงสุดถึง ๑,๐๐๐ สิงคโปร์ดอลล่าร์ ขณะที่การสูบบุหรี่ในผับ ดิสโก คาราโอเกะและบาร์ที่มีเครื่องปรับอากาศไม่ถือเป็นความผิด ๒) ผู้ที่ทิ้งขยะในที่เขตห้ามทิ้งจะถูกปรับ ๑,๐๐๐ สิงคโปร์ดอลล่าร์สำหรับการกระทำความผิดครั้งแรก และหากทำผิดซ้ำจะถูกปรับ ๒,๐๐๐ สิงคโปร์ดอลล่าร์ รวมถึงต้องทำความสะอาดพื้นที่สาธารณะตามระยะเวลาที่กำหนดเป็นบทลงโทษ ๓)การห้ามจำหน่ายและมีหมากฝรั่งไว้ในครอบครอง โดยถือว่าเป็น

	สิ่งต้องห้าม ๔) ห้ามถ่มน้ำลายในที่สาธารณะถือเป็นการกระทำผิดกฎหมายของสิงคโปร์ ๕)หากลืมกดชักโครก จะต้องจ่ายค่าปรับเป็นจำนวน ๑๕๐ สิงคโปร์ดอลล่าร์ ๖)การปัสสาวะในลิฟต์นั้น จะทำให้ประตูลิฟต์ปิดอัตโนมัติจนกว่าตำรวจจะเดินทางมาถึง ส้วมสาธารณะบางแห่งไม่มีการจัดเตรียมกระดาษชำระให้ ๗)บทลงโทษสำหรับการค้าขายและขนส่งยาเสพติดคือ การประหารชีวิต ขณะที่ผู้ที่มียาเสพติดไว้ในครอบครองหรือใช้ยาเสพติดในประเทศจะถูกลงโทษอย่างหนักเช่นเดียวกัน ๘)หากต้องการถ่ายภาพบุคคล มัสยิดหรือวัด ควรขออนุญาตจากบุคคลผู้นั้นหรือเจ้าของสถานที่ก่อนเสมอ ควรถอดรองเท้าก่อนเข้าไปเยี่ยมชมวัดหรือมัสยิด รวมถึงหากได้รับเชิญให้เข้าไปในบ้านของผู้ใดในสิงคโปร์ ๙)ในสังคมชาวมุสลิมอย่าใช้มือซ้ายในการกินหรือหยิบยื่นสิ่งต่างๆ ให้กับผู้อื่น รวมถึงไม่ใช้มือซ้ายในการทักทายและจับมือกัน ๑๐)ผู้เข้าประชุมจะแลกเปลี่ยนนามบัตรแก่กันก่อนการประชุม ควรยื่นและรับนามบัตรด้วยมือทั้งสองข้าง และถือเป็นมารยาทที่สุภาพ เมื่อรับนามบัตรมาแล้วให้อ่านข้อมูลและถือไว้ในขณะเจรจาอยู่กับคู่สนทนา ๑๑)หากเพิ่งรู้จักกันควรเรียกชื่อคู่สนทนาโดยมีคำนำหน้าได้แก่ นาย นางหรือนางสาวเสมอ เว้นเสียแต่ได้รับการอนุญาตให้เรียกชื่อต้นของคู่สนทนาก่อน
ข้อควรรู้	หน่วยราชการเปิดทำการวันจันทร์ – ศุกร์ ระหว่างเวลา ๐๘.๓๐-๑๓.๐๐ น. และ ๑๔.๐๐ – ๑๖.๓๐ น. และวันเสาร์ เปิดทำการระหว่างเวลา ๐๘.๐๐–๑๓.๐๐น. ผู้ถือหนังสือเดินทางไทยสามารถเดินทางเข้าสิงคโปร์ได้โดยไม่ต้องขอรับการตรวจลงตราและสามารถพำนักอยู่ได้๑๔ วัน การพำนักเกินระยะเวลาที่กำหนดถือว่าผิดกฎหมายมีโทษจำคุกสูงสุด ๖ เดือน เฆี่ยน ๓ ที ปรับสูงสุด ๖,๐๐๐ ดอลลาร์สิงคโปร์ และห้ามเข้าประเทศ การหลบหนีเข้าสิงคโปร์และประกอบอาชีพ เร่ขายบริการผิดกฎหมาย จะถูกลงโทษอย่างรุนแรง การลักลอบนำยาเสพติด อาวุธปืนและสิ่งผิดกฎหมายอื่นๆ จะได้รับโทษอย่างรุนแรงขั้นประหารชีวิต

ราชอาณาจักรไทย

ธงชาติ

ตราแผ่นดิน

ชื่อทางการ	ราชอาณาจักรไทย (Kingdom of Thailand)
พื้นที่	๕๑๓,๑๑๕ ตารางกิโลเมตร
เมืองหลวง	กรุงเทพมหานคร
ภาษา	ไทย
ศาสนา	ประมาณรอยละ ๙๕ ของประชากรไทยนับถือศาสนาพุทธนิกายเถร ศาสนาอิสลามประมาณรอยละ ๔ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวไทย ทางภาคใต ตอนลาง ศาสนาคริสตและศาสนาอื่นประมาณรอยละ ๑

วันชาติ	วันที่ ๕ ธันวาคม ของทุกปี
การปกครอง	ระบอบประชาธิปไตย มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
อากาศ	เปนแบบเขตรอน อากาศรอนที่สุดในเดือนเมษายนถึงพฤษภาคม ฝนตกและเมฆมากจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต ชวงกลางเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคมเปนฤดูฝน เดือนพฤศจิกายนถึงกลางเดือนมีนาคมเปนฤดูหนาว อากาศแหงและหนาวเย็น จากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ยกเวนภาคใตที่มีอากาศรอนชื้นตลอดทั้งปจึงมีแคสองฤดูคือฤดูรอนกับฤดูฝน
สกุลเงิน	บาท
สมาชิกอาเซียน	๘ สิงหาคม ๒๕๑๐
ข้อควรปฏิบัติและไม่ควรปฏิบัติในวัฒนธรรมไทย	**ศาสนา** ๑. เมื่อไปวัดในพุทธศาสนาควรแต่งกายสุภาพเรียบร้อย อนุญาตให้สวมรองเท้าเดินรอบอุโบสถ/โบสถ์ แต่ต้องถอดรองเท้าก่อนเข้าอุโบสถ/โบสถ์ และบริเวณที่มีป้ายบอกแสดงไว้ ๒. ในกรณีของศาสนาอื่น ให้ปฏิบัติตามประเพณีปฏิบัติของศาสนานั้น ๆ ๓. มีกฎข้อห้ามของสงฆ์มิให้สัมผัสกับสตรี ดังนั้น สตรีไม่ควรอยู่แนบชิดพระสงฆ์หรือมีการสัมผัสใด ๆ หากต้องรับสิ่งของใดจากพระสงฆ์ ควรรอให้พระสงฆ์วางของสิ่งนั้นก่อนแล้วจึงหยิบของสิ่งนั้น และเมื่อต้องการถวายสิ่งของแด่พระสงฆ์ ให้วางลงบนผ้าที่พระสงฆ์วางแผ่ไว้ให้ ๔. การปีนป่าย นั่ง หรือพิงพระพุทธรูปไม่ว่าจะองค์ใหญ่หรือเล็ก ชำรุดหรือไม่องค์จริงหรือองค์จำลอง ถือว่าเป็นการกระทำที่แสดงถึงความไม่เคารพวัตถุทางศาสนา หากต้องการถ่ายรูปกับพระพุทธรูปใด ๆ ควรอยู่ในกริยาที่สงบและให้ความเคารพต่อพระพุทธรูป ๕. การวางพระพุทธรูปควรวางไว้ในที่เหมาะสม โดยปกติชาวไทยนิยมตั้งพระพุทธรูปไว้บนที่สูง การตั้งหรือวางพระพุทธรูปไว้กับพื้นห้อง เชิงบันได ใต้โต๊ะ ใต้เตียง ใต้เก้าอี้ ในห้องน้ำ หรือพื้นสนามเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ เพราะถือว่า

	เป็นการไม่ให้ความเคารพ ๖. การจำหน่ายพระพุทธรูปมีเจตนาเพื่อให้บุคคลนำไปสักการบูชา มิใช่เพื่อวัตถุประสงค์อื่นใด เพราะพระพุทธรูปถือเป็นตัวแทนของพระพุทธเจ้า นอกจากนี้การใช้พระพุทธรูปเป็นเครื่องหมายการค้า เช่น ขนม เครื่องดื่ม เครื่องดองของเมา เครื่องเล่น หรือมีภาพพระพุทธรูปไปประทับ ปรากฏอยู่กับวัตถุที่เป็นของใช้สอยทั่วไปในชีวิตประจำวันของบุคคลเช่น รองเท้า ถุงเท้า ชุดว่ายน้ำ ชุดชั้นใน เป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ ๗. พระพุทธรูปเป็นสิ่งเคารพสูงสุดอย่างหนึ่ง จัดสร้างเพื่อสักการบูชา ประเทศไทยจึงมีกฎหมายหลายฉบับที่ให้ความคุ้มครองพระพุทธรูป เช่นการนำพระพุทธรูปออกนอกประเทศไทยโดยไม่ได้รับอนุญาต ถือเป็นความผิดตามกฎหมาย หากฝ่าฝืนระวางโทษตามกฎหมายกำหนด ๘. การกระทำการใด ๆ แก่สิ่งที่เคารพ นับถือ หรือสถานที่อันเป็นที่เคารพในทางศาสนาของหมู่ชนใด อันเป็นการเหยียดหยามศาสนานั้น เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายอาญา มาตรา ๒๐๖ ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ – ๗ ปี ๙. การก่อให้เกิดความวุ่นวายขึ้นในที่ประชุมศาสนิกชนเวลาประชุมกัน นมัสการหรือกระทำพิธีกรรมตามศาสนาใด ๆ โดยชอบด้วยกฎหมาย ถือเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายอาญา มาตรา ๒๐๗ ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี ๑๐. การแต่งกายและแสดงตนเป็นนักบวชในศาสนาต่าง ๆ โดยมิชอบเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายอาญา มาตรา ๒๐๘ ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี **พระมหากษัตริย์** ๑. สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นที่เคารพสักการะ การละเมิดใด ๆ ไม่ว่าต่อหน้าหรือลับหลังถือเป็นความผิดตามรัฐธรรมนูญ ๒. การแสดงความเคารพต่อสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นสิ่งที่พึงปฏิบัติ ๓. การยืนถวายความเคารพระหว่างเพลงบรรเลงสรรเสริญพระบารมีเป็นสิ่งที่พึงปฏิบัติ ๔. เมื่อเข้าไปในเขตพระราชฐานควรแต่งกายสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้สวมเสื้อไม่มีแขน กางเกงขาสั้น หรือรองเท้าแตะ

	ขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคม ๑. ชาวไทยทักทายกันและกันโดยการไหว้ ๒. ชาวไทยถือว่าศีรษะเป็นของสูงจึงไม่ควรแตะต้องศีรษะของผู้ใด หากบังเอิญพลาดไปแตะศีรษะของผู้ใด ควรกล่าวคำขอโทษโดยเร็ว ๓. ชาวไทยถือว่าเท้าเป็นของต่ำจึงไม่ควรยกเท้าพาดบนโต๊ะ เก้าอี้ หรือใช้เท้าชี้คนหรือสิ่งของใดๆ ๔. การแสดงความรู้สึกทางเพศอย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ ถือเป็นสิ่งที่จะไม่ได้รับการยอมรับในวัฒนธรรมไทย ๕. การแสดงธงชาติไทยไว้ที่สิ่งบรรจุ หีบห่อ หรือสินค้าใด ๆ ที่มิได้มีลักษณะเป็นการเหยียดหยามให้ทำได้โดยสมควรเฉพาะ ๑) เป็นการกระทำโดยหน่วยงานของรัฐ ๒) เป็นการกระทำทางการพาณิชย์โดยได้รับความเห็นชอบจากราชการอย่างถูกต้องแล้วตามกฎหมายเรื่องธงชาติ ๖. การละเล่นในเทศกาลสงกรานต์หรือเทศกาลประเพณีต่าง ๆ ของไทยควรกระทำเพื่อสืบทอดธรรมเนียมปฏิบัติที่ดีงามและแสดงออกถึงความปรารถนาดีและเจตนาบริสุทธิ์ เช่นควรใช้น้ำสะอาด และภาชนะบรรจุที่เหมาะสมในประเพณีสงกรานต์ และไม่ควรเล่นน้ำสงกรานต์กับผู้ที่แสดงให้เห็นว่าไม่มีความประสงค์จะเล่น เป็นต้น ที่มาข้อมูล กระทรวงวัฒนธรรม
ข้อควรรู้	ธนาคารเปิดทำการตั้งแต่วันจันทร์ – ศุกร์ ระหว่างเวลา ๐๘๐๐น.– ๑๖.๓๐ น. (ยกเว้นธนาคารตามห้างสรรพสินค้าที่เปิดบริการทุกวัน)

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ธงชาติ

ตราแผ่นดิน

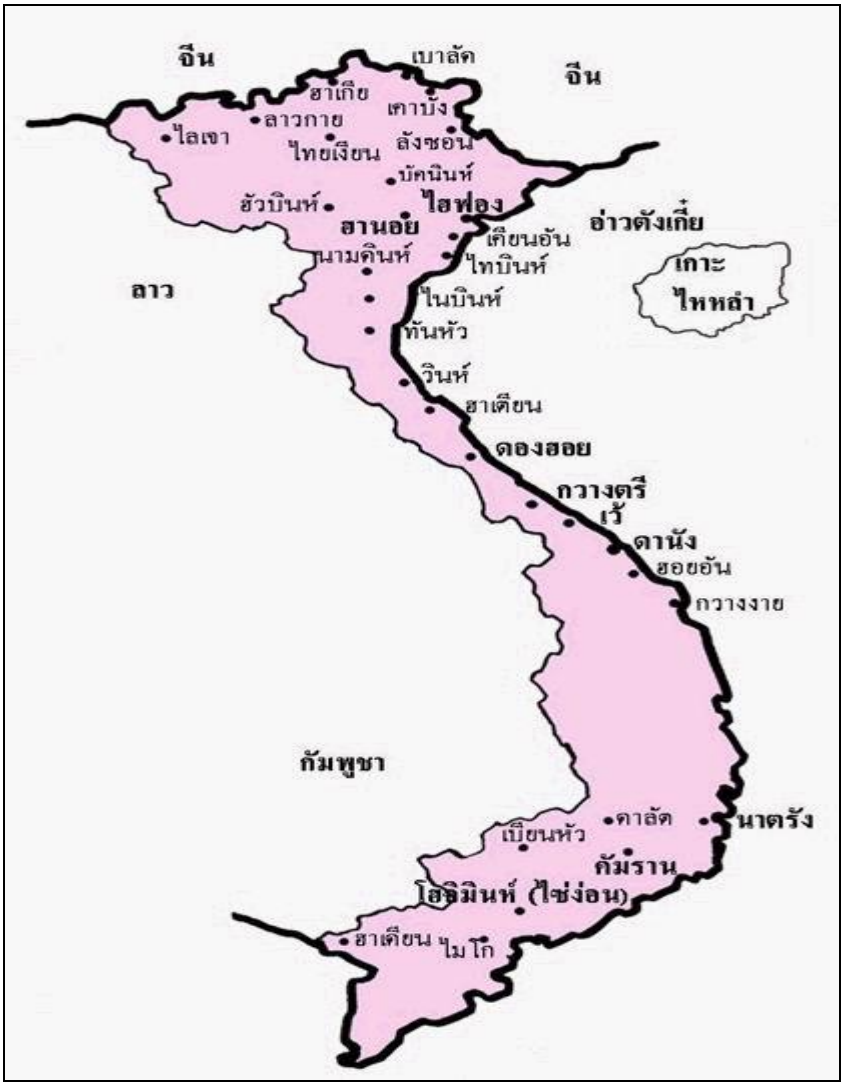

ชื่อทางการ	สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (Socialist Republic of Vietnam)
พื้นที่	๓๓๑,๖๙๐ตารางกิโลเมตร
ที่ตั้ง	ประเทศเวียดนาม เป็นประเทศที่ใหญ่ที่สุดในคาบสมุทรอินโดจีน มีพื้นที่ทั้งสิ้นประมาณ ๑๒๗,๒๐๗ ตารางไมล์ ตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกของคาบสมุทรอินโดจีน มีรูปร่างยาวโค้ง ตอนกลางแคบทอดเป็นแนวยาวจากเหนือจรดใต้ เป็นระยะทางประมาณ ๑,๓๕๐ ไมล์ และมีฝั่งทะเลยาวประมาณ ๑,๔๐๐ ไมล์ รูปร่างคล้ายพัดจีน มีด้านอยู่ทางตอนใต้ มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศต่าง ๆ คือ ทิศเหนือ ติดต่อกับประเทศจีน ในเขตแคว้นยูนาน กวางสี และกวางตุ้ง ทิศตะวันออก จรดอ่าวตังเกี๋ย และทะเลจีน ทิศใต้ จรดทะเลจีน และอ่าวไทย ทิศตะวันตก จรดประเทศกัมพูชา และประเทศลาว
เมืองหลวง	กรุงฮานอย
ภาษา	ภาษาเวียดนาม (Vietnamese) เปนภาษาราชการ ซึ่งเมื่อป พ.ศ. ๒๔๖๓ วงการวิชาการเวียดนามไดลงประชามติที่จะใชตัวอักษรโรมัน (quoc ngu) แทนตัวอักษรจีน (Chu Nom) ในการเขียนภาษาเวียดนาม
ศาสนา	พุทธ (ร้อยละ ๙๐) คริสต์ (ร้อยละ ๗) ศาสนาอื่นๆ (ร้อยละ ๓)
วันชาติ	วันที่ ๒ กันยายน ของทุกปี
การปกครอง	ระบอบสังคมนิยม
อากาศ	มรสุมเขตร้อน ชายฝั่งทะเลด้านตะวันออกเปิดโล่งรับลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดผ่านทะเลจีนใต้ ทำให้มีโอกาสรับลมมรสุมและพายุหมุนเขตร้อน จึงมีฝนตกชุกในฤดูหนาวอุณหภูมิเฉลี่ยตั้งแต่ ๕ องศาเซลเซียส ถึง ๓๗ องศาเซลเซียส
สกุลเงิน	ดอง (Dong : VND) อัตราแลกเปลี่ยนประมาณ ๔๖๑ ดอง/ ๑ บาท
ทรัพยากรธรรมชาติ	ข้าวเจ้า ยางพารา ชา กาแฟ ยาสูบ พริกไทย
สมาชิกอาเซียน	๒๘ กรกฎาคม ๒๕๓๘

วันสถาปนาการทูต	วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๑๙
ด้านการศึกษา	- มีการแลกเปลี่ยนการสอนภาษาระหว่างกัน - เปิดหลักสูตรสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ๕ แห่ง - สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามสนับสนุนงบประมาณ ๓.๕ แสนดอลลาร์สหรัฐ เพื่อสร้างโรงเรียนสอนภาษาเวียดนามที่จังหวัดนครพนม
ข้อควรรู้	- ตั้งเป้าหมายเป็นประเทศอุตสาหกรรม ภายในปี 2563 - ผู้ถือหนังสือเดินทางปกติของไทย สามารถเดินทางเข้าเวียดนามโดยได้รับการยกเว้นการตรวจลงตรา และพำนักอยู่ในเวียดนามได้ไม่เกิน 30 วัน - เวียดนามไม่อนุญาตให้ถ่ายภาพอาคารที่ทำการต่างๆ ของรัฐ - หากนำเงินตราต่างประเทศติดตัวเข้ามามากกว่า 7,000 ดอลลาร์สหรัฐ ต้องแจ้งให้ศุลกากรเวียดนามทราบ การนำเงินตราออกประเทศมากกว่า 7,000 ดอลลาร์สหรัฐ ต้องได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งชาติหรือธนาคารกลางในท้องถิ่นก่อน มิเช่นนั้นจะถูกยึดเงิน - บทลงโทษของเวียดนามในคดียาเสพติด การฉ้อโกง หน่วยงานของรัฐมีโทษประหารชีวิต - ถ้าจะซื้อของ ให้ต่อราคาประมาณ ๕๐%จากที่แม่ค้าบอก - ถ้าจะนั่งแท็กซี่ ต้องตกลงราคากันให้ดี ตกลงแค่ลมปากไม่ได้ ต้องให้คนขับเซ็นชื่อรับรองด้วยว่าตกลงที่ราคานี้จริงๆ เพราะบางทีขับๆ ไป คนขับขอขึ้นราคา ที่มาข้อมูล http://www.dek-d.com/content/studyabroad

ญี่ปุ่น

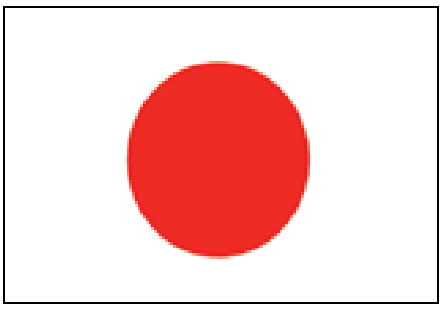

ธงชาติ

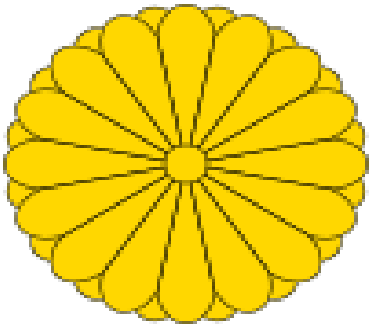

ตราแผ่นดิน

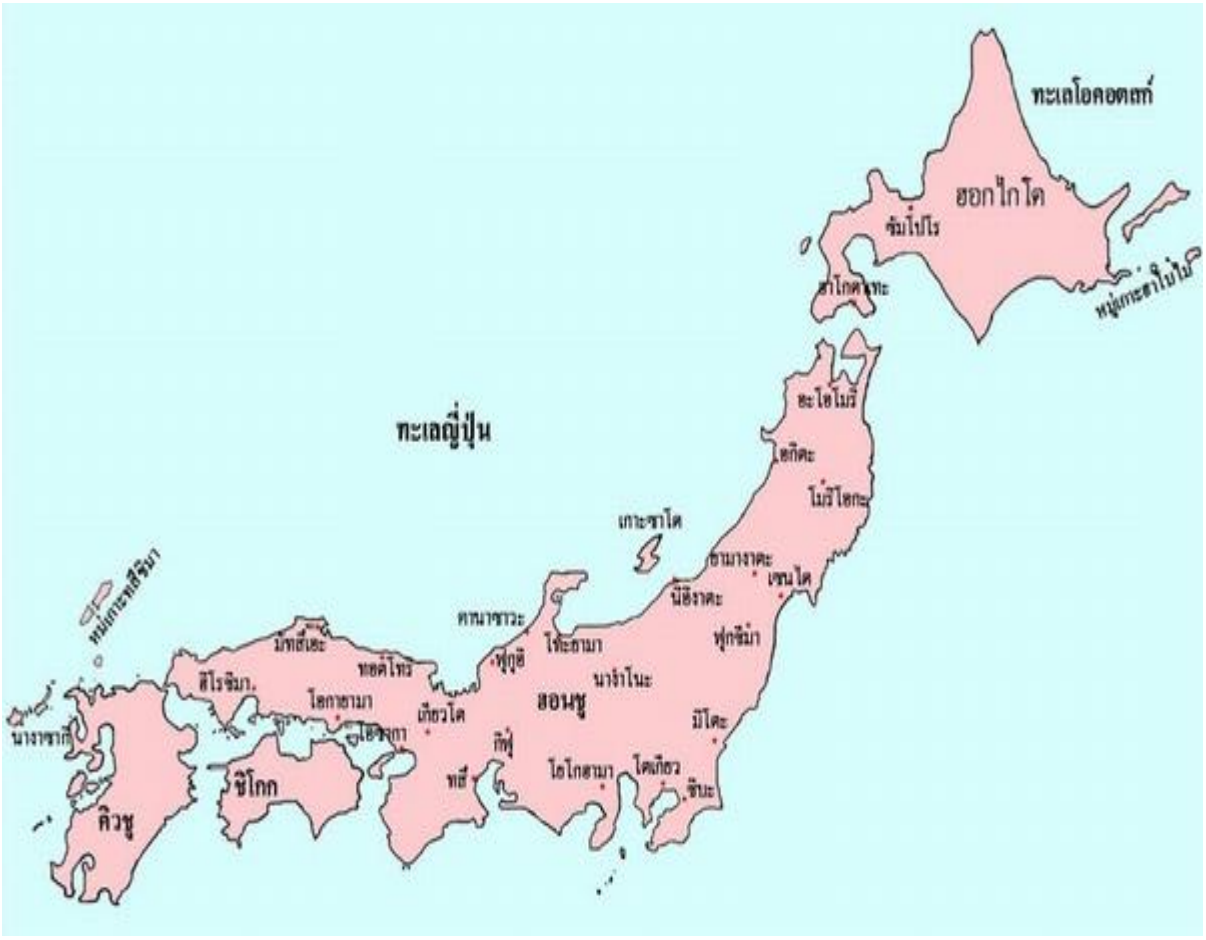

ประเทศญี่ปุ่น ตั้งอยู่เกือบสุดภาคตะวันตกของมหาสมุทรแปซิฟิค และใกล้กับฝั่งตะวันออกของทวีปเอเชีย ประกอบด้วยเกาะใหญ่ๆ ๔ เกาะ ที่สำคัญคือ เกาะฮอนชู (ใหญ่ที่สุด) เกาะฮอกไกโด เกาะชิโกกุ และเกาะคิวชู ทางเหนือสุดอยู่ห่างจากเกาะซัคคาลินของสหภาพโซเวียตรัสเซียประมาณ ๔๕ กิโลเมตร โดยมีช่องแคบโซมาคั่นกลาง และส่วนที่อยู่ใกล้แผ่นดินใหญ่ของทวีปเอเชียที่สุดคือ อยู่ห่างจากแหลมเกาหลีใต้ ประมาณ ๒๐๐ กิโลเมตร เกาะคิวชูอยู่ทางตอนใต้ของประเทศ

นอกจากเกาะสำคัญ ๔ เกาะ ดังกล่าวแล้ว ประเทศญี่ปุ่นยังมีเกาะอื่น ๆ อีกประมาณ ๓,๘๐๐ เกาะตั้งอยู่เป็นแนวยาวตามฝั่งตะวันออกของทวีปเอเชีย ประเทศญี่ปุ่นมีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๓๗๗,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร ลักษณะของหมู่เกาะเป็นแนวโค้งของวงกลม ยาวจากเหนือจรดใต้ ประมาณ ๓,๘๐๐ กิโลเมตร

เกาะใหญ่ที่สุดคือเกาะฮอนชู เป็นที่ตั้งของกรุงโตเกียว เมืองหลวงของประเทศญี่ปุ่น โยโกฮามาเป็นท่าเรือ และเมืองท่าที่สำคัญ เกียวโตเป็นศูนย์กลางทางวัฒนธรรม และบริเวณเมืองโอซากา - โกเบ เป็นศูนย์กลางทางการพาณิชย์และอุตสาหกรรมที่สำคัญ

ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ประมาณร้อยละ ๗๐ ของประเทศเป็นภูเขา พื้นที่ประมาณร้อยละ ๑๔ เป็นพื้นที่ทำการเพาะปลูก ที่เหลืออีกประมาณร้อยละ ๑๖ เป็นพื้นที่อื่นๆ

ประเทศญี่ปุ่น เป็นประเทศที่มีภูเขาไฟมาก และยังมีภูเขาไฟทยังคุกรุ่นอยู่ร้อยละ ๑๐ ของจำนวนภูเขาไฟในโลก ยังมีภูเขาไฟที่ยังนคุกรุ่นอยู่ ๖๗ ลูก ภูเขาไฟฟูจิ เป็นภูเขาที่สูงที่สุด (๓,๗๗๖ เมตร) ของญี่ปุ่น เป็นภูเขาไฟที่ดับแล้ว ได้ระเบิดครั้งสุดท้าย เมื่อปี พ.ศ.๒๒๕๐

โดยทั่วไปลักษณะภูมิประะทศของญี่ปุ่น มีทิวทัศน์อันสวยงาม และน่ามหัศจรรย์เช่น ทะเลสาบบนภูเขา ซึ่งมีหิมะปกคลุม ช่องแคบที่เต็มไปด้วยโขดหิน และแม่น้ำที่ไหลเชี่ยว ยอดเขาสูงชัน และน้ำตกที่สวยงาม

เกาะฮอนชู เป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดของญี่ปุ่น มีพื้นที่ประมาณ ๒๓๑,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร มีเทือกเขาทอดตัวเป็นแนวยาวตลอดความยาวของเกาะ เป็นต้นกำเนิดแม่น้ำชินาโนะ ซึ่งเป็นแม่น้ำที่ยาวที่สุดของประเทศ ยาวประมาณ ๓๗๐ กิโลเมตร

ความสัมพันธ์กับอาเซียน

ญี่ปุ่นเริ่มความสัมพันธ์อย่างไม่เป็นทางการกับอาเซียนในปี ๒๕๑๖ และพัฒนาความสัมพันธ์เป็นประเทศคู่เจรจาของอาเซียนในปี ๒๕๒๐ และในปี ๒๕๔๖ มีการประชุมสุดยอดอาเซียน-ญี่ปุ่น สมัยพิเศษ (ASEAN-Japan Commemorative Summit) ที่กรุงโตเกียวในโอกาสครบรอบ ๓๐ ปีความสัมพันธ์อาเซียน - ญี่ปุ่น โดยได้มีการลงนามปฏิญญาโตเกียวว่าด้วยการเป็นหุ้นส่วนอาเซียน-ญี่ปุ่น (Tokyo Declaration for the Dynamic and Enduring ASEAN-Japan Partnership) เพื่อกำหนดทิศทางความร่วมมือระหว่างสองฝ่าย

ญี่ปุ่นให้การสนับสนุนการรวมตัวของอาเซียนโดยจัดตั้งกองทุนเพื่อสนับสนุนการรวมตัวกันของอาเซียน (Japan-ASEAN Integration Fund –JAIF) และยังเป็นผู้สนับสนุนรายใหญ่ที่สุดของกรอบข้อริเริ่มเพื่อการรวมตัว ของอาเซียน (Initiative for ASEAN Integration – IAI) อีกด้วย

ด้านสังคมและวัฒนธรรม

ญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับการแลกเปลี่ยนระหว่างประชาชนโดยเฉพาะในระดับเยาวชน จึงได้จัดตั้งโครงการ Japan East Asia Network of Exchanges for Students and Youths (JENESYS) ขึ้นโดยเชิญเยาวชนจากประเทศในเอเชียตะวันออกมาแลกเปลี่ยนที่ญี่ปุ่นปีละประมาณ ๖,๐๐๐ คน ต่อเนื่องกันเป็นเวลา ๕ ปี ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๕๐ ถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕

ไทยมีบทบาทเป็นประเทศสมาชิกอาเซียนที่เป็นแหล่งลงทุนที่สำคัญของญี่ปุ่นซึ่งญี่ปุ่นสนใจร่วมมือกับไทยในการพัฒนาอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงโดยเฉพาะด้านการพัฒนาความเชื่อมโยง ทั้งในด้าน Hardware และ Software เพื่อส่งเสริมการลดช่องว่างระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนเดิม ๖ ประเทศ และ ประเทศสมาชิกใหม่ ๔ ประเทศ (CLMV) เพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายของการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน

ในปี ๒๕๕๘ โดยได้มีการจัดการประชุมระดับรัฐมนตรีและผู้นำในกรอบการประชุมแม่โขง-ญี่ปุ่น (ประกอบด้วยประเทศญี่ปุ่น ไทย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สหภาพพม่า สาธารณรัฐ สังคมนิยมเวียดนามและกัมพูชา) ซึ่งเริ่มขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๕๑

สิ่งที่ควรทำ ไม่ควรทำในญี่ปุ่น

๑) ห้ามสนทนาทางโทรศัพท์บนรถไฟ รถบัสประจำทาง

๒) เวลาขึ้นบันไดเลื่อน กรุณาชิดด้านในด้านหนึ่ง บางเมืองชิดขวา บางเมืองชิดซ้าย แต่ละที่จะแตกต่างกัน คนญี่ปุ่นเร่งรีบและเวลามีค่าเสมอ

๓) การโค้งคำนับเป็นมารยาทที่ควรทำเสมอ โดยเฉพาะผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับการบริการต่างๆ เช่น ไปรษณีย์ไปส่งจดหมายใส่ตู้ ส่งเสร็จก็โค้งให้กับตู้ไปรษณีย์ ทั้งๆที่ไม่มีคนแถวนั้น เดินสวนผ่านกันในสถานที่ทำงานทั้งๆที่บางทีไม่รู้จักก็โค้งกันไว้ก่อน

๔) เวลาไปงานเลี้ยงห้ามดื่มห้ามทานใดๆ จนกว่าประธานจะกล่าวเปิดงาน

๕) กรุณาต่อแถว อย่าแซงคิว

๖) ชาวญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับคำสัญญา คำชักชวน หรือการนัดหมายเป็นอย่างมาก ถ้าหากคุณพูดแล้วหรือสัญญาไปแล้วก็ต้องทำตามสัญญาหรือนัดหมาดนั้นด้วย ถ้าไปเที่ยวแล้วนัดหมายกับใครไว้ที่นั้นก็อย่าลืม

๗) คนญี่ปุ่นจะชอบเดินมากๆ เพราะฉะนั้นเวลาจะไปเที่ยวที่ไหนก็เดิน ที่สำคัญมิสเตอร์แท็กซี่จะเริ่มต้นราคาที่ ๕๐๐ เยน แพงมาก

๘) การจะออกไปเที่ยวที่ไหนต้องฟังพยากรณ์อากาศด้วยฯ เพราะที่ญี่ปุ่นเค้าพยากรณ์แม่นมากๆ ถ้าวันไหนบอกว่าจะมีฝน เอาร่มไปด้วยก็ดี ถ้าไม่มีหาซื้อตามร้าน ร้าน ๑๐๐ เยนได้ ถ้าไปพักที่ Guesthouse ก็หยิบที่นั้นไปใช้ได้แล้วก็เอากลับไปคืนด้วย อย่าทำหายหรือไม่คืน เพราะจะโดนตำหนิได้

๙) ซุปเปอร์มาเก็ต หลังทุ่มครึ่งคนจะเยอะมากเพราะลดครึ่งราคา และต้องเตรียมถุงไปด้วย เพราะแคชเชียร์จะถามว่า “ต้องการถุงหิ้วด้วยหรือเปล่า” ถ้าไม่ได้เอามาก็ต้องเสียเพิ่ม ๕ เยน

๑๐) เวลาไปเที่ยวสวนสนุกที่ญี่ปุ่น เตรียมได้เลยว่าคนเยอะมาก แนะนำว่าซื้อตั๋วแบบพิเศษจะดีกว่าเพราะไม่ต้องรอคิวนานๆ

๑๑) วัฒนะธรรมของชาวญี่ปุ่นคือต้องทานอาหารให้หมด ที่สำคัญชาวญี่ปุ่นยังถึงเป็นโชคร้างว่าถ้าทานไม่หมด “อาจมีโชคร้ายตามมา” อีกอย่างที่สำคัญถ้าได้นั่งรวมโต๊ะกับชาวญี่ปุ่น อย่าใช้ตะเกียบเขี่ยเลือกอาหารเพราะจะเป็นการเสียมารยาทมาก

ขอขอบคุณข้อมูลและภาพโดย 9ตะลอน True Travel : www.truelife.com และคุณ jinjung

http://topicstock.pantip.com/klaibann/topicstock/2011/07/H10866975/H10866975.html

สาธารณรัฐประชาชนจีน

ธงชาติ

ตราแผ่นดิน

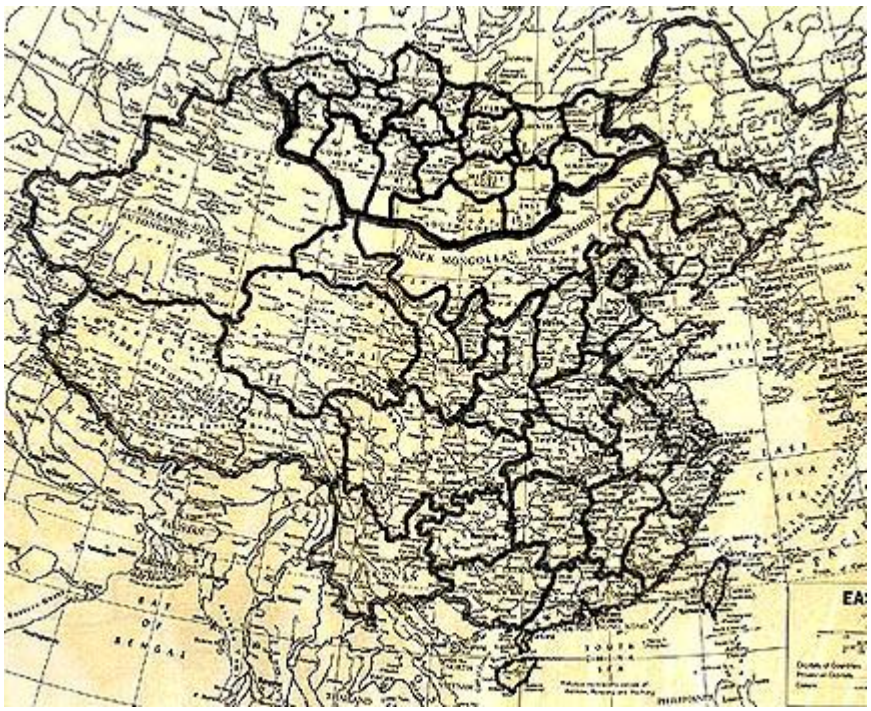

ประเทศจีน ตั้งอยู่ในเอเชียตะวันออกกับมหาสมุทรแปซิฟิค มีอาณาเขตกว้างใหญ่ มีพื้นที่ประมาณ ๙ ล้าน ๖ แสนตารางกิโลเมตร นับว่าเป็นประเทศที่ใหญ่ที่สุดประเทศหนึ่งของโลก มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศข้างเคียง ๑๑ ประเทศ คือ เกาหลีเหนือ สหภาพโซเวียต มองดกเลีย อาฟกานิสถาน ปากีสถาน อินเดีย เนปาล ภูฐาน พม่า ลาว และเวียดนาม

ทิศเหนือ ติดต่อกับประเทศมองโกเลีย

ทิศตะวันออกเฉียงหนือ ติดต่อกับสหภาพรัสเซีย

ทิศตะวันออก ติดต่อกับประเทศเกาหลี และทะเลจีน ตรงข้ามกับประเทศญี่ปุ่น

ทิศตะวันออกเฉียงใต้ อยู่ตรงข้ามกับประเทศฟิลิปปินส์ มาเลเซีย (ตะวันออก) บรูไน และอินโดนิเซีย

ทิศใต้ ติดต่อกับประเทศพม่า ลาว เวียดนาม และสุดเขตชายฝั่งทะเล ยาวกว่า ๑๘,๐๐๐ กิโลเมตร

ทิศตะวันตกเฉียงใต้ ติดต่อกับประเทศอินเดีย และอัฟกานิสถาน

ทิศตะวันตก ติดต่อกับประเทศปากีสถาน และอัฟกานิสถาน

ทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ติดต่อกับสหภาพโซเวียต

เนื่องจากเป็นประเทศที่มีขนาดใหญ่ มีพรมแดนทางภาคพื้นดินกว่าสองหมื่นกิโลเมตร มีอาณาเขตภายในคือ

ทิศเหนือ เริ่มจากใจกลางลุ่มแม่น้ำเฮยหลงเจียง ใกล้กับโม่เหอ

ทิศตะวันออก จรดแหล่งบรรจบของแม่น้ำเฮยหลงเจียง และแม่น้ำอูซูริ

ทิศใต้ จรดหาดทรายใต้ น้ำเจิงหมู่ ของหมู่เกาะหนานซา

ทิศตะวันตก เริ่มจากที่ราบสูงปาร์มี

ลักษณะภูมิประเทศ

ภาคตะวันตกเป็นพื้นที่สูง ภาคตะวันออกเป็นพื้นที่ต่ำ พื้นที่มีความสลับซับซ้อน มีภูเขาสูงใหญ่ มีแอ่งใหญ่น้อยอยู่มากมาย มีที่ราบสูงที่มีเนินเป็นลุ่ม ๆ ดอน ๆ และที่ราบต่ำเรียบที่อุดมสมบูรณ์อยู่มากมาย

ภาคตะวันตกเฉียงเหนือ มีทะเลทรายกว้างใหญ่ และมีทุ่งหญ้าอันกว้างใหญ่ตอนกลางและตอนใต้ของลุ่มแม่น้ำฉางเจียง (แยงซี) มีคูคลองร่องน้ำ ทะเลสาบ หนองบึง ตัดสลับกันดุจใยแมงมุม ถ้ามองจากเบื้องสูง จะเห็นเป็นรูปคล้ายขั้นบันได จากมี่ราบสูงชิงจ้าง (ชิงไฮ - ธิเบต) ทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ถึงชายฝั่งทะเลทางภาคตะวันออก จะเห็นภูมิประเทศลาดต่ำลงมาเรื่อย ๆ เป็นขั้น ๆ พอจะแบ่งออกได้เป็นสี่ขั้น เรียงจากสูงสุดมาต่ำสุดคือ

ขั้นสูงสุด คือ จากที่ราบสูงชิงจ้าง เป็นขั้นบันไดระดับสูงสุด สูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ ๔,๐๐๐ เมตร เป็นที่ราบที่สูงที่สุดและใหญ่ที่สุดของโลก ที่เรียกว่า หลังคาของโลก มีพื้นที่ประมาณ ๒ ล้าน ๒ แสน ตารางกิโลเมตร

ขั้นที่สอง คือ ภูมิประเทศที่ได้ลาดต่ำลงมาจากที่ราบสูงชิงจ้าง ทางซีกโลกตะวันออก และทางด้านเหนือลงมา มีระดับความสูง จากระดับน้ำทะเลประมาณ ๒,๐๐๐ - ๑,๐๐๐ เมตร คือพื้นที่ที่เป็นแอ่งจุ่นแก้เอ้อ แอ่งทะลิม แอ่งเสฉวน และที่ราบสูงมองโกเลีย ที่ราบสูงหลงกู่ (ดินเหลือง) และที่ราบสูงหยุนกุ้ย (ยูนนาน - กุยจิ๋ว)

ขั้นที่สาม เป็นพื้นที่มีระดับสูงจากระดับน้ำทะเล ประมาณ ๑,๐๐๐ เมตร คือพื้นที่ถัดจากภูเขาต้าชิงอานหลิ่ง ภูเขาไท้ทังซัน ภูเขาอูซัน ภูเขาอู่หลังซัน และภูเขาเซี๊ยะฟงซัน ซึ่งเป็นแถบภูเขาทางภาคตะวันออกของชั้นที่สอง ลงจรดฝั่งทะเล พื้นภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ลาดต่ำถึงสูงกว่าระดับน้ำทะเล ประมาณ ๕๐๐ เมตร เป็นชั้นที่สามจากทิศเหนือจรดทิศใต้ มีที่ราบภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ราบภาคเหนือของจีน ที่ราบลุ่มแม่น้ำยางเจียง ทางตอนกลางและตอนใต้กับเขตพื้นที่ดินดอนสามเหลี่ยม ลุ่มแม่น้ำจูเจียง ในเขตที่ราบนี้มีภูเขาและเนินเขาเตี้ย ๆ ตั้งอยู่เป็นพืดไป

ขั้นที่สี่ จากทิศตะวันออกของขั้นบันได ขั้นที่สามเป็นฝั่งทะเลตื้นเขิน จากแผ่นดินใหญ่ลงสู่ทะเลแถบนี้มีน้ำลึกไม่ถึง ๒๐๐ เมตร มีดินทรายที่หลั่งไหลจากผืนแผ่นดินใหญ่ มาทับถมกันอยู่มากรอบ ๆ ผืนแผ่นดินใหญ่

ความสัมพันธ์อาเซียน

ความสัมพันธ์อาเซียน-จีนเริ่มขึ้นเมื่อปี ๒๕๓๔ และในปี ๒๕๓๘ ได้ยกสถานะเป็น full dialogue partner ในปี ๒๕๔๘ ได้มีการประชุมสุดยอดอาเซียน-จีนสมัยพิเศษ ที่นครหนานหนิง เพื่อฉลองครบรอบ ๑๕ ปีความสัมพันธ์อาเซียน-จีน และในปี ๒๕๕๔ จีนและอาเซียนจะจัดกิจกรรมเพื่อเฉลิมฉลองครบรอบ ๒๐ ปีของความสัมพันธ์

ด้านการพัฒนา

อาเซียนและจีนได้กำหนดให้มีความร่วมมือใน ๑๑ สาขาหลัก ได้แก่ เกษตร เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การลงทุน การพัฒนาลุ่มน้ำโขง การคมนาคมขนส่ง พลังงาน วัฒนธรรม สาธารณสุข การท่องเที่ยว และสิ่งแวดล้อม

ด้านความเชื่อมโยง

อาเซียนได้ผลักดันเรื่องความเชื่อมโยง (connectivity) ภายในภูมิภาค และจีนได้จัดตั้งกองทุนอาเซียน-จีนเพื่อการลงทุนและโครงการสินเชื่อเชิงพาณิชย์ โดยให้ความสำคัญกับ

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านโครงข่ายคมนาคม โทรคมนาคม พลังงานและทรัพยากรธรรมชาติภายในอาเซียน โดยรับข้อเสนอโครงการทั้งจากภาครัฐและเอกชน

อาเซียนและจีนกำลังจัดทำ Plan of Action to Implement the Joint Declaration on ASEAN-China Strategic Partnership for Peace and Prosperity (๒๕๕๔-๒๕๕๘) เนื่องจากฉบับเก่าหมดอายุลงในสิ้นปี ๒๕๕๓ โดยไทยได้มีข้อเสนอแนะในเรื่องที่สำคัญ เช่น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง และการปฏิบัติการทางการแพทย์ฉุกเฉินในเหตุการณ์ภัยพิบัติ เป็นต้น นอกจากนี้ ทั้งสองฝ่ายได้ลงนามความตกลงด้านการขนส่งทางอากาศระหว่างอาเซียน-จีนเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๓

สิ่งที่ควรทำ

๑) ชื่นชมเหยาหมิง (นักกีฬาบาสเกตบอลชาวจีน) ให้คนจีนฟังว่าเป็นนักกีฬาที่เก่งและเล่นได้ยอดเยี่ยมมาก เพราะคนจีนนั้นรักและภูมิใจในตัวเหยาหมิงมากๆ

๒) ทานข้าวให้หมดจาน ไม่ควรเหลือแม้แต่เม็ดเดียว คนจีนเชื่อว่าถ้าทานข้าวไม่หมด จะเกิดโชคไม่ดีขึ้น แต่ปัจจุบันนี้ความเชื่อนี้ได้เปลี่ยนไปมาก เพราะคนจีนสมัยใหม่จะมองว่า ถ้าแขกทานข้าวจนหมด แสดงว่าไม่อิ่มและต้องตักข้าวให้เพิ่ม

๓) เวลาดื่มอวยพรในงานต่างๆ ให้ถือแก้วให้ต่ำกว่าผู้ใหญ่ที่มีอายุมากกว่า เพื่อเป็นการแสดงความเคารพ

๔) ส่งของด้วยมือทั้ง ๒ ข้าง เพื่อเป็นการแสดงความเต็มใจในการส่งของให้

๕) เตรียมใจพบกับคนจีนมากมายที่จะเข้ามาคุยเพื่ออยากลองฝึกทักษะภาษาอังกฤษด้วย คนจีนได้ชื่อว่าเป็นชาติที่เป็นมิตรต่อนักท่องเที่ยวต่างชาติมากที่สุดชาติหนึ่งในโลก ดังนั้นถ้าเจอคนจีนมองด้วยสายตาตื่นเต้นตกใจหรือเข้ามาทัก ไม่ต้อง แปลกใจไป

สิ่งที่ไม่ควรทำ

๑) ห้ามเขียนข้อความใดๆ ก็ตามด้วยหมึกสีแดง ยกเว้นในการทำข้อสอบ เพราะการเขียนข้อความด้วยสีแดงในเมืองจีนนั้นหมายถึงการประท้วงหรือแสดงการคัดค้านไม่พอใจ

๒) ห้ามให้นาฬิกาหรือหนังสือเป็นของขวัญ เพราะประโยคในภาษาจีนกลางที่ว่า "ให้นาฬิกา" ออกเสียงคล้ายกับประโยคที่ว่า "มาร่วมงานศพ" และประโยคที่ว่า "ให้หนังสือ" ออกเสียงคล้ายกับประโยคที่ว่า "ส่งมอบความพ่ายแพ้"

๓) ห้ามโกรธหรือไม่พอใจเวลาถูกถามว่าแต่งงานหรือยังหรือได้เงินเดือนเท่าไหร่ (เพราะเจอถามกันบ่อยมากๆ) สังเกตได้ง่ายๆ ว่าถ้าครอบครัวเชื้อสายจีนมาพบปะกัน ก็จะคุยกันถามซอกแซก เช่น ทำงานอะไร เกิดปีไหน มีลูกกี่คน ค้าขายอะไร เป็นต้น

๔) ห้ามใส่เสื้อที่เขียนว่า FREE TIBET ยกเว้นถ้าอยากให้คนมองเยอะๆ หรือต้องการเรียกร้องความสนใจ (ทิเบตและจีนมีปัญหากันอยู่ เนื่องจากทิเบตเป็นเขตการปกครองพิเศษของจีน แต่ทิเบตต้องการต่อต้านการปกครองนี้

๕) ห้ามใช้กระดาษเงินกระดาษทองในการตกแต่งบ้านเพราะใช้ในงานกงเต๊กเท่านั้น

สาธารณรัฐเกาหลี

สาธารณรัฐเกาหลี (Republic of Korea) หรือ **เกาหลีใต้** (South Korea) เป็นประเทศในเอเชียตะวันออก มีพื้นที่ครอบคลุมส่วนใต้ของคาบสมุทรเกาหลี พรมแดนทางเหนือติดกับประเทศเกาหลีเหนือ มีประเทศญี่ปุ่นตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้โดยมีทะเลญี่ปุ่นและช่องแคบเกาหลีกั้นไว้

การเมืองการปกครอง

หลังสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ ๒ ในปี พ.ศ. ๒๔๙๑ คาบสมุทรเกาหลีถูกแบ่งเป็นสองส่วนโดยเส้นละติจูดที่ ๓๘ องศาเหนือ (มักเรียกว่าเส้นขนาน ๓๘) โดยสหภาพโซเวียตดูแลเกาหลีเหนือมีการปกครองระบอบสังคมนิยม ส่วนสหรัฐอเมริกาดูแลเกาหลีใต้มีการปกครองระบอบประชาธิปไตย

สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) ปกครองในระบอบประชาธิปไตย ประมุขของประเทศคือประธานาธิบดี ซึ่งได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนให้เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร มีนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยประธานาธิบดีผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภา รัฐสภาเป็นองค์กรนิติบัญญัติ และศาลทำหน้าที่ทางตุลาการ

การแบ่งเขตการปกครอง

ประเทศเกาหลีใต้แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๘ จังหวัด (provinces) ๑ จังหวัดปกครองตนเองพิเศษ (special autonomous province) ๖ มหานคร (metropolitan cities) และ ๑ นครพิเศษ [special city]

เชื้อชาติ : ประเทศเกาหลีแทบจะไม่มีชนชาติอื่นนอกจากคนเกาหลีเอง แต่ก็มีชาวจีนประมาณ ๓ หมื่นคน ซึ่งอยู่ตามเขตเมืองหลวงมาช้านานแล้ว และยังมีชาวฟิลิปปินส์อีก ๗๒,๐๐๐ คน

ศาสนา : ชาวเกาหลีใต้ไม่มีศาสนาประมาณ ๔๖ % ศาสนาคริสต์ ๒๖ % ศาสนาพุทธ ๒๖ % ลัทธิขงจื๊อ ๑ % ศาสนาชอนโดเกียว ศาสนาอิสลาม และอื่นๆ ๑ %

เครื่องแต่งกายประจำชาติของเกาหลี

ชาวเกาหลีมีชุดประจำชาติตั้งแต่สมัยโบราณ เรียกว่า **ฮันบก** (ฮันหมายถึงชาวเกาหลี บกหมายถึงชุด รวมกันหมายถึงชุดของชาวเกาหลี) ฮันบกของผู้หญิงและผู้ชายมีลักษณะหลวมๆเพื่อความสะดวกสบาย ใช้กระดุมหรือขอแต่จะใช้ผ้าผูกไว้แทน

ฮันบกชุดแต่งกายประจำชาติของเกาหลีทำจากผ้าสีสัน สดใส เนื้อผ้าจะขึ้นอยู่กับโอกาสและวัยของผู้ใส่ เด็กหญิงหรือหญิงสาวจะสวมกระโปรง สีแดงเสื้อสีเหลืองจะเปลี่ยนเป็นกระโปรงสีแดง เสื้อสีเขียวเมื่อแต่งงานแล้ว ส่วน หญิงสูงอายุอาจเลือกสีสันต่างๆที่สดใส และ

เลือกใช้เนื้อผ้าได้หลากหลาย ปัจจุบันชุดแต่งกายวัฒนธรรมเดิมจะใช้เฉพาะโอกาสพิเศษเท่านั้น แต่ตามถนนหนทาง และรถไฟใต้ดินจะยังคงเห็นผู้คนสวมใส่กันอยู่บ้าง โดยเฉพาะผู้สูงอายุยังคงสวมใส่ชุดฮันบกอยู่

ความสัมพันธ์กับอาเซียน

สาธารณรัฐเกาหลีเริ่มมีความสัมพันธ์กับอาเซียนในปี ๒๕๓๒ ในฐานะคู่เจรจาเฉพาะด้านและได้รับสถานะเป็นคู่เจรจาเต็มตัวของอาเซียนในปี ๒๕๓๔ ได้ภาคยานุวัติสนธิสัญญาไมตรีและความร่วมมือในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty of Amity andCooperation) และลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๗ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือที่รอบด้าน

ในปี ๒๕๔๘ อาเซียนและสาธารณรัฐเกาหลีได้ลงนามในกรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ซึ่งกำหนดให้มีการจัดตั้งเขตการค้าเสรีระหว่างกัน นอกจากนี้ อาเซียนและสาธารณรัฐเกาหลีได้ร่วมจัดตั้งศูนย์อาเซียน-เกาหลี เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่กรุงโซล เพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างกัน และได้มีพิธีเปิดอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๒

เมื่อวันที่ ๑-๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ สาธารณรัฐเกาหลีเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสุดยอดอาเซียน- สาธารณรัฐเกาหลี สมัยพิเศษ ที่เกาะเจจู เพื่อเฉลิมฉลองครบรอบ ๒๐ ปีความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองฝ่ายโดยผู้นำทั้งสองฝ่ายได้ร่วมลงนามในแถลงการณ์ร่วมการประชุมสุดยอดอาเซียน-สาธารณรัฐเกาหลีสมัยพิเศษ มีเนื้อหามุ่งส่งเสริมความร่วมมืออย่างรอบด้าน ปัจจุบันอาเซียนและสาธารณรัฐเกาหลีมีความร่วมมือในด้านการค้า การลงทุน การขนส่ง การท่องเที่ยว การเกษตร วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านวิชาการ การรักษาสิ่งแวดล้อม สาธารณสุข การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การแลกเปลี่ยนด้านวัฒนธรรมและการต่อต้านการก่อการร้าย และสนับสนุนการลดช่องว่างการพัฒนาและการรวมตัวของอาเซียนอย่างต่อเนื่อง

ระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน-สาธารณรัฐเกาหลี ครั้งที่ ๑๓ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ สองฝ่ายได้ยกระดับความสัมพันธ์เป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ และจัดทำปฏิญญาร่วมว่าด้วยการเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดทิศทางส่งเสริมความ

ร่วมมืออาเซียน-สาธารณรัฐเกาหลี (๒๕๕๔-๒๕๕๘) นอกเหนือจากการมีปฏิสัมพันธ์โดยตรงในกรอบความสัมพันธ์กับอาเซียน

สิ่งที่ควรทำ ไม่ควรทำ

๑) ระวังถูกคนชน

คนเกาหลีทั้งชายและหญิง เวลาเดินจะเดินเลนไหนเลนนั้น ใครขวางชน และจะไม่ขอโทษ

๒) อย่าทำอะไรกวนใจโชเฟอร์

คนเกาหลีดุมาก อันนี้เรื่องจริง แม้โชเฟอร์แท็กซี่ก็ไม่ใช่ข้อยกเว้น หากคุณนั่งอยู่บนรถของเขาและเกิดนึกจะหยิบจับปรับช่องแอร์อะไรก็ตาม โชเฟอร์จะตวาดคุณทันทีด้วยน้ำเสียงเหมือนคุณจะเบี้ยวค่าโดยสาร และหากโชคไม่ดีคุณจะโดนตีมือดังเพี๊ยะ

๓) อย่าโบกแท็กซี่คันสีดำ

ยี่ห้อเบนซ์หรือบีเอ็มดับเบิ้ลยู คุณอาจจะหมดตัวเอาง่ายๆเพราะรถประเภทนี้คือ รถ เดอลุกซ์ (ภาษาเกาหลีเรียกว่าโมบอม) มิเตอร์จะเริ่มต้นราคาที่แพงกว่ารถคันอื่นๆเกือบเท่าตัว

๔) คุณคือ Tourist ไม่ใช่ Business man

ถ้าคุณไม่อยากเจอปัญหากับ กองตรวจคนเข้าเมือง ต้องไม่กรอกจุดประสงค์ในการเข้าเกาหลี ใต้ในเอกสารว่า Business อย่างเด็ดขาด มิเช่นนั้นจะเสียเวลากับกิริยาก้าวร้าวและไม่ฟังเหตุผลของพนักงาน ดังนั้นไม่ว่าคุณจะมาที่เกาหลีเพื่ออะไร คุณต้องบอกและกรอกไปว่าคุณคือ Tourist

ที่มา : http://www.toptenthailand.com/display.php?id=1104

ที่มา *: www1.mod.go.th/admm/aseancountry_thai.pdf*

****

กลุ่มช่วยอำนวยการ

สำนักงาน ก.พ.

กุมภาพันธุ์ ๒๕๕๕

ตารางเทียบเวลาประเทศไทยกับต่างประเทศ

ประเทศ	เร็วกว่าเวลาประเทศไทย (ชั่วโมง)	ช้ากว่าเวลาประเทศไทย (ชั่วโมง)		ประเทศ	เร็วกว่าเวลาประเทศไทย (ชั่วโมง)	ช้ากว่าเวลาประเทศไทย (ชั่วโมง)
Afghanistan		2 ชั่วโมงครึ่ง		Italy		6 ชั่วโมง
Algeria		6 ชั่วโมง		Jamaica		12 ชั่วโมง
Angola		6 ชั่วโมง		Japan		2 ชั่วโมง
Australia				Jordan		5 ชั่วโมง
เมือง Adilade	2 ชั่วโมงครึ่ง			Kenya		4 ชั่วโมง
เมือง Canberra, Melbourne	3 ชั่วโมง			Kuwait		4 ชั่วโมง
เมือง Perth	1 ชั่วโมง			Lebanon		5 ชั่วโมง
เมือง Sydney	3 ชั่วโมง			Malaysia	1 ชั่วโมง	
Austria		6 ชั่วโมง		Mexico		13 ชั่วโมง
Barrain		4 ชั่วโมง		Netherlands		6 ชั่วโมง
Bangladesh		1 ชั่วโมง		New Zealand	5 ชั่วโมง	
Belgium		6 ชั่วโมง		Nigeria		6 ชั่วโมง
Belize		13 ชั่วโมง		Norway		6 ชั่วโมง
Brazil				Pakistan		2 ชั่วโมง
เมือง Brasilia		10 ชั่วโมง		Philipines	1 ชั่วโมง	
เมือง Rio de Janeiro,Sao Paolo		10 ชั่วโมง		Poland		6 ชั่วโมง
Canada				Portugal		7 ชั่วโมง
เมือง Montreal , Toronto		12 ชั่วโมง		Saudi Arabia		4 ชั่วโมง
เมือง Vancouver		15 ชั่วโมง		Singapore	1 ชั่วโมง	

เกาะ Cayman		12 ชั่วโมง		South Africa		5 ชั่วโมง
ประเทศ	**เร็วกว่าเวลาประเทศไทย (ชั่วโมง)**	**ช้ากว่าเวลาประเทศไทย (ชั่วโมง)**		**ประเทศ**	**เร็วกว่าเวลาประเทศไทย (ชั่วโมง)**	**ช้ากว่าเวลาประเทศไทย (ชั่วโมง)**
Chile		11 ชั่วโมง		Spain		6 ชั่วโมง
China	1 ชั่วโมง			Sri Lanka		1 ชั่วโมงครึ่ง
Columbia		12 ชั่วโมง		Sweden		6 ชั่วโมง
Congo		6 ชั่วโมง		Switzerland		6 ชั่วโมง
Cuba		6 ชั่วโมง		Syria		5 ชั่วโมง
Cyprus		5 ชั่วโมง		Taiwan	1 ชั่วโมง	
Czechoslovakia		6 ชั่วโมง		Trinidad & Tobago		11 ชั่วโมง
Denmark		6 ชั่วโมง		Turkey		5 ชั่วโมง
Egypt		5 ชั่วโมง		UK		7 ชั่วโมง
Ethiopia		4 ชั่วโมง		Uruguay		10 ชั่วโมง
Finland		5 ชั่วโมง		**USA**		
France		6 ชั่วโมง		รัฐ Altanta , Boston		12 ชั่วโมง
Germany		6 ชั่วโมง		รัฐ Chicago , Dallas		13 ชั่วโมง
Ghana		7 ชั่วโมง		รัฐ Los Angeles		15 ชั่วโมง
Greece		5 ชั่วโมง		รัฐ Sanfrancisco		15 ชั่วโมง
Greenland		10 ชั่วโมง		รัฐ New York		12 ชั่วโมง
Guatamala		13 ชั่วโมง		รัฐ Washinton		12 ชั่วโมง
Hawaii		17 ชั่วโมง		**รัสเซีย**		
Hong Kong	1 ชั่วโมง			เมือง Leningard		4 ชั่วโมง
Hungary		6 ชั่วโมง		เมือง Moscow		4 ชั่วโมง

Iceland		7 ชั่วโมง		เมือง Vladivostock	3 ชั่วโมง	
India		1 ชั่วโมงครึ่ง		Venezuela		11 ชั่วโมง
Indonesia	0	0		Yugoslavia		6 ชั่วโมง
ประเทศ	**เร็วกว่าเวลาประเทศไทย (ชั่วโมง)**	**ช้ากว่าเวลาประเทศไทย (ชั่วโมง)**		**ประเทศ**	**เร็วกว่าเวลาประเทศไทย (ชั่วโมง)**	**ช้ากว่าเวลาประเทศไทย (ชั่วโมง)**
Iran		4 ชั่วโมงครึ่ง		Zambia		5 ชั่วโมง
Irish Republic		7 ชั่วโมง				
Israel		5 ชั่วโมง				

สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สป.

ข้อมูลจากเว็บไซต์ www.amway.co.th

ปลั๊กไฟฟ้านานาชาติ

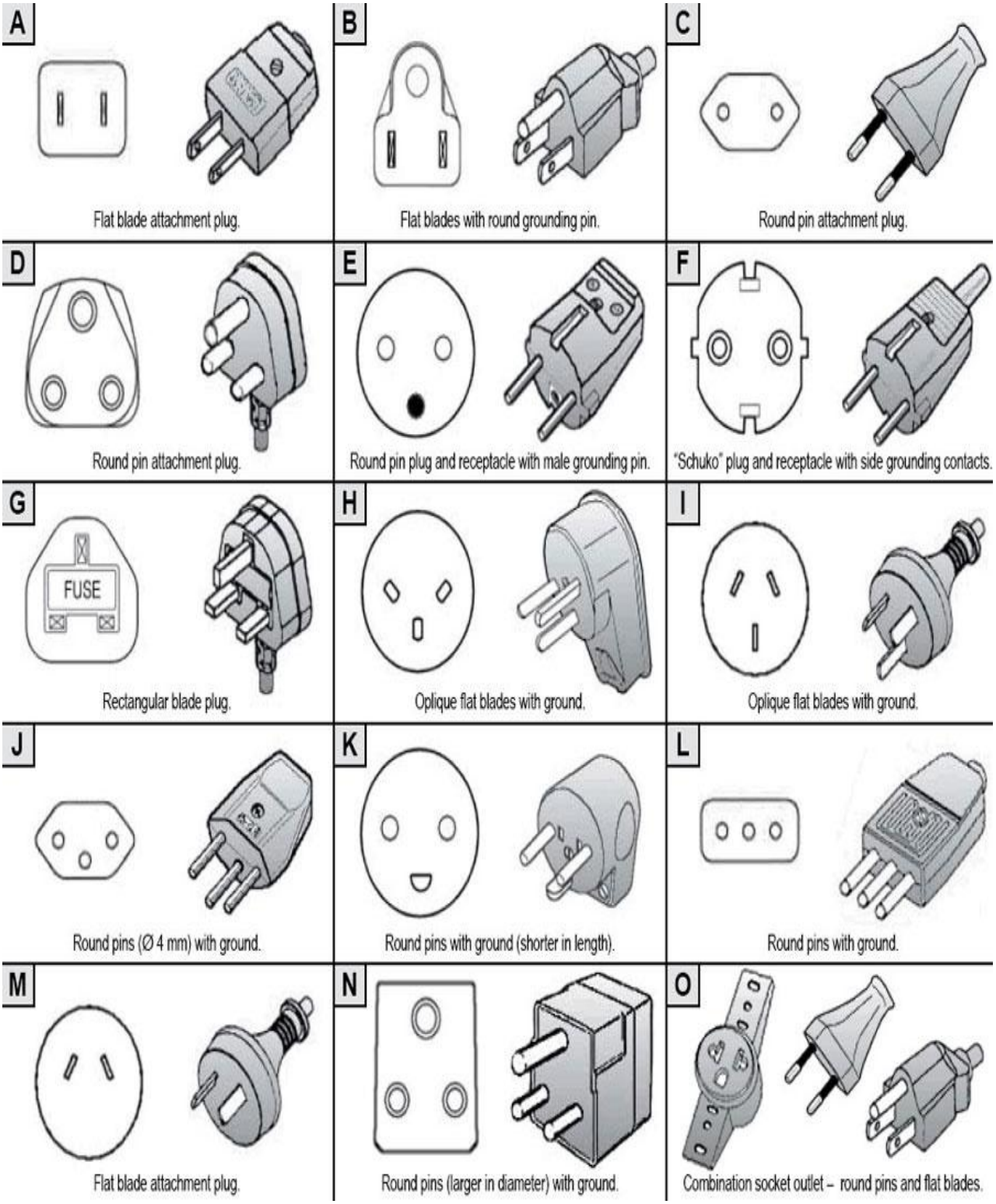

ประเทศ A-D

Afghanistan	C, F (D)	Bahamas	A, B	Brunei	G	China, Peoples Rep. of	A, G, I (C, D, H)
Albania	C, F	Bahrain	G	Bulgaria	C, F	Colombia	A, B
Algeria	C, F	Balearic Islands	C, F	Burkina Faso	C, E	Comoros	C, E
American Samoa	A, B, F, I	Bangladesh	A, C, D, G, K	Burma (see Mayanmar)	C, D, F, G	Congo, Dem. Rep. of	E (former Zaire)
Andorra	C, F	Barbados	A, B	Burundi	C, E	Congo, Peoples Rep. of	C, E (D)
Angola	C	Belarus	C, F	Cambodia	A, C (G)	Cook Islands	I
Anguilla	A (maybe B)	Belgium	C, E	Cameroon	C, E	Costa Rica	A, B
Antigua	A, B	Belize	A, B, G	Canada	A, B	Croatia	C, F
Argentina	C, I	Benin	E (D)	Canary Islands	C, E, L	Cuba	A, B, C, F, L, (O)
Armenia	C, F	Bermuda	A, B	Cape Verde, Rep. of	C, F	Cyprus	G
Aruba	A, B, F					Czech Republic	C, E
		Bhutan	D, F, G (N)	Cayman Islands	A, B		
Australia	I, M	Bolivia	A, C	Central African Republic	C, E	Denmark	C, K
Austria	C, F	Bosnia	C, F	Chad	D, E, F	Djibouti, Rep. of	C, E
Azerbaijan	C, F	Botswana	G, M (D)	Channel Islands	G (C)	Dominica	D, G
Azores	B, C, F	Brazil	A, B, C, O	Chile	C, F, L	Dominican Republic	A (J)

Country	Voltage	Frequency
Afghanistan	220V	50Hz
Albania	230V	50Hz
Algeria	230V	50Hz
American	120V	60Hz
Andorra	230V	50Hz
Angola	220V	50Hz
Anguilla	110V	60Hz
Antigua	230V	60Hz
Argentina	220V	50Hz
Armenia	230V	50Hz
Aruba	127V	60Hz
Australia	240V	50Hz
Austria	230V	50Hz
Azerbaijan	220V	50Hz
Azores	230V	50Hz
Bahamas	120V	60Hz
Bahrain	230V	50Hz
Balearic	230V	50Hz
Bangladesh	220V	50Hz
Barbados	115V	50Hz
Belarus	230V	50Hz
Belgium	230V	50Hz
Belize	110/220V	60Hz
Benin	220V	50Hz
Bermuda	120V	60Hz
Bhutan	230V	50Hz
Bolivia	230V	50Hz
Bosnia	230V	50Hz
Botswana	230V	50Hz
Brazil	110-220V	60Hz

Country	Voltage	Frequency
Brunei	240V	50Hz
Bulgaria	230V	50Hz
Burkina Faso	220V	50Hz
Burundi	220V	50Hz
Cambodia	230V	50Hz
Cameroon	220V	50Hz
Canada	120V	60Hz
Canary Islands	230V	50Hz
Cape Verde	230V	50Hz
Cayman Islands	120V	60Hz
Central Africa	220V	50Hz
Chad	220V	50Hz
Channel Islands	230V	50Hz
Chile	220V	50Hz
China	220V	50Hz
Colombia	110V	60Hz
Comoros	220V	50Hz
Congo (Zaire)	220V	50Hz
Cook Islands	240V	50Hz
Costa Rica	120V	60Hz
Côte d'Ivoire (Ivory Coast)	220V	50Hz
Croatia	230V	50Hz
Cuba	110/220V	60Hz
Cyprus	230V	50Hz
Czech Republic	230V	50Hz
Denmark	230V	50Hz
Djibouti	220V	50Hz
Dominica	230V	50Hz
Dominican	110V	60Hz

ประเทศ E-K

East Timor	C, E, F, I	Gaza	H	Haiti	A, B, (H)	Jamaica	A, B (C, D)
Ecuador	A, B	Gabon	C, E (D)	Honduras	A, B	Japan	A, B (I)
Egypt	C (H)	Gambia, The	G	Hong Kong	G, N (D)	Jordan	D, F, G, J (C, L)
El Salvador	A, B, C, D, E, F, G, I, J, L	Germany	C, F	Hungary	C, F		
		Ghana	D, G			Kazakstan	C (G, H)
England	G (C)			Iceland	C, F (B)	Kenya	G (D)
Equatorial Guinea	C, E	Gibraltar	C, G	India	C, D (G, N)	Kiribati	I
Eritrea	C	Greece	C, F (D, E)	Indonesia	C, F (E, G)	Korea (South)	C, F
Estonia	C, F (E)	Greenland	C, K	Iran	C		(old Build A, B)
Ethiopia	C, D, J, L	Grenada (Windward Is.)	G	Iraq	C, D, G	Kuwait	C, G
		Guadeloupe	C, D, E				
Faeroe Islands	C, K			Ireland (Eire)	G (F)		
Falkland Islands	G	Guam	A, B	Isle of Man	C, G		
Fiji	I	Guatemala	A, B, G, I	Israel	C, H		
Finland	C, F	Guinea	C, F, K	Italy	C, F, L		
France	C, E	Guinea-Bissau	C	Ivory Coast	C, E		
French Guiana	C, E (D)	Guyana	A, B, D, G, (H)				

Country	Voltage	Frequency.
East Timor	220V	50Hz
Ecuador	127V	60Hz
Egypt	220V	50Hz
El Salvador	115V	60Hz
Equatorial	220V	50Hz
Eritrea	230V	50Hz
Estonia	230V	50Hz
Ethiopia	220V	50Hz
Faeroe	230V	50Hz
Falkland	240V	50Hz
Fiji	240V	50Hz
Finland	230V	50Hz
France	230V	50Hz
French	220V	50Hz
Gaza	230V	50Hz
Gabon	220V	50Hz
Gambia	230V	50Hz
Germany	230V	50Hz
Ghana	230V	50Hz
Gibraltar	230V	50Hz
Greece	230V	50Hz
Greenland	230V	50Hz
Grenada	230V	50Hz
Guadeloupe	230V	50Hz
Guam	110V	60Hz
Guatemala	120V	60Hz
Guinea	220V	50Hz

Country	Voltage	Frequency.
Guinea-Bissau	220V	50Hz
Guyana	240V	60Hz
Haiti	110V	60Hz
Honduras	110V	60Hz
Hong Kong	220V	50Hz
Hungary	230V	50Hz
Iceland	230V	50Hz
India	240V	50Hz
Indonesia	230V	50Hz
Iran	230V	50Hz
Iraq	230V	50Hz
Ireland (Eire)	230V	50Hz
Isle of Man	230V	50Hz
Israel	230V	50Hz
Italy	230V	50Hz
Jamaica	110V	50Hz
Japan	100V	50/60Hz
Jordan	230V	50Hz
Kenya	240V	50Hz
Kazakhstan	220V	50Hz
Paraguay	220V	50Hz
Peru	220V	60Hz
Philippines	220V	60Hz
Kiribati	240V	50Hz
Korea, South	220V	60Hz
Kuwait	240V	50Hz
Kyrgyzstan	220V	50Hz

ประเทศ L-R

Laos	A, B, C, E, F	Malaysia	G	Namibia	D (C)	Pakistan	C, D
Latvia	C, F	Maldives	A, D, G, J, K, L	Nauru	I	Palmyra Atoll	A, B
Lebanon	A, B, C, D, G	Mali, Rep. of	C, E	Nepal	C, D	Palau	A, B
Lesotho	N (D)	Malta	G	Netherlands, The	C, F	Panama	A, B
Liberia	A, B	Martinique	C, D, E	Netherlands Antilles	A, B, F	Papua New Guinea	I
Libya	D	Mauritania	C, G	New Caledonia	F	Paraguay	C
Lithuania	C, F	Mauritius	G (C)	New Zealand	I, M	Peru	A, B, C
Liechtenstein	J (C)	Mexico	A, B	Nicaragua	A	Philippines	A, B, C
Luxembourg	C, F	Micronesia, Fed. States of	A, B	Niger	A, B, C, D, E, F	Poland	C, E
		Monaco	C, D, E, F	Nigeria	D, G (C)	Portugal	C, F
Macau	D, G			Northern Ireland	G	Puerto Rico	A, B
Macedonia	C, F	Mongolia	C, E	Norway	C, F	Qatar	D, G
Madagascar	C, E (D, J, K)	Monserrat (Leeward Is.)	A, B			Réunion Island	E
Madeira	C, F	Morocco	C, E	Okinawa	A, B, I	Romania	C, F
Malawi	G	Mozambique	C, F, N	Oman	G	Russian Federation	C (E, F)
		Mayanmar (former Burma)	C, D, F, G			Rwanda	C, J

Country	Voltage	Frequency.
Laos	230V	50Hz
Latvia	230V	50Hz
Lebanon	230V	50Hz
Lesotho	220V	50Hz
Liberia	120V	60Hz
Libya	127/230V	50Hz
Lithuania	230V	50Hz
Liechtenstein	230V	50Hz
Luxembourg	230V	50Hz
Macau	220V	50Hz
Macedonia	230V	50Hz
Madagascar	127/220V	50Hz
Madeira	230V	50Hz
Malawi	230V	50Hz
Malaysia	240V	50Hz
Maldives	230V	50Hz
Mali	220V	50Hz
Malta	230V	50Hz
Martinique	220V	50Hz
Mauritania	220V	50Hz
Mauritius	230V	50Hz
Mexico	127V	60Hz
Micronesia	120V	60Hz
Moldova	230V	50Hz
Monaco	230V	50Hz
Mongolia	230V	50Hz
Montserrat	230V	60Hz
Morocco	220V	50Hz
Mozambique	220V	50Hz

Country	Voltage	Frequency.
Myanmar	230V	50Hz
Namibia	220V	50Hz
Nauru	240V	50Hz
Nepal	230V	50Hz
Netherlands	230V	50Hz
Netherlands	127/220V	50Hz
New Caledonia	220V	50Hz
New Zealand	230V	50Hz
Nicaragua	120V	60Hz
Niger	220V	50Hz
Nigeria	240V	50Hz
Norway	230V	50Hz
Okinawa	100V	60Hz
Oman	240V	50Hz
Pakistan	230V	50Hz
Palmyra Atoll	120V	60Hz
Panama	110V	60Hz
Papua New	240V	50Hz
Paraguay	220V	50Hz
Peru	220V	60Hz
Philippines	220V	60Hz
Poland	230V	50Hz
Portugal	230V	50Hz
Puerto Rico	120V	60Hz
Qatar	240V	50Hz
Réunion Island	230V	50Hz
Romania	230V	50Hz
Russian	230V	50Hz
Rwanda	230V	50Hz

ประเทศ S-Z

St. Kitts and Nevis (Leeward Is.)	D, G	Sierra Leone	D, G	Tahiti	A, B, E	United States of America	A, B
		Singapore	G	Taiwan	A, B	Uruguay	C, F, I, L
		Slovak Republic	E (C)	Tajikistan	C, I	Uzbekistan	C, I
St. Lucia (Windward Is.)	G	Slovenia	C, F	Tanzania	D, G		
		Somalia	C	Thailand	A, C (B, D, E, G, J, K)	Vanuatu	I (G)
						Venezuela	A, B, (H)
St. Vincent (Winward Is.)	A, C, E, G, I, K	South Africa	N (C, G)	Togo	C	Vietnam	A, C, G
		Spain	C, F	Tonga	I	Virgin Islands	A, B
		Sri Lanka	D	Trinidad and Tobago	A, B		
Saudi Arabia	A, B, F, G	Sudan	C, D	Tunisia	C, E	Wales	G
Scotland	G	Suriname	C, F	Turkey	C, F	Western Samoa	I
Senegal	C, D, E, K			Turkmenistan	B, F		
Serbia-Montenegro	C, F	Swaziland	N			Yemen, Rep. of	A, D, G
Seychelles	G (D)	Sweden	C, F	Uganda	G	Yugoslavia (Former)	C, F
		Switzerland	J (C, E)	Ukraine	C		
		Syria	C, E, (L)	United Arab Emirates	C, D, G	Zambia	C, D, G
				United Kingdom	G	Zimbabwe	D, G

Country	Voltage	Frequency.
St. Kitts &	230V	60Hz
St. Lucia	240V	50Hz
St. Vincent	230V	50Hz
Saudi Arabia	127/220V	60Hz
Senegal	230V	50Hz
Serbia &	230V	50Hz
Seychelles	240V	50Hz
Sierra Leone	230V	50Hz
Singapore	230V	50Hz
Slovakia	230V	50Hz
Slovenia	230V	50Hz
Somalia	220V	50Hz
South Africa	230V	50Hz
Spain	230V	50Hz
Sri Lanka	230V	50Hz
Sudan	230V	50Hz
Suriname	127V	60Hz
Swaziland	230V	50Hz
Sweden	230V	50Hz
Switzerland	230V	50Hz
Syria	220V	50Hz
Tahiti	110/220V	60Hz
Tajikistan	220V	50Hz

Country	Voltage	Frequency.
Taiwan	110V	60Hz
Tanzania	230V	50Hz
Thailand	220V	50Hz
Togo	220V	50Hz
Tonga	240V	50Hz
Trinidad &	115V	60Hz
Tunisia	230V	50Hz
Turkey	230V	50Hz
Turkmenistan	220V	50Hz
Uganda	240V	50Hz
Ukraine	230V	50Hz
United Arab	220V	50Hz
United Kingdom	230V	50Hz
United States	110/220V	60Hz
Uruguay	220V	50Hz
Uzbekistan	220V	50Hz
Venezuela	120V	60Hz
Vietnam	220V	50Hz
Virgin Islands	110V	60Hz
Western Samoa	230V	50Hz
Yemen	230V	50Hz
Zambia	230V	50Hz
Zimbabwe	220V	50Hz

บรรณานุกรม

www.mfa.go.th กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ

“วิวัฒน์ระบบข้าราชการสู่ประชาคมอาเซียน” โดย สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

สำนักพัฒนาประชาสัมพันธ์ โดย นางสาวกรรณิกา ชีวภักดี และว่าที่ร้อยตรีหญิงศศิวิมล บริบุญวงค์

“ประเทศไทยกับอาเซียน” โดย สำนักการประชาสัมพันธ์ต่างประเทศ กรมประชาสัมพันธ์

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

http://www.prd.go.th/download/thai_asian.pdf

http://aseansummit.mfa.go.th/15/thai/asean_anthem.php

http://aseansummit.police7.go.th

http://www.mfa.go.th/asean/asean_web/docs/asean_culture.pdf

http://www1.mod.go.th/heritage/nation/neighbour/lao1.htm

http://th.wikipedia.org

http://www.choktaweetour.com/index_info.php?ID=24

http://www.bloggang.com/data/chiangmai/picture/1187699699.gif

ขอขอบคุณทุก Blog และรูปภาพทั้งหมดในหนังสือเล่มนี้

สำนักงาน ก.พ.
Office of the Civil Service Commission